TIGHT BINDING

UNIVERSAL
LIBRARY
OU_208192
UNIVERSAL
LIBRARY

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No Tm 894 K111 Ch5 V Accession No TH 653

Author Chengalvaraya Pillai, V S ed

Title Upadesakandam Vol II 1950

This book should be returned on or before the date last marked below.

UPADESAKĀṆḌAM

Vol II

CRITICALLY EDITED

BY

Thanigai-mani V. S. CHENGALVARAYA PILLAI, M A.

Personal Assistant to the Inspector General of Registration (Retired), Madras

---

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY MADRAS

1950

Price Rs. 5-0-0

Printed
at the
Rathnam
Press,
Madras

அத்தியாயம் 36.

சிவவிரத மான்மியம்—தொடர்ச்சி.

விநாயக விரதம்

(i) சித்திரை வெள்ளி விரதம்.

சித்திரை மாதம சுகில பக்ஷ வெள்ளிகிழமையனறு காலையில் மூழுகி நிதியகடனை முடிதது, பொனனே, வெளளியோ, செமபோ இவை களில ஒனறினால் ஆகிய ஐஙகரமூரதியைத தாபிதது, ஆகமவிதிபபடி பூசிதது பாயசம முதலிய நிவேதனம செயது, கோயிலுகுபபோய் அஙகே விநாய கரையும சிவபிரானையும முறைபபடி வலம வநது, இயனற தானம் புரிந்து வணஙகி வீடடுககு வந்து, மறையோருககுத தானஙகொடுதது, அப்பம உண வாக அவருககுக கொடுதத பினனா தான உணடு, மறுநாள காலை நீராடிக, கடனகளை முடிதது, அநத விநாயகா உருவை அடியாருககு உதவிச, சிவனடி யாருகளுடன உணடு, இநத மஙகள விரதததை முடிகக வேணடும. இவ் விரதததை முனபு அதிகரி முறிவா நோற்றுத தமது கணகளினினறும சூரியனையும சநதிரனையும ஈநதா பிரமன இதை நோறறு பிரம பதது வததை அடைநதான குபேரன நோறறுச சஙகநிதியையும பதமநிதியையும பெறறான. தேவாகள மானுடாகள இருடிகள் நோறறு வீடு பேறறடைநதா.

(ii) விநாயக சதுர்த்தி விரதம்.

விநாயக சதுர்ததி விரதம பாவஙகளைததீரககும, அமபிகையிட்ட சாபததால திருமால குருட்டுப பாமபாகப பூமியில விழுநது, இநநோனபை நோறறுச சாபம தீநது பழைய உருவை அடைநதா. ஒருமுறை பிரமனுதி தேவாகள இவவிரதததை நோறறு விநாயகரைப பணிய, அவா அபபோது கடனம செயதா கடனதததைக கணட சநதிரன புனசிரிபபுச சிரிததான. அவனை விநாயகா சபிததா. அநத (சதுர்ததி) நாளில பிறரையை யாராவது பாரததால பாப இடாககடலிற் படிவா. தேவகி மகனா கிருஷ்ணபிரான அதனினதறற சநதிரனைப பாரததாற பதனி சிறநதிருநதும பழிககு ஆளானா. இவ்விரதம் பாவதததைத் தொலைபபதால இதை அநுட்டிப்போ விநாயகருககு உகநதவர் ஆவா; எனறும போகம துயதது ஈறறில சிவனடி கூடுவா.

(iii) சஷ்டி விரதம்.

கணேசருக்கு உகந்த மற்றொரு விரதம "சஷ்டி" விரதம்; இவ்விரதததை நோற்று மனிதாகள் அளவிலா சிவனடி கூடினா. விதயுனமாலி என்னும் அரசன மூன நோற்று நோய தீரந்து, வஜ்ராதேகம பெற்றுத, திலோத தமையை மணந்து, மகவு ஈனறு, மகிழநதிருநது வீடுபேறு உற்றான. இந்த மானமியதததைப் படிப்போ, உவந்து கேடபோ, கேடபிப்போ போகஙகள் துய்ததுச சிவனடிநிழல சேவா.

அத்தியாயம் 36.

சிவவிரத மான்மியம்—தொடர்ச்சி.

விநாயகர் விரதம்

(i) சித்திரை வெள்ளி விரதம்

எண்சீர் விருத்தம்.

880. எறிதிரைநீப பரவையுல கிரஙகுசிறைச சுருமபா
எழுகரட விகடமதம இனிதருநதச சொரியுமம
வெறிகமழசீர இருகவுடபோ விளகுமொரு மருபபு
வேழமுகக கடவுளரு விரதமெடுத துரைககேன
செறியிரவி விடைமருவு வளாமதியில வெளளித
தினததிலிருள புலாகாலை யெழுநது புனல மூழகி
யறிவொடுநித தியகருமம புரிநதுபொனரு ளுசெம
பாகுதலைங கரனெயமைத தாவாகித துவநதே. (1)

881. பிறைசெருகு குடிலமுடிப பிஞுஞகனு காதலின
பேசுவிதிப படிபூசை பெரிதுபுரிந தறுகாற
சிறைவரிவண டுழமுறுகு வரிமலாபபத நிரஙகள
தெரிநதுபல விதஞசேரத நிரலியமை டாநி
குறைவறுபா யதஙகளநிவே நிதமமலன கோயில
குறுகியொரு மருப்பிறையைக கொணறைமுடியானை
மறையினமுறை வலமபுரிந துடைதததொரு ளுதவி
வணஙகுமெழில தனதுறையுள வரகொடுதாவ வர்தே. (2)

எழுசீர் விருத்தம்

882 பொழிதரு கருணை மறையவாக கியனற
பூரிதா னஙகொடுத தபபங
கழிபெரு நகைகூ பததியா லருநதக
கடிதுநல கியபின ருணவு
பழிகெட அருநதி மறறை நாட காலை
யவிததிர நீபடிந திறைநூல
மொழிவழி நியதி புரிநதொரு கொமபன
மூதததநல லடியவாக குதவி. (3)

---

880. இரகுதல-ஒலிததல; விடை—ஆட்டுககடா, விடைமதி—மேட மாதம்—சிததிரை மாதம. பொன, தாரம், செம்பு, ஆகுதல்; தாரம = வெள்ளி.

881. குடிலம்—சடை.

நோற்றுப் பேறு பெற்றவர்

883. தீங்களங் கணணி மிலேநதசெஞ் சடிலச
சிவனடி யாருடன அருநதி
மங்கல விரதம விதிபபடி முடிபபான
மனனுமிவ விரதமுன இருடி
புங்கவன எனுமத திரிமுநி நோறறுப
பொழியருட டிருந யனததிற
செங்கதிாக கடவு ளோடுந் பதியைச
சிறகவே யிநதனன அமமா, (4)

884. துலேநெடு நாள முளரியங் கடவுள
தொலலியிவ விரதநோற றமரா
கிலேபுகழ பிரம ததுவ மடைநதான ,
கோதநிசோ அலகையஞ் செலவன
வலேநிதி பதும நிதிகளிவ விரத
மானமியத தாலடைந தனன , தா
விலேபடுச சுராம மனவிரு புயரிவ
விரதநோற றுமபாலடைநதா (5)

(ii) விநாயக சதுாததி விரதம்.

885. மெயததவெண முநிவீா ! ஒறறைவெண மருபபோன
விநாய சதுாததிமா விரதம
பைததலே யுரகன மணிமுடி கிடந்த
பாமிசை யெணணிலபா வமுநதீாத(து)
உததம நெறிதந திடுமிதை நோறறோ
ஓங்குபோ கங்களியா வையுநதுயத(து)
அததநாள பரமன உலகமும அடைவா
ஐயமற றிலலேயுண மையதால. (6)

886. கூனகடல அகடு திரிதரக குடுமிக
கனவரை மததெறிந தமரா
அனவரும நுகர அமுதருள கடவுள
அமபிகை யுரைததசா பததால

---

883. உடுபதி—சந்திரன

884. வலேநிதி—சகலநிதி

885. அத்தநாள்—முடிவுநாள்; ஈற்றில்

886. மூனேஉரு—பழைய உருவம்; கண்ணுய்—கண்ணைப்பெற்று

தனைமறந திருகட குருடடுமா சுணமாயத
தரணியின வீழநதிது நோறறு
முனையுருக கொணாநத முளரியங கணணைய
முறபெறு சாபநதீந தனனுல. (7)

887. மலாதலை யுலகு படைதததே வாதி
வானவா இவவிர தததால
இலகொரு மருபபைங கரறபணிந தனரவ
வேலவையைங கரனநடித தனனபூங
கலைமதிக கடவுள அறபுத னடனங
கணணுரு முறுவலசெய தனனபூ
தலமிசை நகைசெய சநதிரல தனனச
சபிதததன தநதிமா முகனே. (8)

888. அததினம அதனிற பிறையினை யொருவ
ராகிலும நோககுரா நோககில
எதததகை யவரா கிலுங்கொடும பாவ
இடாகககடற படிகுவா உணமை
முததவெண முறுவல தேவகி பயநத
முராரிசந திரனநோக குபுபாா
பததியில திகழநதும நிநதனை புரியப
படாபழி பெரிதுபூண டனனுல. (9)

889. ஆறறருந தவததீா ! பாவநீத தருளவ
தாகையால இவவிர ததததைப
போறறின ரவாகள ஐங்கரற கினியா
போகஙகள இடையரு தருநதி
யீறறினில அமலன அடியினை நீழல
எயதுவா தெரிநதியான உண்மை
சாறறினன இனனுங கணதிபற குவபபாஞ்
சட்டிக விரதமற புதமால. (10)

(iii) சஷ்டி விரதம்.

890. பருமணி யிமைக்கும அவிரொளிச சுடிகைப்
பாநதளமேற கிடநதமே தினியிற
பொருவரு மனிதா அளவிலா நோறறுப
போறறிருங கதியடைந துயநதா

மருமலாத தொடையல **வித்தியுன் மாலி**
மனனனமுன நோறறுமெய நோயதீாந(து)
அருளசுடா பாய வசசிர தேயம
ஆகியே யதிசய மானன. (11)

891. கருகிநெயத திருணட மலாககுழல கருங்கட
கயலவிழிக குமுதவாயச சுணங்கு
பெருகிமுத துரிஞசு முகிழமுலக கிடைநது
பெயதுறு நுசுபபுவான மதியம
பருகிவிட டுமிழமா சுணவரை சிறுதாட
பைநதளிர மெயத**திலோத் தமை** வேட(டு)
உருகியின புததுவ துளைநதுமைந தறபெற
றுறுசுக நுகாநதுவீ டடைநதான. (12)

892. இததகை விரதம அளபபிலா நோறறே
எறிமதுத துளிததிடும இதழிக
கொததலா தொடைநற சடிலநா யகனதாள
குறுகினா ஐங்கரன கருணை
யுததம விரதம உரைததனன படிபபோா
உவநதுகேட போாகளகேட பிபபோா
சிததமுள மகிழபோ கங்களதுயத தீறறிற
சிவனடி நீழலசோ குவரால (13)

அத்தியாயம் 37.

சிவவிரத மான்மியம்—தொடர்ச்சி

சுப்பிரமணிய விரதம்.

வேற்படை வள்ளலுக்கு உகந்த விரதங்களைக் கூறுவேன்: ஐப்பசி மாதம பௌர்ணமியன்று முதல வெள்ளிகிழமை காலையில எழுந்து, சுத்தஞ்செ அறுமுகத்தணணலை நினைத்து, நித்திய கடனகளை முடித்து சுக்ரவார விரதத்தை தோறகவேணடும்: இதனுடன காரத்திகை விரதம், சஷ்டி விரதம். ஆக இந்த மூனறு விரதங்களையும் பத்தியுடன தோற்பவர் போகங்களோத துய்த்து இன்பவீடு அடைவார். இந்தோனபுகளை தோற்று (1) புலலாங்குழலில் 5040 வகையான இசைகளை இசைக்கும் திருமாலும், பிரமன முதலிய தேவர்

890. தேயம்—தேகம்; உடல்.

களும அசுரரைவெனறு களிததனா; (2) திக்குபாலாகள் திகுகளுகு அரசர்களாயினா; (3) முசுகுந்த சகரவாததி பதைவரைத தடிந்து கணக களும் தொழுனெற பதவியை அடைந்தார்; (4) நாரதமுனிவா மூதலியோா நித்ததுவம அடைந்தாகள். மற்றும சிலா மகவு, செலவம், யோகசிததி, ஞானசிததி அடைந்து பேரினப வீடடை அடைநதனா. நலலவழியில இநத விரதனகளை நோறபவா போகந்துயதது வீடு பெறுவா. இவவிரத மானமியக களை உணாவோா, படிப்போா, கேடபோா போகநகளை அநுபவிதது க நதப் பெருமானது சேவடியை அடைவா.

அத்தியாயம் 37.

சிவவிரத மான்மியம்—தொடாசசி

சுப்பிரமணிய விரதம்

எழுசீா விருத்தம்

வெள்ளிக்கிழமை விரதம்.

893. அருநதவம இழைகசும முநிவிா ளில உமிழபோா
அயிலவடி வேறபடை யணணல
திருநதுளம மகிழ மலகுமா விரதஞ
செபபுகேன துலியினமா மதியின
பொருநதிய கலிவெண மதிவளா திதிமுற
புங்கவ வாரநற காலை
யிருநதுயில ஒருவிச சுததஞ யிதயத
தெமதறு முகனேயே நினைதது, (1)

காத்திகை விரதம்—சஷ்டி விரதம்

894. நீததிய கருமம புரிநதுபா வஙகள
நீததிடும இவவிர தததைப
புததியுள மகிழ விதிபபடி நோறபான
புகலருங கார்த்திகை விரதம
மெததிய கநத சட்டிகூ விரதம
மேவுமிம மூவிர தமுநீள
பததியிற பரவி நோறபவா போகம
பலநுகாந தினபவீ டடைவா. (2)

---

898. புதவ வாரம்—வெள்ளிக்கிழமை; புதவன்—குரு, (அசுரகுரு—சுக்கிரன்)

895. பசசையற கழையுட டூளையயா புறததிற
பவளவா யிதழகுவித தமைததே
இசசையிற கிளைதத இசைகளோ ரையா
யிரததுஙாற பதுவகை யிசைககும
அசசுதன முளரி யயனமுத லியவிண
ணமராநோற றடறபெருங களததில
நசசயிற படைவாள அசுரரைச சயிதது
நனனெறி யிழைததுகந தனரால. (3)

896. ணெடிசைப பாலா இவவிர தததை
யிழைததிரு நானகுதிக கரசு
கொணடனா வடிவேற படைமுசு குநதக
குரிசிலசெம புலததுமாற றலரைத
துணடம தாகத தடிநதிருங கணஙகள
தொழுபதம அடைநதனன, மகதிப
பணடொரி முநிநா ரதனமுத லியாமுன
பரவிநித நியததுவா அடைநதா (4)

897. அனனியா சிலாவந நியரிழைத தொளிபாய
ஆடகக கிணகிணி மனி நகால
மனலிய புதலவாப பயநதனா செலவம
வளிபுறம அடகியோ கஙகள
உனனரும ஞானம அடைநதுபே ரினபம
ஓஙகுவி டடைநதனா இதிலோ
நனனெறி விரதம புரிநதவா போகம
நாடொறுந துயததுவீ டடைவா. (5)

898. இநதமூ விரதம யாவனே லொருவன
இழைததவன எஙகுலத திறையாங
கநதவேள அருளால அறுமுகற கிணையாயக
கருதுமிவ விரதமான மியஙகள
சிநதையி னுணாவோன படிபபவன கேடபோன
சிறநதிடு போகமியா வையுநதுயத(து)
அநதநாட கனக மனறினிற குனிதத
அணணலதன சேவடி யடைவான. (6)

---

895 இசைவகையின எண 5040. 927-ஆம செயயுளையும பாரக்க.
896. பண தெரி முநி-நாரதன.
897. வந்தியா—மஙகல பாடகா.

அத்தியாயம் 38.

சிவவிரத மான்மியம்—தொடர்ச்சி

வீரபத்திர விரதம்.

பின்னுமோர விரதம் உணடு; அது வீரபதிரற்கு உரியது. செவ் வாயக்கிழமையில காலையில எழுந்து புனிதநீரில் மூழ்கி, நிதய கடனகளை முடித்து, வீரபத்திரர் வடிவை பொன அலலது வெள்ளியில் அமைதது அபிடேகஞ் செய்து, பூவால அருசசிதது, அப்பம முதலிய அறுசுவை உணவு களை நிவேதனம பண்ணிப போற்றிச சிவனடியாகளுககு இயன்ற பொன் முதலிய தானஙகளாக கொடுதது வணஙகித, திருகோயிலுககுச சென்று சிவபிரானையும் வீரபதிரரையும் வலம வந்து போற்றித, தானங்கள் செயது, வீட்டுக்கு வந்து அடியாகளுடன் உணடு, மௌனமாய்த் தியானததுடன் இருந்து, மறுநாள் முழுகி, நிதயகடனகளை முடிதது, அடியாகளை வணஙகி, அந்த வீரபதிர உருவை உதவி, இந்த விரதததை முடிப்பவாகள் வீரவாழவை அடைவாகள். இவ்விரதததை நோற்று (i) பிரமன சிவபிரானுககுத தோச சாரதியாயினன; (ii) இந்திரன கற்பகவிருஷ்ததையும, இநதிராணியையும பெற்று விளஙகினன; (iii) மறையோர் சிவஞானம பெறறார; (iv) அரசர்கள் செல்வததையும பகைவரை அடக்கும ஆற்றலையும் பெற் றாகள. (v) வணிகரும் ஏனையோரும மகளைப பெறறு போகஙகள் துய்தது, ஈற்றில் வீடுபேறு உற்றனா. இநத விரதததை நோறபவா வீரபதிரரின திருவருளால் ஜயத்தையும சற்புதிரர்களையும் அடைந்து சிவலோகம சேவா. இந்த மானமியம படிபபவா, கேட்பவா, கேடபிப்பவர் செலவமும வீடும அடைவா.

அத்தியாயம் 38.

சிவவிரத மான்மியம்—தொடாசரி

வீரபத்திர விரதம்

எழுசீர் விருத்தம்.

899. மாயிரு ஞாலத திவ்விர தஙகள
மகிழநதுநோற கினறவா அனந்தம
ஆயபோ கஙகள அனைதததையும அருநதி
அநததநில இனபவீ டடைவாா
தூயவந நியம விரதமோாந துரைகேகன
சோதியாம வீரபத் திரற்கு
நேயமாஞ செவ்வாய் மலகிருட கணஙகள்
ஈந்திடுங் காலையில எழுநதே. (1)

900. மறையவன புனித மாதினீர மூழகி
மகிழநதுகா லியிறகடன் கழிததே
யிறையெனும வீர பததிரன வடிவை
யிரணியத தாலிர சதததாற
குறைவற அமைதத விடேகமா கியபூங
கொததல ராலருச சிதது
நிறையமு தபூபம அறுசுவை யுடனே
நிவேதனம பணணியேத திசைததே. (2)

901. பொனனவிர இதழிச சடிலநா யகனெப
போறறுநல லடியவாக கியனற
சொனனமா நிகளதா னஙகொடுத திறைஞ்சிச
சோதியா லயநதனிற குறுகிக
கனனலவில வேளை யெரிததநா யகனெக
கனெகழல வீரபத திரனெப
பனனருஞ சிறபபாய வலஞசெயது வணஙகிப
பரிநதுநற பொருளவழஙு கியபின. (3)

902. தனதுமா டதது வதிநதரன அடியாா
தமமுடன அருநதிமோ னமதாய
நினைவுடன உறைநது மறறைநாள மூழகி
நியதிகள புரிநதுமெய யடியாா
நனைமலாச சரணம ஏததியவ் வடிவை
நனகுற வுதவியிப படியே
புனைமலா வீர பததிரன. விரதம
போறறினா வீரவாழ வடைவா. (4)

903. பஙகய மலாபபொற பொகுடடிறை விரதம
பரிநதுநோற றரவரை யசைதத
அஙகணற கிரதங கடவவே சூத
னுயினன, குலிசவெம படையோன
கொஙகவிழ மலாசோ கறபகத தருவுங
குமுதவாய இநதிரா ணியுமபெற(று)
எஙகணும புகழ இருந்தனன; மறையோா
இருஞசிவ ஞானமெய தினரால. (5)

---

900. மறையவன் புனிதமாது—கம்பை; மறையவன்—வென்.

903. சூதன்—தேர்ப்பாகன.

904. விடவர மணிசகூட டுலகினேப பரிககும
வேநதாகள செலவமும ஒனனூ
அடலினிற செயிதத விசயமும பெறறூ,
அருமபொருள நாயகாபின னவாகள
புடவியில இநத விரதநோற றனநதம
பதலவரைப பயநதரும போகம
உடனரூ நியபின ாறறினில மீள
உமபாவி டடைநதனா மாதோ. (6)

905. இநதநல விரத மியாவாநோற கினரோ
எறிபடை விரபத திரனதான
தநதருள கருணை யாலவிச யமுநற
றனையரும அடைந நுசங கரனசோ
மநதிரம அடைவா இநதவத நியாய
மானமியம படிபபவா கேடபோா
சிநதையுண மநிழ வநதுகட பிபபோா
செலவமும விடுமா யடைவாா (7)

அத்தியாயம் 39.

சிவதரும மான்மியம்.

சிவன, உமை, முருகவேள, விாயகா, சிவகணநாதாகள், சாலோக பதவி அடைநதவாகள ஆகியோாகரு ஆபரணம், மணடபம, செமபொன, திருக கோயில அமைததல, பொன, வெள்ளி, செமபு கலலால சிவபெருமானது திருவுருவம் அமைதது, அதறகு அபிஷேகம, அலஙகாரம, மாலை, ஆடை, கநதம், அனனம, தீபம முதலிய உபசாரஙகள செயது, உருததிர கணிகையா, நிதுவா, நாதவனம, திணறு, ஓடை, மரஙகள, தோ, வாகனஙகள முதலிய ஏறபாடுகள் செயதல, திருவிழா நடததல, பழுதகோயில்களைப புதுப்பிததல, திருகோயிலை வலம் வருதல, வநதிததல, சிவபூஜை செயயும ஆசாரியருகரு வீடு, பொருள, நெல அளிததல முதலிய சிவபுணணியஙகளைச செயக.

---

904. பினனவாகள—நாலாம் வருணததினா

905. மந்திரம்—இடம்.

குருவை வலம் வந்து சோம்பலினறி அவாகளுப் பணிவிடை செய்க; அடுதத பததர்களுககு இடம், பொருள், கலவி, சிவபுராணம, குதராகஷ, திருநீறு, சிவலிஙகம, ஆபரணம, செல, அணணம முதலியன அளிதலிடுக; அடியாராகள் வருதால் அவரை முகமலாரது வரவேற்று, உபசாரமொழிகள் கூறுக; ஈசனது திருவுருவம் கொணடுவரும ஆசிரியரிடமும, அடியாராகளிடம் பதலிபுரிபவரிடமும தவறு செய்தல கூடாது; மனம, வாககு, காயம முதலியவறறாலும பொருளாலும சிதமும் அவாகளுககு உதவுக. இவை சிவபுணணியமாம. இததகைய சிவபுணணியஙகளை அநுடடிபபோா வஜரதேகததுடன போகஙகள் அநுபவிதது, மணிவிமானததில சிவலோகம அடைதது ஆயிரகோடி கறப காலம் சுகிததுப் பின வீடுபேறு பெறுவா.

அடியாா இலக்கணம்.

இஙஙனம சூதமுனிவா கூற, முனிவாகள் பததாகளுடைய இலககணம எது எனறு கேடகச சூதமுனிவா கூறுகினறாா —தேவா, அசுரா, அககா, இயககா கநதருவா, நாகா, முனிவா, நரா (அநதணா, அரசா, வைசியா, சாலாம வருணததவா, கலபபு ஜாதியா) ஆகிய எவவகையருளளும அடியாாகள உணடு. அடியாாகளுககுள் வருணசிரம பேதம கிடையாது, யாவரும மகேசுரா-அவாகள வருணசிரம தருமததைக கடந்தவாகள எனறு மஹறகள கூறும. அடியாாகளது அகதது விளஙகும இலககணம மூனறு—அவைதாம (1) மானத ஜெபம, (11) மானத சிவபூஜை (111) உளளததே பரமபொருள தோறறமளிதது. புறததே தோனறும இலககணம பதது அவைதாம — (1) கணடம தழுதழுதது, (2) நா அசைதல (3) இதழ துடிதது (4) நடுகக முறல (5) மயிா பொடிதது (6) அஙகம வெதுமபி வியாதது (7) தளளாடி வீழ்தல் (8) கணணீா பிலிறறல (9) கலுழ்நது இரஙகல (10) ஆவததால பரவசப் படுதல இததகைய அடியாாகள புணணியாகள, வீடுபேறு பெறுவாாகள;

திருநீறும கணடிகையும புனைநதவாகளிடம மேறசொனன இலக்கணஙகள இலலாவிடினும, அவாகளைக் கணடால அவாகளை வீழ்நது வணஙகி உபசார மொழிகளைக கூறவேணடும. சிவாசாரியாகளையும சிவனடியாகளையும பணிவிதததபவர் யாராயிருந்தாலும நோயறறு மகளுடன உலகில பல லாணடு வாழ்வா; சகல தேவாகளாலும உபசரிககபபடடு சிவலோகம மருவி ஈற்றில் சிவனடி கூடுவா சிவபுணணியததின மேனமை யெலலாம தேவிக குச சிவபிரான் மூனனம் கூறினா. அதிபகுவாகவே சிவபுணணியததின மேன்மையைக கூறலாகும. சிவபிரான் தேவியின பொருட்டு உரைதததது இது எனறால் தமியேனும் கூற முடியுமோ?

அத்தியாயம் 39.
சிவதரும மான்மியம்
அறுசீ ரிருத்தம்.

906. அருமறைதோந் திடுமுனிவீர! இததகைய
விரதமெலாம அறைநதேன இபபோ(து)
ஒருமையுடன எலலீருங் கேணமினகள
சிவதருமம உரைககின றேனுல
பெருமைதிகழ சிவலிங்கஞ சிவயோகம
உமையெறகுப பேறு நலகுங
குருபரனோந் கரனகணு தியாமறறோ
சாலோகந் குறுகி னாகள. (1)

907. இததகையோக காபரணம மணடபங்கள
கொடுங்கைகததா எறிகருஞ செமபொன
முததமணி யழுததுசிக ராதியநே
கங்கோயில முழுதுந தோந்து
சிததமுடன பொருளகுறைகாட டாதெடுகக
பொனவெளளி செமபு கலலாற
பததியுடன கணணுதலோன திருவுருவ
மாதிவிதிப படியே செயவான. (2)

908. செயயநறு நீராதி யபிடேகம
அலங்காரந் தெரியல ஆடை
துயயகநதம அனனமிருஞ சுடருபசா
ரஞசெயது துவாவாயக கனனி
மையறுஞசொற கலிவலலா ஆராமங
கிணறோடை மரங்கள பொறறோ
மெயயிலகு வாகனங்கள பொருளசிறகசச
செயுநதிருநாள விமலாக காறறி. (3)

909. பழகியஆ லயமீளப பணடுபோல
ஈசனுககுப பரிந்து செயக
விழைவுடனந் கணனகோயில வலஞ்செயலவந்
திததலமடி மேவா தெனறும

---

908. தெரியல்—மாலை. ஆராமம்-சந்தனம்.

909. மடி—சோம்பல்; நிலை—இருப்பிடம்

அழகுறவே செயகவிவை யாதிசிவ
புணணியஙகள அனைததுஞ் செயவான
மழவிடையோன தனபபூசை செயுஙகுரவ
னிலைநீதி மணிநெல லீவான. (4)

910. மூலமல மாதியவாம மலமகறற
வுருககொணாஙது முதலவ னுகிக
காலமிஃ தெனறறிஙது வஙதருளுஙக
தனதுகுருக கணணுற ருனற
சீலமுடன அஞசிவலஞ செயதுகுரு
வினகருமஞ சிறிதுஞ் சோமபா(து)
ஏல இழைத திடுவானதன அடியாககு
முறையுளெடுத தீக மாதோ. (5)

911. பினனருமில லுபகரணம அனைததையுநல
கிககலகள பெரிதும ஈநது
பொனனவிரும இதழ கடுகைக யணணல புரா
ணஙகளகணடி புலித நீறு
பனனருஞசீ புணணியமாஞ சிவலிஙகம
அவிமணியா பரணஞ சாலி
யினனமிவை பததிமலக அளிததிடுக
பததாபொருட் டறிஙது போறறி. (6)

912. பையரவம அரைககசைதத அண்ணலடி
யாதனபாற பரிஙது வஙதாற
செயயபொறருள மலாகணடு கணடவுடன
எழுஙதெதிரே சென்று போறறி
வையமிசைச சிறறடியேன உயயஅருள
கொடுவஙத வளளலே! என(று)
உயயமுக மனகூறி யிபபடியே
பலவிதததால உவஙது செயவான, (7)

913. திருவுருவங கொணாந்துவரும ஆசிரியா
அடியவாகதத தெருணட பததி
பொருவறவே செயதவர்கள காரியஙகட்
கிடாசிறிது புஙதி யாலும

---

910. கொணாந்து—கொணடு

911. இல்—மனை

மருவவிழைத திடகடவ னனறுமனத
தாலுமிகு வாககி னலும
உருவமதி னலுமரும பொருளாலும
நிதியமும உதவி செயவான. (8)

914. புரமெரிய நகைததசிவன பொருட்டு மகிழ
சறகுருவின பொருடடு முமமை
வரமுணர வருசிவபுண ணியஞ செயவோா
பொருடடுநிதி மறறும சதல
பரகதிநல கிடுஞசிவபுண ணியங்களிவை
யெனறுமெயமமை பகாநதா, நாஞம
இரவுபகல ஒருவிடநின றறிதூங்கு
முநிவீாகள! இறைவா தாமே. (9)

915. இசசிவபுண ணியங்களததோந தியாவரா
கிலுஞசெயதோா எறிநீப பாரில
வசசிரமெய கொணாநதருமபோ கங்களெலாம
மைநதரவா மைநத ரோடு
நசசிமகிழந தருநதிமணி மானததிற
சிவலோகம நணணித தணடா
இசசையிலா யிரகோடி கறபமினி
திருநதுபினவீ டெயது வாரால. (10)

916. எனறுரைத்த சூதனமொழி முநிவராகேட
டையமுளத தெயதிப பததாக(கு)
ஒனறுமிலக கணமேதென ஞதரததிற
கேடடனரீ ரொனபான பேதந
தொனறு தொடா புராணமெலாங கரைகணட
சூதனவா சொறகேட டமபொற
குனறமணிச சிலையீசன அடியரிலக
கண மெடுததுக கூற லுறறுனை. (11)

---

914. இறைவர் மெய்ம்மை பகர்த்தார்—எனக கூட்டுக. நாளும்...முநிவீர்கள்—விளி. அறிதுங்கும்—அறிதுயில் கொள்ளும்.

அடியா ரிலக்கணம்

917. அரியசிவ பததர்சிலர் இமையவரில்
அசுரர்களில அரக்கர் தமமில்
கரிய இயக கிலவீணக கந்திருவ
ரிறபிலநா கிலவே தாநதம
உரிய முநி வரிலநரரில அநதணரில்
மனரிலயன உருவிற சேரப
பெரியவரிற பினனவரிற சஙகரரில
அநேகருண்டு பேசில அமமா. (12)

918. இததகையோ தமககுவரு ணுசசிரமத
தொழிலசிறி துமம இலலை யீசன
சுததசிவ வுருவமா னவாகளனை
வருமாயேச சுராக ளாமால
சிதத மகி ழநிவருணுச சிரமரெனறே
மறைகளெலாஞ செபபும அனனேர்க(கு)
உததமமாம இலகணமீ ரைநது புறம
பாயுளள துரைகனின மாதோ (13)

919. சுநதராகாயபபரவை முனறில தூதுநடந
தருளகுமகன தொணடாக கெலலாம
அநதரமாம இலகணம மூன றவைகளினமா
னதசெபமே யாதி யாகும
சிநதைசெயமா னததநியறறுஞ சிவபூசை
யோரிரணடாஞ தோநது நேடும
புநதிமகிழ பிரமமவெளிப படனமூனருஞ
சினனமிவை புனிதம ஆமால. (14)

920. இநத இலக கணமூனறும முனவுணாநத
முநிவாகளால இயமபப படட(து)
அநதரமாம் இவைகளிலியா தொருவருகெப்
போதுணடாம அபபோ துறறு

---

917. மனர்—மனனா (சுததிரியா); அயன் உருவிற் சேர் அப்பெரியவர்—அயன ஊருவில் (தொடையில) தோனறிய வையெர். பின்னவர்—காலாம் வருணததவா. சகரர்—கலப்பு ஜாதியர்

919. அந்தரம்—உள்ளிடம்; ஆதி—முதல்; ஓர் இரண்டாம்—ஓர்ந்து உணரும் இரணடாவதாம்.

வந்திடுமெய் யிறபுறமபாய தோறறுமிலக்
கணம்பத்து வழஙகும பாசத்
தொந்தவினை யஙனத்துமொரிஇச சிததாந்தந
தெளிநதுணாந்த தொணடா ஆமால. (15)

921. கணடமிசை தழுதழுத்தல நாவசைதல
இதழதுடித்தல கமப மாதல
விணடுமயிா பொடிததலஙகம வெதுமபியே
விதிாவிதிாதது வெயாததல நிலலா(து)
எணடிசைதள ளாடிவிழல விழிகணணீா
பிலிறறலகலுழந திரஙகல ஆவஙந
கொணடுபர வசபபடுதல இவைபததும
அடியார்க்குந குறிகள அமமா. (16)

922. இததகைய இலககணஙகள புறமபததும
உளளதில இயறறு மூனறு
முத்தலிவேற படையணணல எடுததுரைகபப
பட்டஇவை முறறு முளளோா
சிததுணரும பெரியோாகள அவரேசந
கரனடியா சிறநது லோகம
அததனைகும மேதகுசோப பவிததிரரா
வாவீடும அடைவா அமமா. (17)

923. அனறியுமவெண ணீறுகணடி யணிநதவாகள
சிவபதத ரவாகள தமபால
ஒனறுமிலக கணமுனனா உரைததிலா
விடினுமவா உறற போது
சினெறிதா போய விழிகளிபபத தெரிசிததுப்
பதறியினுற செமபொற பாதம
முனறிகழப புவிவீழநது முறைபணிநது
சிலமுகமன மொழிக மாதோ. (18)

---

921. அடியார்க்கு உரிய பதது இலக்கணம்: "பத்துக்கொலாமடியார் செய்தோனே" (அப்-தேவா iv—18—10) 'பத்தடையீர் ஈசன் பழஅடியீா' (திருவாச—திருவெம); 'தொணடர் மெய்யிற்றலக்கு மிலக்கணம் உண்டோர் பத்து" (உபதே. கொனேரி-வெபுண் .25)

924. விரிதிரைப்பார் மிசையாவ ராகிலுமிப்
படிசசிவனை விமல ஞகும
அரியகுர வனையீசன் அடியரையேத்
தினாபணிநதோ அளபபில போகம
பிரிவறவாழ தனயருடன பேரருடன
அருநதியரும பிணிதீந தாற்ற
லுரியவுரு வநகொணாநதிவ் வுலகினெடுங்
காலமிருந துவநத பினனா, (19)

925. பைமபொனவை மணியொளிசோ மானமிசை
யேறிவெயிற் பருதி லோகத(து)
உமபருடன் மதிகடவுள உலகததோ
ருடனமறறும உமப ரோடுங
குமபகட தடவிகட கவுட்டவளக
களிறறிலவருங குலிச ஞதி
பமபுதிசைக கடவுளாக ளொடுங்கலுழி
மதுததுளிகும பதும ஞெடும, (20)

926. தணடுளவ மலாபபடலை மணிபபுயததோ
ஞெடுமுநிவா தநக ளோடுங
கொணடபெரு வியபபினவா முனனடகக
எததிசைகுங குறுகித தணடா
மணடுமொலி கூரமரா துநதுபிகள
கறஙகநனை மனறல வீசுந
தணடருவின மலாமாரி பொழிதரவிண
ணரமபையாதாண டவந டிகக, (21)

927. கீனனராகிம புருடாவிபஞ சிகமெடுததுக
குரலகுரலாயக கிளைதத கானம
பனனருமேழ் சுரதநிலையா யிரதனொடெணணிண
நாதியாயப பகாநத பேதத(து)
உனனருஞசங கீதமெலாம என்புருகத
தெளிநதோத ஓங்கு சோதி
மனனியதிப் பியவுருவாக கணணுதலவாழ
சிவலோகம மருவி யமமா. (22)

---

927. விபஞ்செம்—வீணை; சமகேதவகை 5040. 895-ஆம் செய்யுளைப்பாக்க.

928. அந்தகனை மாக்கணடற் காகவதைத்
தருள்குழகன அயறசா ரூபம
புநதிமகிழந தெடுததீறறில எங்கோனபா
தாரவிநதம பொருந்தா னினரூா
பநதமறு முனிவீர! என ஞறசிவபுண
ணியமேனமை பகரற பாறரே ?
இநதுநுதற றெவிசிவ புணணியமீ
சனமுனனா இயமபக கேளா, (23)

929. ஆதரமீ தூரவியந ததிசயபபட
டொலலிமணி யாச னததின
மீதெழுநது மூவலஞசெய திறைஞசியெங்கோ
வே! யுலகா விமல மாமுன
பாதமல ரேகதியென றிசசிவபுண
ணியநதனஞற பகுதத றிநது
காதலுற வுனதுபே ரினபவெளளத
துடபடியக கடவா மாதோ, (24)

930. எனறுகரு ணைலயஅம பிகைசொலமுனங
கணணுதலகேட டெழிலி வாநது
மனறலகமழ மலாகுழலாய! உததமததில
உததமமாய மரீஇ வரங்களை
வெனறிபெறத தருமெமது புணணியங்கள
உலகோரால வியநது ணாநதே
ஓனறஅறி குவதரிது பலபசுபுண
ணியபரிநதுள உவநது தோநதே, (25)

931. மாயிருஞா லததளபப அரியபசு
புணணியங்கள வரையா துளளம
நேயமொடு தோநதிழைததான மாபபுனித
மாயதுலியி னேரா யீடடி
யாயவினை யோரிரணடொத தாயநததிபக
குவராகும அறிஞா தமமால
தூயசிவ புணணியஞசாற றிடவுறுமஅன
னியாகெங்கே சொலுதற கமமா. (26)

---

930. எழிலி—மேகம்

931. சாற்றிடவுறும்—சாற்றிடத் தகும்.

932. அநதணீர! உணமைசொலகே ஞகையினல
எபபடியும அளபபில காலம
புநதிமகிழந தெணணிலபசு புணணியமெல
லாம புரிநதாற புனித மாக
வநதசிவ புணணியததின மனமுணடாம
அனறியே வராதென றீசன
சுநதரிதல பொருடடுரைகபப படடதிது
தமியேனதான சொலலற பாறறே. (27)

அத்தியாயம் 40.

சிவதரும மான்மியம்—தொடாசசி.

சிவ புண்ணிய மான்மியம் ஒரு சிறிது புகல்கின்றேன்.

நானகு அரசகுமாராகளின கதை,

கோசல நாட்டு அரசன அரேசனுககு நானகு பெணகள் இருந்தாகள். அபபெணகளின சுயமவரததில நிடததேச மனனன மயோதிரனே முதற பெணணும காமபு தேச மனனன சானநதனே இரணடாம் பெணணும, காமபோச மனனன சுமாலியை மூனறும பெணணும, கொகண தேச மனனன விசாலாகனே நானகாம பெணணும மணநதாகள அரேசன் நிதிகளேயும சதுரகை சேனைகளேயும இவாகளுககுப் பரிசளிததான. இவாகள் நகரின புறததே தஙகியிருந்த பொழுது அஙகு கவுசிக முநிவா வநதா. அவரை இந்தக குமராகள கவனியாததால் அவா பெருஙகோபம் கொணடு, "ஏ! குமராகளே, நீஙகள் எம்மைக கணடு ஆதரவுடன வரவேற்கவுமிலலே; யாம் சொனன மொழிகள உஙகள காதுகளில விழவுமிலலே, அதனால நீஙகள் சாலவும் உடனே அழகிழந்து குருடும, செவிடும் ஆகககடவீாகள், காட்டில அலையக்கடவீாகள்; உஙகளுககு இனி மகவுமிலலே, ஊரும இல்லே; மனைவி யருடன் போகமும் இல்லே; அபபடி அவர்களுடன கலவி செயதால உஙகள தலை சிதறி வீழும" என நாலவரையும சபிததுப போனார். உடனே அவா கள் அழகு இழந்து குருடும் செவிடும் ஆயினா. முநிவா சாபததால அவா களது சேனைகளும் பொருளகளும பொடிபபட்டு நீரூயின. மனைவியா வழி காட்டக காட்டில காய கிழஙகுகளே உணடு காலவரும அலைந்தனா. அப்போது அஙகே அகததிய முநிவர் எதிர்பபட்டார். உடனே மனைவியருடன் அந்தால வரும அவர பாதததில வீழநது தஙகளது வரலாற்றை மொழிந்து தாங்களே எங்களுககுக் கதி' என்று அரற்றினா. அகததியா இரஙகிச சிவ புணணியச செயல் ஒனறே உஙகள துயரை நீக்கவலலது; இதற்கொரு கதை கூறு கின்றேன், கேளுஙகள் என்றார.

சாதாரணன் கதை.

(அகத்தியர் கூறுவது)

சேமாகரத்தில சாதாரணன் எனனும் அரசன தன்மனைவியுடன களிக திருந்த சமயததில வசிட்டமுனிவாவந்தா. அவா சற்றுநேரம் காத்திருந்த பின்னா அரசன வந்து அவரை வணஙகினனரூன. வசிட்டா "மனனா! உன வாயிலில எனனைக் காகவைத்தாய: அதனால் நீ காட்டில மனைவியுடன திரியக கடவை; இந்த நகரில உள்ள மககள் யாவரும புளளும் விலஙகும் ஆகக் கடவாகள். மாடமாளிகைகள் உளள இந்நகரம பெருங்கானதம ஆகக கடவது" எனச சபித்துசசெனரூா. அவனனமே எலலாம ஆயிறறு. அப்போது திரணவிந்து முனிவா வர அவா இவாகள் வரலாறறைஅறிந்து "நீஙகள் எத தனைய துன்பதனதையும விரைவில நீஙக வலல சிவபுணணியதனதைச செய்யுஙகள்; அருகில உளள பிரமேசுரதனதுகுச சென்று அஙகே சிவாலயதனதில உள்ள புல, கொடிகளைச செதுகி நீகி, இறைவனை வலம்வந்து வணஙகுஙகள்." எனக கூறிச சென்றூா. அரசனும் அவனமனைவியும அவாசொனனபடியே தொணடு செயதனா. இவனனம பதினைஞரு நாள செயதபினனா, அவாகளது அழிந்த நகரம செழுமிய நகரமாயிற்று; புளளும விலஙகும மனிதர்களாயின; அரசன மனைவியுடன பழையநிலையைபபெறறு நகரதனதுகுத திரும்பிவந்து முனபோல ஆணடு சிவபுணணியஙகளை விரிவாகசசெயது ஈற்றில சிவனது திருவடியை அடைந்தான—என இககதையை அகததியா கூறி "நீஙகளும சிவ புணணியசசெயலகளைச செயது சிததியையும முததியையும் அடையுஙகள்" எனரூர். அப்போது அவாகள "முனிவரே! நாஙகள எந்த சிவபுண்ணியச செயலைச செயவதெனறு தாஙகளே உரைததருள வேணடும்" எனகேடடு வணஙகினா. அப்பொது அஙகே அமுதேசருக்குப பூஜை செய்யும அனபரான சிவாசாரியா வர, அகததியா அவரைப பாாதது "புட்பகிரிக குலத்தில தோனறிய சிவாசாரியரே! இரவும, பகலும இடா உறும் இவாகளை நீஙகள் அடிமை கொணடு இவாகள அமுதேசரது திருசசன்னிதியில தொணடு செய்யு மாறு செயவிதது இவாகளைக கரையேற்றுஙகள்" எனகூறிசசென்றூா. எண மரும சிவாசாரியரை வணஙகி நிற்க, அவா "அஞசுதல வேணடாம; இறை வன அடியாாக் களியன; உஙகள துயரைததீாதததருளுவன" எனகூறி ஒரு சரிதரதனதை அவாகளுக்கு எடுதது உரைததா.

முற்கலன் கதை

(சிவாசாரியர்கூறுவது)

முன்பு ஒருகாள காசிப முனிவரின் மாணாக்கனாகிய முற்கலன் என்னும் அந்தணன் அவா முனனிலையிற் சாதனிரஙகளைப் படிக்கும பொழுது அவன் வாய் எச்சில் தெறி முனிவா மேல்விழ, அவர் வெகுண்டு 'நீ எருமைக்கடா ஆகக்கடவை' எனச சபித்தார். அவனும் எருமை ஆயினன். ஒருநாள் அந்த

எருமை சதநீசுரம திருகோயிலை மும்முறை வலம வந்து பசும் புலலையும் மதிற்சுவரில் முளைததிருந்த புலலின் தொகுதிகளையும் ஒருசேரததின்று கொடி மரததுககு அருகில் வந்தது; அப்போது இறைவனது தரிசனம அதற்குக் கிடைததது. உடனே சாபம் நீஙகிப் பழைய உருவைபபெறறது. கணடவாகள் அதிசயித்தாகள. சிவபுணணியததினபெருமை இததனையது. வலமவந்ததாலும், மதிறசுவரில முளைததிருநத புலலைததினறு நீககியதாலும எருமைகருப் பேறு கிடைததது, ஆதலால நீஙகள சிவபுணணிசசெயலகளைச செய்யுஙகள் எனறு சிவாசாரியா கூற ''நாஙகள் எனன தொணடு செய்வது எனறு நாஙகளே உரைததருள வேணடும'' என வியபபுடன எணமரும கேடகச சிவாசாரியா 'நீஙகள் ஆணகள. காலவரும சோமபலினறி அமுதேசவரை வலம்வந்து மகிழ்மினகள; பெணகளுள ஒருவதறி திருகோயிலைப பெருகசி மெழுகுதல வேணடும; ஒருவதறி ஈசனுககு அபிகேஷகததுககுச சுதத நீர கொணடு வர வேணடும, ஒருவதறி நநதவனததிலிருநது மலர கொணடுவரவேணடும; ஒருவதறி பழம, கிழஙகுகள நிவேதனததுககுக கொணடு வரவேணடும; இததொணடைத தினஙதோறும செயது ஈசனை வழிபடவேணடும' எனக கடடளையிடடார. அபபடியே அவாகள இருபததொருவாள தொணடுசெய்தாகள, இருபததிரணடாம நாள குருடும செவிடும நீஙகினறு, மிகமகிழ்சசியுடன பலகால வலம வநதாகள, எடடு நாளகளுககுபபின அவாகளது அழிநது போன சேனைகளும பொருளும முனபோலத தோனறி விளஙகின; குமாகள காலவரும பழைய அழகிய உருவததைப பெறறனர எணமரும சிவாசாரியா தாளில வீழநது ''தஙகளால நாஙகள சாபததினினறும விடுபடடோம்'' எனக கூறி வணஙகினர சிவமறையோரும ''சிவ புணணியபபலனால நீஙகள குருடு, செவிடு நீஙகபபெறறீரகள; உஙகள பொருளையும மீணடு அடையப பெறறீரகள எனறும சிவபுணணியச செயலைச செயது வாழுஙகள'' என ஆசி கூறினர. எணமரும பினனர அமுதேசவரைத துதிதது அபிடேகமாதிய செய்விதது, ஆலயத்தைச சுற்றி இருந்த காடடை அழிதது அதை சிவாசாரியா பெயரால ஒரு நகரததையும ஏறபடுததி ஆலயததைப புதுபபிததுக கோபுரம, தேர் ஆதிய அமைததுச சிவாசாரியருககு நிதியும அளிததாகள. சிவபுணணியம பல செயது மனிவியாகளுடன மகிழநது நலமகனைப பெறறு வாழ்ந்தாகள. அபபோது துருவாசமுனிவர அஙகு வர அவரை நாலவரும வணஙகி ''அணணலே! எஙகளுக்குச செவிடு, குருடு ஆகுமபடியான ஊழவினை என வந்தது'' என வினவ, அவர இர நாலவரது முற்பிறபபின வரலாற்றை ஞானததால் ஆயந்து—

அரச குமாரர்களின் பழைய வரலாறு.

''யவன தேசதத்தில ஆதிதய நகரததில ஒருவன உஙகளிடம் வந்து சிவாலயம கடடுததற்கு நிதிவேணடுமெனக கேட்டான. நீஙகள் நிதி தருவின்றீரும் எனப் பொய் மொழி புகன்றீர்கள. நானே ஆகட்டும, நானே ஆகட்டும் என்று

அவனைப் பார்க்காமலும் அவன் சொலவதைக கேட்காமலும், அவனை வருத்தினீர்கள். அவனும் மனஞ்சலிதது நின்று விட்டான. நீஙகள் கடல் யாதனிரையில கபபல கவிழ்ந்து இறநதீர்கள். ஈரகில் மிக்க தணடனை அடைந்தீர்கள். சிவபுணணியததுககு நிதி தருகினறேன எனப் பொய் மொழி யாவது புகனற புணணியததால அரசகுமாரகளாயினீர்கள், நிதி கொடாத காரணததால உஙகள் செல்வமெலலாம ஒரு தொடியில நீஙகின; வந்தவனைப் பாராமலும் அவன சொனனதைக கேளாமலும இருநத காரணத்தால குருமே செவிடும ஆனீர்கள் அமுதேசரது கருணையால கல்ல பாவையையும் வெகு தூரம் கேட்கும செவிகளையும பெறறீர்கள்; அரசாட்சியையும மீள அடைந தீர்கள்'' எனக கூறிமுடிக்க அரசகுமாரகள் அவா தாளில வணங்கி அவரை வழி விட்டனுபபினர்கள.

அத்தியாயம் 40.

சிவதருமமான்மியம்—தொடாசசி

அறுசீர் விருத்தம்

933. நடுஙு தவததாற பரஞசுடாகண
டிரணடாற றெனாரு யிருநதுகதி
காடுஙு துறவீர! ஒருபையுடன
களிமீ தூர எலலீருங
கேட்டின புற ஆ கமஞசுருதி
கிளகுஞ சிவபுண ணியததிலருள
பூடுஙு தனிமான மியஞ சிறிது
புகலா னினறேன புரையகனறே. (1)

நான்கு அரசகுமாரர்தளின் கதை.

[934—960, 973—979, 985—999.]

934. மஙகைப் பருவக கிளிமொழியார்
மறுகு தொறுமபர தெறிநதடிததுக்
கொஙகைக கிரியில திமிரநதுகுதத
குளிரசர தகிலகுங குமஙகளபம
பஙகப பழனம எனஇளைஞர
படாநது வழுககி விழுஙகைததுச
செஙகைத தலஙகள புடைததகததிற
செறிவா திகழகோ சலநாடே, (2)

---

988. புரை—குற்றம்

935. அனன வளங்கூ தேசவர
சாகும அரேசற் கொருநானகு
கனனல மொழிசசெவ விதழகனிவாயக
கயறகட் புதலவி யாகளுதிததா
தெனனங குருமபை யெனததனங்கள
சிறிது புடைகுமப பருவதது
மனனன இவாகளுக கலியாண
மண்ணிமண டபங்கள வகுததனனல. (3)

936. இரங்கு குதலைப பசுங்கனிவாய
இருகா திடறிக குமிழமீணட
கருங்கட சிறுதாட புதலவியாகளுக
கலியா ணங்கள எனஅரசன
புரங்கள தொறுஞசோ புரவலாகளுப
பொருகென றுழையோ பலாவிடுததே
மருங்கு நிறையக குமரரெலாம
வலலை வருகென றழைபபிததான. (4)

937. வரிவண டுமிழமெல லிதழகமல
மலாமா திருகண கவாவனபபு
விரியும படிமல லலைதததழுது
வீங்கு குவவு மணிதநிணடோள
கிரிமங தரதது மலாவாகை
கிளைதத மடஙகல ஏறனையா
சுரிசங கிரடுங கொடிஞசி யாதோ
சூழக கடவி விரைநதடைநதா. (5)

938. அங்கண மிளிராபைங் கனகமலி
யரியா சனங்கள அவரவாசோந(து)
எங்கண டிசைகள தொறுங குழுமி
யிருநதா சிறிது பொடிததருமபுங
கொங்கை யணங்காங் கனனியாகள
கூடி யவணவந தரசிளங்கோ
சங்க நிறையுங் குமரரையஞ
சனவாள விழியால நோகினரால. (6)

939. கனனிக கமுக மணிமிடற்றுக்
கமளுசூற பாளை மடலதிறகக
வுனனிப் பகுவாய்க கயலதாவி
யுடைததுப பெருக்கா றெடுததசெநதேன்
தனனிற களிதது முடப்பலவில
தாழைப பொழிலிற கதலியிறருஞ
செந்நெற கதிரிற குதிததுகளுஞ
செறுசசூழ நிடத தேச மனனன். (7)

940. நதநத கமழமளு சரிபுனநது
தனுவில தழுமபு செறிதிணடோள
குநதளு செறியுமயேந்திரனக
குறுகித தலிமா மகள கொடையின
முநதுந தருவு நிகாவணகை
முளரி பிணிததுக கமழசெநதேன்
சிநதுங குடபபொன மதாகமலாத
தெரியல அவனபைபங கழுததணிநதாள. (8)

941. சுருமபு பெடையி ஞெடுமுரனறு
துகைநது குடைநது சூழநதுசெவவி
யருமபு முறுகின அறுகாலவைத
தவிழதது மதுவுண டுறஙகுமரை
விருமபு குருகு செழுநதரளம
வெணமுட டையென அடைகிடகக
கருமபு சிலையிற புறங்காகுங
கழனிக காம்பு தேசமன்னன். (9)

942. பமபும இருடகால எறிநதுகதிர
பரபபி முளைததுக கிளைததமணி
செமபொன இமைகுங கனகழறகாற
செலவக குரிசில சானந்தன்
அமபொன மணிசசெங கோலபிடிதத
அகங்கை யிரணடாங கனனிபிடித(து)
உமபா மகிழ விதிபபடிதேன
உமிழபைந தொடையல சூடடினளால. (10)

---

939. கதலியில்தாம ; தாம—தாவும (இடைகுறை)

940. மதாகம்—வண்டு

941. மரை—தாமரை (முதற்குறை)

943. வள்ளைக் கொடிமென றுமிழ்மேதி
வரசசூல முதிர்ந்த சுரிசங்கம
பிள்ளைக் குருகு மலரிவரிப
பெயர்ந்து மணிநோக் கிற்றரியிற
புள்ளைக கடிநதுள் ஒளிகமளளா
போரிற கொடுசென றேறறமுததங
கொளளைக குகுதத திதியாகைக
கோவை சீயகாம்போச மனனன. (11)

944. வாரித தரளங கொழிததெறியும்
மகரா லயபபா முழுதுமலலிற
பூரித திறுகி யெழுநத மணிப
புயததிற பொறுதத சுமாலி கொடை
மூரித தடகைக பறறுபுநூல
முறையின மூனறும புதலவிமலா
வேரித தொடையல சூட்டியுளம
வியநது களிதது மகிழநதனளால. (12)

945. தெனறற குழவிக கனறசைநத
சிறுமென நடையால தவழநதுலவு
மனறற குளிரபூப பொதுளுமிள
மலாசசோ லையினமாக கதலிவளுசி
துனறற படுகோங கிளங்கமுகு
துணாபபூங குருநது குமிழமடவா
ஒனறற குவமை கணடிளஞா
உணடாட டயாகோங் கண தேசம், (13)

946. பரிககுங குரிசில மதிநிலவு
பழிககுஞ சுரிசங குமிழதரளம
விரிககுந திரையாற கொழிததெறியும
வேலை யுலகு முழுதுமலா

---

943. இவரி—ஏறி.

944. மகராலயம்—கடல், மல்—மற்போர்.

945. அசைந்த நடை. துணர்—பூங்கொத்து. கதலி. வஞ்சி, கோங்கு, கமுகு, குருந்து, குமிழ் இவை முறையே பெண்களின் தொடை, இடை, மூலை, கழுதது, பற்கோவை, மூகு இவைகளுக்கு உவமை.

946. பரிக்கும்—பாரத்தாலும் (ஆளும்).

தரிக்கும் புயத்திற பொறுத்தருளுந
தனிவேல தடகைக **விசா லாக்கன்**
தெரிகருங கரமபற றுபுநானகாஞ்
செலவி யலங்கல சூட்டினளால. (14)

947. இநதப படிநாற் கனனியரும
எழிலவாந தொழுகு மலாப படலிச
சநதப புயவேல தடகைகமனனா
தனயாக கருமா மறைநெறியில
தொநதப படநாள மலாத தெரியல
சூட்டி மணநதா அரேச னெனுந
தநதைப பெருமான கலியாணந
தனனை விபவத தொடுபுரிநதான. (15)

948. கறையா விழிமெல லியாமகிழுங
கனனற சிலைவேள எனவேடட
முறையா மணவா ளாகுமணி
முடிகுண டலமபூண கடகாதி
றிறையா பூரி நிதியாடை
தேசம முதலிப புதலவியாகும
நிறையா பணிசா துரங்கமணி
நிதிகள அனைதது உதவினனுல. (16)

949. நஞசு திகழபற கறையணறபன
னகபபொற படநதா முலகுலமகள
மஞசு திகழோ தியாகூடடி
மருக ருடன சீப புதலவியரை
நெஞசம மகிழ அனுபபினனபின
நிருபா குமரா விடைகொடுவான
விஞசு புரிசை நகாதணநது
விரைநதோ புறஞசோந தினிதிருநதா. (17)

950. அனன குமரா இனிதிருகுமம
அமயம முநியாந **கவுசிகன்** வந(து)
உனன் அரிய கொடுஞசினததால
உடனறு குமரா நாலவரையுங

---

948. கறையாவிழி—கறை—கறுப்பு. நிறையா பூரி நிதி—நிறையாக வந்த பொன்முதலிய. சாதுரங்கம்-நால்வகைப் படை.

949. அணல்—வாய்ப்புறம் ; தாழ்—போன்ற

கனனல மொழியா ரையுமவிடுத்துக
கடுஞுசா பஞுசொற றனனகணததிற
பினனம அறுசே னையுமபொருஞும
பிறவும பொடிநீ முயினவே.

951. விழுது விடுபாய ஒளிபரபபும (18)
வெணணித் திலநதாழ வடமொடு வின (டு)
உழுது முரலபைந தொடைததிணடோள
ஒளிறும வடிவேற குமரருமெயம
முழுதும அழகு கனிதது முகிழ
முலையா களுமுள ஙடுஙகிடஅப
பொழுது முநி நின றவாமுகஙகள
பொருகஙகென றெதிரோக குபுஅறைநதான. (19)

952. நிருபா புதலவி! எமைபபோறறி
நிலலா ததஞுல எமதுமொழி
கருது மணிகஞுண டலஞுசெவியுட
கவரா ததஞுல உமகஙகொலலை
குருடு மருவிச செவிடாகிக
கோர அடவி முளவனததில
மருவி யுழிதந திடகஙகடவீர
மருணடு நீவிர எனறுபினனும, (20)

953. எனறும உமகஞுப புரததினுமூ
ரினுஞுசோந துறைவ நினியிலலை
கனறு செறிகை மனைவியாபூங
கலச முலைசோ வதுமிலலை
ஒனறு படசசோந திடிறசிரமற
றிருலலை புவிவீழந திடகஙகடவ(து)
எனறு சபிதது முநியவனும
இகநது தனதாச சிரமமுறறான. (21)

954. அருமா முநிசொற றிடுசாபம
அதஞுல அரச குமராவிழி
குருடாயச செவிடும ஆகிமினா
கோலஙகக கொடுதது வழிகாட்ட

---

951. கனிததல—இளகுதல.
953. கனறு—கைவளை.
954. கந்தமூலம்—கிழஙகுகள். பலம்—பழம். எய்த்து உழலினர்—இளைத் துத் திரிந்தாாகள்.

இருகால இடறித தடவிநடந
தெழுநதே கநத மூலபலம
வெருவா தருநதி நினறெடுநகி
வெநகான றெறுமெயத துழலினரால, (22)

955. அவவே லியிறபைந தழையுநறை
யலருந கமழசா ரலினருவி
வெவவே றலியெற றியமணிகள
விரவி நவககோள எனககொணமூச
செவவேள மயிலா லிததகவத
தெனறற குழவி கனறெடுறீஇ
யையேள வியிறறா மமபுரைகா
அசல மலிய முநியடைநதான. (23)

956. தீருகு சினவெஞ சூதடிநத
செமமல அருளாற சலதிமுறறும
பருகி மகவான தனவிளிததுப
பணகசெற றிடுகென றருளசடிலஞ
செருகு முடிபபொற கலசமுநி
செநதா மரைததாள இணையினமணிக
குருகு செறிகை மனவியாதந
கொழுந ருடனவீழந திறைஞசினரால, (24)

957. எந்தை யிவணநீ யெயதுதவம
எளியோம இழைதத தவமனறே
தநதை யாகளசெய தவமுமனறு
தாயா குயிறறு தவமுமனறு

---

955. நவககோள்—நவககிரகம். தூமம - புகை. அசலமலையம்—பொதியமலை; முநி—அகததியர.

956. அருள்...முநி—அருளியமுநி. கலசமுநி—அகத்தியர். குருகு—கைவளை.

957. இந்தச் செய்யுளுடன் கமபராமாயணம்—பாலகாண்டம்—கையடைப் படலம் (6)

'நிலஞ்செய்தவ மென்றுணரி னன்று தெடியோயென்
ரலஞ்செய் வினை யுணடெனினு மன்றகர் நீயான்
வலஞ்செய்துவணகக எளி வந்த இது மூன்தென
குலஞ்செய் தவமென் றினிது கூற முநி கூறும்'

என்னுஞ் செய்யுளை ஒப்பிடுக. செய்த வரலான் ஆனது—செய்த (நீங்கின் வினைவு) வருதலால் ஆனது.

முகதை மரபோ புரிகததவம
முழுதும வெளிபபட டதுவாகுஞ
சிகதை மகிழமா முகிவா! யாஞ
செயத வரலான ஆனதெனறா. (25)

வேறு

958. தேஙகுகரு ணைககடலே! தாபதாகோ
மான! கொடிய தீதி ழைததிட(டு)
சாஙகுவிரைக தரகதையுறு தமியோஙகட
கெககாலம இடாசெய சாபம
நீஙகுவதெவ வாறெகத வுபாயததால
உணமையினி நீயு ரைததுப
பூஙகமல மலாசச ரண மேசரணைவ
றடைகதளமைப புரததி யமமா. (26)

959. எனறுமீன வியருமகி ணருமுரைதத
சொறகேளா எறிநீப பெளவம
ஒனறுபடக குடஙகையெடுத தருகதுமுநி
கருணையினால உபாயஞ சொலவாவா
துனறுபதி புணணியமும மாறசெயயில
அருமபாவத துரிசு தீரும
அனறுமுநி புகலசாபம அகலுமுணமை
செலவமுமவக தடையும மாதோ, (27)

எழுசீர் விருத்தம்

960. பொறிவரிச சுடிகை மணிவிளக கெடுக்கும
புயஙகனமேற கிடகதபா முழுதும
நொறிலிமைப பொழுதில தனவச மாகும
நுவனறிடில ஐயமற றிலையாம
இறுதியிற சிவனதாள நீழலவக தெய்தும
இசசிவ புணணியம இனறிப
பிறிதுகற கதிமற றிலையமக குவந்த
பெட்பினோ காதைசொல லுதுமால (28)

---

958. அரக்தை—தன்பம்.

959. உம்மாற் செய்யில்—நீங்கள் செய்தால்.

960. புயங்கன்—ஆதிசேடன்.

சாதாரணன் கதை (அகத்தியர் சொல்லுவது) 961—972.

961 சுழிததிடு தரங்கக கடலக டுளையச
சுதையுருக கீணடெழு மதிவான
கிழிததிடு நிலவு சாளரத தொளிரக
கிளாதரு மணங்கொளநற காரைப
பழிததிடு குழலா அறலதவழந துலவப
பஞசணை யிளஞாவேள நூலிற
செழிததிடு கலவி நாகரிற களிகசச
சிறநதிடுங **கீசமா நகரம்** (29)

962. விழைவுறப பரிகுமப புரவலன கழைவில
மேவு**சா தாரணன்** தனிவாய
மழகதிர விரிகுமப மணிவளை மலாகைக
மனவிபைங குருமையிற களிநதுள
அழகொழு கியபொற குவிமுலை ஞெமுங்க
அணைநதுபன ஞளநலந தனையுட
பழவினை தொடரக கலவியுட களிகுமப
பகலமுங **வசிட்டனவங்** தடைநதான (30)

அறுசீர் விருத்தம்

963. மனறல கமழங கணமிசையே
வதிநது சிறிது போதிருநத
பினறை யரசன மனவியொடு
பெயாநது புறபபட டைமபுலனும
வெனற முனிவன மலரடிமுன
வீழ்ந்து வணங்கி யெழுநதொடுங்கி
நினறு கரங்கள கூபபினனந
நிலையே முனிவன உடனறைவான், (31)

---

961. காரைப் பழிததிடு குழல; காமேகம். அறல் குழல்;—அறல்—கரு மணல்; குழல்—கூர்தல். கலவி நாகரிற களிக்க—" காளை நாகர் நுகாசசி கலததரோ" —சிதா—1347

962. கழைவில்—கழைவில்லான்—கரும்பு வில மனமதன்—ஆகுபெயர்; மேவு—போன்ற. பைங்குருமை—புத்தொளி. குருமை—ஒளி, நிறம்; னம்—அதற்கி. உள்—உள்ள.

963. அங்கணம்—முற்றம்.

964. வருந்த லறமன் னு! மனையில
வதிநதாய நினவா யிலைநோக்கி
யிருந்த பொழுது வீணபோக
இரண்டு மூன்று நானகுகனனல்
பொருந்து மளவும உறறனமநீ
பொருகுகென் றடைந்தா யிலையதனுல்
அரந்தை யுறநின மனைவியுடன
அடவி சுழலக கடவையெனறுன, (32)

965. இநத நகர மானவர்கள
புளளும இரைதோ விலஙகுமா
விநதை கிரிநோ சூளிகைபொன
மேடை மணிமா நகரமிபபோ(து)
அநதில நிழலதீா அருஙகானம
ஆகக கடவ தெனறுசபித(து)
எநதை சரண மலாமறவா
இருடி தனதா ச சிரமமுறறுன. (33)

966. அலகின மறைதோ வசிடடமுநி
யருமா தவததின பெருவலியால
உலக மிசையப படியடைநத
தொளிரும வடிவாள தனநிருபன
கலக விழிமா மனைவியுடன
கடுஙகா னவனும உருககொணர்ந்து
விலகி விலகிக கடுஞசுரமாம
விபினந தோறும திரிநதனனுல. (34)

967. அநத அமயம அருமறைநூல
அறததின துறைபோய மெயததவஙகை
வநத நிரண விந்துமுநி
வதிநது நிருபன வரலாறு

---

964. கன்னல்—காழிகை.

965. அந்தில—அசைசசொல். எந்தை—சிவபிரான்.

966. உலகமிசை—உலகில; உருககொணார்த்து—உருஅடைத்து, விபினம்—காடு

967. தவம் கைவந்த நிரணவிந்து.

சிந்தை தெளியக கேட்டனேததுங
தோந்து ஞணாநதே இருவரையும்
புந்தி மகிழ நோக்கி யெங்கோன
பொருவில சிவபுண் ணியங்குறிததான. (35)

968. தீரா இடுமபை யனேததினையுந்
தீாகஞ சிவபுண ணியங்கடிதென(று)
ஆராயந தமலன சிவததலமிங
கணிததா யுளதோ எனறுகொலை
வாராா சிலிலவே டனேககேட்க
வருநது மவனும அணிததாகச
சீரா பிரமேச் சுரமெநதாய
சிறகக இருககின றதுஎனருன. (36)

969. அருமா தவமோா வடிவமெடுத
தனேய இருடிப புங்கவனதான
வெருவா நிறகும இருவரையும
மீளக கருணே யுறநோககி
ஒருவா சகஞசொல குவனநீவிா
ஓங்கு சிவததா னததணுகித
தருவா ரிலிபுற கொடிதூாததுச
சமபு வலஞசெய திடுமினெனருன. (37)

970. நிறைநத கலைமா மதிவிசிறும
நிலவு கடுகுகும வெணணீறருன
மறைநத வடிவம வெளிபபடவே
வநத முனிவன அடிவணங்கிக
குறைநத வினிநாம இழைததபெருங
கொடுமபா வங்கள எனஇருடி
அறைநத படியே யிருவருமபோய்
அறிநது சரியை புரிநதனரால. (38)

---

968. கடிது நீக்கும் எனற—எனக்கூட்டுக.

969. வெத தானம்—வெல்தலம். தரு (மரம்)—ஆர்—இலை—மரத்து இலை ஆர்ந்தது—பெருகிச் சுதஞ் செய்து.

970. கடுக்கும்—நிகர்க்கும் (வெண்மை நிறததில்); வெளிப்பட—தோன்ற. சரியை—சரியைத் தொண்டு வகை.

971. இருவா தமக்கும் பதினெருநாள்
இகந்த பினனா அவண்மீளப்
பொருவில நகர மானதுவான
புள்ளும விலங்கும நரரான
ஒருமை பெறமா மனிவியுடன
ஓங்கு நிருபன அரசுமுனபோல
மருவி யுலக மொருகுடைகீழ்
வதிநது புரநது வாழநதனனெல. (39)

972. சிவபுண் ணியமான மியததாலமுன
சிறந்த வுருவம மீளவுமே;
அவணவந தடைநத தெனததெளிநதே
அநதச சிவபுண ணியமவிரிவாயப
புவனி மீதிற செயதனனபின
புடைததுக கடைநதுள அமுதுபெயந
நவமென முலியி னுடனீதி
நமபன அடிததா மரையடைநதான. (40)

973. படங்கொள அரவின முடிகிடநத
பார்மேல நீரித தகைமையினெல
நடங்கொள அமலன புணணியங்கள
நானு விதமும இகணமே
தொடங்கி யிழைததுப புடவிநிதி
சோதி யுருவாஞ சிவனருளால
திடங்கள பெறவே பெறறிடுமின
சிததி யொடுமுத தியுமெனருன. (41)

974. என்ற முனிவன் அடிமுனமவீழ்ந்
திருகா திடறிக குமிழமீண்டு
வென்றி பிறழசெவ் வரிக்கருங்கண
மினனு ருடனமன னவரிறைஞ்சி

---

971. நரரான—மனிதர்கள் ஆயின.

973. என்னுன் அகத்தியன்

நினறு முநிவ ! எமக்கமலன
நிகரில சிவபுண ணியமேதிங(கு)
ஒனற வுரைததி யெனறுபுவி
உறமீ ளவுமே பணிநதனரால. (42)

975. அங்கண அரிய சிவறகினிய
அமல வுருவாஞ சிவமறையோன
திங்கள முடியாம அமுதேசன்
சிறககும பூசை செயுங்குரவன
பொங்கு கலுழசி யுடனணைநதான
பொருகெனற வவனக கடமுநிவன
செங்க மலநோ விழிகளிபபத
தெரிநது நோககி யறைகினறான. (43)

976. தரள மணிகள எறிதிரைபாய
சலதி யுடைபபா ரனைததினுகுங
குரவன் எனவாழ புட்பகிரிக்
குலதறற பிறநத சிவமறையோய !
இரவு பகலா இடருறுமற
றிவரை யடிமை கொணடுடனநீ
பரவு மமுதே சனகொடிய
பாவ மகறறுஞ சமபுவையே, (44)

977. புநதி மகிழசி பெறசசேவை
புரிவித தமலன அருகணைய
முநது சிதைய புரியிடா
முனனீ ரகனறின பங்களிவாக(கு)

---

975. சிவமறையோன—சிவாசாரியா—பூஜைக்குருகள். பொங்கு கலுழசி சிவபகதி நிறைவால—உள்ளகளிசசியால—கணணீர் கலுழ கலுழ்சசி. கடமுநிவன—அகதியா.

976. புட்பகிரி சிவாசாரியர் கோதநிரம் ' புட்பகிரிமடம—ஆநிசைவ மடங்கள பதினெட்டில ஒன்று எனபா. ஆநிசைவமடம் நானகுமடதை ளுள்ளும் புட்பகிரி ஒனறு எனபர்'

977. முந்து சிதைய—பழவினை நீஙக. புரியிடா—புரிந்து—செய்து.

எந்த அடைவில வருமதனை
இரங்கிக் கருணை யாறசெயதி
உநது கடறபாக குரவ !எனறே
ஓஙகு கயிலை அடைநதனனுல. (45)

978. அணட முகடு தனையணவி
அளகசுங குடுமி விநதகிரி
கொணட பெருமை வலியடகசுங
குடஙகை முநிவன அகனற பினா
மணடு வியபபால இவாகளசிவ
மறையோன சரண முனமிறைஞசி
அணடா பெருமான அடியோஙகட
கஞச லெனவே யருடியெனறா. (46)

979. பையுள மருவு மிவாதொழுது
பகாநத மொழிகேட டுடனவிருமபி
ஐயன கருணைச சிவமறையோன
அறைகின றனனநுங கடகிரஙகுந
தைய லொருபா கனனடியா
தஙகட கருஞஙு கருணைவள்ளல
உயய வருளநித தியனஉளன நீர
உறுகண அனைததுந தாமினெனறான், (47)

முற்கலன் கதை (சிவமறையோன் சொன்னது) 980—985.

980. முனனா மறையின விதிபபடியே
முததீ வளாகசும **முறகலன்** சீர
மனனு கருணைக **காசிபனன்**
மாணைக கனமெயக குரவனரு(கு)
உனன அரிய சாததிரஙகள
உவநது படிததோ நாடகழகத(து)
இனன லறவோ துமபகலவாய
எழுநத திவலை தெறிததனறே. (48)

981. அன்ன பகறகா சிபனுடனறே
அறைவான உனமத தா !நிலவாய
தனனில எழுநத திவலையினீர
சறறுத தெறிதத ததனுலநீ

979. பையுள்—தனபடி

பினன மறவே யெறுழமோடடுப
பிணாககோட டரிய்மயிடவுரு
மனன எடுததி யெனசசபிததான
மறையோன மயிடம ஆயினனுல. (49)

982. புரமா மருஙகிற குளகருஙதிப
புதுபபுற பசசை தனோகாகி
வரமாா சத்தீச் சுரச் சுறறு
மருஙகின அணைய நாறறிசையுங
திரமாம அறுகம புறறெருகுதி
சேரக கறிததுச சூழஙதுமுககால
உரமாச சுவாபபுல தினறுகொடி
ஓஙகு கமபத தருகணைஙதே, (50)

983. வணடு மதுவுண டுறஙகிதழி
மலாசசெஞ சடில நாயகனைக
கணடுள மகிழஙத பொழுது முனி
கடுஞசா பஙதிஙு தழகுருவங
கொணடு பலகால வலமபுரிஙது
குறிததே தொழுதான நாடவாகள
மணடு வியபபா லதலை யெலலாம
மகிழஙது நோகாகி யதிசயிததா. (51)

984. சிவபுண ணியமான மியமபலகால
தோஙது தோஙது விரிததுரைததா
அவமெய கொணாஙத கொடியபக
டஞ்ஞா னததாற சுறறிவஙது
சுவாமே லறுகு கறிதததனுற
சோதி யுருவுற றதுவெஙகோன
நவபுண ணியமான மியமெலலாம
நாடி யறிகு வாமெனறா. (52)

985. அங்கண் உறுமா னவர்களெலாம்
அதனை யொருவாக கொருவருரைத(து)
எஙகும படாந்தே அதிசயப்பட்
டிருந்தார் அதனுல நீவிருமவெண்

திங்கள புனைசெஞ் சடிலஅணணல
சிவபுண ணியங்கள புரிதிரென
எங்கள் முனிவா! பாதகருக
கியாது சிவபுண ணியமபுகலே. (53)

986. எனறு வினயத துடனிவாகள
இயமபும மொழிகேட டருமுனிவன
நனறு புகனறீா எனறறைவான
நானகு புருடா களும நீவிா
சென்று கருணை யமுதேசன
சிறப ரேசற சுறறிமடி
எனறும அறவே வலமபுரிமின
எங்கோ மானை மகிழவிதனே. (54)

987. ஒருததி சமபு அருகலகிட
டுடனகோ மயததால மெழுககிடுக,
ஒருததி அமலற கபிடேக
உதகம வடிதது முனகொணாக,
ஒருததி இறைவற குயாவனததில
உறுநாண் மலாகொய துடனவருக,
ஒருததி கநத மூலபலம
உமைபா கனுகருக கொணடணைக, (55)

988. எனறிப் படியே இவரையங்கங
கேவி விரைநத தினததிலெமமான
மனறற சரண மலரிணையில
வழிபா டுவநது புரிநதபினனர்
அனறைப பகலபோல மறறவைகல
அணங்க ளாகருச சாதனங்கள
ஒனறற கெடுததுக கொணாமினெனறே
உரைததுச சிவனசந நிதியடைந்தான. (56)

---

986. மடி—சோம்பல்.

987. அலகிட்டு—பெருக்கி. உதகம்—நீர்.

988. வைகல்—நாள். ஒன்றற்கு—பொருத்தமாக.

989 உனன அரிய சிவமறையோன
உரைதத படியே திரவியஙகள
கனனல மொழியா கொடுவரவே
களிமீ தூர இவருடனபோயத
தனனை யடைநதாக கருளபுரியுஞ
சமபு ஆரா தனைதினமும
இனன வகையே புரிநதிடுநாள
இருபத தொனறு செனறனவே. (57)

990. இருபத திரணடாம நாளிவாகட
கெலலாங கணகள தெரிநதனகா(து)
ஒருமித தடைதத செவிடுதிறந
தோசை தூரங கேடடனபுற
சருமந தனமே லுடுததபிரான
தனலல் வநத விவையிதலல
இருமைப் பயனும உறறனமென
றீசன வலஞசெய திறைஞசினரால. (58)

991. முறுகு பவளச சடிலமிசை
முளைகும பிறைபொற கடுக்கையநதோட்(டு)
அறுகு மிலைநத குழகனமகி
ழால யததின புடைசிறந்த
மறுகு பலகால வலமபுரிநதா
வைகல எட்டுத தணந்தபினசீ
துறுகு பொருளசா துரஙகமுயிர
தொனமை போலத தோறறியவே. (59)

992. கரளக் குமரர் நாலவருமபைங
கழைவிற குனிததைங கணைதொடுதத
வேளைப் பழிககும எழிலாகி
விரைநது மதாததுக குழைகிழிதது
வாளைப பழிககும விழியாரும
வனபபாயக கூடச சிவமறையோன
தாளைத தொழுதெந தாய !நினலுற
சாபந தீர்ந்தேம் சரணமெனறார். (60)

990. புல்—புலி

993. தவமா வலியாற் சிவனுரைத்த
சைவா கமங்கள எழுநானகிற
சிவபே தங்கள பததொடுருத
திரபே தங்கள பதினெட்டும
நவமா யுணாநத சிவமறையோன
நமபு மிவரை மிகநோககி
இவணீ சிவபுண ணியமிழைதத
இயலபாற செவிகண் ணுறறனவே. (61)

994 நுங்கள பொருளுற றனமுநிவன
நுவனற பெருஞசா பமுமகனற(து)
எங்கள பெருமான கருணையினுல
எறிநீ ஞாலம அரசுசெய்மின
பொங்கு சிவபுண ணியமகிழந்தெப
போதும புரிநதிங கிருமினெனற
துங்க முநிசொற கேட்டிளைஞா
துகளதீ குரவன அடிபணிநதா. (62)

995. பின்னா உவநது பராபரமாம
பெமமான அமுதே சனிததுதிசெய(து)
உனன அரிய அபிடேகம
உணடி ஒருநான கறுசுவைபால
அனன விதனை வேததியங்கள
அளிதனெங கோஞ லயசசுறறில்
மனனும அடவி தடிநது குரு
மறையோன பெயாநற புரஞசமைத்தார். (63)

---

993. சிவாகமங்கள் 28; சிவபேதம்—10; உருதிரபேதம்—18
28 ஆகமங்களுள் காமிகம்முதலிய பதினொன்றும் விஞ்ஞானகலருட் பரம சிவனது அநுகரகதனைப் பெற்ற பிரணவா முதலிய பதினெட்டுச் சிவன் களுக்கும அருளிசசெய்யப் பட்டமையாற் 'சிவபேதம்' எனவும், விசய முதலிய பதினெட்டும் இவ்வாறு பரமசிவன்பால உபதேசம்பெற்ற அகோ ரருத்திரர் முதலிய பதினெட்டு ருதிராகளுகும் அருளிச் செய்யப்பட்டமையால "உருதிரபேதம்" எனவும சொல்லப் படும்—சைவசமயநெறி—335—உரை.

995. ஆலயச சுற்று—பிராகாரம்

996. அண்ட முகடு புடையுரிஞ்சி
அள கருங கொடிமா மதிலுமணி
மண்ட பமுஞ்சூ ளிகையுமுயா
வடமே ருவைநோ கோபுரமும
எண்டி சையுமா டகமயமாய்
எடுத்துக் கனக மணிததேருங
கண்டு புதிகிக குரவனுகருங
கடிது பூரி நிதிகொடுததா. (64)

997 அங்கி நுதற்கண கரநதகுரு
அருளால அரச குமராபுரி
சங்க மெறியும உடைதிரைபபா
தண்டா துவருது புரநதனருதம
பொங்கு சிவபுண ணியமபுவியிற
புரிநது வணகருங கலவிபெறும
பைங்க னகருகிண கிணிமணிகாற
பால ரையுமபின பயநதனரால. (65)

998. கருங்கட கனிவாய மனவியாதோள
கலநது மகிழநதங கிருநதபினனோ
மருங்கு வறிது வநிநதவைகல
வரமா முனியாந துருவாசன்
இரங்குங கருணை யாலவணவந
தெயத முனிதாள முனமனனா ·
சிரங்கள தொழுதெங களுகருகெநதாய!
செவிடு குருடு சோந்ததெனகொல. (66)

999. இறநத நெடுங்கா லங்களவரு
மெதிகா லங்கள நிகழகாலஞ
சிறநத பொருளக ளனைதநினையுந்
தெரிய அறிவோய! செபபுகெனத
துறநத முனிவ னிவாவணங்கிச
சொனன மொழிகேட் டுளதநிலுனனிப்
பிறநத துணாநது முனனிவாசெய
பெறறி யனைததும பேசுகினருள. (67)

அரசகுமாரர்களின் பழைய வரலாறு (குருவாசர் கூறுவது)

1000. பரநது கமலஞசூன வநதியெடடிப
பாயநது நறுமாங கனிகொமபா
துரநது பிடிதது விடடதுதண
சுடரிற முகக வமுதுகுகக
விரநது பருகு சகோரமெநா
இகலுங கடைசி யாகளிருகண
கரநது படாநத தெனமுனியுங
கழனி யவன தேசம்அமமா. (68)

1001. கடலிற பிறநத மதியிலிரு
கடலுள ளடஙகிற றெனமுநநீர
மிடலிற பருகு காதிசைதது
வெறபுக குறிதது மிளிாமினனா
உடலிற குழல, ஆ னனம, கண, முலை
உறழுநத இளைஞா வியநதுலைவேள
அடலிற கலவிக குயாமெடை
யளகுக ஆதித தியங்கரம் (69)

1002. அஙக ணொருவன சிவாலயநதோந
தறிநது வகுககும வணமிழநதே
யுஙக ளிடஞசோந திதழியநதா
ரருஞ சடைசோ சஙகரறகு
மஙகுல நிகழா லயஞசமைகக
மணிபொன வேணடு மெனநீவி
பொஙகு நிதியந தருகினறோம
போதென றுரைதநீர பொயயுரையே, (70)

1000. இவருக கூறியதைத "தேமாஙகனி கடுவன கொள விடுகொம்பொடு நீண்டித், தூமா மழை தூறுவன்மிசை நெறு நுண்துளி சிதற" எனனும் தேவாரத்தோடு ஒப்பிடலாம் (சம். தேவா I—10—2).

1001 மதியில் இருகடல்—முகததில இருகண்கள். ஆனனம்—முகம். மதி, கடல், கார, வெற்பு முறையே முகம், கண, கூந்தல், முலை இவை களுக்கு உவமை. திசைதது—திகைதது. "இவள் சிந்தைத துழாயத திசைகினறதே" திருவாயமொழி 4—6—1

1003. நாளை நாளை யெனறுபல்கால
நடந்து வருநது மவனறனககு
வேளை குறிததுப போவெனறே
மீணடு மவனவந திடுமேலவை
காளை வடிவாய நிறைசெலவங,
கதிதத தாலே அவனவருநதுந
தாளை விழிதது நோககாமற
சாறறு வதுங்கே ளாதிருநதீர, (71)

1004. தருும முதவிக கருணையதாயச
சாறறு மிலாபா லெமககேது
கருும மெனவுங களைநீததுக
கனலவெம பொறிககட் பேருழுவைச
சருும வுடைமுக கடபெருமான
தயங்கா லயததுற றனனீவிா
துருும நிறைநா வாயசெலுததித
துஞசி னீாபெள வதநிடையே, (72)

1005. எரிகுஞ சியுமவெண பிறையெயிறு
மிறைககுங கடுவா சுழலவிழியு
முரியும புருவக கடைதுடிபபு
முடுகிப பாசங கொடுகாலன
வரியும பகனீா முனனுரைதத
வசனத தாலவெம பொறிசிதறிச
சொரியும படையா லுயிாபருகுஞ
சூல மெறியா துமைவிடுததான. (73)

1006. நீவிா சிவபுண ணியநதனககு
நிதியந தருகின றேமெனறு
நாவி லுறைபொய யாகிலுமே
நவினற பலததா லரியணையின
மேவி மதிவெண குடைநிழறற
வெணணல பலசா மரையிரட்ட
வோவி லெறுழா லெறிதிகிரி
யுருடடி யுலகெல லாமபுரநதீர. (74)

1004. சாற்றுமிலா—சொல்லுதற சொலஇல்லாதவா. தருமம்—மரம.

1005. வரியும்—வரிதல்—கட்டுதல்.

எழுசீர் விருத்தம்

1007. வெறிகமழ கடுகுகை நறவுகொப ளிகுகும
வேணிய னுலய மெடுகுகு
மறிவினுக குரைதத பொனகொடா ததனு
லருமபொரு ளனைததுமோ கணததில
வறிதுநீ ருன தவனைநோக காது
வதிருததாற குருடுமற றவனசொற
சிறிதுமுட செவிகொ ளாததா லொலலைச
செவிடுநுங கடகடைந தனவே (75)

1008. தீங்களங கணணி வனைசெழும பவளச
செஞசடா முடியமு தேசன
பொங்குள மகிழுங கருணையால மீளப
புணடரீ கங்களபோல விழியும
எங்கணு மதிதூ ரங்களகேட டுணருமு
இருசெவித துணையுமுன மரபோ
தங்களி னுலக மொருகுடை நிழறறுங
தனனிக ரரசுமுற றனவே. (76)

அறுசீர் விருத்தம்.

1009. னைறு கருணைத துருவாச
னியமபு மொழிகேட டுளமதிதது
வெனறி யரச குமரரவன
விரைமென மலாததாள முனமிறைஞசிக
கொனறை கமழசெஞ சடையிறையாங
குரவ! நினதாச சிரமதது
ளைனறு பெறவே யெழுநதருளென
றுரைததங கவனை யனுபபினரால. (77)

———

அத்தியாயம் 41.

சிவதருமமான்மியம்—தொடாசசி

சற்புத்தி மன்னன மகள் சரித்திரம்.

தமபு தேசத்தில, மாயாநகரத்தில, சற்புத்தி எனனும அரசன் வீமன் முதலிய எடடுப் பிளளைகளையும ஒரு பெணணையும பெற்றான. தனது தேசத்தை ஒனபது பங்கிடடுத் தமமகளுக்கு ஈந்து, தான காடடுக்குச் சென்று தவம புரிந்து வீடடினபம பெறறான.

சற்புத்தி மன்னன் மகளுக்கு ஏழு முனிவாகள் சிவதருமம் உரைத்தது.

பல தருமங்களைப் புரிந்து அரசாணடு வந்த சற்புத்தி மனனன மகளைப பாாக்க முனிவாகள வந்தாாகள. அவாகள அவளைப் பாாத்து "தவக கொடியே! உனனைபபோலச சிவபுணணியம் செயயும ஒரு பெண இவ்வுலகில இலலை" எனறாகள. அவள 'முனிவாகளே! அடியேன சிவதருமம இனனது எனறு அறிகிலேன, அதைச் செயது வீடு பெறறவ யாா; தயைசெயது கூறவேணடும' என வேணடினள உடனே ஒவவொரு முனிவராக அவளுக்குப பினவருமாறு சிவதரும சரித்திரங்களைக கூறலாயினா.

1. கவுதம முனிவா கூறுவது.

சுந்தரி கதை

பாஞ்சால தேசத்தில, சோபன நகரத்தில, மாதவன என்னும அந்தண னுடைய அழகிய மகள சுந்தரி எனபவள, அவள கரி நகரத்து அந்தண புடகரன எனபவனை மணந்தாள, வினைபபயனால அவள அயல வீட்டு அந் தண ஒருவனைக களவிற புணாந்தாள. மனைவியின செயகையை அறிந்த கணவன அவளை நையப் புடைத்தான். அவள கணவனை விடமிட்டுக கொனறு, சோத தொழிலிற பிறந்த குழந்தைகளையுங கொனறாள. இதனை அறிந்த உறவினா அவளை ஊரை விடடுத் துரத்தினா. தேசந்தோறும் இவ வாறே அவள் சோர புருஷாகளொடு கூடுவதும பிறகும மகவுகளைக கொல வதுமாகத் திரிந்து, சோர புருஷனும ஒரு வேசியினைக காட்டிற்கு அழைத்துச சென்று அங்கே அவன தூங்கும்போது அவன தலையைப பருங்கல்லால உடைத்து அவனைக்கொனறு அவன பொருளகளைக கவாந்தாள். இதை அறிந்த அரசன அவள மூகையும மூலையையும அரிந்து அவளைத் துரத்தி விட்டான. அவளும முடம் மொணடிகள் கூடடத்தில் வசித்து வந்தாள; அப்போது ஒரு மொணடி அவளைப் புடைக்க அவள இறந்தாள். இவளை நரகில யமபடாகள் தணடிக்கும்பொழுது சிவகணங்கள் வந்து அவளை

விமானததில் ஏற்றிக் கயிலையில விடடாகள். அவளும உமாதேவியின தோழியரோடு இனிது வாழ்ந்தாள. இநிகழ்சசியை யறிநத யமன சிததிர குததனே அழைதது இவள் செயத தருமம யாது என வினவினன. அவனும் இவள் ஒரு தருமசசெயலும் செயயவிலலை எனறான. அபபோது அநகே நாரதமுநிவா வர அவரை யமன ஏதேனும விசேஷமுணடா என வினவினன. அவா 'ஈான கயிலையிறகணட விசேஷம் ஒனறு உணடு. அநகே சிவகணஙகள ஒரு பெணமணியை விமானதநில ஏற்றிவந்தாகள. அவள கொடுமபாவஙகள் பல செயதவள. அவள ஒருவன தலையை உடைதத பருஙகலலை வழியிற் கணடவாகள சிவாலயத திருப்பணிககு உபயோகபபடுமபடி ஆலயத திற சோததாகள. அநதச சிவபுணணியததால அவளது பாவஙகள் ஒழிநது தூய தேகம பெற்று அவள கயிலை சேரப்பெறறாள்' எனறா. இதைக கேட்ட யமன சிததிரகுததனே நோகி இநதச சிவபுணணியசசெயல அவள அறிந்து செயததனறு; அறியாமற செயததறகே இவ்வளவு பலனெனறால அறிநது செயயும சிவபுணணியச செயலகளின பலனை சமபு ஒருவரே அறிவா எனறான.

அத்தியாயம் 41.

சிவதருமமான்மியம்—தொடாசசி

அறுசீா விருததம்.

சறபுத்தி மன்னன மகள் சரித்திரம்.

1010. கனைறற பழிதத மொழிமடவா
கறறைக குழறகா டவிழுதறிநீா
தனனிற குடைய எழுஞசுருமபு
தாதுண டுலவு தடததுமலாப
புனனேத தருநீ ழலினுமிளம
புளினத தினுமவெண தூவிமட
அனனப பெடைபாாப பிறகுணாதநி
யனைகளுஞ சம்பு தேயமதில். (1)

1011. நெருஙகு மிருடசீத தெழுநதகதிா
நிரபபும பருதித தேரிடறி
மருஙகு திகழபொற குடுமிமணி
மாடத தொளிரும் வயிரததூண

1010. தடததும்—குளதநிலும்; புளினம—மணல்மேடு

அரஙகிற பவள வாயககிளிககா
ரமுதா டகவள ளதததருததி
யிரஙகு மிதழசசொற பயிறறு மினஞு
ரெறிபந தெறிமா யாஙகரம். (2)

1012. அநத நகாசோ சற்புத்தி
யரசன வீம ஞுதியரா
மைநத ரிருநால வரைபபயநதோ
வனசத திருவாம புதலவியையுஞு
சிநதை மகிழ னறபினனாத
தேச மொனபான கூருககி
மைநதா தமககு மகளுககு
மகிழசசி பெருகக கொடுததனஞுல. (3)

1013. பினனா வனஞுசோந தரியதவம
பெரிது மிழைததா குலதடினி
மனனுஞு சடில நாயகனறன
மலாததாள நீழல வீடடைநதான
கனனல வரிவிற குமரருமபைங
கலச முலேசோ கனனியுமபா
தனனை மகிழப புரநதனாபின
தயவாயத தருமம பலவிழைததா. (4)

சற்புத்தி மன்னன் மகளுககு ஏழு முநிவாகள் சிவதருமம் உரைத்தது.

1014. ஓஙகு தருமம பலபுரிநத
வுழைமா ஞுகி தனககாணபான
தேஙகு பரமா னநதவெளளத
தெளிவிற றினகு முநிவரவள
தாஙகு கொடிமா மனவதிநது
தருமம புரியுந தையலகணண(டு)
னஙகு மகிழநதே நனமொழியா
லெயதி யதுவோ வெனறுபினனும. (5)

1018. ஆ—ஆததி: குலதடினி—கனகைதி.

1015. மனறில நடித்த குழகனுளம
மகிழுஞ் சிவபுண ணியமனைததும
வெனறி பெறவே யிரவுபகல
விரைநது நடதது தவகொடியே!
நனறி யொருமை பெறநினைபபோல
நாரி யாகளிவ வுலகினமனம
ஒனறி யரிய சிவதருமம
உவநது புரிவோ ரிலையமமா. (6)

1016. எனறு கருணை யுடனமொழிநத
இருளதீ முநிவ ருரைகேடடுக
குனறு நிகாமா தவகொடிபின
கூறு மடியேன சிவதருமம
ஒனறும அறிகி லேனமுநிவீர
ஓஙகு பரமாஞ சிவதருமம
எனறு மொழிநதீ ரிதுபுரிநதே
யெவாவீ டடைநதா ரியமபுநிரால. (7)

1017. நீஙகளணிசெஞ சடைகடவுட
சிவபுண ணியஙக ளனைதநினையம
பொஙகு விருபபாற புரிநததவப
பொனனஙு கொமபா மொழிநதசொறகேட
டஙகண முநிவா நனநதலையில
அரிய முநியாஙு கவுதமன்பார
எஙகும புனித மாககு கதை
யெடுதது வரததா லியமபலுறறுன. (8)

1. கவுதமமுநிவா கூறுவது (சுந்தரிகதை)

கோலக் கல் சிவன்பணிககு ஆயது

1018. வாளை பகடு குதிததெழுநது
வரிவண டுளரு மடறறுழைத
தூளை புடைததுக கடைசியாமேற
றூவிச சவர மெனகககமுகம

1017. நனற்தலையில—பெருஙகூட்டதினை இடையே.

1018. சவரம்—சாமரை.

பாலாத திரளிற ருககியுடுப
பரநத தெனமுத தெறிசாலித
தாலாத துகைதது மடுவுகளபாஞ்
சால தேசந தனினமாதோ, (9)

1019. நிலவு கொழிககு மதிககவிகை
நிழறறக கமுகம பாலை புடைக
குலவி யிரடடக குயிலகாளங
குறிகக முரச மெனச சலதி
பலவு மதிாகக மலாகக்ணவேள
பவனி கடவு தெனறறறோ
உலவு கனக மாடமறு
கோஙகி வளாசோ பனஙகரம, (10)

1020. மருவு மறையோன மாதவன்தேன
வழியுங கமல மலாபபொகுடடுத
திருவு மிவடகண டதிசயிகக
சிறநத எழிலகூ சிறுவிபெறறே
யுருவங குறிததுச சுந்தரியென
றெருருபோ தரிததா னிவளெழிலாற
பருவங குறிததுக கலியாணம
பணண ஒருவ னினனதனஞல. (11)

1021. மருபபிற கடைநத யாழமுறுககு
மணிமா டகககட கமமியாகை
யிருபபுக குறடடுக காலலவன
எடுதத வலமண டகமெடடி
விருபபிற பிடிதத நீாபபாமபை
விழுநது கொதநி யெடுததகொககுத
திருபபுக கழுதது நிலையேறறந
திகழும பணிசூழ கரிஙகரம். (12)

1020. **சிறவி—சிறுமி.**

1021. **கமமியாகை இருமபுக்குரட்டுக கால அலவன (அலவன—ணண்டு)—"கொலலன முறிகொடிற்றனன கவைததான் அலவன"—பெரும் பாண். 207—8. மணடேம—தவளை.**

1022. பொருந்து மறையோன மலாககணிகள்
பூட்டு கழைவிற குனிததசெஙகை
திருநது மதவேள நிகாவனபபுச
செறிநத வடிவாம புட்கரன்வந
திரநது பலகாற கேடகவளா
எரிமுன புதலவி தனிககொடுததான
முருநது தரளந தவளநிகா
மூரல மனிவி யுடனிருநதான, (13)

1023. கடைநத பணிசசெப பெனததிரணட
கலச முலிசசெவ விதழசுருமபு
குடைநத மலாததா ரளகவளுசி
கொடிய வினமு னிழைததுவந
தடைநத பலததா லயனமனயி
லருமா மறையிற கருமமிடை
மிடைநது தணநத வேதியனி
விருமபிக களவிற புணாநதனளால. (14)

1024. அநதக களவு தனசசிலநாள
அகனற பகலமற றிவளகொழுநன
தொநதப படசசோ ரததறிநது
துணவி மலாசசூட டகஙகரஙகள
பநதப படவே டிணிததிவளசெய
பாவந குறிததுப பருவரலால
நிநிதத தடிததா னதனியவள
நினனததுச சிலநாள கழிததபினனா, (15)

1025. கொடுஙகா விடமிட டுயிாததுணையாங
கொழுநற கொனறுங கைமமையதாய
நெடுஙகா லஞ்சோ ரததயலோ
ளெழுஙகப் புலகிக் கருப்பமகட்
டடங்கா ததனுன் மருந்துகுடித
ததறகுங கருப்பம விழாததுகண
டொடுஙகா துதிதத மைநதாகளா
ருயிருங குறைததா ளொணணுதலே. (16)

1026. விருமபு கிளைஞ ரிவளகளவில
விளைநத சரித மறிநது மனந்
திருமபி முனிநது துரததினாபின
தேசந தேசந தொறுமபயததாற
குருமபை முலைசோந தொருசோரற
கூடிப பயநத சேயதனககு
நிரமபு மதிபத தளவிலவிடம
நிறைய வருததி யுயிரவதைததாள. (17)

1027. பினனுங களவிற பலரையுமபின
பிடிததுத தழீஇவேட கையினமுயங்கி
மனனுங கொடிய வருவிடததால
வதைததுந தனங்கள கவாநதுபொருள
துனனுந தனிவே தியறபுணாநது
தொடாநது விடமிட டவனமரியான
எனனுமப படிகண டொருபகறகா
னிடையே யழைததுக கொடுசெனறாள. (18)

1028. மதவேள கலையின படிபுணாநது
மறையோன துயிலுமப பொழுதொருகற
கதமாயக கொடுவந தவனதலையிற
கடிது புடைததுக கொனறவனபல
விதமாந தனங்கள கொணாநது செலுமப
வேலை யரச னறிநதிவளமூக
கிதமாயக கடிது கொயதுமுலை
யோதிட டிவளைத துரததிவிடடான. (19)

1029. சுருகு லறலசை வலமபழிததுக
கருகி நெயதத குழறகோதை
பொருகு புகழககா வலனமூககுப
பொருகெென றரிநத போதுமுனபோயப
பருகு வடிவா னவாகுழுவிற
பரிநது மகிழநதா ளொருகையிலான
எருகு நடநதா யெனபபுடைததான
இரததம பிலிறற இறநதனளால. (20)

1029. பருகு—முடம்; பருகு வடிவு ஆனவர்.

1030. பிறைவா ளெயிறு நககியிவட்
பிணிததந தகனமுன தூதாவிடடுக
கறையா திரிசூ லசசெங்கோற
கடவு ளேவக கொடுங்கோர
இறையா மளறறிற புகுததியடித
தெறற அரநதை படுமிவளை
மறையா தரிகருஞ சிவகணங்கள
மானத தேறறி வைததபினனா, (21)

1031. வஞச மிழைததுச செருபபுரியும
மறலி கொடுநதூ தரைசசிறிதுந
தஞச மறவே துரததியருட
சமபு வளருங கயிலைவெறபில
அஞச லெனவே கொடுபோயசசென
றணண லயலசன னிதிவிடுததா
வஞசி யுமையாள கருணையினால
மகிழதோ ழியரோ டிளிதிருநதாள. (22)

1032 இநத வரலாற றினைததூதா
இயம னருகு சென்றுடுங்கி
விநத யிறைவன சிவகணங்கள
விரைநது படையாற புடைதததமது
சிநதை கலங்கத துரததினரென
செயவோ மெனறு முறையிடக்கேட்
டநத கனஞசித திரகுததன்
அறைதி யிவளசெய தருமமெனறான, (23)

1033. செங்கோ லிறைவன மொழிகேடடுத
தோநது ஞணாசித திரகுததன
பொங்கா வங்க ளுடனறைவான
பொமமல முலைகோ புணணியமும
இங்கா னதுமற றிலையெநதாய
எனனும பகலநா ரதமுநிவன
அங்கா தரவி னடைநதனனமற
றவனைக கால னடிபணிநதே, (24)

1080. கோர இறையாம் அளறு—தலையான கோர நரகம். அளறு—நரகம்.

1034. ஆடும் பெருமான சதிககேறப
அறிநது மகதி தழீஇககானம
பாடும பெரியோ யெங்கினுமிப
பதிவந தனிநீ யங்கங்கு
நேடுங் கருததாற கேடடதுமுன
நிருமித துனகண கணடதுஞசீ
கூடும பரிவா யுரைததியெனற
கூறறன மொழிகேட டிருடிசொலவான, (25)

1035. அணடம பலவும அழிபோது(ம)
அளததற கரிய வடிவெடுததுக
கொணடு வெளிபபட் டதுவாகுங்
குடுமி வரையாங கயிலையினு
மணடு வியபபா லடைநதனனவ
வரையி லொருவஞ சியைததூதா
கொணடு விருபபாற கணணுதலமுன
குறுகி விடுததா மணடபததில, (26)

1036. பொருநதி யொருவாக கொருவா சொலவார
பூவை மதவே ளெங்கணியால
வருநதி நெடுநாட கொடும பாவம
வரையற றிழைததுஞ சிவதருமம
திருநதி விளைதத சிவபலததால
தேடிச சிரதததிற புடைததகலலப
பரிநது கொடுசென றதாபடாவோ
பரஞ லயததி லமைததனரால, (27)

1037. அநதச சிவபுண ணியபலததால
அருமபா வங்க ளனைததுமவிடடே
கந்தக குழலாள கைலையிலெங
கடவுள திருமுன கடிதடைநது
தொநதப படவே மகிழநதனளமெய்
தூய வடிவா யெனறவாகள்
[முநதச சொனன இறும] பூது
மொழிவான புகுநது ளேனெனறன. (28)

1034. எனினும்—எக்கிருத்து.

கலிநிலைத்துறை

1038. நாரத மாமுநி யிபபடி யெனறு நடாததுஞசொல
வாரமோ டநதக ஞமிறை கேடடு மருஙகெயதி
நேர அணிநதிடு சிததிர குததலின நோ நோககி
யாரமு தினறது போலோ ரினசொ லறைநதாஞல (29)

அறுசீர் விருத்தம்

1039. சநது சுகநத விதஙகள திமிாநதிப
தநதமடுந தனமாா
சுநதரி மைநத ரனநதரை வநது
துணாநது புணாததியாள
புநதி யறிநது செயுநதொழி லனறு
பொருநதிய மூனசெயதா
லிநத வருநதவ ருஙகொ டடைநதனள
எநதை சிவனபதமே (30)

1040 மஙகையொா பஙக ரருநதரு மஙகள
வணஙகி மநிழநது செயவோா
செஙகை மலஞசொல புரிநத பலஙகள
தெரிநது பகாநதிடவே
பஙகயல வணடு முரனறமு துணடெழு
பைநதுள வனசுரரே
சஙகை புரிநது மயஙகுவா
கணடறி சமபுவை யனறியுமே (31)

1039. மைந்தர் அனநதரை—ஆடவாபலரை; துணாந்து—தொகுதியாக. புணாததியாள் — புணருங்காலததினள்; செய்தால — செய்ததால. அருந்தவருஞ கொணடுபோக—சிவன்பதம அடைந்தாள்.

1040. செஙகை, மனம், சொல்—(மனம் வாக்கு காயம).

அத்தியாயம் 42.

சிவதரும மான்மியம்—தொடர்ச்சி

2. அங்கிரா முனிவர் சொன்னது.

கோரன் கதை.

(கொலைத்தடி சிவன் பணிக்கு ஆயது)

பின்பு அங்கிராமுனிவா சொல்கிறா.—

மாதே! வடக தேசததில மாசுததன எனனும அரசன காட்டுககு வேடடையாடச சென்று அஙகே புலியடிகக இறநதான. அவன மனைவி தன தநதையின வீடு சோநதாள இவள தன மைநதனுடன சிவாலயம் ஒனறு எடுதது தன பெயரால சிவலிஙகம ஒனறை ஸதாபிதது பூசிதது வநதாள். ஒரு நாள அவள் மைத்தன தாயைப பாாதது 'என அப்ப எஙகே' எனக கேடடான அபபோது இநதிரன அவன தநதை மாசுத தனைக கொணடு வநது விடுதது மகனையும மனைவியையும அவன தழுவுமபடி விடடு உலகின ஆட சியையும உதவிச சென்றான. மாசுததன நாட்டில உளள கள்வாகளை அழிதததுக களவா தலைவனும கோரனைச சிறையிலிடடுப புடைத துக கொனறான. அபபோது சிவகணஙகள கோரனை மணிவிமானததேறறிக கயிலையிற கொணடு போய விடடனா. மணி விமானம வந்த காடசியை அரசன கணடு அறபுதம உறறான அபபோது கறகன எனனும முனிவர் அஙகேவர, அரசன அவரை எனனே இநத அறபுதக காடசி என வினவ, அவர் ஞான திருஷ்டியால கணடு இநதக களவன கையிலிருநத பெரியதடி ஒரு சிவாலயத திருபபணிககு வேணடிய மரததுணடுகளுடன கொணடு போகப் பட்டு உபயோகமாயிறறு. அநதச சிவபுணணியததால இவன பாபஙகள் ஒழிந்தன. இவனுககு மணி விமானமும கயிலைவாசமும் கிடைததன. இவன இனிச சிவனடி கூடுவன எனறார. அதைக கேடட அரசன அனறு முதல் பல சிவபுணணியச செயலகளைச செயதான. இநதிரன வநது அரசனுககு ஒப் பற்ற வாள் ஒனறு கொடுததுச சென்றான. சிவபுணணியததால் அரசன் வீட் டினபததுககு உரியவனானன—எனக கூறி முடிததார'

3. வசிட்ட முனிவர் சொன்னது.

விபுதன் கதை.

[யாரை அவரை வணங்கியது]

பின்னர் வசிட்ட முனிவா கூறுகினறார.—ஈசனுககு உரிய சிவதருமஞ் செய்யுமமாதே! குஞ்சரபுரததில சநதிராதிததன எனனும மனறயவனுடைய மகன விபுதன பலபாவஙகளைச செயய, அரசன அவனை கசைரவிட்டு ஓட்டி னான. விபுதன் காட்டிலே ஆறறில கள்வனுயிருந்து வழிப் போவாரை

அடித்து அவர்கள் நிதியைக் கவர்ந்து வந்தான. அரசன் இதை அறிந்து அவனைப் பிடிதது வரசெய்து அவனை ஒரு மத ஆனையின் முன் எறிவித்தான. அந்த மதயானை விபுதனை ஒனறும செயயாமல வலம வந்து தன பிடரியினமேல் ஏற்றிகொணடது. அரசன ஆசசரியப்படடு நிற்க, அந்த மதக்களிறு 'இவன் சிறுவனயிருநதபொழுது சிவாலயதநில பணி நடகுமபோது செங்கல் எடுதது தக கொடுததான அந்த பலததால இவன புணணியனனன். இவனை யான ஊறுபடுதத முடியாது இவன யாவராலும தொழப்படுவான' என்றது. இதைக் கேட்ட அரசன மிக பகதியினால அவனை விடுவிததான. அவன தேசமெல்லாம திரிந்து மீணடு வந்தான. அப்போது அரசன அவனுகு நிதிகள நிரம்ப கொடுததான. மாதே! அனறு முதல அவன திருட்டைவிட்டு, மனைவியுடன போகஙகளை அனுபவிதது ஈற்றில விமானதநில சிவலோகம சென்றான— எனக கூறி முடிதததா

அத்தியாயம் 42.

சிவதருமமான்மியம்—தொடாசசி.

2. அங்கிரா முனிவா கூறியது

கோரன் கதை (கொலைத்தடி சிவன்பணிககு ஆயது)

அறுசீா விருததம்

1041. தஞ்ச மெயென வந்த போமசில சங்ககதா னறவே
செஞ்ச மெகொள விஞ்சு போதகி ரமபவே யருனவோ
செஞ்ச டாடவி யந்த ணுளா சிறநதபே ரவைமீ
தஞ்ச லோகமதை வஞ்சி கேளென அங்கிரா வறைவான (1)

1042. எணடி சாமுக மணடு சாகை யிருணட சோலையிலேழ
கொணடல தாழ மருணட தோகைகொ ளஞ்சதா நடமே
கணடு வானரம நனப லாமுனை கஙகை போநிடவே
வெணடு பாடிட மநதி காணிய வங்க தேசமதே. (2)

எணசீர் விருததம்.

1043. அங்கணமகிழ நிருபனமா சுத்த னேர்நாள
அடுமிருக வேடடையிரு லடைநதான காடடிற
பொங்குபொறி விழிபபிலவாய வரிததோல வேஙகைப்
புலியவனைப பாயநது கொனற தமைசசன களவா

1042. மயிலாட, ஆணகுரஙகு பலாப்பழததை முழுவாக (மததளமாக) வைதது மோத, வணடுபாட, பெணகுரஙகு கணடு (களிகக). வானரம—இஙகு ஆணகுரஙகு.

தங்களுடன பொருதிறநதான அரச னில்லாள்
தருகருபபம பொறையுயிாதது மைநத ணோடு
துங்கவடி வேற்றநதை மனியி னொநது
துணிவொடடைந் தனள்பண்ணட கழித்த பின்னர், (3)

1044. மைந்தனுட னிவள்சிவா லயமெ நுதது
வடிவொருநான கொருவியரு வுருவ மாக
விநதுவுட ணுதமாயச சிவமா மூாததி
மிகுமூாததத துருசசோகக கரும மாகும
ஐநதுமுக மீரைநது கரமப ளிங்கா
மனகமெணணுன கிலகணணுசோ சிவலிங கந்தான்
புநதிமகிழந தவனபெயரால தாபித தெனறும
பூசைபுரிந தநததறிற போறறி செயதே, (4)

1045. பரவிமகிழந திறைஞ்சிநிததம பரம மான
பதியுடன தனமனியிற படரா நினருள
ஒருபொழுது மைநத னனனின தனின நோககி
யுவநதெளியேன தந்தை யெஙகே யெனறு கேடடான
சுராபரவு மகவானசா துரங்க சேனை
சூழவிவன தநதையைததான கொடுவந துளளங
கருதியுணா புதலவனெடு மனிவி யோடுங
கடிது தழீஇக கொளவிடுதெவ் வுலது மீநதான் (5)

1046. முருகுகமழ நிறைமலாகற பகுஞ்சி றநத
மூதுலகிற சிவனுணை யால டைநதான
செருகுமலாக கருங்குழலாய! அரச னுநதன
தேசமகிழ புதலவனெடு மனிவி யோடும
பெருகுமகிழச சியிலடைநது செங்கோ லோசசிப
பெருதநிடுகள் வனையெலலாம் வதைததுப் பினனும்
திருகுசினம புழுங்குகளவ ரிறையாங கோரன்
செங்கைவரிச் தக்கணமவெஞ் சிறையி லிட்டான். (6)

1047. கோலபுரியு மிவனமனியை யிடிததுந் தீராக
கோபமுடன தினமபடரைக கொணடி வனறன்
நிலகுலையப புடைபபிததா னங்க ணுறறோ
நிருபனய லடைநதெநதாய நிடடு ரஞசெய

புலியனிவன் தனவதைத்தி யெனறு ரைததா
பொருகெனவே தடிந்தனனப போதீ சனகா
தலியறிந்த தூதாமணீ மானத தேதறறிச
சமபுவளர் கயிலெவெறபிற சாஙது வைததா. (7)

1048. கனகழறகால நிருபனதி சயிதது நோக்குங
காலியிறருழ சடைமுனியாங கற்கன் வநதான
வினயமுடன நரபால னவனதாள முனனா
வீழ்ந்திறைஞ்சி யிவையென்கொல் விளம்பு கெனனத
தனியுணரு முனிகணபபோ திருநதி வனசெய்
தருமமதே தெனறுணாஙது சாறறு வானமற
றினியனெடுத திடுபெருங்கைத தடியைத தாரு
இடைசிவா லயததொடொக்க எடுதாய மாதோ. (8)

1049. எடுததுரைகக அரிதாகு மபப லததால
எணணரிய கொடுமபாவ மெலலாம நீதது
விடுததுமணித திபபியவி மானத தேதறறி
விமலனுறை யுததமமாங கைலை வெறபில
அடுததிருநது பினனா மகிழ சிவனபொற பாதம
அடைகுவனென றனனனறு முதலாய வேநதன
கடுததனையுண டிருணடகணடன தரும மெலலாங
காதலிததுப புரிநதனனக கணததி லமமா. (9)

1050. எறிகுலிசப படையோனசா துரங்கத தோடே
யெயதிமிக விறலொடுதுன னலாகள் வீழத
தொறிலினுயிா பருகுவடி வாளும நலகித
தொகநமர ருடனதுறகக மடைநதான பினனா
வெறிகமழுந தொடையரசன கடறபா முறறும
விரைநதுதிகி நிபபடையான றுருடடி யாககும
அறிவரிய சிவதரும மனைததுளு செயதே
யநதததி லுயாவீடு மடைகு வானுல.

1051. கோரனெடுந திரிதண்டு சிவா லயததிற
கூடமரத துடனடைநத தருமந் தனனுல
வாரமுடன சிவபதமுற் றிருந்தா னெனறு
மஙகலமாஞ் சிவதருமம புரிமா துகளுள்

1048. தடியை மரஙகளுடனே உபயோகப்படுதினுல்: தாரு—மரதது ணடு.
1050. தொறிலின்—விரைவில (தொறிலின)
1051. உள் ஈரம்—உள்ளதறிற் கருணை.

சரமுடன அருமுநிவ னறைநதான பினனும
இருடியாபுங கவனுகும வசிட்டன் தோந்து
மாரனெவென றருளீசன தருமனு செயவோய!
மனிழ்ந்தனெரென நோகாதை வகுதது ரைததான். (11)

8. வசிட்ட முனிவர் கூறுவது விபுதன் கதை. யானை அவனை வணங்கியது.

1052. ஆயிரஞுசெங கதிரவிரிககு மிரவி தூணடும
ஆழியநதோ புடைபூடடுப புரவி வானிற
பாயுமணிக குரமிடறும புரிசை சூழப
பருமணிவிட டிமைததொளிராசு ளிகையின பாஙகா
சேயுயாவிண முகடளகசும பொழிலில தாவுந
திஙகளநிரம பியகலியின கவி கை கொடடல
தூயமணி மறுகுசிறு பறைசி றூகள
தொனிததது மானுஙகுஞ் சரபுரத்தின, (12)

1053. சந்திரா தித்தனெனு மறையோன பெறற
தனயனமகிழ விபுதன்மிகு கொடுமபா வஙகள
அநதமிலா திழைததனனக கொடியோன தனனை
யரசனறிந தடஙகாவெங கெர்டுமபா வததால
நிநதைமொழிந தனனகரி னுமபோ வெனறு
நீததனனவெங கானிலவ னடைநது மாகசம
வநதவாகள கலஙகவடித தாற லிதது
மறறவானை னிதியமெலலாம வாஙகிக கொணடானை. (13)

1054. இடாபுரிநதிப படிசசிலநாட டிரிநத காலை
யெறிதிகிரிப படையரசன படரை யேவித
தொடாபிடிததுக கொணடவனை யிகக ணததிற
றுணனெனவே விடுமினெனக கொணடு வநதா
கடவிகட கரடகவுட களிறறின முனனாக
களிகசவெறி விதததனனகைத தநதி நோகசித
திடமொடவன முடியிடறி யெறிநத திலலிச
செனறவலஞ செயதெருததஞ சோதநிற் றனறே. (14)

1052. நிஙகள நிரமபிய கலை—கலை நிரம்பிய நிஙகள்- கவி கை கொட்டல்—குரஙகுகள் நிலவினமேற கொட்டுதல நூறகள் பறை கொட்டுதலை ஒகும். மானும = நிகர்ககும்.

1055. புரவலனகண டதிசயிதது மதவே ழுநதான்
பொருகெனவே யெருததததி லிருததித தேராக
கரவடனை வதைததததிலை யெனறு நோக்குங
காலையர சனைமதவெங களிறு நோககிப
டரவியுரைத ததுமுனிவன சிறுவ ஞன
பருவததில விளையாடுஞ சிறுவ ரோடும
விரவியம லறகுறையுள் செங்கல தனனுல
விரைந்தெடுததா னப்பலததான மிகதோ னமமா. (15)

1056. அருந்தரும்மம புரிந்தவிவ னெனனு லிபபோ
தடபபடுவா னுவனறி யரவிந ததில
இருந்ததிசை முகனுலு மட ப ப டானமற
றெலலோருந தொழபபடுவா னெனறு வேழம
பொருந்தவுரைத ததுகேடடுக குரிசில மீளப
பொருகெனவே யதிசயபபட டிவனை யுளளந
திருந்துமிகு பதநியினுல விடடா னனனுனை
தேசநெடு நாடசெனறு திரிந்து வந்தான. (16)

1057. வந்தவனைப புரவலனகண டுளம கிழந்து
வாழுததிவெகு தனங்களெலாம வழங்கி யேவிச
சிந்தைமகிழந தனுபபினனபொற கொடியே! அனனுனை
திருடடனைதது மனறுமுதல தீநது நீததுக
கந்தமலாக குழலமனைவி யுடனை வாகுங
கருதரிய போகமெலா மருந்திப பினனா
செந்திருவுள ளங்கவாதிப பிய[வி]மானஞ
[சோந்தவ லோ]கதிற் செனறுன மாதோ. (17)

அத்தியாயம் 43.

சிவதரும மான்மியம்—தொடாசசி

4. காசிப முனிவர் கூறுவது.

போகாங்கன் கதை.

அச்தப் புண்ணிய மாதைப் பார்த்துக காசிபர் கூறுகினறூர :

அமண்மையே! கீடலரசன ரவமணிகளையுக கொண்டு இறைவரை வழி படும் வேதாரண்யத்தில உள்ள மணி கன்னிகையில், உசியம் பொழுதில, சிவ்ச்சையும் செய்து முழுகிப் பவித்திரமடைவாள். அததகைய தலதிலே

போகாகனை எனபான அளவற்ற பாவகளைப் புரிநது இறநதான. அவனை காலதூதா கடிதிறகொணடு செனறு நரகில அமிழதிக கடுநதுனபதில் ஆழ்த தினா. அப்போது கறைமிடறறணஙலாரின தூதாகள் வநது அத்தப போகாகனை அழகிய ஒளிவிடும் மணி விமானதில ஏற்றிப பிறைமுடிப் பெம்மான திருமுன கொணடு விடுததனா

சிவபெருமான தூதுவரைக காலன தூதா வணஙகிப், 'போகாங்கன செயத புணணியமேது? எனறு பணிவுடன வினவினா. சிவதூதுவா "இவன மகன கனகன எனபான மழலைமொழிப் பருவததில, வேதாரணியக் கடறகரையிலே மணலாற சிவலிஙகம அமைதது வினையாடினன. அத்த அளவற சிவபுணணியததால, இவன நரகிலிருது விடுதலை பெறறுச சிவ பதம அடைந்தான" எனறுரைததனா.

அறியா மதலை உணர்வினறிச செயத சிவபுணணியதறகே இததகைய நறபலன எனின, அறிநது செயயும சிவபுணணியதறின் பலனை அளவிட் டுரைகக முடியுமோ?

5. ஜமதககினி மூநிவர் சாற்றியது

துராசாரன், தூகருணன் கதை.

காசிபர் கூறி முடிதத பினனா ஜமதககினி சாறறுகினறார்:

பாகனைய மொழியாய்! சாகிர நகாததின அரசனன விசுததனுககு ஒரு மந்திரி யிருநதான. அமமநதிரியின மககள் மூவரில இருவா கொடுமபாவிகள். அவாகள துராசாரன, தூக்குணன எனறழைககப்பட்டனர். அமைசசன தன மககளின தீசசெயலையுணாந்து, அவாகடகென இருமனை களைக கொடுதது பிரிதது விடடான. அவாகள் இருவரும் சில காட்கள் வரையிற் கொடுமபாவச செயலகளைப புரிநதவாறே அஙகிருந்தனா. பிறகு, களவின் பொருடடு வெளிபபட்டுச செலகையில ஒரு நாள் நண்பகலிலே வெயிலின வெம்மையால வாடிந்த தவிகுமபோது, ஓரநதணனைக் கணடனா. அவனைபபற்றி அடிதது மரததிற் கட்டிவிட்டு, அவன கொணடு வந்த மூடடையைப் பிரிதது பாாததனா; அதிற் சிறிது சுணஙும்புக்கல்லும் சில அப்பகளும் இருநதன. அப்பதனை மடடுமை இவாகள் எடுதது நினறு பசி தணிந்து சுணஙுமபுகலலை அஙகே எறிந்து விட்டாகள.

இவவாறு இவர்கள் அளவற்ற தீயதொழில் புரிந்து நிரியும காட்களில ஒருநாள, அரசன இவர்களைப்பறறி முடிதடிந்து விட்டான. காலதூதா இக் கயவாகளைக கட்டிச செனறு யமன முன விடுததனர். யமன சிதரிருதனை நோக்கினன். சிதரிருதன 'அணணலே! இவாகன இயற்றியவை யாவும் எழுதற்கரிய பாவசசெயல்களே; எனினும, இவாகள் ஒரு பிராம ணனைத் தூணபுறுதறுப் பெற்ற மூட்டையில் இருந்து எடுத்து எறிந்த

சுணனுமபுக கறகள வழிபபோககரால விசசுவநாதா மணடபததிற் சேர்க்கப பெற்றன. அநதச சிவபுணணியததால இவாகள பாவம நீங்கப்பெற்றார்' எனருன; அபபொழுது சிவகணஙகள விமானததுடன அகுவர மறலி அவாகளை நடுகததுடன வணஙகி, 'ஐயனமீர! என தூதுவா அறிவிலாமை யால இவாகளை இழுக கொணாதனா, திருவுளமி'ஙகி மனனித் தருள்க!' எனவேணடினன. சிவகணஙகளும காலதூதுவரை மனனித்து விட்டு, அவவிருவரையும நூறுநூறு சிவகணஙகள சுமகும இரு பொன விமா ணஙகளில ஏறறிக கொணடு சென்ற, சிவபெருமான திருமுன விடுததனா.

6. கவுசிக முனிவர் கூறியது

சதாவிருதன கதை.

ஜமதகனினி கூறியபினனா, கவுசிகா கூறுவா..

தணணிய கறுமலாக் கூநதலாய! நான ஒரு முறை ஏமகூட கிரியிலிருந்த நானமுகவனை வணஙகி யிருநதேன. எனனுடன பல முனிவாகள வீறறிருந் தனா. அபபோது சிவகணஙகள புடைசூழச சதாவிந்தன எனபவா எழுந் தருளினா. அவா வருகையை அறிநத பிரமன விரைநதெழுது கைகூப்பிப் பணிவுடன வணஙகினினறன. நாஙகளும அநஙனமே வணஙகி நினறோம. ஆனால, சதாவிநதா சிறிதும பிரமனை நோகாது சென்றுவிட்டா நாஙகள் வியந்து அவா யாரெனெப பிரமனைப் பணிவுடன வினவினோம; அதற்குப பிரமனகூறிய கதை.

'சாமநத நகரில, வறியவனான சதாவிநதன எனபோன தன எருமைக கடாவைப் பலவிடஙகளிலும ஓடடிச சென்று விலை கூறினன. ஒருவரும் வாஙகவிலலை. திருமபக கொணடுவநது மனையிற கடடிவிட்டுச சோர்ந்து கிடந்தான. அவனை ஒருதேள கொட்ட அவன இறந்தான. அவனுடைய எருமைக கடா கயிறறை அறுததுக கொணடு வெளிபபடடுச சென்று வெ பெருமான திருக கோயிற பணிகரு வணடியிழுகரும பகடகளுடன கலந் திருந்தது. வணடிகாரராகள அதனையும வணடியிற பூட்டித திருக்கோயிற பணிகருக கலலடிததனா. அபபுணணியததாற சதாவிந்தன பாபம ஒழிந்தவ னைய நானும திருமாலும வணஙகும பேறு பெற்றனன. சிவபுணணியததின் பெருமை செப்பற்கரியது.'

7. பரததுவாச முனிவா பகர்ந்தது.

சீதரன் கதை

இவவணம கவுசிகா கூறிய பினனா, பரததுவாசா பகாவா:

பொற் கொடியே! முனனொரு காலததில ஓரிடைச சிறுவன் ஒரு கல்லைச சம்புலிஙகம என வைததுத தூதபம, மலா, கறுமணப் பொடி, ஆடை, மணி, தூபம், தீபம், அனனம, வெற்றிலை, பாகரு, கணணாடி, குடை, வெண்

சாமரம், கிருததாடுகோ, கீதம் இசைப்போ, பலவகை இயங்கள் வாசிப் போர் என்னும் பதினெறு உபசாரங்களும மணிமுல அமைத்து அருச்சனை புரிந்தான்.

இச சிறுவனின பேரனபைச சிவபிரான அறிந்து மகிழ்ந்து, குளிருத செம் பொனனும் வாழவும அருள புரிந்து, அசசிறுவன வழிபட்ட லிங்கததை ரதன லிங்கமாகவியும அவன இடததைச சோதி மாமணிக கோயிலாகவும ஆக்கித தாமும வெளிவந்து காடசி நலகினா. அச சிறுவன விரைந்து பணிந்து பலவாறு போறறினன கணணுதற் பெருமான, 'கிணகிணிச சிற்றடிக குழநதாய! இனறுமுதல உன பெயா சீதரன என நிலபெறறு வழகும. கின குலததிலே நநதகோபன எனபானிடம திருமால திருமக ளாக வருவான' எனறு திருவாய மலாநதருளி மறைநதனா. இவவறபுதததைக கேட்ட பலரும வந்து சீதரனை வணஙகிப போறறினா அரசாகள் பலரும வந்து வணஙகி வாழததினா ஆநதணாளாகளும அமராகளும அவனைத தழுவி ஆசி கூறினா. பிறகு, சீதரன பலலாணடு எலலாப போகமுமபெறறு வாழந்தி இறுதியில நிதயமான திருகயிலையைச சோநதான.

ஆதலால, சிவ புணணியமானமியம அரிய பாவஙகளையெலலாம போக கும என்று அறிக. சிவ புணணியம செயவோா அடையும பேறறைச சிவபெரு மானே அறிநதுரைகக வலலா.

இவ்வாறு பரதவாசா செபபினா. அபபெணணணஙகு அமமுனிவாகள எழுவரையும் பணமுறை வணஙகிப போறறினள, அவாகளும ஆசி கூறிச சென்றனா. பினனா, மெயததவமபுரிநத அபபெணமணி தனதிரணட செல வதனதைககொணடு, ஆகாசகங்கை சிவபெருமானுககுத திருகோயிலும, திருக கோயில வழிபாட்டுககுரிய நிதியும, பொன மணடபஙகளும, கோபுரஙகளும, மேடைகளும, மலா வாவிகளும, கிணறுகளும அமைததுத திருததோ விழா முதலியன செயதாள இவவாறு நீணடகாலம சிவஞானததுடன திருப்பணி புரிந்து வாழநது சிவலோக வாழவு பெறறுப பேரினபம அடைநதாள.

அத்தியாயம் 43.

சிவதருமமான்மியம்—தொடாசசி.

4. காசிப முனிவர் கூறுவது.

போகாங்கன் கதை

அறுசீா விருத்தம்

1058. தீங்களங கணணிவனை யுமபவள வீாஞ்சடைச
செலவனமகிழ புணணியமெலாம
எங்கணும பெருமகிழ விழைததருள தவககொழுயை
யிருவிழி களிபபநோக்கிப

புங்கவரை யுருதயித தியாமுதலி னுரையும
பூதத[கா சிப]னவையறு
[சங்கை]யறு பாவங்கள தாகுமாக காதையினித
தகுதியாற சாறறினனரோ. (1)

1059. செறிகுரற சுரிசங்க மீனறவெண டரளஞ
செழுமபவள வைடூரியம
எறிகதிர்ப பதுமரா கமபுருட ராகமற
றிருதரநீ லமமரகதங
குறிவெயிற கறைறகால வச்சிரம புரையொருவு
கோமேத கமபொனமறையே
மறிதிரைக கரமெடுத துததிரா சனறாய
வணபடுமவே தார ணியமே (2)

1060. கங்கைமா நதியுசசி யமபோது தொறும வருது
காமிய மெவாமபெறுகவே
பொங்குநீர பெருகுமணி கனனிகையில மூழகுமப
புனிதவே தாரணியாம்(து)
எங்குமா பாதக னெனுங்குரிசில போகாங்கன்
ணெணரிய பாதகமெலாம
அங்கடா ததுசெய திறநதனன நாளாகாண
டனறிடை யடுதது டாசெயதார. (3)

1061. கறைமிடற றிறைதுதா வருதுவிரி சுடாமணிக
கதிரிமா னதது லேறறிப
பிறைமுடிக குழகனாகிழ சனனிதி விடுததனா
பிறங்குவி தாதா தமமை
யறைகழற காலதா தாகளபணிந துளமவெருவி
யங்கமிகு கமபி தமதாயக
குறையிரந தவனமுனரு செயதபிணை யியமேது
கூறுமி னெமகெனறனா (4)

1062 நிரையிதழ முறுகுவரி பெமபொற கடுகைகையணி
நினமலன தாதா மொழிவா
புரைபுரியு மிவனுதவு கனகனும பெயருடைய
புதலவனமிழ தினைய மழலை

1059. உததி ராசன—வருணன; தூய அவண படும—அருசிதது அதகு வழி படும,

உரைசொலபரு வததுவினை யாட்டினமண லாற்சிவனை
உணடாக்கி னனனநதநீள்
வரையறு பலததிணுல அவனநத
அளறெரீஇ வநதுசிவ பதமடைநதான. (5)

1063 எனறுபர மேசன கணஙகள சொலககேட்ட
இமயமதா தாகள பயநது
நனறிது வெனதநிரும பிததஙகள பதியினமிசை
நணணினா தவககோதையே
ஒனறுமறி யாமதலை சிவதருமம அனறெலாம
ஊகிததறிநது செயதோ
முனறிகழ பிநாகளகதி யெவரறிவா எனறபின
முநிசமதக் கீனிகதை சொலவான. (6)

5. ஜமதக்கினி முநி சொன்ன கதை (துராசாரன், துர்க்குணன் கதை)

1064 பாகடுசொல வஞுரியிர விடைகணவ ணெடுமலாட
பாயலிற கலவி யினமடற
பூகமிட றெழுகுரற கிறியிகுனை பகலமுனம
பூவைக குரைதத வாயைத
தாக கிளி யாலடைந கததோழி மூரலாற
சநதரகாந தகக லமுதம
ஆகவுகு நீருணட கிளியருகு மணிமேமட
அணிகொளசந் திரந காமே. (7)

1065. அநநகரி லிறை விசுத் தற்கோ ரமைசசனுண
டவனீன ற புதலவா மூவா
தனனிலிரு வாகளகொடும பாவிக ளவாகளுளோ
தனயன துராசா ரன்மற(று)
அனனியன துர்கருணன் எனறறிந தீனறருள
அமைசசன புறமபாயிவாக
கெனன இரு மனையெடுத திவாகளைக் கொடுபோ
யிருததநொந் தவர டைந்தா. (8)

1064. சிவதருமமனறு எலாம—சிவதருமமாதிரம அல்ல, எலலா தருமஙகளையும.

1065. இவர்க்கென்ன—இவாகளுக்கென று.

1066. பருவரலி னேடுசில நாளிருந தேகொடும
பாதகந தீனநாடியே
ஒருவிப் படர்ந்துகள் வின்பொருட் டாலிச்சை
யுடனவேண்டு நெறிசென்றபோ(து)
இருவரும் வெள்ளிடை வெயிறருக்க வியர்வெழுந்
திடருறும போது நெறியில
ஒருமறைய வனகடிது தோடகோப்பி னேடுவந
துறறவீன யெதிரோகஞை. (9)

1067. சினறுமறை யவனரு கடைந்தொரு தடகையாற
சிகரென அறைநது பறறித
தொனறுமுறை யறததூரப போயவன சுமையிலுள
ளதுகளீச சோதிக்கவே
துனறுசுண ணுமபுகக லுமமபப
முஙகணடு சுணணுமபு தீனயெறிநதே
ஒனறிய விருபபொடப பநதினறு வேதியீன
ஒருமரத திறபி ணிததா. (10)

1068. இருவரு மகிழநதிசசை யொடுகளவி லேதினம
இபபடிபன ளைதி ரிநது
வெருவரலி லாதா றலைக்கும பகறகணட
வேநதினிவா முடித டிநதான
கருவரைப பகடுகைக குஙகால தூதரிக
கயவரை ஞமுஙகப பிணித(து)
ஒருகணப பொழுதிலிய மனசபை விடுததபோ
துடனமறலி நோககி யறைவான, (11)

1069. இருவினைப பயனிலவரு பயனுணாந துளளபடி
யெழுதுசித திரகுதத ! பாத(து)
ஒருமையுட னிவாகளபுரி புணணியம அனைதையும
உரைத்தியென வேக ணகஙகிற
கருதுமுழு வதுநோக்கி எநதைகேள் பாதகக்
கயவர்க் கணுத்து ணையுமே
தருமமிலை யிவர்வனத தெற்றியசுண் ணும்பினைச
சரிதைபடர் வோரெ டுத்தார். (12)

1066. தோட்கோபபு—கடமுசோறு.

1069. சரிதை—வழி.

1070. ஆருயி ரனைததும புரிந்தபா வசசலதி
யனறுதறி யககணததில
வாரமொடு தமதுரு வழஙகுவிச் சுவநாதர்
மணடபத திறசேர்ததனா
சேரவரும அபபுணணி யததிஞற பாவஙகள
தீரநதன ரெனுமபொழுதுவெங
கோரமொடு சஙகரன தூதாநூ ரெருநூறு
கொணாவிமா னதத ணுகினா. (13)

1071. தருமரா சனுமுள நடுஙகிவரு சிவதூதா
தமைநோககி உடனெ ழுநதே
வெருவியிவா முறைபணிந தெநதைமீ ! கேணமினெ
வினையினேன தூதுவரெலாம
ஒருசிறுதும அறியாது செயத அபராதஙகள
ஒலலீநீ விாகள பொறுததே
கருணைபுரி மினனிவாகள செயதபுண ணியமெனது
காலாகள அறிநதி லரமா, (14)

1072. னெறுபல காறகுறை யிரநதுதாள முனமவிழுந
திறைஞசிமீ ளவுமி றைஞசி
நினறனன பினனரிய மனசெயப ராதஙகள
நிநோயா துடனபொறுதது
வெனறிபெற இருவரையும ஒளிவிசிறு தமனிய
விமானததி லேறறி யமபொற
கொனறைமலா செருகுசடை யீசாமுன விடுததனா
குறிததிவா மகிழநதி ருநதா, (15)

6. கவுசிகா சொன்னது

சதாவிந்தன் கதை

1073. கணணுதற கடவுளபுண ணியமானமி யங்களந
கணணுத லறிநதிடுமெனப
பணணவன உரைததபின புணணிய வருஙகதை
பரிநதுகவு சிகனுரைபபான

1070. கோரம—விரைவு.

1071. முறை—முறைப்படி. அமா—அமமா.

தணணருங குழலே! முன ளேம கூடா
சலத்திருக குளுச துமுகப்
புணணியனே எவவுயிாக குங்குரவ னேததொழுது
போறறிசய எனறடைநதேன, (16)

1074. பங்கய மலாபபொகுட டிறையையிரு டிகளுடன
பனமுறை பணிநதி ருநதேன
அங்கணுறை யுங்கணளு செறிகுழு வுடனசூழ
வணிசதா விந்த னிறைநோ
புங்கவன அடைநதனன சதுமுகன கணடெதிா
பொருகென வெழுநதொடுங்கிச
செங்கைகள குவிததுனின றனனிவனே எணணுது
சிறிதுநோக காதகனுனே. (17)

1075. சமபுமணி யாலையா டகமேரு வரையினிற
சாாநதன னவன போனபின
அமபுய மலாபபொகுட டிறையிருந தனனவன
அருளிளுங களுரி ருநதோம
இமபாவிதி ஏனரீ எழுநதிறைளு சிலையதை
எணணுமல நோ்ககாமலே
பமபுவிற லாலகன றவனாகொல எனறேன
பகாநதனன மலாகுரிசிலே, (18)

1076. பாசடைப பணபொதுளு நறுமுடப பலவினிற
பருமுட குடகக னியிலவீழ
தேசுடைச சுளபறித துகுரங கிருகையால
தெதததையென வொகக டிகக
வீசுடற பணிகொதநி நிறைபசுந தோகையை
விரிததுச சதிகறேகவே
தூசுடைக கணிகையென மயிலநடிக குளுசோலை
சூழுநதசா மந்தகரே. (19)

1077. சாறறுமந ஙகரிற சதாவிங தெனும பெயர்
தரிததபுக ழுவனவ றுமையால
ஆறறலும ஒடுங்கிக கவைகளுப படிமயிட
மதுவொனறு கொடுபுறபபட்(டு)

1075. சூலை—சாலை.

ஏறறவிலே வாங்குவோம எனறுசுற றினன விலக
கிதையொருவ ருங்கொளாமல
வேறறுமுக மாயினா அவனபகடு கொடுமஞயின
மீணடுபின னுமபிணிததான, (20)

வேறு (சந்தவிருத்த வகை)

1078. தீககாரு மினறியிடா படடோனை வந்தொரு
சினததே ளெறிநது யிகொள
மைககோல வெமபகடும அபபோ தகனறபின
மணிபபாசம வனபிலறவே
சக்ரேசா பணடிமயி டததோடு நினறதிருள
சறறேவிடிருத பகலாள
மிககோகள பணடியி னடிததே கருங்கலநெறி
விடடா ரறிநதிதையுமே, (21)

1079. கருமபக டனைதததையும விரைநதுவிடு விததலை
கடைநதவெவ விடததை நுகாவோன
விருமபுசன திகுமு ணெருங்குற விடுததபின
மிகுநததொா பகடடை யிதுவா
தருமபக டெனககடி தறிநதயல விடுததனா
தலாநதறிவு மறற தொருநாள்
உரமபெற வெடுததகல நெடுஞ்சரி
தரிதததை யுறுஞசக டிறகினாகளே. (22)

1080. அகலவிம லகடவுள மிகநிலை யதறுற
அடுதததரு மகு றையிணை
திகொருவ ரறறிடு விருசசிக முறைபபவுயிா
செறறவன இயறற வருபா
வகுவ டனைதுமுத றிபபெருமை பெறறனன
வழுதிடு மெமகறையுமாயச
சகக [ரமெடுத] துவலம வைததுநிரு தபபடை
சயிததகட வுடகு மிறையே. (23)

1081. எனறுகமழ கநதமக ரநதவர விநதம
திருநதமறை யநத ணனெனனை (டு)
ஒனறுபடு சிநதையின உவநதிவை பகாநதனன
ஒசிநதஇடை அநதரி யொாபால

1080. நிலையதறற .பாவக்குவே ..உதரி.

1081. சக்தி—சிவபெருமான்.

எனறுமகிழ நருதிதரு மருதனை அறைநதிட
இருநதுமுன அறிநதி லனியான
துனறுதவ சிநதைமிகு பைநதொடி! உணாநதுகொள
தொழுநதருமம எனற னனரோ, (24)

வேறு

7. பரத்துவாசர் சொன்ன கதை

1082. குறிததவீ சனகமுல நினைததெனு ருங்கதி
குறிகொணு நனத ருமமே
பொறிததவா ரங்கொள பலததிரு லுமபுவி
புரகவே நினறு செயரினே!
செறிததபே ரனபுடன உரைததலகேள எனறயல
செழிததபா வங்கள தனையே
பறிததுவீ டிமபரின அளிகுமோ நனகதை
பரத்துவா சன்! கலுவான, (25)

சீதரன கதை.

எண்சீர் விருததம்.

1083. தாயி னெடொரு கோபால சேயமுனரு
சமபு லிங்க மெனவொரு கலலியுரு
தோய நாணமலா கநதங கலிமணி
தூப தீப மனமபா கடைபொடி
நேய ஆடிக விகைவெண சாமரம
நிருததங கீதம பலவிய மெணணிரண(டு)
ஆய நலலுப சாரங கணமுத
லானதும மணணி லுலவைத தருசிததான. (26)

1084. பததி யாலவிலை யாடடிலுல இபபடிப
பணணும பூசை பரமேசன கணடுமுன
சிததி யாகிக கருணையி னுறகுனரு ச
செலவன வாழவுசெம பொறகுவை நலகியே

1082. செய்மினே! —செயகினற மினனே (மினபோனறவனே!)

1083. தோயம்—நீர்; கலை—ஆடை; அனம—அனனம; பாகு அடை—பாக்கு வெற்றிலை; ஆடி—கணணாடி-பதினறு உபசாரஙகள். கணம்-தண்டுல பிசசை.

முததி யாவாககும நலகுஞ சிவலிஙக
முழும ணிததிரு மேனிய தாககியே
சததி யாமவன இலலையுங திபபியச
சோதி மாமணி யாலயம ஆககினை (27)

1085. அகக ணததினில இபபடி யேபுரிந
தமபு யபபொகுட் டாசனன வெஙகறை
மிகக நறபுயங கததவி சிறறுயில
விணடு நெடியுங காணரி தாகிய
முககண நிதத னவனமுன கருணையான
முநதி யேவெளிப படடனன நோகணடு
திகெக ணுமடபடி வீழநது வணஙகித
திருமப வுமவணஙு கிதது தி செயதனன. (28)

1086. இநத நறசெயல கேடடுவிண ணிததிலம
எறறி வீசு திரைகளடற பாரெலாம
மநத ராசலத திணபுய மேறகொணும
மனனா யாவரும வநது அதிசயித(து)
இநது சேகரன பாதார விநதமுன
இறைஞசி யேததினா செஞசடை மாமுடி
யநத ணுள ரமரா கலுழசியாய
அஙக முநதழீஇ யாசியுஞ சொறறனா. (29)

1087. செயய கணணுதற றேவுரைக குமமணிச
செமபொற கிணகிணிச சிறறடி மைநதலீ
வைய முயயவே சீதர னெனறுபோ
மனனி நினறு முதலாய மருவுதி
துயய நினகுல மீது பசுநிரை
சூழ வாழுந்த கோபனும் வநதனன
தையல பாலவரி வணடுழு பைநதுழாயத
தாம வணணன தலையனும ஆகுவான. (30)

1088. னெறு ரைதது நுதறகட குழகனும
இமப ரியாவருங் காண மறைநதனன
பினறை மறறிவன தணடா மகிழசியாயப
பெட்பி னுடுபல போகம அருநதினன

1085. கறை—விஷம். புயகம்—பாம்பு.

1086. கலுழ்சி—மிழ்சி.

மன்றல வீசு மலாக்கறப காடவி
மலகு பூநதிரு வைபவஞ சோவெள்ளிக்
குனற மாயபபர மாயநித நியமதாயக
கோல மாஙகயி லாயங குறுகினை, (31)

1089. ஆத லாலரும பாவம அகீனதததையும
அகறறி டுஞ்சிவ புணணிய மானமியங
காத லோடெவ ராகிலுஞ செயகினறோ
காடசி யாமவா புணணிய வைபவம
ஈத னகணட டெடுததுரை செயவதற
கீச னேயறி வனனுணமை யெனறுரேழ
மாத வககிழ வோசிவ புணணிய
மானமி யஞசொல வஞசிகேட டேதநியே, (32)

1090. செஙகை கூபபுபு நினறனள நறறவச
சீல ராமேழ முநிவரும போறறிய
மஙகை தனனையே நோககியா சிசொலலி
வார மாயசிவ புணணியம நீபுரி
கஙகை வேணிக கடவுள கருணையெக
காலும நிறகுள தாகுக வெனறவள
சஙகை தீர வுரைததுப பொருகெனத
தததம ஆசிர மஙகளுற றுரரோ (33)

1091. பினனா மெயததவக கோதைதன நேதசமே
பிஞஞ கனறன ருசசனக கெனறுளம
உனனி யாவையுங கறபித தமலனுக
கோஙகும ஆலயம பூரியங கெஙகெலாம
மனன வேயெடுத தாடக மணடபம
வசசி ரமணிக கோபுர மேடைகள
பொனனி தழமரை வாவிகள கூபஙகள
பொஙகு நீரதடா கஙகளுண டாககினள, (34)

1092. கணண கனபுவி யெஙகுமஙு கஙகெலாங
கறறை யஞசடை கோமானுக கோஙகிய
வினண ளநத கொடுஞ்சியங தோழுதல
வேணடும பலவித மான விழாவமைத(து)

1091. பூரி—மிகுதி.

உண்ணெ கிழநதிடு பததியி ஞறபுரிந்
தோவில பாசபந தகககட்டின வேரறப்
பணணு கினற சிவஞான மூறறெறனறும
பலவி தபபெரும போகம அருநதிஞள்; (35)

1093. நறவு கொபபளிக குமபொற றகடவிழ
நாணம லாகககடுக கைசசடை யோனுல(கு)
உறவ திநதுபின ிகக மகிழசசியோ
டுமபா மாமுநி [வோ]கணஞ சூழவே
திறனமு மாஅதி ரபபாரி சாதபபொற
செழும லாகநன கமாரி பொழியசென(று)
அறவு ருககொவீ சனசனனி திபனஞள
ஆநது பேரினப வாரியின மூழகினஞள. (36)

அத்தியாயம் 44.

சிவதரும மான்மியம்—தொடாசசி

சூதமுநிவர் சோல்கிறா.

முநிவாகளே! சிவபுணணியச செயல பாவஙகள அனைதைபும ஒழிகும கதையொனறைக கேளுஙகள

சோமதன கதை (வாழைககூலை திருடியது)

வீரட்டமெனும நாடடில, சீமநதம எனனும நகரில வான்மிதனை வல்ல ஆசானுடைய மகன சோமதன எனபவன கணிகையரைமருவிக காலம கழித்தான. சில ஆணடுகளுகபின அவன புடகர நகரை அடைநது, வாழைகனலையொனறை இரவில திருடித தலமீது சுமநது போமபோது, காவலா கணடு அவனைபபிடிதது மனனவன முன விடுததனா. அரசன இவனை னறுக அடிப்பிதறுக கையை அறுநதுவிடடுத தூரதநிவிட்டான.

ஆயினும, திருடனெணணம விலகாத சோமதன மறுமுறை அரசன அரண மனைத் தோட்டதநிலேயே வாழைகனலை திருடியபோது அகபபடடு முழ கைவரை கைகளும முழஙகாலவரை காலகளும வெட்டபபட்டு உயிர விட்டான.

உடனே கால தூதர்கள் அவனைக கட்டிககொணடு சென்று இயமன் முன் விடுத்தனர். இயமன "இவன் கொடுபபாவம புரிந்தனெனினும, ஒரு முறை அரணமனைத் தோட்டதநில திருடிய வாழைகனலையைத் தனனைத்

1093. கடுக்கை—கொன்றை; மூழகினஞள்—சற்புதநி மன்னன்மகள் மூழ்கினஞள் (1014—1017 பாடலகனைப் பார்க்க).

தரத்திவந்த காவலாக்கஞ்சி, ஆடகேசா ஆலயததிலே எறிந்துவிட்டு ஓடினான். அந்தப் பழக்குலை ஆடகேசருக்குச செய்யும் அபிடேகத்திற்குப் பயன் பட்டது. அதனால் இவன் செய்த பாவமனைததும் பறந்தது. இவனை விட்டு விடுங்கள்'' எனறு தூதுவாக குரைத்தான. அந்தகன தூதரும அவ்வாறே அவனை விட்டு விடடனா. அவன உயிா பெற்றவுடன இயமபுரியில் நிகழ்ந் ததை இயம்பினான. அதைககேட்ட யாவரும் வியப்பெய்தினா. (பினனர் அவன் உயிா நீஙக) சிவகணஙகள் விமானததுடனவந்து , அவனை அதில ஏற்றிச்சென்று சிவபெருமான் திருமுன விடுததனர்; அவன் மீளாப் பெருவீ டெய்தினான.

சிவதரும மான்மியம்—தொடாசசி

அத்தியாயம் 44.

எழுசீர் விருத்தம்

1094 விரிசுடாக கறறை வெணணிலா இழைதத
வெணபொடி பழுதததாய மேனிப
புரிசடை முடிஙகண டிகைமணி மாபப
புணணியச சூதமா முனிவன
திரிமலம அகறறுங துறவிகாள! உரைககேன
சிவதரு மஙகளகேட டவாகதும
அரியபா வஙகள அனைதததையும ஓழிகதும
அருங்கதை கேணமினென றறைவான. (1)

சோமதன் கதை

1095. விரிநதநீ லஙகண மேயநதுதன கடைவாய
வீழகவே மேநிகன றுளளிச
சொரிநதபால தேஙகும வாவியிற கமலத
தூவியன னசசெழும பாபபுப
பிரிநதநீ ரறபபால பருகியே யீனற
பேடிரை வாயபெயத தெவிட்டி
திரிநதுலா விகணப டுததிடும பணைசூழச
சீதநிவீ ரட்டமாந் தெசம. (2)

1095. பாப்பை யீன்றபேடு ; பாபபின வாயில இரைபெயய.
பணை—வயல்; நீரநிலை.

1096. குணதிசை யுதிததே வேர்விழு மிருட்காற்
கொளகொசித துலகொளி பரபபும
மணமலா வனச நாயக நிருவா
வடடமா மதியிரு புறததும்
அணவின ரெனக்கண டதிசயித திராகும
அங்கணுற றதுவென இளஞா
எணமிஞ னனங்கா திருகுழை முடியொத
திருநதசீ மந்தமா நகரே. (3)

1097. அங்கணவாட குரவன அருமபடை விஞசை
அறிநதவன அவற கொரு தனயன
துங்கமாம புயசசோ மதன்கணி கையாபொற
சுணங்குபூத தழகுவாந தொழுகுங
கொங்கைமேற றழுவிக கனிநதமு துகுகுங
கொவவைவா யிதழமுறை பருகி
இங்கிதம பெருகிச சிறிதுநாட கழிததங
கிருநதபின அநநகா தணநதான. (4)

1098. பாயிளங கதிகால நுழைகலாப பராரைப
பைநதழை யிருளபடப பொதுளுஞ
சேயுயா பொழிலசோ கசப அகடு
திங்களென நுமபலதோ டலர
ஆயிர இதழதா மரைமதுப பருகும
அளிகளவ வாமபலகண படுகுந
தாயநீ வாவி கமழளற பழனஞ
சூழநதிடும புட்கர நகரில. (5)

1099. சொழமடற பரூஉததாட சுருளவிரி குருததுச
சேணமுக டளவுநெட டிலைகாால
முழுமுதற நதலிக குலைதலை சாய
மூசுதங கததக டிழைததுப

1096. அணவுதல்—அணுகுதல்; வடடமாமதி—முகம; எண—எணண; மின் ஆனனம—மினனா ஆனனம. ஆனனம்—மதிக்கும, இருகுழை—இரணடு சூரியாகளும், (பினனல) முடி ராகுகளும உவமை.

1098 'இருள்படப் பொதுளிய பராரை மராஅம்" —திருமுரு.
கசப அகடு திங்களென்று—"அளளற்காராமை அகடு வான மதியம் ஏய்க்க"; "—சம். தேவா III—199-1. அளல்—அள்ளல்—சேறு.

1099. சழுது—பேய்,

பழுதறப் பொதிந்த தெனுங்கன தாறறிற
பழுததடைங் கனிகுலே தடிந்து
கழுதொடு கழுது கையறை யிருளகூ
கங்குலிற களவிஞ்ற கொணாந்தான, (6)

அறுசீர் விருத்தம்

1100. சீரததிற பொறுதது வழிவிலகிந்த
திருமபி நடகுமு போது கணடு
துரதநிப படருங் காவன மைந்தா
தொடாந்து முடுகிப போயபபிடிததுக
கரதநிற பிணிததுச சுமையுடனபொற
கதிராமா முடிமன னவரவைமுன
உரதநிற செலவிட டனரிவலே
உறுகி நிருபன புடைபபிததாலா, (7)

எழுசீர் விருத்தம்

1101. சேரியா வரையும வேரறக களைந்து
தொலலுல கனலபோற பரிகுமு
வீரவேற றடகைப புரவலலா சோரன
விறறபெருந தடகைகையாலா றறுததுத
தூரவே துரதநி விடடனலா பினனுந
தொலவிலே பிடாபிடித துந்த
வாரமாய மீள வந்திராப பகலாய
வனகள வேபுரிந தனனுல, (8)

1102. கருமபுபூங கணுவிற காயததுமேற பழுததுக
கனிந்தமு தொழுகியெவ வுயிராகுமு
விருமபுசெந தேறல போனமெனத தருகள
விலைபலாம வெடி.ததுவி ழுருவிச
சுருமபுவாய ரடுதது பருகுசிங காரத
தோபபிறை மந்திர புரததில
அரமபைநாட பழுங்கள அனுதினந திருடி
அயலபடா காலியோ போதில, (9)

1102. மந்திரம்—அரண்மனை.

1103. கோகரித திடிபோற குமுறியாப பரிதுக
கொணடுகா வறசெயவோ கணடு
சிகெனப பிணிதுக குரிசிலபே ரவையிற
சோததனா அரசனும நோககி
மிகள வருகுங களவனும இவனை
விறற கைகள முழுங்கைமட டிருதாள
ஓகநீண முழுங்கால மடடுமே தடிமின
ஓலலையென றுரைததிடத தடிநதா. (10)

1104. படருழந துடலம பதைபதை பதைததுப்
பறநதலை மறறநா ஞயிரவிட
டிடருறும இவனை மறலிதூ துவாகொண
டெறறியே புடைதுடனை கொடுபோயக
கடவுளாம இயமன அருகுவிட டனரிக
களவனவெம பாவமுள தோநது
நடுவனுந தருமன தூதரை நோககி
நனமொழி கருணையால உரைததான. (11)

1105. எடுததுரைக கிய பாவமத தனையும
இகுய வனதினம இழைததே
அடுததொரு போது புரவலன கதலி
அடவியிற செனறரம பைததா(று)
ஓடிததிருங களவில திருமபியோ வழியில
ஓடினன அவனையே கணடு
கடிததவா ளெயிறு நககியே தொடாநது
காவலா துரததியே படாநதா. (12)

1106. கயவனுண ணடுங்கிக கடிதுபோம பொழுதக
களியெலாம பயததினுல நெறறி
நயனனும ஆட கேசனு லயததில
நணணவே முனசெயபுண ணியததால
அயலெறிந தகனருனை மறறைநாட் காலை
அங்கணுற ரோர சனுகசெ
செயலையுங களவை கனிகளா லயததிற
சேரவெற றியதையும உரைததா. (13)

1103. களவருகுங் கள்வன்—கள்வர்க்குங் கள்வன்.

1107 அரசனுங கதலிக கனிபராத பரணும
ஆடகே சனுககபி டேகம
பரவியே புரிமிய னெறுரைத தனாட
பலங்களி யா வையுமபி டேகத
திரவியத தோடு பணைினா அநதச
சிவதரு மததிலுல அனநதம
விரவுபா வங்கள அகலறன நீவிய
விரைநதுவிட டிருமிதிய னறுரைததான. (14)

1108. அநதகன புரியா னெயைதததலை பெறறகாண
டகணம அவரபரை பிணிதத
பநதமவிட டொலலை அனுபபின அவனகண
படுததுணாந ததுவென எழுநது
புநதியுண மகிழநது தனசெயல அனைததும
புகனறனன கடடுமன னவருமை
மைநதரும உளளம அறிசயித தனபவ
வைகலவந தனசிவ கணததா. (15)

1109. அளளிலைய சூலம வநதியா னெயிலுல
அணிவிர வாதிவன றனையங(கு)
உளளவா எவருங கணடதி சயிகக
உவபபுடன ஏறறிய கொடுபபாயப
புளளிமான அதனசெ அணணலமுன விடுததா
பொங்குளம மகிழநதவன நெடுநாள
விளளரும வேடகை யாலவநத தனனபின
மீணடிடா முதியும அடைநதான. (16)

அத்தியாயம் 45.

சிவதரும மான்மியம்—தொடாச்சி

சூதமுனிவா கூறுகின்றார:—

மாதவம் புரியும பல முனிவாகள சுத்தமாதன வெற்பை அடைத்தனர்; அகே கணணுவமுனிவா வர அவரை முனிவாகள் வணஙகித் தாங்கள் சென்ற இடஙகளில் ஏதேனும் அதிசயம் உண்டோ எனை, கணணுவா உரைக்கின்றார.

கண்ணுவர் உரைத்த கதை, காக்கவன்—வயிணவன் கதை

(நெய்விளக்கு ஏறறிய தருமம்)

மாளவதேயததில கலியாணபுரம எனற நகரில வணிகாகுலததில காக்க வன, வயிணவன என இரணடு கொடுமபாவிகள் இருந்தனா அநத வஞசா கள் பகறபோதிலே வணிகருடன கூடிசசெனறு பொருளீட்டிவரது இரவில வளரநதி உடையோரை வீடடுககு அழைததுவந்து, உபசாரம செயது, வஞ சகமாக அவாகளைக கொனறு அவருடைய பொருளகளை எலலாம் கைப்பற்று வா ; வனததிறசெனறு வழிபறி செயது ஒனறும அறியாதவாபோலப் பக லில மறற வணிகருடன கலநதிருபபா ஒருநாள ஓரிடைசசி வீட்டில பொருள மிக உடைய இடையா பலா இருப்பதை உணாநது, இககள்வா இருவரும அநகுபபோய இடையாகள தூஙகுமபோது அவாகளமீது மயககப் பொடி தூவி அவாகள கையிலிருநத பொருளகளையும் இடைசசி வீட்டில இருநத பொருளகளையும கவாநதுகொணடு, பொருளைப பஙகிடுவதற்காகக காட்டுக்குள வெகுதூரஞ சென்று, அஙகே பூஜைபினறிக கிடநத ஒரு சிவன கோயிலை அடைநது, இடைசசி வீடடிலிருநது கொணடுவந்த ஓர அகலில செய்விட்டுத திரியிட்டு அநகு ஏறறிவைததுப பொருளைப் பஙகிடடுககொணடு ஊர சோநதனா.

பொழுது விடிநததும இடையாகள மயககம தெளிநது விழிததுக கொணடு, களவுபோனதை அறிநது கூககுரலிடடனா. ஊாகளாவலா வந்து களவாகளின அடிசசுவடு பறறித தொடாநது சென்று களவாகளைக கணடுபிடிதது மனனவனமூன விடடனா. அரசன களவா இருவரையும் கொலைசெயயப பணிததான அவாகள அஙஙனம கொலையுணடதும சிவகணஙகள விமானததுடன வநது அவவிருவரையும் ஏற்றிககொணடு போய்ச சிவபிரானது சாநநிதியில விடடனா இடைசசி வீடடில திருடிய நெய்யாற் சிவன கோயிலில விளககேற்றிவைதத சிவதருமமே அவாகளைச சிவலோகததிற் சோததது.

இவ்வாறு கணணுவா கூறியதைககேடட முநிவாகள வியந்து சிவ பெருமானது திருவடியை வாழததினா.

வாமதேவ முநிவர் கூறிய கதை—கண்டகன் கதை

(குளததிற் சேறு எடுத்த தருமம்)

அப்போது வாமதேவ முநிவா மெயசிலிாபபக் கூறுகின்றார்:

குணடல தேயததில கபிலதம எனனும நகரில கொடியவனான கண்ட கன எனபவன நாடடிலும நகரிலும களவுபுரிநது வநதான. அவ்வாறு ஈட்டிய பொருளை யெலலாம மசசேசசுரம எனனுந திருகோயிலைச சார்ந்த திருகுளததிற சேற்றில ஒளித்து வைதிருந்தான.

ஒரு நாள் அப்பொருளை எடுத்துவரச்சென்று, வைத்த இடம் தெரியாமையால், அகழுளதனின் சேற்றை யெலலாம வெளியில கொணர்ந்து போட்டுத் தேடி, இறுதியிற் பொருள் கிடைக்க எடுத்துச சென்று தெரிள மகிழ்ச்சியுடன் அனுபவித்தான. அவன இறந்தபின சிவகணங்கள் அவனை விமானித்தி லேற்றிச சிவலோகத்திற சேர்ந்தனர். அவன சிவலோகம் சென்ற பொழுது அரமபை மாதர அடடமைகலைகள ஏந்தி, பலவித உபசாரங்களுடன அவனை அழைத்துச சென்றனர். சிவலோகம் அலங்கரிக்கப்பட்டு அவனை எதிர் கொணடது. இதைக்கண்ட நான இவன யார் எனறு சிவகணங்களைக் கேடடேன; கணங்கள இவன சிவன கோயிற குளத்தின் சேற்றை வெளியேறறிய சிவதருமஞ செயதவன எனறார்கள. அறிந்தோ அறியாமலோ செயயும சிவ புணணியத்தால எத்தகைய பாவங்களும விலகும்; சிவலோகமும சித்திக்கும.

சதானந்தர் சாற்றுவது.

சோபனன கதை (சிவ பூசைக்கு மலர் அளித்த தருமம்.)

பினபு, சதானந்தர் ஒரு கதை கூறுகின்றார் .

காமபிலிய நாடடில குந்தாபுரம எனனும நகரில தீர வறுமையனான சோபனன எனனும மறையவன இலலந்தோறும பிசசை எடுத்து வயிறு வளர்த்து வந்தான. அவனை முருகக்கடவுளும சிவ பெருமானை வழிபடும சைவ மறையவர் ஒருவர் ஒரு தண்ணீர்ப பந்தலில மழைக்குத் தங்கியிருந்தபோது கண்டார். அவரை அம மறையவன எண்ணுகித் தன வறிய நிலையை உணர்த்தினன. அவர் மிகவும இரங்கி, "அஞ்சாதே, திக்கற்றவர்க்கு முக்கட்பெருமான செலவம அருள்வார். நீ இனறு தொடங்கி ஒரு நந்தவனம அமைத்து அதில் மலரும மலர்களை வைகறையில எடுத்து வைத்து முருகக்கடவுளுக்கு நலகி வருக; யாம அம்மலர்களால அருச்சனை புரிவோம அவ்வாறு புரியின சிவபெருமானது அருள் கிடைக்கும, இம்மையில் அனவரத செலவமும் மறுமையில் அழியாச சிவபதமும எளிதில் எய்தும" எனற இனிய மொழிகளால இயம்பினார்

சோபனன அவ்வாறே நந்தவனம அமைத்து, காலையில் மலர் கொய்து முருகக்கடவுளுக்குப் பயன்பெற நல்கினான. அம்மலர்களால் அரண்டி அருச்சிக்கப் பெற்ற அன்னைப் பகலே இரவென சோபனனிடம் வந்து, சிறந்த தேவமுத்தை அவனுக்கு ஈந்து 'அன்ப! நீ இவ்வுலகிலே நெடுநாள் இம்மைப் போகங்களெலலாம இனிதே நுகர்ந்து, இறுதியில் இந்திரலோகம் வருக!' என மகிழ்வுடன வாழ்த்திச் சென்றனள

சோபனன விழித்து, விமலனடியை மனத்திலே வாழ்த்தி, வாவியில் மூழ்கித் தூயனாகி மேலும் மலர் கொய்து சென்று தேவிகர் கையில் நல்கினன,

அவரும் அம்மலாகூல அர்த்திவண்ணர் செஞ்சடைமுடிமீது அணிவித்தார். அப்போது மறைபயந்த சோபனனமுன எழுந்தருளி இரண்டு கோக்கி, "மைந்தனே! மலாவனம் அமைதது மலாகொய்து எமகு நல்கினை. யாமும் அவற்றை முடிமீது மகிழ்வுடன ஏறறுேம். உள்ளனபுடன உவந்து செய்த இதநிருபபணியின பயனுக இவ்வுலகிலே ஈடறற கலமபெறறு வாழ்ந்து, மதுமையில நீயே இநதிரபதவிபெற்று, வானவா வழிபட இந்திரபோக மெலாம் இனிதே நுகாநது, பேரினப வீடும் பெறுவாய" எனறு நிருவாய் மலாந்தருளிக குபேரனே விளிதது, 'நீ இவனுடன எப்போதும இருநது, வேணடும் பொருளுதவுக!' எனறு ஆணைதநது மறைந்தருளினா.

அருமை யுணாநத சோபனன சைவதேசிகா அடியில வீழ்ந்து வணங்கி, மலர்னவி வாழதது, 'சறகுருவே! தங்களின தரிசனததாலே கடையேன கடைததேறினேன; இறைவரருள பெறறேன' எனறு நன்றியறிதலுடன் கவின்றான. பினனா அளவற்ற பெரும் போகந் துய்ததது, இறுதியில் இந்திரதவமும சிவனடி நீழல வாழவும பெறறான.

அத்தியாயம் 45.

சிவதரும மான்மியம்—தொடாசசி

அறுசீர விருத்தம்

1110. சூதனரு குரைபபான மெனைமை
தொழுதரு துவதுதீர நெணரின
ஆதரம பெருக வேறறோ
அருங்கதை யுரைகநென ரனனா
மாதவக நிழமை பூணடு
வெருபுநி வராபல னெலாகள
போதபுற றருந்த வங்கள
புரிநதன ரிருந துயோகின (1)

1111. புலியினவெம பறழு மானின
புனிறறிளரு கனறுரு கூடி
மலிகுரற குமுறறும பேழவாய
மடங்கலின முலைக ளுணணும
எலிவெயி லுருபப நோகஙி
யெழுநதராப படமவி ரிததுக
கலிகடி குடைநி முறறுரு
கநதமா தனவெற பாரநதா. (2)

1112. அப்பொழு தங்க ணுற்ற
லரியகண் ணுவன டைந்தான்
மெயப்பொருள முரிவ ரன்பு
மீதூர வெழுந்தி றைஞ்சிச
செபபரும் ஆச னததிற
சோததுபு முரியெங கெங்குற(று)
இபபதி வதிந்தாய கண்ட
இறுமபூதே தியமபு கெனரூர. (3)

கண்ணுவர் உரைத்தது

கார்க்கவன், வயிணவன் கதை, நெய்விளக்கேற்றியது.

1113. ஆறறருங தவததோ சொறகேட்
டரியகண ணுவனு ரைபபான
ஏறறமாம பிரம லோகத
தினுமிங்கு படாஙதேன அங்கண
தேறறமிக குளவி யப்பாற
சிறந்தன கணடேன உணமை
சாறறுகின றனனசோம பினறிச
சடாமுடி தவததீர! கேணமின! (4)

1114. கருமயிாப படிவச செங்கட
கவிழுதலீக கரடி புறரும
பருவரை யகழுநது நோககிப
பஃறலீப பாஙத ளீனற
குருமணிப பதும ராகங
கொழுங்கனல எனததி கைதது
மருளுறும பொழிலசூழ சீததி
மாளவ தேயம் அமமா. (5)

1115. கோணடல்கண் படுக்குஞ செமபொற்
கொடுமுடிப் புரிசை வீதி
வண்டலம பாவை தனனை
மகிழகுழ மகவுக் கெனறு

1113, லோகத்தினும்—லோகதிருத்த.

1115. வண்டல்—மகளிர் விளையாட்டு,

வினடலம வநது வேட்கும
வியனபரத தியாசி ருர்பாற
கணடலம போது வீசுங
கலியாண நகர மீதில. (6)

1116. வணிகாதங குலஞசொற கார்க்க
வனும் வயி ணவனும் வீரந
திணிதடந தோளா மூாககா
தியவெம பாவ மிககோா
துணியுமவஞ சகாதி வாவிற
சூழநாயக ருடனே கூடி
மணிநிதி கொணடு விறறு
வலலிருள மனியில வநதா. (7)

1117. பொருளமிக வுடையோா தமமைப
பொருகென மனைய மைதததுத
தெருளுப சார மெலலாஞ
செயதபின போது போககி
அருளசிறி தேனும இனறி
யங்கணவந தவரை யெலலாம
மருளுமவஞ சனியான மாயதது
மறறவா பொருளகைக கொணடா. (8)

1118. வனமடுத திடுவா சததா
வழிவரு வோரை யெலலாம
அனவர தருமம பறிததே
அடிததுயிா வதைதது மீளத
தனபதி வணிக ரோடு
தழீ இபபகல அறியா போல
இனமுடன இருநதா பாவம
இததுணை யெணணற பாறறே. (9)

1119. ஒருபகல இருவ ருஞசோந
துளததிலொன றுனனிச செலவா
வருவதிங கிடைசசி வீடடில
வைபபெலாம அங்கே யெனறே

1116. நிவா—பகற்பொழுது.

1119. கனவு—துகுகம்,

ஒருமையோ டிருளில அங்கண
உறறவா கனவு சோதித(து)
அருமருட பொடிகள தூவி
அவாபொருள அனேதது்ங கொணடா. (10)

1120. வஞசகா இடைசசி வீடடில
வதிநதிடு பொருளக ளுங்கொண(டு)
அஞசிடா நெடுநதூ ரஞசென
ருரணி யததிற பூசை
எஞசலசோ சமபு மேவி
யிருகுமா லயததிற சென்று
புஞசமா நிதிபு குநது
பொருகெனக கொளநி னேநதா , (11)

1121. வடுததனேப பழிதது நீணட
மதாவிழி யிடைசசி யிலலில
எடுததநெய யிடிஞசில வாகநி
இருநதிரி முறுகிந தேயதநத
அடுததநேப ரடவிச செநதீ
யதனிடைக கொளுதநி வைதது்ப
படுததிடு பொருளப குநது
பறறிமுன னகரஞ சோநதா. (12)

1122. இருளபுலாந திடட காலை
இரவிவந நுதிதத போது
மருளகன றுணாகோ பாலா
வலலிருட் களவா வநது
பொருளகவாந தகனரு ரெனறப்
போதுகூக குரலி டககூஉயத
தெருளுமோ காபபா கசசை
சோததுவாள பரிசை கொணடார். (13)

1123. அலலினும பைஞஞீ லஞசோ
அதரினும் படாந்த பாறைக
கலலினும அறலி னுமநீள
கயததினுஞ செறிபைந தோட்டுப

1120. எஞ்சல்—அற்ற ஒழிகை; புஞ்சம—குவியல்.
1121. இடிஞ்சல—விளக்குத் தகழி.

புலலினு மழையி னும்மெப
புறததினும விலககி மீளச
செலலினும் அடியெ டுததுச
சென்றவா பிணித்துக கொளவா, (14)

1124. கதுமென இடைசசி முனறிற
கடியடைந தடிகள பாததுப
புதுமைபெற றிடுத டதைதப
பொருக்கெனச சுவடு நோககி
இதுவிது வெனறு பறறி
யெடுததுநெய யெறுமபிற சென்றே
விதுவிண யிராகு பறறு
மேனமையிற களவாக் கண்டா, (15)

1125. வரிநதிடு வடகக யிறருல
வணிகாதிண புயததை வீககிப
பிரிநதிடா வகைபு றததிற
பிடிததுவாள விதாததிட் டோஙகித
தெரிநதுநன னீதிச செங்கோல
செலுததிடு நிருபன முனனா
பரிநதுவிட் டோகாப போரிப
பாதகா செயலு ரைததா. (16)

1126. கேட்டலும புழுஙகி வேநதன
கிளைததிடு களைகள் மாகக(கு)
சூட்டிய தெனககு றிததே
யிருவாசென னியுந்த டிநது
வாட்டிறற படைமுன வீசி
வாஙகுமுன விமானந தனனிற்
றோடடிருங கடுகைக யணணல
தூதாவந தேற்றிச சென்றா. (17)

1127. படரிருட் கறறை சீககும
பாயகதிர் கனலோ கதநின
மடலவிழ கமலப புததேள
வண்டுழாய் மாபன தேடித

1124. தடம்—வழி. விது—நிலா.

1126. களை—குற்றம்.

தொடரவும வெளிபப டாத
சோதிசன னிதிமுன வைததா
விடலருங கருணை யெமமான
விருமபவீற றிருநதா மாதோ. (18)

1128. கரியகந தரததா முனனா
களவுகொண டிடுநெய தனனில
திரியது கொளுததி வைதத
தீபததால இவாகள ஈடடிம
அரியபா வஙக ளெலலாம
அகனறன எவாகளும எடடா
வரியுழு வைததோ லாடை
வளளலசன னிதியி லுறறா. (19)

1129. எனறகண ணுவாசொற கேடடே
இநதியஞ சோபு னைகள
வெனறிடுந துறவோ ரியாரும
வியநதுளங களிததுச செமபொற
கொனறயஞ சடில எமமான
கோதிலபுண ணியஙகள தோநது
நனறென அதிச யிதது
ஞானவா னநதத துறறா. (20)

வாமதேவர் கூறுவது.

கண்டகன் திருகுளத்திற் சேறெடுத்த கதை.

1130. அபபகல வாம தேவன்
அருமுனி யிதனைக கேடடுத
துபபுர வளததான மிகக
தொழுதகு தவததோ யாாகும
ஓபபரும உளமவி யபப
உடலமயீா பொடிகளக் கணணீா
மைபபுய லெனப்பி விறற
மகிழநதொரு காதை சொலவான். (21)

1131 மாதுளை கமுகு புனலை
மாழைகோங கிலலம பூவை
மேதகு நாவல அததி
மெலலிதழக கடுகசை யொனபான
பேதமா மணிபொன தாஙகிப
பிறஙகுபா மடஙதை மாயோன
கோதிலபைங குழைகசென றேஙதுங
குண்டல தேய மமமா. (22)

1132. தனியிறை நிவேத னதநிற
சாரஙகொண டவைக ளெலலாம
புனிதமாக கியநித தனமை
போனமெனச செயது பினனும
மனிதரூழ திரணட தாக
வருமெல வேழ முணட
கனிவிளாக காடடு சோலை
கபித்தமா ஙகர மாதோ. (23)

1133. அஙகா மருவுங தியோன
அரியடா தகஙகள செயயும
பினனவன கண்டகன் வான
பிறையணி சிகர மேடை
நனனக ரினுமபே ரான
நாடடி-னும ஊரி னுஞசென(று)
உனனருங களவிற பனனள
உறுபொருள ஈடடி- னுனல. (24)

1134. அபபொருள அனைதது்ங கொணடே
அணணல மச் சேசுரன் முன
செபபுறு கமல வாவிச
சேறறினுட கலலி வைததுத
தபபியிச சையினுற செனறு
தனிததுடன மறறை நாளவங(து)
எபபுறம எனறு காணு
தெடுததுபபோயச சேறு பாததான; (25)

1131. மாழை—மாமரம்; இலலம—தேறறுமரம்; பூவை—காயாமரம்; மாதுளை முதலிய பததும நவமணிகளையும பொனனையுங் தாஙகும்.

1133. கபிததம்—விளா.

1135. வைததிடு தலங்கா ணுமல
மறந்தெங்கும பாததுச சேறறைக
கைததலங கொடுபோயத தூரக
கடிதெறறிப பாததுங் காணு(து)
எததலம எனறு மீள
எங்குஞசோ திததுக கணடு
சிததமுள மகிழக கொணடு
செனறுபோய நெடுநாள துயததான. (26)

1136. இறநதனன அவனைக நங்கை
ரஞசடை வளளல தூதா
சிறநதிடு விமானத தேறறிச
சிவலோகங கொடுபோய வைததா
அறநதிகழ சிவதூ தாகணண
டாகொலின னவனென றேறுக(கு)
உறுநதவ சிவத டாகத
துறுபங்கம எடுததோன எனறா. (27)

1137. அறிநதிவன சேறை டுதறித
அகறறிய தனறு போலறற
செறிநதிடு சிவத டதறற
சேறுக ளெடுததுத தூர
எறிநதிடு தருமந தனனல
டுபா வநதோந திங்கு
மறிநதிடா வகையெங கோமான
மகிழல கடைநதான மாதர. (28)

1138. கணடவை அனைததும தனனள
கரநதுகொணை டெதிரே நாட்ட
மணடல வடிவ மான
வசிர ஆடி முறறுங

1136. பங்கம—சேறு.

1138-40. கணஞ்சி, பூரணகும்பம, ரிஷபம, இரட்டை வெண்சாமரம, லக்ஷ்மி உரு, ஸ்வஸ்திகம, வலமபுரிச சங்கம, தீபம—இவை ஆகமப்படி அட்ட மங்கலம். இவறறை உடைய அரமபையாதா ஊர்வசி, மேனகை, ரமபை, திலோததமை, சுமுகீ, சுந்தரி, காமினி, காமவாதனி.

கொணடவா ரமுதச செம்பொற
குமபமெயத தரும மேனி
விண்டுரு வெடுதத மூரல்
வியனமழ விடையு மமமா, (29)

1139. சிரிசுடாக் கறறை காலும
வெணணிலாப பரநது வீசிச
சொரிதரு மணிகாம பேறற
தாயிணைச சாம ரஙகள
வரியளீ முறுகக விழுதத
மரைமலாச செயயாள ஙனகு
பிரிவறு சுவதநி கஞசீ
பெறுவலம புரிவெண சஙகம. (30)

1140. ஆணவக கிழஙகு வேரோ
டறுதநிருட பிழமபு சீதநுச
சேணவக கதிரவி ரிகஞ
சிவஞான தீபம புதநேள
மாணவக குறிதீத தட்ட
மஙகலம ஏநதிச செமபொன
தூணவ மணிபப றதநிற
சூழநதனா அரமபை மாதா. (31)

1141. ஆறறரும பாத கஙகள
அனநதகோ டிகளசெய தாலும
காறறினறி பூளை போலக
கணதநினில தொலைநது விணணோ
போறறிடுஞ சிவலோ கதநிற
பொருகஙென வைகுமம எஙகோன
ஏறறநல தருமம வாரும
எனதநுவ சஙக ளாமே. (32)

1142. அண்டகோ ளகைமு கட்டை
அளநதிடும மணிவி தானத(து)
எணடிசா முகமும பூகம
இருஙகழை கதலி செநதேன

1142. கண்டை ஆள்—கணடு (கற்கணடு) போன்ற.

விண்டபூந் தாமம ஆரம
வோமருக் கொழுந்து நாலக்
கண்டையாள் கீதஞ் சினனங
கனகதுந் துபி கறங்க. (33)

1143. பொங்கழல உலமு கத்திற
புடைசுழன றுருகி ஓடும
தங்கமுற றங்கள் நீளகொத
தளங்களபன னீாகத் தூரி
குங்குமக குழம்பு நீவி
குளிாகருப் பூரக கோலம
எங்கணும் பொறிததுத் தூமம
இட்டுவிஞ சையாகள் ஏதத. (34)

1144. துலங்குபொற பதும ராகம
சுததிசெய வதுபோ லெலலாத்
தலங்களுக குயர்வி யபபாம
சமபுவாழ சிவலோ கததை
அலங்காித தனாி வனவங
தடைவதற காக எனறு
நலங்கிளா எநதை தூதா
நவிறலகேட டிவணவங தேனல. (35)

1145. ஆருயிாத தொகைகெ லாமவங
தஞசலென றருளபெம மான்சீர்
கூருநல தரும மேனமை
குறிப்பதற கெளிதோ எனறு
தேருமுள் ளத்தி னோடு
செப்பினேன துறவீா! எனன்
ஒருநற சதானந் தன்கேட்
டோாகதை உரைகக லுறறனன. (36)

வேறு

சதானந்தர் சொன்னது

சோபனன் கதை.

சிவ பூசைக்கு மலர் அளித்தல்

1146. பொங்காகுளிர நிழலபரபபத தழைகுழைக்குங
தனஞசெறிதண பொதுமபாக காவில
தங்குகவைக குளபபடிசெங குனறிவிழிக
கருங்கேழல தனிபபோ ரேறு
திங்களமருப பாலகழுத குழிமீள
அமமருபபிற செறிவெண முதகங
கங்குலிருள பூரகவுகுத திடுமெழிறகாம்
பீலியமாங கனிகொள தேயம (37)

1147. பருவரைததாட குரிமணிக குடகாயதகிண
முடதெதங்கிற பழங்கள சிநதப
பொருகயவாயப பெருவாளைப பகடுகளித
நிலங்கமுகைப புடைதது சாடிக
குருமணிமா வடுசசிதறி மாதவிளவித
துகுதது்னனூ குயங்க ளங்கண
பொருவிலெயி றெனபபடைதீர நிருகணமருட
டுங்குந்தா புரம தாமால. (38)

1148. அநதகாச சோபனன்நான மறையவனதீ
ராவறுமை யதனுலை எனறும
நொநதுபெரு வீதிமணிக கடைதோறும
அங்கங்கு நுழைநது போகிச
சிநதைதளாந திடவெளவாய திறநது பிசசை
இடுமினெனத திரிநது வாங்கி
வநதுநுகாந திலலு மறறுத தணணீரபபக
தரிறறவரிபோய வதிநதான மாதோ. (39)

1146. தனம்—சநதனம்.

1147. தெங்கினபழம—குயம் : கமுகு—களம் ; மாவடு—கண ; மாதவிள விதது—எயிறு (பல).

1149. அங்கணவழி யிடைபபடடு முகுந்தேசன்
சரணமலா அருசசிப போராகள
மங்கலசை வாகமருதோ மறையவாதங
குலோததுங்கா மலாக டுகைகக
கொங்கலாதாக கிரீசனருதா னததுதிததோ
ராமடுதத கோள புட்பா
தங்கிமுனவள ளுறைசிதறிக குமுறிமழை
விடாதுபெயச சாருதி ருருதா. (40)

1150. அகாலி தரிததிரளுஞ சோபனனகண
டெழுருதுரிகோரா அடியி றைஞசி
இகால மள்வுமவிப வங்களெனக
கடைருததிலி இபா டிததாயப
புகாவி அனுதினமும வருதினவெ
றவனசொலவப போது கெடடுத
நிகாரும அறறவறகுச சமபுவுணடே
இருமையுருதான சிறகக நலகும (41)

1151. எனறுகரு ணைகடலாஞ சிவமறையோ
சிறிதுவ ததில இரஙகிச சொலவா
துனறமரா மணிமகுடம படடுரிஞசிப
பழருதழுமபு துலஙகு பொறருள
மனறினடித திடுபொருகோன அருசசனகு
ருருதவனம அமைதது நாடபூச
செனறுகொடு இனறு முதல அமாலரால
அருசசனையாம செயகிலா ரேமால. (42)

1152. அதினமபைங கடலவிடமுண டுலகமுணடோன
ஆதியருக கருளுங கோமான
சிததமகிழ கருணையினல அரியசெலவம
உலகுவருது சேரும எனனப
புததமுதம அனையசொறகேட டபபடியெல
றவனவெளியிற புறபபட டனபாயக
கொததலாபூ ருருதவனம அமைதுலவை
பைருதழைகள குழைதத பினனா, (43)

1149. கோளபுட்பம— ஒரு ஸ்தலம்.

1153. சுருமபுசிறை விரிததுவல மிடஞசுழலவீ
அறுபதததால துகைபபச செவவி
அருமபு முறுக கவிழவுடைந துமிழசெநதேன
கலுழிபிலிற றருவி தூறறி
இருமபணிமஞ சரிபொதுளும இணாகெழுமி
வெடிககவிரைந தெடுததுத தெனனங
குருமபைமூலை உமைகொழுநன கழலதொழுதே
சிகாகரததிற கொடுதது நினருன. (44)

1154. சுரவருஙகிண கிணிமணிவாயக கொணடநறு
மலாவாஙகிக கூறறன மாயப
பரவிவழி பாடுசெயமாக கணடறகு
வெளிபபடுமப பததில தூவி
இரவகல அருசசிகக அபபகல கூன
முகபபிறையி ரிரும ருபபோ
கரவுரறகால தவளஇப எருததிறைவந
தமுதினமிக கவறகு நலகி. (45)

1155. மறையவனக கருணையுடன பொதுவற நோக
கிபபுகலவான மறிநோப பாரிற
குறைவறபபோ கஙகளெலலாம நெடுநாளதுயத
தநததிற கொதத லாநது
நறைகமழசெந தேறலமலாக கறபகபபைந
தருவளாபொன னகரில வாவென(று)
அறைகலுழசசி யுடனுரைததிந திரனமீளத
தனதுறகம அடைநதான மாதோ. (46)

1156. மீனனாவிரைந திமமறையோன புனலமூழகிப
பவிததிரனுயப பெருகு காதல
தனனெடுபன மலரெடுததுச சிவமறையோ
னுங்குரவன தடகைக யீநதான
பனனருஞசீ சறகுரவன அமமலாகள
வாஙகி யெஙகோன பவிததி ரஞ்சோ
சென்னிமிசை அருசசிததான அவ்வேலை
பகவானமுன சிறநது தோனறி. (47)

1154. இரவு—வறுமை.

1155. கலுழ்சி—மகிழ்ச்சி.

1157. இந்தமறை யவனிமகிழ்ந தருளகொழிபபச
சிறுதுவிழித திரங்கி நோகசி
மைந்தவிசைந தெழுந்துபுடப வனமுநீ
யெமகுவைதது வளாதத்ன பாலநீ
கொந்தலாபன மலாதெரிந்து செமமலரும
பாலுடபூக கொயதெ டுதது
வந்தெமகு நலகினையம மலாகளியாம
மணிமுடியால வாங்கி னேமால, (48)

1158. அததரும மேனமையினுல ஓபபரும்போ
கங்களிமபா அருந்தி யிறறில
சிதத்ரிகு மகிழசியினுல நீயேயிந
திரதுவமாயத தேவ ரெலலாம
நிதியமும வழிபடசெல வமபெருகு
சிவலோகம நீய டைந்து
மெதுதுபோ கமமனைதும நுகாந்து பே
ரினபவழி வீடுஞ சோவாய. (49)

1159. உணமையிது எலறுரைதுப புடைபணிகு
பேரனப பாத தொங்கி வனசொல
வணமைபெறக கேடடுமிகு பொருளிவனுக
குதவியிவன வசலங கேடடு
நுணமையுடன அனுதினமும இருதியெனரு
கமமறைகள நுவனற பெமமான
திணமைவிற லுடனுரைதுக கணதிபாக
ளுடனாமறைந்து சென்றுன மாதே. (50)

1160. அருமறைதோ சோபனனபின சிவதருமி
யாங்குரவன அடியில வீழந்து
மருமலாதூய வழிபடடுப பதியுடன
மகிழசியிலா வசனஞ சொலவான
கருணமிகு சறகுரவ! உனதுதரி
சனந்தனுறை கடையே னுகங்கு(கு)
இருமையடைந துயந்தேனபூ வனதாலீ
சனுமவெளிப்பட டிரங்கி னனே. (51)

1161. எனறுரைத்துச சறகுரவன அனுமதியாய
அகனறுமாம இருமபோ கங்கள
அனறுமுத லாயதுயதத்திங திரதுவமும
பினனரடைந தமெகங காலம
துனறிருமபோ கங்கள நுகாந தநததறற
சிவலோக சூழல மேருவந்த
எனறுகிழக தெநிலைமா எங்கோமான
அடியிணைகளீழ எயதி னனால. (52)

அத்தியாயம் 46.

சிவதருமமான்மியம்—தொடாசசி

நூறறுவா கதிபெறற கதை

அததிரி முனிவா கூறுகின்றார்

சோழிடம் எனறும நாடடைச சருவசித்து எனனும அரசன ஆணடு வநதான. அவனுகு நூறறொரு மகனன பிறநதனா அவாகளில தருமன எனபான மட்டுஞ சிறநத நறபணபுடையோன மறறையோா பிரமகதியுங கொலையுங களவும பிறவும புரியுங கொடியோா. அவாகள செயயும கொடிய பாவச செயலகளாக கணடு மனனன வெறுபபுறகொணடு, அரகன ஒருவனை விளிதது நூறறுவரையுங தினறுவிடப பணிததான அவன ஒபபுக கொணடு, நெருஙகி நோகியபோது, அவாகளின கொடுஞசெயல கெரிநது அருவருதது மனம நடுஙகி, உணண மனமினறிக கைகளையுங கால களையும பறறியெடுதது கடலில விழ வீசி யெறிநதான. ஆனால், அவா கள வானவழியே சிதறிச சென்று சிவபுணணியம நிறைநத நகரஙகளில் விழுந்தாகள காசி, கேதாரம, சீபருபபதம, காளததி, காஞ்சி, திருவணணா மலை, முதுகுனறம, சிதமபரம, திருவிடைமருதூா, திருகுடந்தை, மற்றும இவைபோனற புணணிய நகரஙகளிலே விழுநத சிவபுணணிய பலததால, விழுந்தபோதே இறநத அவாகளை சிவ கணஙகள திபபிய மானததில ஏறறிக கொணடு சிவலோகததி லுயததனா. நான சததியலோகததில இருடிகளுடன இருகுமபோது சிவகணஙகள இவவியறகு கதையைக கூறியருளினா.

இவவாறு அததிரிமுனிவா கூறியதைக கேடட முனிவரா சிவபுணணியக் கதைகளை ஒருவாகொருவா பேசி மகிழ்ந்தனா.

1161. அனுமதியாய—உபதேசததால.

சித்ரபானு கதை

கள்வனை முதலை வதனை செய்தது

சூதமாமுனிவர் கூறுகிறார்.—

சவுராட்டிர நாட்டிலுள்ள பொருநதியது கனக நகரம். அங்கே ஒரு கொடிய களவன அரண்மனைப் புரோகிதன வீட்டிலே புகுந்து பொருளனைதனை கவர்ந்து வருமபோது மறையவன ஒருவன கண்டு கூவினான. களவன அவனை வாளால தடிந்து வெளிவநதான. அநதணனது கூகுரலைக கேட்டு மன்னவன ஓடிவநதான ஊர் காபபோர் களவனைப பற்றி அரசன முன விட்டனர். அரசன அக களவனை ஓட்டையில இருகரும பெரிய முதலையினிடம விடுங்கள எனறு கட்டளையிட்டான காவலர் கொணடு போய விட முதலை இவனைத தலைமீது சுமநது கரைமீது விட்டது காவலர் வியந்து வேந்தனிடம கொணடுபோயினர் வேநதன கேட்டுச சினந்து கொலை பாளிகளைக கூபபிட்டு வாளால வெட்டியெறியப பணிததான வாளவெட்டும் அவனை ஊறுபடுதத இலலை இதைக்கண்டு வியநத மனனவன தன அரண மனைக்குக களவனை அழைதது போய, அரசியிடம் நநத நிருதால ஞானமுளள நிலையை விளிதது அநதக களளனது பரலாறறை வினவினன

கிளி கூறுகிறது

இநதக களளன பெயர சித்ரபானு இவன குரபுரம எனனும நகரதினன. தநதையின பெபர விடடபன வணிகரெனறிய இவன எபபோதும பரதாரையருடன கூடிக்தூலவிப பொருளனைதனை இழநதான. எனவே, பொருளபெறத நிருடுதலைத்தொழிலில இறஙகித தீயிடுக கொளளையடிததான. இவனிட்ட தீயாற பலர இறநதனர

ஒருமுறை இவன புயங்கபுரம எனனும நகரில தீயிடுப் பல பசுக்களைக கவர்ந்து வநதான. அபபோது கன்றையுடைய ஒரபசு தீயினூடு கால வைத்து நடக்கமாட்டாமல தவித்தது அதனை வழியில நிருத அமலேசர திருக கோயிலில விட்டுவிட்டு வநதுவிட்டான. நிருதீசபபிற பணிபாளர அதற குச சூல முதலிரைபிட்டுக கோபுரங்களைக்கினர அடபசு பொழிந்த நறுமபால அமலேசனுக்கு அபிடேகத்திறகுப பயனபெறறது இகளவன மறறப் பசுக்களை ஒரு நகரத்தில விறறுவிட்டு அங்கே பரதாரையருடன இருந்தான. இபபோது புரோகிதன இலலத்தில நிருடி உண்ணிடம அகபபட்டான.

பசுவின பால இறைவரின அபிடேகத்திறகுப் பயனபெறற காரணத்தால இவன முதலையாலும உன ஆயுதங்களாலும கொலலமுடியாத சிவபுண்ணியம பெறறான. இவன இனி எவ்வளவு யிடையூறும இன்றி இமயபபயன கனைத துயதது மறுமையிலே சிவபெருமான திருவடி நிழலை அடைவான.

இவ்வாறு கிளி கூறியதைக்கேட்ட அரசன் மிகுந்த, தெதிரபாலுவை அரியணையி லமர்த்தி சிறப்புசெய்து ஞானவரைப் பொருள்களும் அளித்துத் திருமணமும் செய்வித்துப் பெரும்போக வாழ்வில் அமர்த்தினான்.

கிளி கூறிய கபிலன் கதை

கிளி மற்றும் ஒரு கதை கூறுகிறது:

நான் ஒருமுறை வைகுந்தஞ் சென்று திருமகளின் கையில் இருந்தேன்; அப்போது இந்திராணி திருமகளே வேண்டி என்னை அவளிடமிருந்து வாங்கினாள். அந்த சமயத்தில திருமால் பணிப்பெண்களை நோக்கி வைகுந்தத்தை அலங்கரிக்கப் பணித்தார். திருமகள் ஏனென்று வினவ திருமால்—

'சாருவரியெனனும நகரத்திற் கபிலன எனும் வேதியன களவுதொழில புரிந்துவந்தான. ஒருநாள் ஒரு மறையவனுடைய கறவைப் பசுவைத் திருடிவந்தான். திருடியதைப பசுவுகருகியோன் அறிந்து வருவதைக்கண்ட கபிலன பசுவை அயலாரிற் கொண்டுபோய் ஒருவன் வீட்டிலே கட்டிவைத்தான. அவனிரவு அவ்வீட்டுக்குரிய சிவனடியான அப்பசுவின் பாலை 'உன் உபயமாக இருக்கட்டும்' எனறு கூறி இவன அனுமதியைப்பெற்று உபயோகித்தான. மறுநாள் அப்பசுவுடன தன்னாவாத கபிலனைப பசுவுகருகியோன கண்டு பற்றி மனனன்முன விடடான. மனனன கபிலனுடைய கணகளைப பறிபபித்தான. அச்சோய தாளாமற் கபிலன இறந்தான. பசுவினபாலைச சிவனடியாருக்குத தந்த புணணியததால கபிலன சிவலோத்திற்குக கொண்டுவரப் படுகிறான. இவன திருக்கயிலைகுச செல்லும் வழியாகையால் நமது வைகுந்ததை அலகரிகக கடடளையிடடேன''—எனகூறினா.

இவ்வாறு திருமால செப்பியதை நான்கேட்டேன. சிவபுண்ணியதின பெருமை செப்புந தரமனறு.

இவ்வனம கிளி கூறியதைக கேட்ட அரசன் தானும் சிவபுணணியம் புரிந்து சிவபெருமான திருவடிநீழலை அடைந்தான.

அத்தியாயம் 46.

சிவதருமமான்மியம்—தொடர்ச்சி

அத்திரி முனிவா சொன்ன நூற்றுவர் கதிபெற்ற கதை.

எண்சீர் விருத்தம்

1162. தொழுதகுமெயத தவமபுரியுந துறவீகாள எனறே
சூதனுரைத திடுமீட்டுங கொடியவிருமபாவம
முழுதுமொரு கணததிலகற றிடுமீசன தரும
முதனமையிருங கதையதனை முனிவராதங கோமான்

பழுதகல விரிததுரைததுத திரிபுரததை யெரிதத
பணணவனபொற பதமுளதநில வைததசதா னந்தன
பொழுதுநலம பெறறதென இருநதனனதா பதாதம
புங்கவனும அத்திரியோ காதையெடுத துரைபபான. (1)

1163. வளங்கெழுபைங் கதிரரைகதெழ நிறைகணவெண தரளம்
மலகிவெளி றுகடளவ வளாநதிழுநீ டமையிற
களங்கெழுபல விறமிமைகசும மரகதபபைங் தோகை
கதிராணிசசெஞ சிகைப்பொற்சூன் கட்டழகாம மஞ்ஞை
உளங்கெழுகல மகிழபயிடம வருநதிறகா விரிதடத
உளாதநிலைய இடருசுழல நடபபதஞ்சி தூரம்
குளங்கெழுபைங் குழறகழாயக கூதநிகமபத நிருநது
குனிதநிடனமா ஞ்ஞசோதி டத் தேயம் புரப்போன். (2)

1164. எறிநிகிரிப படைநிசைகள தொறுமுருடடித தரளம
எறறுதிரை கடறபுடவி பொதுவறகாத தருஞம
அறிஞாபதி சருவசித தெனுமபெயரும உடையோன
அவனதனகு விறவதனேயா நாற்றொருவா அவாகளுள்
வெறிகமழபைங தொடைபபயனகல தருமனெரு புதல்வன
மிகவாகள பிரமகதநி கொலிகளவு தசைகள
செறியுணவு பிறனிலவிழை மனமுடைய கொடியா
தினமளதத்ற கருமபாவஞ செயதிடுமவஞ சகரே. (3)

1165. கூனகழறகாற குரிசிலமத லேயாபுரிதூச சரிதங
கணடுவெகுண டோரிராக கதனாவிளித துதநீ
வினையரிரும புதலவாதமைத தினறிடுகென றுரைததாள
விறலரகென அனுமநிதது விரைநதவரை நோகி
இனையாகொடுமை பாதகரென் றருவருத்துள நடுங்கி
இறுகஇவா பதங்களையும கரங்களையும பிடிதஇட்(ட)
அனைவரையும மறிநிரைததென கடலிலவிழ எறிநதான
ஆகாச வழியங்கங கநிலதநில விழுநதா. (4)

1163. கதிர்—ஒளி; வெளி—வான்; அமை—மூங்கில; சிற்றாரம்—குகுமப் பொட்டு; குளம்—நெறறி; சழ்ய—மூங்கில; கழைகூதது—மூங்கில உசியில நின்று ஆடும கூதது. மயில் நடிததல—(திருவாரூர் நன்மணிமாலை—செய்யுள் 41—பாசுர). மாணும —நிகாகுமை

1164 மிக்கவர்கள்—மற்றவர்கள்.

1166. கருதரிய பாதகஞ்செய திறந்தவுயிராக கெலலாங்
கணணுதலின வடிவுநலகுங காசியினும எவாககும்
பருதியென பவித்திரஞ்செய கேதாரத தினுஞ்சேண
பாதததவாகுங வீடருளரீ பருபபதநற றலததுப
சுருதிமுறை பரவிவ லோகநலகு சீலத
தொணமைவளா தெனகயிலைப புறததினுமே கம்பன
தருதையையாற கலிகடிநது வீடுநலகுங காஞசித
தலததினுமபுண ணியவடிவண ணுமலெவெற் பினிலும் (5)

1167. தீருமகிழநது மஙகலமாந திருமுதுகுன றினுநதன
சிறசததி அமுதுகனிந தூறறிருநது கானறுள
அருவிசுழித துகளுழிததுப பெருககாருய உவடடா
தமிழ்த்துபொழி பெருந்தாரை அருஞசுவையுண டடஙகாப்
பெருமகிழசசி யோஙகுபர மானநதத தழுநதிப
பெறுமுயிாகெல லாமுதவப பரஞசோதி வடிவாய
ஒருபதமேல தூககியொரு பதநடிககுஞ செமபொல
ஓகொளிபே ரம்பலமாஞ் செமபரநற் றலததுமு, (6)

1168. புணணியமெய வடிவெடுதத இடைமருதூ ரினுஞசெம
பொறகடுகுகை அணணமல்கிழ திருக்குடந்தை யினும்பா
எணணியவிப படிமுதலாம புணணியமா நகரம
எலலையினமற றிவா விழுநத மாதரிரதநில இறந்தா
நணணியநல தலததிலிறந திடுதரும பலததால
நமபனருள ஆணைதலை மேறகொணடு பாவம
பணணியவிக கொடியவருந திபபியமா னஙகள
பரமரிரு மகிழ்சசியினுற பணிவரகே றினரால். (7)

1169. இநதவர லாறுசெவ றுசதநியலோ கதநில
இருடிகளாற சூழபபட டிருககுமென நோகதி
அநதமுமா நியுமிலலாச சமபுவடி யவராய
அரியமிடல கெழுவிசயம அடைநதவராங கணகதள்
புநதிமகிழந துரைததனாகள இபபடியன னியரப்
புவனததில இருநதவாகள அரியவிரு டியாகள
எநதைசிவ புணணியஞசெய தவருடைய தரும
இனகதைதள் எடுததொருவாக கொருவருரைத தனரே. ()

1166.1 தென் கயிலை—தானதது.

1170. எனறுதொழும் முனிவர்தமை நோக்கியே யுரைத்தே
இருநதபினனாப புராணிகோத தபனுகுஞ சூதன
சென்றளவித துணையெனனு தொழிவறவிட டியைகுஞ்
சேணிலவிளங கவிரொளியாஞ சமபுமிழ்ந் திடவே
தொனறுதொடா புணணியமாஞ சிவகதையை மீளச
சுருதியுப நிடதமுணா இருடிகளபுங கவாகட(கு)
ஒனறுபடு கருததிறைடு தோநதுமற வாதிங
குறறுரெல லாங்கேணமின என்றுவிரித துரைததான.()

சித்திரபானு கதை

(முதலை வந்தனை செய்தது)

1171. கருங்கேழல மருபபினகழந நிடுகுழியிற பகுவாயக
கடசெவிபாந தடபதும ராகநடு ஈனறு
மருங்கார மணடலமிட டுபபடமேல விரிதது
வளாநதிடசந தலசோலை மலாததேறல பிலிறறப
பெருங்காசை மலாசொரிய வேயுமிழவெண டரளம
பெயயநறுங குருநதமலா பிறழநதுபொழிந திடவே
இருங்கோல முசுபபலவின சுளைதெவிடடி எறிய
இடிகடுகுஞ சவுராட்டி ரததேய மாமால. (10)

1172. பொங்குகத மொரிகெழுமு தழறபிழமபில எழுநத
புலிங்கமவிர ஒளிவிசிறு புதியவுலை முகததில
தங்கமுலைந துறுகனகஞ சிறிதுமற வுருகித
தழலிலவலம இடஞசுழலத தயங்குமப ரஞசி
எங்குமநிறை புரிசைமணி மேடைமுகச சாலை
இநதிரா மநதிரமேற றளநெடிய கொடுங்கை
திங்களநுழை மங்கலசா ரமணிச சூளிகைமேல
சிகரமுயா கோபுரமுந திகழகனக நகரே. (11)

1173. அநநகரில மருவுமொரு கரவடமா பாவி
அடுகயவன ஒருபகறபோ அரசனமனு நீதி
தனனிலவரச செயதபுரோ கிதனமனையில இவனபோயத
தனமனைதது ங கொணாத்துபுப பட்டனனவ் வேல்வை

1170. அளவு—இதணை—எனனுது.

1171. "எனன கினைதத இன பவள மாமணிகள்"—சகோய்—15. காசை—காயாமரம.

முனனரொரு மறையவனாகண் டெழுந்தெதிர்கூப் பிட்டான
முனிநதுகய வனமறையோன தனவாளால வதைத்தான்
அனனபகல பேரொலிகேட டரசனடைந தனனூரா
அயல்காப்போரா களவனைககொண டரசனமுனவிட் டனரே. ()

1174. கருங்குழலவீக கியமனனன வஞசகனைப பாததூரா
காபபீகா ளிகணமிக களவனைநீரா கொடுபோய
மருங்குதிக ழோடையினமாக கனையெடுதது விழுங்கும
வளஞகிாகாற பிறையெயிறறு வரிததணடைப் பகுவாய
நெருங்குபிணாப புறசொறிவன றலைகருங்கட பெருதத
நெடடுடறபோ ரிடங்காமுனன ரெறிமினென விடுததா
அருங்கொடிய முதலையிவனை தனசரிரதநிற கொடுவந
தடுததகரை விடடதனை அனவருங்கண டனரே.(13)

1175. அதிசயபபட டனரங்க ணுறறவரெல லோரும
அரசனறிந துடனறுபினும அடங்காவெஞ சினததால
எதிாவருதன உழையோரை விளிததிவனை வாளால
எணணிலபெரும படையதலை ஈாததுவதைத்திடுமென(று)
அதிகமுனி வாலுரைததான கொடுமபடரப படியே
ஆயுதபே தங்களால அடடிடவும இறவா
விதியைமுடி யரசனகண டதிசயிதநிட டிவனபால
வெடடுவிலக குணடுசோ திதநிடுமென றுரைததான. (14)

1176. வஞசகனைப பிடிததவாகள கசசையைசோ நிதது
மலாககரஅங குலிகளிறசோ மணியுகிாசோ நிததுங
குஞ்சிமுடி வகிாநதுசோ நிததுமனி வாயிற
கொடிறுணணுச சோநிதது மறறுமெயசோ நிதது
மிஞசுமருந தோசிறிதும இலையெனககேட டரசன
வியநதிவனைக கொடுபொனமே டையிலிறகி மாதை
அஞ்சலென விளிகக்ததன ரனைவிகரத நிருநதே
அடைவினமுகா லமுமுணகும அஞ்சுகமுன விடுததான.(15)

1177. வளஞகிாசில லரிபபொறிதாட குருவிநத மணிகக்ண
மரகதபபைஞ சிறகாெடு வாலதனிமூ வரைததா
கொளஞகதிாச செமபவளங கடைநதொபபம பிடிதத
கூாமூனைசெக கேழவளாவாய்ப் புழைமுகப் பொற் றுணடத

1174. தண்டை—வால; இடங்கா—முதலை.

1176. கொடிறு—தனனம. உணணு—உள்ளா. சுகம—கிளி.

தெள்ளுமொழி மழலையற வடித்துப்பே சியநாச
சிததிரமெயப பஞ்சவனக குழைமயிாபபுன தலைப்பூன
கிளளையர சே! கறப தருபபிறநத கிளியே!
கிஞ்சுகவாய அயிராணி மகிழநதருஞ் சுகமே!(16)

1178. சூடுமிவரை யிருசிறகா தடிநதுலகு காதத
குலிசன உளம மகிழசுவா கதமே! கேட கினறேன
நடுவெனவோ ருரைசிறிது பகாநி கொடுமை பாவம
நாடுமிழைத திடுமிவனை நானநானு விதததால
அடுவதனைத துமபழுதா னதுமுதலக கெறிய
அதுவுமெடுத தேகொடுவந தருங்கரைவிட டதுபின
தொடுகழறகாற படாவடிவாள முதலியவெம படைகள
துரததவுமாயந திலனேது சொலலுதிகா ரணமே(17)

1179. னைனுமர சனமகிழ வனனியுரைக கினற
தெறிதிரைநீப பரவையிடை யிருநிலதநிலவிறலகூ
ஓனனலாபொன மணிமகுட முடிகளபல வுரிஞசும
ஒளிவிசிறு மணிகனகக கனைகழறகால திரணட
மினனவிசெம பொறசிகர வடிவரையிற பணிதது
விறலகெழுதிண தோட்பொழிபொன மழையோட்டுந் தடகைக
மனனவாதங குலதிலக! கேணமதியான உரைகடகை
வாயமைபெற இவனமுனனா செயுமவரலாற றினையே

1180. இரவலாகள விழையுநரி பெறவருகென றழைப்ப
தெனநுடங்கு கொடிமாட மிலங்குமணி மறுகில
அரமகளிர அனையவனி தையருணககு நெறகண
டதுகொறிக வருங்கோழி யகலவெறி குழைகள
உருளெனவே தபதியாதஞ சிறுவாவினை யாடடில
உணடாகுங் கொடிஞசிமணி தேரசசிற பூடடிச
சுரபதிகல லகனிலதது மணியொடுபொன னுரையத
தோனறலபல வருடடுவளந துலங்கு சுசபுரமே (19)

1178. சுவாகதம்—கிளி.

1179. வனனி—கிளி.

1180. கோழி யகல எறிகுழைகள்—'கோழிமே லெறிந்த ஒண்குழை'—சிந்தா.
89. தபதி—சிற்பி; சுரபதி. கல—இந்திர நீலக்கல். தோன்றலபல—குழந்தைகள் பலர்.

1181. அங்கணமரு வியவணிகன விட்கம்பன் தனயன
ஆகியசித் திரபானு அனுதினமுங கமழசெங
குங்குமபபைங குழமபுமெழுக கெறிநதிடுசெவ விளநீர
குவிமுலைகூ பரததியாதங கொவவையித முருநதிப
பொங்குதன மனைததுமபோய வறியவனுயத திருடிப
பொருகெனவங கங்காரம எரிகொளுததிச சுடடே
எங்கணுமபாத துளளிருகுகும பொருளதிருடி நகாவிற
றெழிலதிகமுங கணிகையருக கேந்தவரோ டிருநதான (20)

1182. இபபடியே கொடியபர வஞசகனசெந தீயால
எணணிலமனை சுடப்பசுகள் இறந்தனவோ அனந்தஞ
செபபனைய முலைமினனா இறநதவாகள அனநதந
தெளளுமறை நாறறுறை போய உபநிடதம் விரிகுமு
ஓபபரிய பொருளுணாநத வைதிகமா மறையோ
உறையுளுட லேயிறநத பேரனாதா பாவந
தபபறஇப படிதனனுல வநததுமெண ணுமல
தையலரோ டினபமுற்றுத தொடாந்துபடாந் தனனுல் (21)

1183. சுடர்மலிபபொற பஃறலையா யிரமவிரிதுச சேடன
சுமகுநனறி குறிததுவரா ழிபபுவிமா துயாகள
இடரகலப பயநதஅர சநதருகீழ விரிஞசன
இடைமலாபபைந தளபனமிசை யிதழியந்தாக குழகன
படாசடையின அரசிலையின வடிவெடுததுப பொதுளும
பாநதளனந தருசுமநத பாலமையினுற புயங்கந
தொடைமலாசசந தனவடியில தரிததனனுற புலவோ
சொறறபெயா புகழசெலவந திகழபுயங்க புரமே.(22)

1184. அநதநக ரனைததுளுசெங கதழொரியாற சுடடே
அழுதுபொழி செருததலமடி அடங்காது பெருதது
சிநதுகுடப பாலதலையில தினங்கொறறிக கறவைத
தேனுவனே கங்கொணடு திரளவழியே நடநது

1181. ஆரம்—தோட்டம்.

1183. அரசமரம்—"மூலதோ பிரம ரூபாய, மதயதோ விஷ்ணு ரூபிணே, அகரத: சிவரூபாய, விருக்ஷ ராஜாயதே நம: [விரத சூடாமணி].

1184. செருத்தல்—மாட்டுமடி. கொற்றி—பசுவின இளங்கனறு.

வந்தபகல ஒருபசுவின காலவெந்து நடக்க
மாட்டாமல அமலேசன் மணிகோயில அருகே
நொநதுபடுத நிடஇவனகண டெழுப்பவெழா ததின
நோகியம லேசனுகென றுவந்துரைத்து டனதான.

1185. மறறஇளங கொறறியாம பசுகளெலலாங கொடுபோய
மணிமாட நிறைநகரின மகிழநதுவிறறங கிருநதான
கொறறவ! நினபு ரோகிதனில இபபோது திருடிக
கோரநினபா லகா பிணிதது கொடுவரநின கரதநில
உறறனனமற றிவனுலயா தொருபசுகண் ணுதறகென
றுபகரிகப பட்டதங்கண உறறோகால வெநத
பெறறமஅம லேசனுகென றேகாத்துச சூலம
பிரியாமுத திரைபொறிததுக கோயிலிலவிட் டனரே.

அறுசீர் விருத்தம்

1186. அநதச சுரபி பொ ழிநறுமபால
அமலே சனுக்கிங கபிடேகக
கநதத திரவி யங்களுடன
கலநதே ஆட்டப படடதிபபோ(து)
எநதைக குதவு புணணியததால
இவனபால நீ செய தணடமெலாம
நிநதைப படவீண போனதுனுலை
நிதத மிவனபோற றிடபபடுவோம. (25)

1187 கூரநது பொழிவெங கடுப பிலிறறுங
துளைபுள ளெயிறறுப படவரவம
பரநது கடியா துலறியசெம
பங்கிச சுழலகட குழிவயிறறுக
கரநத பரடு புடைநீளக
கணிணகளாற கூளி நிசாசராகள
துரநது வருததம புரிவதிலலை
தொலலை யிருமபோ கங்கள துயபபான. (26)

1185 பாலகர்—காவலாளர்.

1187. "வெணபற் குழிவயிற்றுப் பஞ்சி வெந்திரு பற்கள் நீண்டு பரடுயர் நீள் நிணக்காலோ டேய்" —மூதத திருப்பதிகம் 1, பரடு—கால்கணு,

1188. அநத முறுநாள நிராமயமாம
அணணல சிவலோ கத்திலெயதிச
சிநதை மகிழ அபபசுவின
செயய மயிரொவ வொனறினுகககுக
கநத மலரோன வீறறிருககுங
கறப மதுவோவா ஆயி ரமவாழநது
எநதை மலாததாள அடைகுவனென
றியமடிங கிளிசொல கேட்டனலல. (27)

1189. வியநது மகிழநது கனகழறகால
வேநதன மதவெங கரிதிகைததுப
பயநது நடுங்க மததகமெற
பாயு மரியா சனததிவனன
நயநது விரைநதேற றுபுகனக
நாலு விதமா மணிகளதனக
இயைநத துதவிக கலியாணம
இயறறி யிருமபோ கமுமளிததான. (28)

கிளி கூறிய கபிலன் கதை.

1190. செய்ய மலாக்கண ணிணைகுளிரச
சிறநத கிளியை நோகனனபின
பைய அரசன தனகளிதான
பாததோ காதை மீளவுமெ
ஐய மகல வுரைததது நான
அமபோ ருகஆ லயததிருவின
கையி லிருநதென புணடரிகக
கணணன உலகிற கடிதடைநதே. (29)

1191. கருகி மதாததுக குழைகிழிதத
கயறகண பிறழிந திராணியெனபூ(டு)
உருகி நிறைகற பகமலாதூய
உவநது வழிபட் டளிமுரனறு
பருகி நறவு கொபபளிககும
பங்கே ருகபபொற பொகுட்டணங்கைப
பெருகு விருபபான மகிழசிசெயது
பெறறு ளவளகை யிலுமெனனயே. (30)

1190—91. இநதிராணி கடிதடைந்தே வழிபட்டு,

1192. அனன பகறகட் செவிபபகுவாய
ஆலில துயிலவோன சிலதியரை
உனனி விரைநது நோககியெம
தொளிருமு உலகம இபபொழுது
பொனனுமு மணியுங குயிறறியது
புதுமை பெறவே அலங்கரிமின்
எனனுமு அமையம இநதிரைசங
கேநதுமு இறையைக கேட்டனளால. (31)

1193. கோங்கு கமழபைந துழாயகமருடக
கொடியேயய! இபபோ நிவவுலகம
எங்கு மலங்கா ரம புரிவ
தெது கார ணம எனனப
பங்க யனையுந தியிறபயநதோன
பவள இதழகோ மளகலசக
கொங்கை வனச மலாததிருவைக
குறிதது நோககிக கூறலுறறான. (32)

1194. தேங்கின பழஞசிற றடுபபாகஞ்ச
செயய பவளக கொடிதழலாய
அங்கண புகுதநி வளகுழிசி
ஆகஞ்ப பனிநீ ராகஞ் முதநம
பொங்கும அரிசி உலபபெயது
போத வடிதது மலாககறியாச
சங்க அகங்கைச சிறுவியாகள
தருகஞ்ஞ சாரு வரிஞ்சரம, (33)

1195. அநத நகாவே தியனகபிலன
அலலும பகலுங களவுகொடு
வநது நுகாவோன ஒருமறையோன
மனையில ஓருசே தாகொணாநது
சிந்தை மகிழுதன மனவதிநது
செருததல கறநது பயம பருகிப
புநதி களிததங கிருநதனனபின
புனிறறு வுடையோன கேட்டடைநதான. (34)

1194. குழிசி—பானை.

1195 பயம்—பால.

1196. அனன பகலவஞ சகனகேளா
அயலூ ரடையப பசுககொடுபோய
மனனு மனவாழ வோனமுனறில
மருஙகிற பிணிதது வைததயலபோயத்
தனனை மறைததவ விரவிருது
தபனே தயததிற பசுககொடுவர(து)
இனன லறவே அதாபடரும
இவனை அவனகண டெதிாததனலை, (35)

கலிநிலைத்துறை.

1197. பெறறமொ டருதண னைகையி றாடு பிணிததேபோயக
கொறறவனமுனபு விடுதது வினமுனசெய கொடுஞசோரஞ
சொறறனன அஙகண் உருதது வெகுணடர சுஞசோரற
பறறிவி ரைஙதிரு கணகள குடைஙது பறிபபிததான. ( )

1198. வஞசகன வெருதுய ரஙகொ டுளைஙதுயிா மாயஙதிடடான
அஞசலெ னுஞசிவ கிஙகரா அஙகண அடைஙதாவி
துஞசு மவனறனை மான மறிறபுடை சூழஙதேறறித
தஞசமெ னுஞசிவ லோகம உறுமபடி சாகினரூா, (37)

1199. வணடளி யுணடெழு முண்டக வொணடொடி மாதேகேள்
அணடரு மெணடிரி புணடர முணடக ளுருமால
எணடிசை தணடொடை மணடெழில கொணட தெலாநேரே
நணடிட விணடிதழ மணடன முணடது காணமாதெ( )

அறுசீா விருத்தம்.

1200. மரகதபடா சடைசரிறுமுட டாட்கலுழித
தேறலபொழி மரைபபொ குடடுப
புரமணிபபீ டிகைசசுணஙகு பூதகழகு
கனிஙதொமுகு பொமமற கொஙகைக
குரவமலாக கருஙகுழலாய ! ாத்தன
கிலுமவனமுன குயிறறுஞ செயய
வரநிறைபுண ணியஙகேணமோ பசுகளவிற
கொணாஙதயலூா வதிஙதான மனனே (39)

1199. அளி—தேன், மது—" அதனை அளியுண களியால் "—சம். தேவா, II—12—5. முண்டகம்—தெற்றி,

1201. அங்ஙகரிற் சிவனடியார் தம்மனையிற்
கொணாந்துகரு தனதேனை தானும்
இனனலுடன மறைநதிருகக அமமனையோன
அருகுவநதே இபபோ தைபபால
உனனுபய மாயெனககு உதவெனவே
அவனகொடுகக உகநதே தேரான
மனனுபுகழப புணணியததாற பவந்தொலைதது
வானகயிலை மருவப பெறறான. (40)

1202. ஆகையினால இவவழிககொண டவனகயிலை
ஏகுகினறான அதனு லீபபோ
வேகமுடன இவவுலகம அலங்கரியென
றேயுரைததோம மினனே! எனறு
மோகமுடன அரிபுகனறான எனறுகிளரி
அரசனுககு மொழியக கேடடான
ஆகமுடன நினறுசிவ புணணியஞசெய
தனதேனும அரனதாள பெறறான. (41)

அத்தியாயம் 47.

சிவதரும மான்மியம்—தொடர்ச்சி

விகர்த்தனன், பார்த்தன்—கதை

இந்திரன் இடபயோகிக்குக் கூறியது

சூத முனிவர் சொல்கிறார்.

இடபயோகி யெனபவர் ஒரு நாள் இந்திரனைக் காணப் பொனனுலகு சென்றார். அவரைச சயந்தன உபசரித்து வணஙக, அவர், 'உனதந்தை எகெ?' என வினவினர். சயந்தன, 'விகாததனன பாாததன என்னும இருவர் சிவலோகததிறகுத திப்பிய விமானததிலே சிவதூதாகளால அழைதது செல்லப்படுகினறனர். அவாகளைப் பாாத்து வரச சொனனார்' என றுரைததான. இவ்வாறு உரைதது கொணடிருககுமபோது இந்திரன வந்து இடபயோகிக்கு வந்தனை வழிபாடு செய்தான். இந்திரன சென்ற வந்த வரலாற்றை இடபயோகி வினவ, இந்திரன் இயம்புகினறான:

1202. இப்போ—இப்போது; ஆகம்—மனம்.

கரணகுஞ்சரம் என்ற நாட்டிற் சரவீரட்டம என்ற நகரத்தின அரசகுமார னான விகர்தனனும மந்திரி மகனான பாதத்தனும பெற்றோர் மொழி கேளா மல், நகரைவிட்டு வேற்றூர்களுக்குப் போயக் கவறுடுதல் முதலிய நீய வழி யில நடந்து கிடைத்த பொருளைப் பரதத்தையாகளித்துக காலங் கழித்தனர்.

ஒருகாளி காமகரம் என்னும் நகரத்திலே ஒரு வீட்டை இடித்துக கொள்ளையடித்துப் பெரும பெட்டியொன்றை யெடுத்துகொண்டு வெளி வந்தனர். வீட்டாரும் சமத்து கொத்து ஓரிடத்தில இறங்கிப் பாத்தபோது மணியும் பொன்னும இருந்தவையுடன அரிசியும எழுதாத ஓலைகட்டொன றும் இருந்தன. ஓலை கட்டையெடுத்து வெளியே எறிந்தபோது கொஞ்சம அரிசியும் சிதறிவிட்டது. இந்நிலையிலே அவ்வழியே வந்த சைவ அந்தண ஒருவனைப்பற்றி, 'இப்பெட்டியைத் தூக்கிக கொண்டுவா' என்று துணபுறுத தினர். அவன, 'ஐயனமீர! நான் களைத்திருக்கிறேன. இந்த அரிசியிற் கொஞ் சம அளித்தால உதவியாயிருக்கும்' என்றான. அதோ சிந்திக கிடக்கும அரிசியை வாரிகொண்டு, இப்பெட்டியை எடுத்துவா' என்று விகாதத்தன விளம்பினான. அந்தண அரிசியை வாரிகொண்டு ஓலைகட்டையும எடுத்து ஒரு மூட்டையாய்க்க கட்டி மேலத்துக்கொண்டு, பெட்டியுடன அவர் களைப் பின தொடர்ந்து சென்றான. அவர்கள் அயல நகரடைந்து ஒரு பரத தையின் வீட்டிலே தங்கிப் பக லெல்லாம சூதாடி யிருந்துவிட்டு, இரவு வந்ததும் அவள் அனுபவித்து இருவரும் போர்விட்டு இறந்தனர்.

அந்த சைவ அந்தண அவர்களிடமிருந்து பெற்ற அரிசியைத் தன் வீட்டிற சமைத்துண்டான சிவனடியாருடன கூடி அவரோலையிலே சைவபுராணம எழுதிப படித்தான. அந்த சிவபுண்ணியத்தாலே அரமபையா ஆடிப் பாட்ட சிவ கணங்களாலே சுமக்கப்படும் திப்பிய விமானத்திலே இறந்த இருவரும் சிவபிரான திருமுன சென்றனர். நான அவர்களை கண்டும சிவ பிரானைத் தரிசித்தும வந்தோன. அவர்கள சிவசாரூபபியமுடன விளங்கு கின்றனர்.

அதிகண்டன் கதை

இடபயோகி கூறுவது

இவ்வாறு இந்திரன கூறியதைக் கேட்ட இடபயோகி கூறுகிறார்:

குடகு தேயத்தில சவுபாக்கிய நகரத்தில அதிகண்டன் என்ற மறைச் சிறுவன தனக்கொத்த சிறுவருடன் தெருவில் விளையாடும போது ஒரு கண்டிகை மணியைக் கண்டெடுத்தான. அந்தனச் சிறுவன ஒரு சிவ பக்தன் மகனுக் களித்தான். அச்சிறுவன தன் தந்தையினிடம் கொண்டு கொடுத்தான. சிவ பக்தன் அந்த அக்கமணியைத் தன் கழுத்திலே அப்போதே அணிந்து கொண்டான். அக்க மணியைக் கண்டெடுத்த அதிகண்டன் முற்பவ

யடைந்து இறந்தபோது, சிவ கணத்தவர் அவனை ஒளிமிகும் விமானத்தில் ஏற்றிகொண்டு, வழியில நான்முகனும திருமாலும் வழுதுமாறு கயிலைக்கு அழைத்துச சென்றனர். இவ்வாறு அதிசயமான எல்லும் பரவிய ஒளியுடன வெலோகஞ் சேர்ந்தான.

இவ்வணம் இடபயோகி கூறி இந்திரனை வியப்பில ஆழ்த்திவிட்டுத திருக கயிலையை அடைந்தார.

அத்தியாயம் 47.

சிவதரும மான்மியம்—தொடர்ச்சி.

விகாத்தனன், பாதாதிபன் கதை.

இந்திரன் இடப யோகிக்குக கூறுவது.

1203 * இனனு மோரகதை யீசன திருவருள
மனனு தொணடா நிபுகு மாணபது
பனனு நானமறை யீரப நா வோமென்ன
துனன ருநதவச சூத னியமபுவான. (1)

1204. * இடப யோகி யெனுஞசிவ யோகிதண
புடைப டாநதெழு கறபகப பொனனகா
மடலகொள நாணமலாக கறபக மாலிகை
அடலகொள வேநதனாக காணபதற கணமிஞ்ன (2)

1205. * இவனை நாநதிடும எலலை யிருஞசினாக
கவாத டமபணாக கறபக மனனவன
அவணி ருநதிலன ஆங்கவன சனறருள
குவவு திணடோட குமரன எதிரநதனன. (3)

1206. * சனற யோகி செழுமலாச சேவடி
யொலறி வாழுதநி யுளகெக குருகினை
அனறு செயவன யாவையுஞ செயதுபொற
குனற னுமபுயன கோயிலகொண டெயதினன. (4)

1207. * சீய மேநது செழுமணி யாசன
மீயு யாதநி வெருககொடு மெனமலர்
வாய்பு தைதது மருங்குனின ருனரோ
ஆய வனறனை அன்புற நோககினன. (5)

---

* இந்த ஐந்து பாடல்களும் கோனேரியப்ப காலத்து உபதேச காண்டதிற் காணக் கிடகினறன.

அறுசீர் விருத்தம்

1208. மனறல கமழுதண மலாததாரு
வழங்குந திபபி யாமபநதா
துனற நிலவு கலேபபுறமேல
தூககி யொடுககி யுடலவளேதது
நினற **சயந்தன்** தனே முநிவன
நெடிது நோககி நினதாதை
செனற இடமே துரைதநியெனச
செபபுஞ சயந்தன முறை பணிநதே. (6)

1209. கழைவிற குனிதத கடவுளேசசெங
கணணுற சிறறு விழிததெரிதது
விழைவிற றுணிவிக காயங்கம
மீடடும உதவு பரனதூதா
குழைவிற கடிது **விகர்த்தனனுங**
குரிசி லொடுபாத நிபறகொணடே
இழைவிற பிறழமா னத்தேறறி
எமமான உலகின ஏகினரா. (7)

1210. மிகிழநது படரும விகாததனனே
வலலே காணபான எனதநதை
புகழநது வியநது நடநதனலிப
போதென றுரைககும அவவேலே
அகழநது கொழநி வரிசசிறகா
அளிசூழ அளகக கருங்கயறகண
திகழநத புளகக குவிமுலேயிந
திராணி கொழுநன அடைநதனலை. (8)

1211. வநத குலிசப படையோனே
மகிழநது முநிவன நோககியெங்னன
இந்த அமயம படாநதனேயென
றியமப மகவான வணங்கியைநது

1208. திப்பியாம – திவ்யமான. கலேபபுறம மேல தூககி—ஆடையின புறததை மேலே தூக்கி.

1209. தூணவிக்காய்—(அவன்) மனைவி ரதிக்காக. குழைவில்—மனக்குழை வுடன் ; அனபுடன்.

விந்தை செறியிந் தியஞ்செயி தேதாய!
விகாதத னனபாத திபனதமையே
சிநதை மகிழுஞ் சிவதூதா
சிவலோ கதநிற கொடுசெனரூ (9)

1212. செமபொன மணிமா னதநினமுழாச
சினனந துவைககும விழாகாணபான
உமப ரொடியான செனறனனவந
துனகாண பதுவே யனறிமறறும
இமப ரிடமவே றடைவதுணடோ
எனன இருடி இயமபும, மனனு!
சமப விடுதூ துவரவனசெய
தரும மெனசாற றினரெனலும, (10)

விகர்த்தனன் பாத்திபன் கதை

இந்திரன் சொன்னது

1213. கருவி முகிலகண படுககுமலாக
காவின நறுமாங கனிதேறல
அருவி பெருககா றெடுதோட
அமிழநது முசுவக கரைகாவில
மருவி யதுமா னதிதடதது
வநிநது வீரா சனதது றவோ
பாருவில சமாதி யிருநதநிலை
போலுங **கரண குஞ்சரமே.** (11)

1214. அண்ட முகடு வளாபுரிசை
அரசும பொறியல லிலைங்கூனல
துணட மதிவிற பிடிதததனிற
சுடாகீற றினைநா ணுவறறி

1213. மானதி—மாலதி—பெரியதி. முசு—மருவியது துறவோர் சமாதி நிலைகு ஒப்பு.

1214. புரிசை—மதில; பொறி—யந்திரம; அலலலும—இராகாலதனும்; மதிவில்—மதிவிலலாக, சுடாகீற்று காணுக, உடுகள்—உணடை யாக; ஒன்னர் (பகைவர்) மூடிகூர உருட்டும்,

உண்டை யெனப்பல் லுடுக்களைவைத்
தொன்னூர் முடிகள் தெறித்துருட்டிச
சண்ட னெனனினி றடுமவீர
தண்டாக் காவீ ரட்டமம்மா. (12)

1215. அந்த நகரம அரியவிறல
அரசன குமரன விகர்த்தனெனும
பந்த முறுமந திரிமகனும
பார்த்திப னுங்கூ டிபபடாநது
தந்தை யாகளசொன மறுதநதுகா
தணநதன ரியதே சதநதடைநதே
எநத இடமுங கவிறறிசூ
திழைபபா பலவஞ சகமபரிவா. (13)

1216. சநது நடபபா படிறுரைபபா
தவறு செயுங்கன மமபுரிவா
நிநதை யெவாகசுங கடடுரைப்பா
நீங்கா அனநத சோரருடன
பநதி களிததுக களவுகொளவா
பொனனங குழைகள கிழிததுமதாத(து)
உந்துங கயற்க ணாகதுடைமை
உதவிப புகழவா அவவேலை, (14)

1217. முருநது நகைததண ணிலவெழுபபின
மூரல விளகசுங குயிலமொழியா
நிருநது தரள வடநெருகசுஞ
சிகரா சலமென முலைசுமநது
வருநத நடநத தினைஞாகணடு
மலாகொட டியபஞ சடைதூவிப
பொருநத அழைதது மலாபபாயல
புணாவோ காம மாநகரம். (15)

1218. எழுத அரிய மறையவாபோ
இகலவேல அரசா மணிவணிகா
உழுது விதைகசும மலலலவளம
உறுவே ளாளா சங்கராகள்

1217. தூவி—மெல்லிறகு.

பழுதில பொருளீட் டியமணிபபொற
பனமா டததில் உளஙகளித்தெப்
பொழுதுங கலிதோங தறமனேததும
புரிவோர காம மாநகரம். (16)

1219. இனன வளஙகூ நகரைவிரைந
திகலவெஞ சோர ருடனிடிததுப்
பொனனும மணியும பலபொருளும
பொருகஙென றெடுததந நகாப்புறமபோய
மனனும நெறியின மிகுநதசுமை
வருநதி இறகி இளைபபாறித
தனனில எதிரநோ வருமறையோன
தனைப்பாத தழைததொன றுரைத்தனரால. (17)

1220. வருநதி நடநது கனததசுமை
மணிபபெட டியுஞசோ திதததனில்
இருநத பணிபொன முதலியவை
எலலாம முனபோல வைததவையுள்
பொருநதும அரிசி சிறிதும லிபி
பொறியா ஏட்டுப பொததகமும
தெரிந்து கடிநது பெடடிமுனபோற
சிறகக மூடி எடுததுகெனறா. (18)

1221. எனற பகலவெண ணீறுருவம
இலஙக வுததூ ளனமபுரிநது
துனறும மணிகளண் டிகையணிநது
சோதிச சிவலிங கமவழிபட(டு)
எனறும புனித மாயபபரனாக
தெழுததும உணாநத சிவபததன
கனறு பசியில உணவினறிக
கலஙகி வருநதித தளாநதனனால. (19)

1222. பையுள உறவெள் ளிடைவெயிலிற்
படாநது நெடுநதா ரையினடநது
மெயயில அருமபி அருமபியெழும
வியாவு பொடிபபச சுடுபொடியின

1220. எடுதது கெனறா—எடுத்துகொள்க எனறா.
1222. தாரை—வழி.

நொயய அடிகள பெயாததகடு
நுடஙக எரிவெம பசியுடறற
கைய றவிற சோஙு தெறகரிசி
கடிது நீவீர கொடுததிடிலே, (20)

1223. அளதததற கரிய பலஞசுருஙகா
தணியும எனற மறையவன சொல
உளதறற கருதிப பாததிபனை(று)
உரைககும அரிசி யிறசூழல
தளதறற சிறிது விழுஙுதெலாஙு
தடகைகை யார வரனறியொலலே
வளதறற கொடுபோய மறறையவை
வழஙுகேன நீபோ எனறுரைததான. (21)

1224. கரஙது படரும வீகாததனனக
காலே மொழிவான மறையோய நீ
இரந்து படரா வகைபெடடி
யெடுதது அலேகஙு தனகொணாஙுத
அரஙுதை அகலவான செலவுதியென
றவனுற பெடடி தனியெடுதது
விரைஙது படாஙுதா மறையவனும
விருமபி அலேகஙு கொடுசெனறுன. (22)

1225. விருது பகாஙுதே இரவுபகல
விறலோ ரிருவா கடுஞசூது
பொருது நிகர்ல லாதுபகற
போது கழிததுது தழைகுழைதத
மருது வளாபைஙு கிளிமொழிசெவ
வரியா லினஞரா உயிரபருகக
கருது விழிவா அறுதெதிருந்த
கலச முலேயாட புணாஙுதனரால. (23)

1226. இருவா ஒருவாக கொருவாபடை
எறிஙது மரிததா அமமறையோன
ஒருவி அரிசி பொததகங்கொண
டுறையுள் அடைஙுதட் டவைநுகாஙுது

1224. செல்லுதி—ட. அலேகம்—வெறறேடு. செனறுன—டடத்தான.
1226. முறை—நூல.

பொருவில அடியா ரொடுசைவ
புராண முறைதீட் டிபபடிதத
பெருமை யதனுற சிவதூதர்
பிறங்கு விமானங் கொடுவந்தா. (24)

1227. பொனனஞ சுணங்கு விரிததொளிரும
பொமமன முலிவெற பினசசுமநது
மினனஞ சிடநொந திடவருமபொன
வியனுட டரமபை மாநடிகசச
சினனந துவைகசத துநதுபியெண
நிசையுஞ செவிடு படகசறங்க
நனனெஞ சிளகச கினனரரியாழ
நரமபாத துளாததிப பாடிடவே, (25)

1228. விரிகஞ சுடாமா மணியிழைகசும
விமான மேவு பீடிகையிற
பரிகசும படிமற றிருவரையும
பரிவின ஏறறிக கொடுசெனறே
அரிகஞ கமலச கடவுஞசகும
அளதததற கரிய பெருமை புகழஞ
பரிகஞ சிவலோ கததிருததத
தனிமா முதலசன னிதியிருநதா. (26)

1229. முறையின துறைபோ கிகளிதது
மகிழும இடப யோகீச!
முறையின வநிநத இருவரையும
முழுது நோகசிக கூனுமுடற
பிறையும அரவு முடிததசடைப
பெமமான மலாததாள தொழுதெறறிக
குறையும இரநதே அவாகளவிடை
கொணடே யிவணமீண டடைநதனனுல. (27)

1230. அஙகண இருவோ ருநநுதறகண
அமலன சிவசா ரூபபியமபெற(று)
எஙகுங கமழதே றறகலுழி
இதழகோ கனகன ஆதியராம

1229: இருவர்—விசித்தனன், பாதத்திபன.

புங்க வாகளேத திசைபபவெமமான
பொருவி லாணை யாலினபம
தங்கும அவணசோந தனரெனறே
சாறறி மகவான் பினுமுரைககும. (28)

1231. எழுத அரிய மறைகளமுறை
இடடுந தொடாநதும காணபரிதாய
முழுது நிறைநத சிறபரனும
முதலவன சிவபுண ணியமனைததும
படுது தவிர எவறகுமிவை
பகாவ தரிதாம எனறிடவப
பொழுது வாம தேவமுனி
பொருவில காதை ஒனறுரைபபாள. (29)

இடபயோகி கூறுவது—அதிகண்டன் கதை

1232. நிகழும பரமா காசநடுச
சேருஞ சிவலோ கததயனமால
புகழுங கணஙகள சூழவுறை
புனித வுமையோ பாகனமற(று)
இகழும முடிவொன றிலலானை
எயதிப பினனா அயஞெடுநாள
மிகழும பரமா னநதபுடன
வலலை காமம அனுபவிததே. (30)

1233. வேணடும உருவங கொடுபுவன
மீது சுலவி அதளாடை
பூணட வுருவம எடுததததறை
பொருகஎன றெஞஞான றுபவிதியில
ஆண்டு மன்ன மன்னமனனன
மருந்து கினறோன ஆகுகெனறு
மீணடவ வுலகந தொறுமடைவின
வியபபால இறஙகிப புவியடைநதேன. (31)

1231. வாமதேவமுனி—இது 'இடபயோகிமுனி' எனறிருத்தல வேண்டும்: செய்யுள் 1204, 1241—பாகத. 1233-அடி3-விளங்க இல்லை.

1234. மனறற கடுகைக கமழசடில
வளளல அருளரால இமையம ஓரீஇத
தெனறற குழவிக கனறுதவழ
சிமய மலிசோ வானபுலனகள
வெனறக கரமைந துணாமுங்கா
விரிநீர கரகம வீழநதிடவே
குனறக குறவா வியபபவரு
குடக தேயம் அதிலமமா, (32)

1235. சிங்கக குருளை இளைஞாபொருஞ
சேவற சிறகா எழுகாறரூல
வங்கக கடறபாய முகிலுடைநது
மறுக அதனில எழுமினகள
தங்கக கலசக கொங்கையராயத
தரையில அடைநத இளைஞருரீஇத
துங்கத துணங்கை புரியுமலாச
சோலிச சவுபாக் கியங்கரம், (33)

1236. முருவும மறையோன அதிகண்டன்
அகணட வொலியே மலகுதலாற
பொருவில பெயரால தனகெகாதத
புதலவ ருடனே விளையாடும
பருவ மரசா வீதியிலா
பகலெண ணரிய புணணியமாம
பெருமை திகழோ ரகமணி
பெடபி னுறகண டெடுததனனல. (31)

1237. கருணை பெருகித தனதுநடபாங
கடவு ளான சிவபததன
அருளும மதலை அகமணி
அளிததான அவனகண டிகைபெறறுந
தெருளும உணாவால தனமனையிற
சென்று கணடி மாலைபுன
தரும தநதைக கீநதுதரி
சனஞசெய விததான அவனருளால. (35)

1234. மெயம்—உசி. தெனறல ..மலை—பொதியமலை. மெயமலை சோவா ஞிய முநி. அகரம ஐத்து—பஞசாகூரம்; கரகம் வீழ்ந்திட காவிரி சோவரு குடக தேயம்.

1237. மதலை—மதலைகரு.

1238. அகக மணிகண டத்தினவிரைந்
தணிந்தான பினனா அதிகணடன
புகக பருவ முதுமைவந்த
போது விமான மவாகெலலாம
மிகக காதல தருமங்கள
விரைந்து கேடக விரிததனனுல
நகனை மணிமான மியங்கள தொலலை
நமபன அருளாற கணங்கள வந்தார. (36)

1239. பரவி யுளள மகிழசாமி
பததாக கிளைமைப பருவததில
விரைவி னுடுகண டிகையளிதத
மிகக பலததால அதிகணடன
வரமெய கொணாந்த மானததின
மருவக கடவன எனறேறறி
அரவு மிலைந்த குடிலசடை
அணணல உலகத தினைநினைந்தார. (37)

1240. அங்கண அயலகோ சரிகடொறும
அமபோ ருகபபொற பொகுட்டினடுத
தங்கு மரைபபுத தேளவழுததத
தணணந துளவப புயலவழுததத
துங்க மலாததா ருவிறகடவுள
தொழுது வழுததத திசையனைதும
பொங்கும ஒளிமா னததினுலைப
பொருவில சிவலோ கததடைந்தான. (38)

1241. எனறு முனிவா புங்கவனும
இடப யோகி மலாததேறல
மனறல கமழபைந தருநீழல
மகவான பொருடடுச சிவதருமம
ஒனறு படுமான மியமுரைததிட
டொலலை கயிலா யததடைந்தான
வெனற புலனமா முனிவிருளம
விழைபுண ணியமே துரைமினெனருள. (39)

1239. சாமி பதந்தா—சிவனடியார்.

1240. கோ—வான்; சரி—வழி.

அத்தியாயம் 48.

சிவபுராண மான்மியம்

சிவபுண்ணிய மகிமையைக் கேட்ட முனிவரா யாவரும் சிவபெருமான பொன்மலாததாளே உள்ளத்தே வழுதனி மகிழ்ந்தனர் பிறகு, சூத முனிவரை நோக்கி, 'மூக்கட் பெருமான மான்மியததை விரிததுரை க்கும புராணகளேப் படிப்போருக கேட்போரும அடையும் பலன எனன? அவாகள் அடைத்த பலனேக கூறுக கதைகளேக் கட்டுரைததல வேணடுமெ' எனறு வேணடினா.

சூதா சொல்லத தொடகினனா :

சிவபுராணக கேட்போாகளும படிப்போர்க்கும உணடாம பலனேக கட்டுரைததல எளிதனறு. சிவபிராண உமையமமையிடம, 'நம புராணம படிப போாக்குக கேடபோாகளும அனபின மிதுதியால உரை குழறுமெ, விழிநீர ததும்பும, மெய புளகிகளும! இவை அடையாளம' எனறருளியுளளா. மேலும் சிவபுராணம் கேடபதனல உணடாம பலன வேறெதனலுக கிடைகாது; படிப்போருக கேட்போரும இறுதியில வீடடைவா.

சிவபுராணததை மனம ஒனறிக கேட்டல் வேணடும. என ஆசிரியா வியாசர் எனகளுக கூறியவற்றைக கூறுவேன.

சிதேந்திரியா சீமுகன் மக்கள எண்மரைக் கடையெழறியது

சாலுவ தேசததிற காமதனடக எனனும் நகரில, இநதிரியகளே அடகி ஆணட சிதேநதிரியன, எனனும் துறவி யொருவா இருநதா. அவா கலேகள் அனைதனையுக கறகைசசடையோன அருளாற் கரைகணடவா. உலகததவரைச சிவதருமதனதை.யுரைதது உயவிததா.

ஒரு நாள் அநநகரிலே பிசசையுணடு வாழும மறையவா குலததவனன சீமுகன மகளா எணமா சிதேந்திரியனே வணகக அவா அவாகளே அனபுடன நோககி 'நீவிா வேணடுவன யாவை?' என வினவினா. எணமரிற் சாதன என்பவன அழகிய மகளையை மணகக விருமபினன அனுசாத்தன உலகைப புரகும உயாந்த மைந்தரைப் பெற விருமபினன. சாமன அழகிய மெயயை அவாவினன். விசாமன் வேதாகமகளேக கற்றுணர ஆசைபபடடான. சிததன வளப்பமுளள மனையும திரணட செலவமும கிடைகக விருமபினன. பிரசித தன பரத்தை உணரும யோக நிலேயை நாடி நினறான. காரணன மெயயுடன சிவலோகம புக விருமபினன. அகாரணன எபோதும சிவனது திருவடியைத சிநதனே செய்யும பேற்றினே விழைந்தான்.

சிதேந்தியர் கூறிய நெறி :

இவர்தம் விருப்பதைக கேட்ட சிதேந்திரியா "அனபாகளே! நீகள சுத்த ஒனம வைததலாதிய சில தருமஙகளேச செய்யுகள்" எனறா; அதற்கு

அவ் வெண்மரும் '' நாகள் ஏழைகள், எங்களால் இயலாது' என்றனர். 'அப்படியானால் நீங்கள் சிவபுராணம் கேட்டால நீங்கள் எண்ணியவை எல்லாம் கைகூடும். அருகிலுளள இருடிமாபுரம் என்னும் நகரில் கலிசிதது என்னும் புராணிகா உள்ளார். அவா பொருள் விழையாத பெரியோர். அவரிடம் சென்று சிவபுராணம் கேளுங்கள் ; அவர் புராணமும் சொல்வர், உணவும் உதவுவர் ' எனறார். அப்படியே எணமரும இருடிபுரதறகுச செனறு கலிசிததர் கழல் கனை வணங்கி அவரிடம் சிவபுராணகதனைக கேட்டு வந்தனா. அப்படிக் கேட்டதின் பலனால அவர்களது வறுமை நோய் விலகிற்று; அவரவா விருப்பிபவாறே, சாக்தன அழகிய மகதையையும், அனுசாக்தன் மகளையும், சர்மன பொனனிய மேனியையும, விசாமன வேதாகமதனையும், சிததன செல்வததையும, பிரசிததன யோகநிலையையும், காரணன் மெயயுடன சிவ பதததையும், அகாரணன எப்போதும சிவன திருவடியைச சிந்திகும பேற றையும் அடையப்பெறறு மகிழநதாரகள்.

மூனிவாகளே! சிவபுராணதனத அறிந்தவாகளின உலகப்பற்று எரிமுன் பஞ்சுபோல அழியும்; அவர்களுகது வீடுபேறும கூடும் விலஙகுகளும, பறவை களும, புல்லும், புதரும, மரஙகளும் கூடச சிவபதமடைநதன; எனின், விதிப் படிப் படிப்போரும கேடபோரும பயனடைதலைப் பற்றிக கூறவும் வேணடுமோ? சிவமும உமையம்மையும் வந்து அவர்கள் செவியில வீற்றிருப் பார்கள். படிப்போர நாவிலே பரமன நடனம் புரிவார். சிவபுராணம படிப்ப வர்களும கேட்பவாகளும் உணவு முதலியன கலகிலேர்களு எணணமெலாம் கைகூடும. சிவபுராணதனத எட்டினும் காஞ்சிதனமும வரைந்தவாகள் எழுத தொனறினுக்கு ஓர கற்பமாகச சிவலோகதனே வீறறிருப்பர.

சிவபுராண வழிபாடு

சிவாலயதனிலே உபசாரதனுட சிவ புராணம எழுதிய திருமுறையை வைதது தூபதீப நைவேதனியம புரிந்து அருசிப்பவர் உயர்ந்த சிவதலங களிலே கோடி லிங்க வழிபாடு செயத பலனைப பெறுவா. அவர்கள் இம்மை யிலே இனபம துயதது, விமானதனிலே சிததருவுகெலாம சென்று வேணடு மளவு நலம் நுகாந்து, இந்திர முதலாய எடுததகுப் பாலக ருலகும், பிர மன் உலகும், திருமால உலகும, குமார பதமும, உமை யுலகும், பசுவுலகும சென்று வாழ்ந்து அ ஞா திருவடி நீழலில வாழவா. மனமின்றிக கேட்போ ரும் உரைபபோரும் உள்ளதனிலே நினையாதவரும நரகிலே வீழ்ந்திடுவா. சிவபுராணதனின பெயரைச செப்புவோரும் நினமலராவா. அவர்கள் சேது முதலிய தய தீரோடின பலனகளையும, வேள்விபல இயறறிய பலனகளையும் பெற்று வானவரால் விருமபப் பெறுவா. ஆகையால், மூனிவர்களே ! சிவ புராணம் கேட்டல வேணடும,

அத்தியாயம் 48.

சிவபுராண மான்மியம்

அறுசீர் விருத்தம்

1242. முழுது முணாகது திகழுகூத
முநிவ! சிவபுண ணியங்தெளிந்திப்
பொழுதுன அருளாற கேட்டனமபைம
பொனனக திகிரி திசைகடொறும
விழுது விடலபோன மெனவொளிரும
வேணி அமலன விரிததுரைகதை
தொழுது யாங்கேட டுடனகணட
தொனமைத தனமம தனபபோலும. (1)

சிவபுராணம் படித்தல் கேட்டலின் சிறப்பு

1243. முநிவ! அடியேம உய்ந்தனமால
முகணை எதை மானமியங்கள
புனித வியபபால விரிததுரைகும
புராண மியாவா படிகினரோ
இனிது விருப்பாற கேடகினரோ
எயது பலனமற றவாகேது
துனியில கருததால உணமைபெறத
துகடீர காதை சொலலுகெனறார. (2)

1244. பிறையும அரவும முடிததசடைப
பெமமான மலாததாள உளதிருதி
மறையின முடிவாம பொருளுணாகது
மகிழுரு சூத முநியுரைபபான
பொறையும உணாவும நிறைமுநிவீர!
புகழுகது நீரிப புராணகதை
அறையு மவாகுங கேட்பவாகும
அரிய பலனே தெனறனிரால. (3)

1245. இனன படியென றவர்களபலன
இயம்ப அரிதீ சறகுமனரே
முனனம இறைவன உமைகறைந்தான்
'முதலவி யே!நம அடியவாகு

மனனும எமது கதைகேட்கில
வசனங குளறும விழிபிலிறறுங்
தனனில உடமபு புளகமெழுங்
தண்டா அடையா ளங்கள்' என்றார். (4)

1246. அரந்தை கொடுககுங காமாதி
ஆறுட பகையும ஓரீஇககருணை
புரந்து புவிகாத தருள்முனிவீர!
புராணக் கதைகேட பதுவன்றி
நரந்தம மாவங திமிரதபொமமல
நகிலத துவர்வாய் உமைகேள்வ
திருந்த மனிழச செயுமபூசை
சிறிதும இலையீ துணைமையம்மா. (5)

1247. ஓங்கு சுருதி தனிலுமனு
உரைகளும மிருதி தனிலுமெந்தை
ஈங்கு புகலும புராணமதற
கிணையாக தருமம இலையிலலை
தேங்கு கடறபா மிசையெங்கோன
செயயும புராணம படிகினரோ
ஆங்கு வியபபாற கேட்கினரோ
அனைவோ ருமவீ டடைகுவரால. (6)

1248. னறும முனி[வீர! உண்மையினை]
எலலாக கருமம அனைததுமொரீஇக
கொனறை கமழசெஞ் சடிலமுகடட
குழகன புராணம வியகதுளதறி
னறி யறகேட டிடவேணடும
நவிறல வேணடும இதனிலுணமை
ஓனறு படுகா தையைமறைகள
உணாகது புலவா உரைததனரால. (7)

1249. அகதக கதைகள் அனைதறினையும
அறவோன கருணைப் பராசரன்றன
சிகதைக கியைசத் தியவதியாக
தேவி தவததாற பொறையுயிாதத

1246. சரத்தம்—கலதரி.

1247. மிருதி—ஸ்மிருதி; இலை—இல்லை.

சொந்தக குமரன **வியாசன்**மலாத்
துணைததாள மலாகள தூஉயமுறையே
வருதித தவனுற கேடடனனுள
மகிழாது நுங்கட் கறைகுவனுல. (8)

சிதேந்திரியர் சீமுகன் மக்களைக் கடையேறியது

1250. மங்குல தவழுகோ டாவுலவை
மரீஇவான தூங்குங குடமபைபெறி
பங்க மொளிரமின மினிவிளகாயப
பாயல தழுவு பெடைகயலபோ
தெங்கிற கடுவ னெடுமருதி
திகைததுக குளிராதுள நடுங்கலுரைத
தங்கத தணைகளுஞ சேவலாகைத
தரசு புரி**சா வுவதேசம்**, (9)

1251. **அ**ணட முகடு கிழிதெழுபொன
அசலம உயாமே டையிறபாயல
கணடு நிகாமென மொழிமடவா
கனனற சிலைவேள மகிணாதழீஇக
கொணட கலவிக கிடைவருதது
கொங்கைத தரள வடங்களபறித(து)
உணடை யெனவெற றியபலவும
உடுகள நிகாசாக **காமகண்டம்**. (10)

1252. புததே ழுலகம உறழாதிடுமப
புவன மிசைபன மகங்கடொறும
முததீ வளாகும அருமறையோ
முறிதெண் திரைபபா புரகுமனனா
கொததா மணிகள தெரிதவிளங
கோகள கொழுவின மிகுதிசெநெல
எயததோ முதலாயத தொழுகுலததோ
ரும புதலவாக குதவுழுவோ. (11)

1252. **சான்கு வருணத்தார்களும் கூறபடுகினறனர். இளகோகள்—பூவையா. புதலவா—குடிகள்.**

1253. வருணை சிரம தப்பாற்பின
மருவு குலஞ்சோ அனுலோமர்
பிரதி லோமா மறறுமுளள
பெயாகள சன மாவிரதம
ஒருமை கூரும அருநதுறவோா
ஓது கினரோ அதிதியாகள
இரவ லோாகள அநதகாமெய
இனாததோா எவாகுமம இடமாமால. (12)

1254. னறு படுசிந தையராகி
உறையும அனநத கோடியரைத
தொனறு தொடாபற றனனையாகள
தோறறும புதலவா பரிபப துபோல
எனறு மிகவைத தருளிடததில
இகலிந தியஙகள அனைதையுமே
வெனற படியாற சிதேந்திரிய
மிககோன எனுமபோ மேவினனல. (13)

1255. தெஙகற கரைதது வடிததபழஞ
சேறு தோயதத துகிலவீகஙி
அஙகைத தலததின மணிததழைதண
டமுதந தெளரிநீா அருகரகம
தஙகத தரிததுச சிவவிரதந
தணடா திழைகருஞ சிவபததன
நஙகைச சடையோன பதமபணிநது
கலைகள அனைதது ங கரைகணடோன.

1256. ரிஙகு கேளவி நுணஙகறிவு (14)
மிக்க துறவி யாமவனைத
தேஙகு கடறபா பரவுமுததீச
செலவர் முதலோா வழுதது புனின
றீஙகுன அருளால இதமகிதம
இயமபு கெனககேட் டனரவனல
ஓஙகு தருமம வளாநதிடகண
டுவநது பினனு மருசசிததா. (15)

1255. செதெல்—செதொவி.

1257. அங்கண் ஒருவன மறையவருக்
கதிபன மகிழசீ முகனெனுமபேர்
துங்கன எழுதாக கேளவியருந
துறைபோய மிருதி யாகமமா(று)
அங்கம அனந்த சாதநிரங்கள
அறிந்தோன புலிதல ஆசாரங
கங்குல பகலாய நடததுனிமேன
கருணை மைந்தா எணமரமமா. (16)

1258. சாந்தன் நிகரில அனுசாந்தன்
சர்மன் விசர்மன் சித்தனருள
ஆயந்தப்ர சித்தன் காரணனே
டகார ணனமற றிவாமறைநூல
ஏயந்த சகல சாதநிரமற
றெலலாம உணாந்தோ பிதாவுடனே
வாயந்த பலிமுட டிகளெடுதது
மாந்தித தணவா துயிாபரிததா. (17)

1259. ஒருபோ துழலவே தியனபுதலவா
உளள மதனில இதமநிதம
வெருவா துவந்து கேடவுனலி
விமல னுகுளு சிதேந்திரியன
அருகா தரவின அடைந்திறைஞசி
அனோவோ கனமனு சலிபுரிந்தே
ஒருவா துணாந்தே காந்தமதாய
ஓங்கு மவாசகூழந திருந்தனரால. (18)

1260. கறமோக கரசாந துறவிசொலவால
கருணை மறையோன புதலவரெனப
பெறமோ நீவிா சுருதிவழி
பிரம சரிய மாவிரதம
உறமோ நுங்கட குரைதநிசுகம
உளவோ எனகொல அடைந்ததென
மறமோ வினயத துடனமுனியை
வணங்கி யெதிாநோக குபுவுரைப்பா. (19)

எண்மகரும் விரும்பிய கூறல்

எழுசீர் விருத்தம்

1261. இருண்ட கொண்டைகுழை தணடு கெண்டைவிழி
எமது ளாவிகவா குமுதவாய
உருண்ட தணடரளம ஓணடி ரணடமுலை
யொலகு நூலிடைகண மலகுதாள
தெருணட ஓணடொடியை வண்டு கிணடுதொடை
திகழ வேடடினிது மகிழவே
மருணடு கொணடதுயா வினடு ளினபமுற
வாயநத னனனிகரில சாநதனே. (20)

1262. ஓஙகி ருஙகலகள ஆயநது ளநதெளிய
ஓநது ணாநதறியும வாஞசையும
தீஙக கனறுநிறை சாநத முமபடிறு
தீநது வநதசொலும மூணடமால
நீஙஞ சிநதனையும வாயநதி ரஙகுமலை
நீணட சிநதுவுழை சூழநதபா
தாஙகு மைநதாபலா வேணடு மெனறுமுடி
தாழநத னனபினனு சாநதனே. (21)

1263. பொஙகு வெமபிணிக ளஙக மெஙகுமிகு
பூசல செயதுலக ரேசளீள
கஙகு லுமபகலும நுஙகு செநதுழறு
காலகள கொணடுவிழ மாலகொடே
துஙக பஙகமுற இஙகு டனறதநி
தூரமாக இடா தீரவே
தஙக நனகழகு தநதி டெனறனனமெய
தாம மேகருது சாமனே. (22)

1264. இருககு வேதமுத லான நூலுமுறை
இனம தாமிருதி மனுவு நோ
பெருககு கூமமுத லான மேதகு
பிராஸ ஓதிய புராணமும
விரிககு மீசனமகிழ காமி காதிபல
மேனமை யாகமமும நீடுசா
கரககு லோதயம தாக வோதவிழை
காம நேடினனவி சரமனே. (23)

1265. தீங்கள் தங்குமறு வுங்க லங்கியொரு
திகதி லோடிட வொதுங்கிவான
எங்க ணுங்குலவு துங்க வெண்கொடி
இருகது மாமதீன பெருகவே
பங்க யங்குலவு மங்கை தங்கநிதி
பறற ருதுதினம முறறிமா
ரங்க லங்கிளர எனறி றைஞ்சிமுடி
வைதத னனபரவு சிததனே. (24)

வேறு

1266. அடையுங தலிரிசை நடுநின றுடலசெவி
அசசோ விடயமு னசசாதே
இடைபிங கலிவளி தடைகுண டலினி
இடததோ சுழுதின அடுததேறி
மிடையுங கனலமதி யிடைமண டலமுமிழ
மிகதோ ரமுத கலிலகூறுங
தடையும பருகிமெய விடயம பரமுணா
சறறே கருதுமபர சிததோனே. (25)

வேறு

1267. அநத ரநதிகழ பதங்கன இநதுவோடு
ஆரல மாலரசு சோபுகா
ரநத னைநதுபைய தொநத பநதமரி
வார மாதுருவ னேருமேல
உநது மெணபத மிகநது யாநதரிவா
ஓவி லாதபதம மேவவே
புநதி தநதனன இருநத மேனிகொடு
பூரணன கருது காரணன. (26)

1268. முணட லங்களநவ கணட மெண்டிசையில
வாரி தியுதக வாரியே
மொணடு கொணடுதர முணட கொணடலெழு
—மோதி வீசிய சமீரனவே

1267. பதனன—சூரியன்; இந்து—சந்திரன; ஆரல—செவ்வாய; மால—புதன; அரசு—வியாழன; புகர்—வெள்ளி; மந்தன—சனி.

1268. சமீரன—வாயு.

தணடம அணடபகி ரணட விணடபகல
தாணும் சனிரு தாளினோ
அண்டா எண்தவிர மிணடு சிநதைசெயும
ஆர ணனபுகள் காரணன. (27)

வேறு

1269. ஏநதை கேளடி யோஙகள் வாஞ்சைகள்
ஏகமலல அநேகமாய
முந்தை நாளிலெவவ வேறதாயின
முறைமை யெந்த விதததிணற
சிநதை கூரவ ருஞசொ லெனறிரு
செஙகை கூபபிஙின மோகளபால
தநதை தாயனை யானதெரிஙதுபின
சாறறி ணெனெரு வாயமையே. (28)

1270. நீவிர எணமாகள் வேத பாரகா
நேடி யேசிவ தருமமாந
தாவி லாதவுத தியானம ஆதிகள
தாமி ழைகுவ மனெனதென
ஓவி லததரு மததி ணலும
துளமநி னெநதவெல லாமவரும
பூவி லெனறனன அவனை நோககு
புகலவா பூசுரா புதலவரே. (29)

1271. ஆறற ருநதவ முநிவ! கேணமநி
அடிய ராமனை வோரும நீ
சாறறு புணணிய மேபு ரிநநிடத
தகக பேரலம ரிடிமையால
ஏறற மானவா ழட்டி மாதநிரம
இனிதெ டுதததுயி போறறுவோ
மாறறமேது து ருமபு கிளளவும.
வலல ரலலீ டிலலரே. (30)

1272. வேத பாரகா சொறகள கேடடுளம
விழைசி தேநநிரி யனசொலவான
போத மேபெறும நீவி ரீசா
புராண காதைகள கேண்மினீள

1270 உதயானம்—சுத்தவனம். இழைக்குவ—மன—ஐதென—இழைக்க வேண்டியவை—நிலையாக—அழகாக.

ஆத ரமபெரு கபபு ரிந்திடும
அந்த நறறரு மததினுறை
கோதி லாதவை பெறறுகு வீருளம
கொளளும எனறனன வளளலே. (31)

1273. எனற ருந்தவன ஓது சொறகுறித
தெநதை நீ சொலவ துஞ் செயதோம
நனறு நமபா புராணம ஓதின
நறற வாககணு வாகிலும
ஒனறு பட்டுத வாபபி னுநதமி
யோகள சாததிர புராண நூல
நினறு கேடபதன ஏது செயகுவம
நோவருமபல னியாதுமே. (32)

சிதேநதிரியா எண்மருக்கும் கூறுவது

1274. அநத ணீரனை வோாக ஞமபெரி
தாத ரஙகளி கூரவே
[முநதி வேடகையி] லீவிா செயதவம
முறறு மேவெளிப படடதால
எநதை மானமிய மேனமை கேணமின
இயாபபு கேனெதிா நீளிடை
அநத மாநகா மீதி லோாபுடை
அகர மலகிய தாமரோ. * (33)

1275. விழைநத பைஙகழை வெள ளெயரொடு
விரக மாதாமெல அணையின மேற
குழைநதி டுஙகல விநகண வோவு
கொழித தெழுநதது புலரவே
நுழைநத சநதிர காநத சாளரம
நூழை பாயநில வோடுலாய
இழைநத தெனறலவி ராவி மலகிய
இருடி மாபுர நகரமே (34)

---

* இது 34. என்று ஓலையில எணணிடப பட்டுள்ளது ; இதனமுன ஒரு செய்யுள் விடுபட்டிருக்கலாம்.

1274. அகரம்—ஊர்.

1276. அனன மாநகர் மீதி லேயிருக்
காதி வேத மனீனத்துமே
பனனு மாவிர தியன ருஞ்சிவ
பததன் மாகலி சித்தன்வாழ்
நனன காக்கண அடைநத வேதியர்
நாடும அன்னவ னுகருேநா
எனன மேவினாக கீசன மானமியம
எனறும ஓதுவன நனறரோ. (35)

1277 அளகை வாழபதி அனைய வாழவுடை
அணணல பாகம அனந்தமாய
வளம தானவன வணடு கிணடிட
மலர விழநதுமிழ நறவமா
துளவ மாலதொழு பரன ருசசனீ
தொழுது செய்பவன நொயயிலோ
பிளவ தேனும விருமபிடாத
பிரானசி வாசசிர மியனரோ. (36)

அறுசீர் விருத்தம்

1278. விடமு மிழநதபல உரக கஙகண
விமலா தொண்டாகள பால
உடனம கிழநதறு சுவைய னநதினம
உதவு சிநதையனநீ
மடம கன்றிட அவனமு கநதனில
வருசி வனகதைகேட்(டு)
இடாத விாநதிடும உளம நினீநதன
எளிது வநதிடுமே. (37)

கலிசித்தினிடம் புராணங் கேட்டல்

1279. எனறி யமபிய மொழியு ணாநதவொ
இருடி வணபுரமீ(து)
ஒனறி நனகலி சிதநதி ருமபதம
உறைய வீழநதிடநோ

1277. அளகைவாழ் பதி—குபேரன். பாகம் அனந்தமாய்—பலவகையாய்.

1279. அருந் தவர்—பெரிய தவத்தினர்.

செனறி றைஞசி மகிழநதி ருநதனா
சிவபு ராணமெலாம
அனறு ணபகல முதல ருநதவர்
அறிஞா முனசொலுமே. (38)

1280. சிநதை யனபு கொணாநதி ருஙகலி
சிததி யமபிடவே
வநத டைநதிடும அநத ணுளா
வணஙகு வோருடனே
பநத தொநத பவநத ணைநதிடு
பணபி லெணபெயரும
புநதி யுஙகளி கொணடு சிததி
புனைந திறைஞசினரே. (39)

1281. அஙகண ணபல விதஙகள முனசெ
யருஙகன மஙகளெலாம
பொஙகு ளஙகள விழைநது ணாநது
புகழநது கேட்டுடனே
அஙக முமபுள கஙகள கொணடிட
அஞசொ லுஙகுழற
கஙகை யஞசடி லணப தஙகள
கரைநது சிநதைசெயதா. (40)

1282. மடிய கனறிட நிமலம எனறெரு
மதியும அநதிபகல
அடிமை யெனறிறை கதைசொல அநதணன
அடியின அஞசிரமே
படிவ ணஙகிமுன வழிப டநதணா
பவச தமபெறுநோய
கடித கனறன, நிறையும அமபுலி
கலைகு றைநதனபோல. (41)

எண்ணரும் விரும்பிய பெறுதல்

1283. தரும ணகுவை பிறைவ ளாந்தது
சமென னுமபடியே
பெருமை கொணடிட அனைவ ருஙகதி
பெறவி ழைநததெலாம

1280. எண்பெயர்—எணமா.

1282. பவசதம் பெறுநோய—தூற்றுக்கணக்கான பிறவி நோய.

ஒருமை கொணடுற வுடன டைநதனா
உறுபெ ருமபிணியோன
கருமை வெமபிணி உடலத ணைநதாளிர
கனக மொனறினனே. (42)

எழுசீர் விருத்தம்.

1284. ஒருவ னருசன விழிம டநதையை
உடனம ணைநதிட விழையவே
கருதி அஙகணை மறைய வனபல
கலிதெரிநதவன மகிழவே
தரும ருநததி அனைய மஙகையா
தருண கொஙகையா அவனைநால
வரும ணைநதிட இவாகள தநதைபெண
மணிகள அமபொனனும உதவினன. (43)

1285. கொழுநன வருசிய ரொடு கவாநதிடு
குறைவ ருமபொருள கொடுசெலாம
உழுது வணடுல விதழி யமடுலி
உறுபொ லஙகிரி முடியினோ
விழுது விணடது நிகாபொ னினசடை
விமலன நனகதை ஒருமையால
தொழுது ணாந்தவா பெறுப லனபல
சொலவ னைநதம தரியதே. (14)

1286. மறைய றிநதிடும எனவு ணாநதுபன
மணிநி றைநதபொன மனையிலே
குறைவ ருஞசெலவ முடனம கிழநதுநல
குரவ கனறனன, ஒருவனநீர
அறைச தஙகைகொள சரண மைநதாகள
அளவில சிநதையன அரசனுல
நிறைத னஙகொடு குழைய டாநதகண
ணியைம ணைநதனன மருவினன. (45)

1284. அருநததி அனைய மதைகையர் ; கொஙகையா நால்வரும் அவனை மணர்
இட

1286. கலகுரவு—வதுமை.

1287. சுடாவி டுமபொனின மணிகொள கிணகிணி
தொடாப தஞுசிறு மழலைநீர
அடலசொன மைநதாகள பலப யநதுளம
அமலன நனகதை விழுமமே
படாபெ ருமபுகழ தனெயு கநதிசை
பரவி னன, பினும ஒருவனமால
இடர றுங்கலவி மிகவி ழைநதவன
இறைவ ழுங்கிட மருவினை, (46)

1288. முருக விழுநதலா தவள பங்கய
முதலவி வநதவன முகமுனை
பெருகு வணகலவி அருளி னினறனள,
பினுமொ அநதணன உலகெலாம
அருக ருநதிறை கொளவி ழைநதவன
அயலி றநததொல அரசுபால
பருகு மைநதாகள அறவெண மநதிரி
பலாெ ருங்கிய குழுவினை, (47)

1289. பொறிய விழுநதுமிழ விழியி லங்கிய
புகாமு கநதனெ உணாவிலை
அறிவு றுமபடி முகப டங்கடி
தயல ணிநதெதிர விடமுனை
நெறிந டநதனன அவனை அனபொடு
நிறைபெருமபிடா கொடுசெலபோ (நு)
அறிஞா கணடுபொன முடிபு னைநதிட
அரசி ருநதுல கருளினை. (48)

1290. பினுமொ ரநதணன இடவ வஞுசிறை
பெயரும வநதடை படவியோ
கிளிலி ருநதொளிர குலிச வங்கமொ
டெளிதில எங்கணும மகிழுவே

1288. அருகுதல்—குறைதல். அற—இலலாதுபோக.

1289. புகர்முகம்—யானை.

1290. குலிச அங்கம—வஜ்ராயுதம். அல்குலி—விரல்.

மனநி றைநதிடு படிம ணந்துமன
மருவொ ரங்குலி நுலிகொடே
அனுதி னமபுவி சுழல நினறுபின
அயலு டமபுகள புகுவனே. (49)

1291. ஒருவ ரை விஞரிய சிவப தநதன
துருவு டனசெல விழைகுவோன
இருமை யுநதரு பரசி வலகதை
இவள வெனறிட அரியதாம
முருக விழநதில கிதழி யஞசடை
முதலவா தமபதம மருவியே
கருத ருநதன துருவு டனபர
கதிய டைநதில கினனரோ. (50)

கலிவிருத்தம்

1292. எறுபொடி கணடிகை யிலஙகவரு சூதன
துனறுசடி லமபல துலஙகுமுநி வோபால
ஒனறுபட நஞசமுன முணடபர மேசன
தொனறுபடு கலகதை சுகமபெற மொழிநதான. (51)

1293. அநதணிர! சிவகதை அறிநதிவாகள சோரப
பநதபசு பாசமெரி பஞசென அகனறூ
புநதிமகிழ மாநிதிமெயப போகமும அருந்தி
அநதமுறு நாளினல அருஙகதி அடைநதா. (52)

1294. விஞசுதுற வோகளும விருமபிமிகு பூத
புஞசவிறை இஙகித புராணகதை கேளா
அஞசலெனும வீடுபின அடைநதனர தனறித
தஞசமென அநதியாகள தாழநதுதுதி செய்தோ. (53)

1295. அஙகணா புராணமுன அநேகருணாந தேவீட்(டு)
இஙகிதம அடைநதனாகள எணணில பசுபுட்கள்
தஙகுமிரு கஙகளிறை தனகதைகள கேளா
மஙகல சிவனபதம வதிநதன மகிழந்தே. (54)

1295. இறை தன் கதை—சிவகதை.

1296. மாதவிர தவ்வமறை வாழ்ததி யிவை யெலலாம்
ஓதினமெய ; சிநதனை ஒழிந்திடுமின ; எஙகே
ஆதிகதை சாறறினா அவண்குழுமு புறறா(று)
ஏதமற எநதைபதம எயதின செறிநதே. (55)

1297. சனும உமைககிதை இயமபினன விரிததே
பூசனைசெய தேசிவ புராணமெவ ரெனிவெம
பாசமற நூலவிதி படிபபவாகள கேட்போாக(கு)
ஏசிலகதி உணடென இயமபலரி தனறே. (56)

1298. பொறறினாகள கணணுதல புராணகதை எஙகே
சாறறினாகள கேடகுநாகள தஙகளமுனம சல
தோறறியருள வனசெவிகள தூரமிசை கேட்போாக(கு)
ஆறறவுமை யோடரன அணிநதுசெவி வாழும. (57)

1299. பதியுட னேகதை படிபபவாகள நாவின
நிததனவினை யாடுமனறி நேடியொரு காலோ
சுததகதை கேடபவரைச சொலபவரைப போறறும
முததருளம வேணடுவன முறறுமடைந தாரால. (58)

1300. பொதமொ டரனகதை புகனறருளசெய தோாகும
ஆதிகதை கேட்பவாகும அனைமுத லாய
ஏதமற நலகினிமை யோரிருடி யாககே
மேதகு முளததினமிக வேணிறையும மாதோ. (59)

1301. பூவுலகி லேசிவ புராணமொழி வோாகும
ஆவலொடு கேடபவாகும ஆதரவின நலகுந
தாவிலபொருள யாவுமகிழ தறபரனுக காகும
ஓவிலதற கையமிலை உணமையிஃ தாமால. (60)

1302. ஏகனமகிழ நனகதைசெப பேடடினமுறை மீறற
காகித மதிறசிலா கறிகவரைந தோாகள
ஓகையொடு தீட்டுமெழுத தொனறினுகோ கறபம
ஆகவிறை யினபுரம அடைநதிடுவா அமமா. (61)

1296. மாதவிர—மாதவர்களே. புவ—தரை—ஏதம்—அற.

1300. உள்ளத்தில் நிறையும (குளிரும்).

1303. ஆதியடி யார்சுருதி அந்தணா தமக்கே
சோதிகதை தீடடிநலகு தூயவர்தங கோடி
சாதிகொடு வாழநதபினா தங்கமணி மானம்
வீதிகொ டரனபுரம விரைநததடைகு வாரால. (62)

1304. நமபனமுறை சோபொருட்டு நாதனிலை யததில
அமபுயன மடநதைமகிழ ஆலயம எடுததே
கமபலம விரிதெதழினி காலபுடை வளைததே
உமபாநிலஞ சாநதுகளசெய தோவியம வரைநதே. (63)

1305. அஙகணமுறை பீடமிசை ஆவமா டிருததி
மஙகல சினநதவிலபன மததள முழஙக
குஙகுலுநெய தூபநறுங கோணை யொளிர தீபம
எஙகணும எடுததமுதம ஏநநிவே நிததே. (64)

1306. ஏதநியருச சிபபவா இலிஙகமொரு கோடி
மாததலம இருநதுபல மனனிமிகு போகஞ
சீததிபெறு பாரினமிசை தேவரசு ராககே
ஆததரிய போகமும அருநதிமகிழந தமமா. (65)

1307. கொஞ்சொலிய கிணகிணி குழீஇயமணி அமபொற
செஞசுடா விமானமிசைச சிததாமுத லோவாழ
புஞ்சவுல கஙகடொறும போகிமிகு போகம
எஞசலற மாநதியிமை யோகளொடுஞ செனறே. (66)

1308. இநதிர னுலோகமுதல எணவகைய பாலா
தநதமுல நெயதியவா தங்களொடு போகி
அநதணர இருமபதி அடைநதுவிதி கறபஞ
சிநதைமகிழ போகபலன சேரவும நுகாநதே. (67)

1304. அமபுயன மடந்தை—பிரமன மனைவி—கலைமகள். உம்பர்நிலம்—மேலதளம.

1305. முறை—தூல். சினய—சின்னம, காளம. கோணை—அழிவின்மை.—கோணை ஒளிர தீபம்—தூநகாவிளககு; கந்தா விளககு.

1308. தந்தம்—தததம; அநதணன—பிரமன. விதிகற்பம—பிரமகற்பம்—(பிரமனது வாழ்நாள்).

1309. ஆரண விரிஞ்சனுடன ஆழிவலீ ஏந்தும
நாரணனவை குநதமெயதி நாடொறும முகுந்தன்
பூரண சுகமபெறுபல போகமும அருநதி
வாரண பதாகை யெந்தை வாழபதம அடைநதே. (68)

1310. தெனறுமை பொருநதுலகுந தேனுவுல குமபொற
குனறவிலி சேருலகுங கூடியரன முனனா
ளினறுபல போகமும நினைநதபடி துயததே
மனறலகமழ தாளிணையில வாழந்திடுவா மாதோ. (69)

1311. அருநதவ முதுககுறைவிர ! ஆகையினால வாயமை
பொருநதுகட வுடசிவ புராணமவை கேட்கத
திருநதிட வுரைகசவிவை தீடடியனபாக கீக
வரைநதுதவு வோரிடததும வாஙகியே படிக்க . (70)

1312. புந்திமகிழ வினறியே புராணமுரைப போர்கள
அந்தமுரை யாதவா அவாவறவே கேட்போர
சிநதையிலகொ ளாதவாகள சேர நிரயததின
முநதியடைந தாழநதளறு மூழகுவாகள மாதோ. (71)

எழுசீர் விருத்தம்

1313. மனநத னிறபிறை வேணி யனபதம
வைததுவாழசிவ பததரே
தினநதி னஙகடன எனற வாவொடு
சிவபு ராணம உரைததிட
அனநத மாகிய பதநி யாறபட
அரவ சைததவன அடியரே
நனநத லோகண இருநது கேடகவே
நாளும இபபடிச செயகவே. (72)

1314. தெண்டி ரைபபுவி யோரகு மேதகு
சிவபு ராணம இகமபரம
உணடெ னததரும ஈது போதுமற
றேதும அனனிய சாதிரங

1309. எந்தை—முருகவேள்.

கொண்டு பெற்றிடல் எனசெ லாததோ
ருமபதிக கொருபூதரைக
கணடு செல்வழி யேதெ னசசில
கடிது கேடபதென கருதியே. (73)

வேறு

1315. கீதலொடு யாவாசிலா கணணுதல புராணம
போதமுறக கேடகிலர புகனறிலாக ளியாரும
மேதகு பராபரைய வேடமுள ரேனும
பாதகா சிவததுரோக பறறறு தவததீர ! (74)

1316. னெறு மகிழ சூதனமுன இயமபமுநி வோகருப
பொனறலற மெயிய புராணமுரைப போாகள
நனெறனவே கேடபவாகள நாடுரிவா கட்கே
யொனறுபல புராண முரைத தோாபலனுண டாமால ()

1317. இததுணை சொலுமபெயா இயமபுபவா எலலாம
நிதநிய அருததமுளா நினமலாக ளாமால
அததனடி யாரெனினும அனனியாக ளேனுஞ
சுததருல கங்களதொழு தாயவாக ளனறே (76)

1318. சேதுமுத லானபல தீாததமடை யசசென(று)
ஆதரவின மூழகினவன அனறியும மகங்கள
மேதக இழைததவன விணணோகு விருபபுறருன
ஆதியுல கங்களுகும அனபுபெறு வானால. (77)

1319. கணணுதல துழாயமவுலி கருசலிமை யோாவாழுத(து)
அணணல, முநி வீர! அலலமற முகையினமெய வீடு
நணணுநெறி யானபுரா ணருசெவியிற பானம
பணணினரில வாழநது பரனகதிசோ வாரால (78)

1311. ஒரும் பதிக்கு ஒருபூதரை கணடு செலவழி ஏதென கேட்பதேன ? பூதர்—மகன்கள். தெரிதத ஊருகு ஒருவரை வழிகேட்பானேன? செல்லாதபதி—போக வேணடாத ஊர; ஒரும பதி—வழிதெரிதத ஊர.

318. மகம்—வேள்வி.

அத்தியாயம் 49.

சிவத்துரோக நரக வேதனை.

சிவத துரோகம எது? அதறகுச சாஸதி எது என முநிவாகள கேடகச சூதா சொலலுகினறா.

சிவன, அம்பிகை, முருகவேள், விநாயகா, குரு, தொணடா - இநத அறுவரை அவமதிபபவன, அவாதம பொருளேயோ, சொலலேயோ காவல செயயாதவன, அவனுககு உதவியாயிருபபவன, சிவததுரோகியாவன.

சூரசிதது, வீரசிதது, கோரசித்து கதை.

வஙக தேயததில. ராஜகிரிபபுரம எனனும நகரில கீலகன என்னும் அரசனுககுப பாவசிதது, சூரசிதது, வீரசிதது, கோரசிதது என நானகு பிளளைகள இருநதனா இவாகள தநதையின சொலலுகதக கீழ்பபடிநது நடபபவாகள ஒரு முறை சிவாசாரியா ஒருவா அரசன முனனா வநது "அரசே! உனபுதலவாகள சிவததுரோகம புரிநதாகள' எனறா. அரசன அவாகள செயத குறறம யாதென வினவச, சிவாசாரியா 'வீரசிதது சிவ பிராறகுரிய இருநூறு செஙகறகளை எடுதது கொணடுவநது தன வீடடில ஆலயம ஒனறு வகுததுளளான. நாஙகள நேரில தடுகதுச சொலலியும் கேடகவிலலை; கோரசிதது சிவனுககுரிய மாமரம ஒனறை வெட்டி எடுதது யாகசாலைககு உபயோகிததான, நாஙகள இது அபசாரம எனறு சொலல, யாகததுககுத தான கொணடு வநதேன, பாவம ஏதும இலலை எனறு சொலலி விடடான; சூரசிதது நாஙகள சொலலியும கேளாது கோயில நநதவனதது மலரைப பறிகதுத தன மனைவிககுச சூட்டினான; இவாகள மூவரும சிவத துரோகிகள, இமமூவாகள செயத சிவத துரோகச செயலைப பொறுகக முடியாமல கோயில காரியம பாாககும வீரபரதாபன, மரம வைதது வளாககும மாததாணடன, நநதவனததுக காவலாளி விகரமன மூவரும உயிா விட்டனா அவாகள செயத பாவச செயலை உனனிட்ம கூறும பொருட்டு நான உயிா விடாதிருநதேன" எனக கூறி முடிததா. இதைக கேடட அரசன பதைததுப பாவசிததை அழைததுக குறறவாளிகளாம பிளளைகள மூவரையும அவாகளுககு உதவி புரிந்த எவலாளரையும கொணாக எனக கூறி, அவாகள வாததும அவாகளை வாள கொடு வெடடி வீழ்ததிக கோபிலை இடிததுச செஙகறகளைச சிவலாயததுககு மீட்டுத தநதான. வேளவிச சாலையில இருந்த மாஙகளைக கோயிலுககுச சோபபிததான. தனது பொகிஷ சாலையில இருநத நவரதனஙகி பொருள்களைச சிவாலயததுககுச சோபபிததான. இந்த சாஸதிகள போதா என வருநதி, சிவத தொணடு செய்த மூவா இறநதனரே, அவா பொருடடு எஙகள உயிா மாயததலே சாந்தியாகும எனத தீமானிததுத தீ வளாததுத தன மனைவி ரதிவல்லி,

மகன பாபசிதது என்பவர்களுடன கை கோதது அத்த நீயில் வீழந்தான். அப்போது அத்தக் கோர கெருப்புத தணணெனக குளிர நீரிடை நினறது போல மூவரும் மாயாது நினறனா; இறந்துபோன வீரப்ர்தாபன, மாததாணடன், விகரமன உயிாபெற் றெழுந்தனா வானவா பூமழை பெய்தனர்; தேவ துந்துபி முழஙகிற்று. சிவபிரான காட்சிதது 'அரச! உனக்கு கோ ஒருவரும இல்லை. நீ சறபுததிராகஷப் பெற்றுச சிவதருமம செய்து கொணடு வாழ்வாயாக. ஈறறில சிவாகக நிலையைக் கூடுவாயாக'- எனக கூறி மறைநதா. உடனே திருமால அருகுவந்து பொனவியானம் ஒனறை அரசனுகரு அளிதது மறைந்தா: இந்திரன வந்து யானைக கனற ஒனறை அரசனுகரு அளிதது ஆசி கூறிச செனறான. இவஙனம் அரசன தன் மனைவி மகளுடன் போகஙகளை துய்தது ஆட்சி செய்து ஈற்றில வீட்டின்பம் பெற்றான.

அத்தியாயம் 49.

சிவத்துரோக நரக வேதனை

எழுசீர் விருத்தம்

1320. சூதன பொலமுனி வோாவந தனைசெயது
துகளதீர முனிவர! எமையாளவாள
நீதந தருளிய வேதந தெளிபொருள
நிகரோ புகலரி தெனுமஞானம
போதந தருமிதி காசம தரும
புராணம பலவிதி முறைகேளா
ஏதங கெடஅடி யோமுயந தனம,ஐயம
இலை கேண மதியெம துரைமாதோ. (1)

வேறு

1321. நீடும எந்தை சிவதது ரோகம்
நிகாகதும எனறனை நீவழக
கோட றைநத சிவதது ரோகம
உரைதது சாநதி யதறகென
ஈட னநதம இயறறி னுநதொலை
விலலை யோபுகல எனறவாக(கு)
ஆட லஙகணற போறறி யாவும
அறிநத சூதன இயமபுவான. (2)

சிவத்துரோகிகள் இவரிவர் என்பது

1322. ஈசன அமபிகை யெநதை வேலன
இபான னனகுருத தொணடாதம
ஆசில அனனபொ ருளசொல கணடறி
யாது போல இருநதவன
நாசம எனறு விசாரி யாதவன
நாளும ஏவல செயாதவன
தேசு றுமபொருள கொணட வனகொல
சிவதது ரோகியென பாமரோ. (3)

1323. சாறறும இபபடி யோடி வைததபொன
தானி யமதுகில செயயபூண
போறறும ஆலயம வீடு செயமரம
பூமபொ ழிலலலா வாவிநீர
ஏறற மாஙகிண றாக டாகம
இயமபும ஆதிய பலபொருள
சீறற மாக அழிதத வனசில
நாளி லேயவை செறறவன. (4)

1324. அழிகும ஈறறில இருநத வனபின
அடுதத றிநதது கணடவன
ஒழிகு மறறது கேட்ட வனனவ
ளோட டுததுமெய தொடடவன
பழிகும அனனவன ஓது சொறபரி
பாலனஞ செயப வனனிவா
செழிகும நறறவ ராகி னுங்கொல
சிவதது ரோகி யெனசசொலவா. (5)

1325. சமபு ஆதிய வாறு போசிவ
தானம நானமறை கறபநீ(று)
இமபா கணடிகை யீசன ஆகமம
ஏதது சைவ புராணநூல

1322. இப ஆனனன்—விநாயகர். ஆசு—குற்றம். நாசம் எனறு—வீண என்று நினைதது.

1323. கடாகம—கொப்பரை

1325. சமபு ஆதிய ஆறுபோ—ஈசன், அம்பிகை, வேலர், விநாயகர், குரு, தொணடர், (செய்யுள் 1322 பாரக). சிம்புளின உருவெடுதத ஈசன்—சிவன; சிம்புள்—சரபம்.

உமபா எணசிவ சாததி ரஞ்சிவம
உறுபொ ருடக ளிகழுநதுளாா
சிமபு விசன எனுத மூடா
சிவததுரோகி யெனச சொலவாா. (6)

1326. நிநதை செயபவன அருகி ருகுதல
நெறிகள கேடகுதல நோகுதல
மூநத மெயபரி சிததல மறறவன
மொழிக ளோடுபின மொழிகுதல
தொநதம ஆயவன சொனம ருது
தொடாநது கெடகுதல அவைகள போற
சிநதை செயதிடில இவையு முறறுஞ
சிவதது ரோகம எனச சொலவாா (7)

1327. அருகி ருபபவன ஆதி யாகிய
அறுவ கைததொழில செயபவா
பருகும எசசில நுகாநத வனனெதிா
பாாதத வலபரி சிததவன
உருகும இசசையி லவனு ரைதத
நுரைதத வன உவந துவாகள பாலை
நிருகு வெனுமின மிகக தீய
சிவதது ரோகி யெனச சொலவாா (8)

1328. சிறுவ ரைபபொழு நிவைக ளாநி
சிவதது ரோகமுன செயதவா
வறுமை யுறறு நடுங்கி நொநதுவெள
வாயநி றநது பலிககுநோ
உறுக டைததலை தொறுந டநதிடா
உறற பினனள ரிறசமன
கறுவி யெறறி வருதது நினறனன
காதை யிறசில கூறுவாம. (9)

சூரசித்து, வீரசித்து, கோரசித்து கதை

1329. செநகண மெநிகன றுளளி நானகு
செருதத மேசொாி பானமடுப
பொநக ளெணடு வராலக ருநகயல
புறபு தநிகளி முைமெவண

1327. அறுவகைததொழில ..செயடுள1326-ல கூறபபடடவை.

சங்கம் வாரிச மெனபொ குட்டனங
தானத மீஇயவை பாரரு
மங்கை யாமென நானமு கனமகிழ
வங்கதேயம தாகுமால. (10)

1330. பாதள வெமபில வாயை வெளளெலி
பாதது நலலீ யெனறுளே
போதது கண்படை கொளள வேஙகை
புனிறறி ளஙகட மானபறழ
மோதது வாலகுழைத தஙக மனபுகு
முலிகொ டுதது அணிகவே
காதள கையெனச சாடி பொனை சொரி
கருணை ராச கிரிப்புரம். (11)

1331. அஙகண மேவிய குருசில கீலசற்
கதிக சூராக ளாதிய
துஙக மைநதாகள பாவ சித்தோடு
சூர சித்துடன வீரசித(து)
எஙகும அசசுறு கோர சிததெனும
இவாகள நாலவாகள பலபடை
செஙகை யேநதிய வயவா நறறவஞ
சிவலீ நோகது செயதனா. (12)

1332. ஆறறில மிகுயா சகல ஞானலா
அடட நமபன அருடகறை
கூறறம உளளம நடுஙக வேபறு
கொறறற மேவியண திகலஙு
நாறறும அஙகியம எனன வேசெயஙு
கணடு ராசசூ யமமகம
போறறி வாழபவா தஙதை சொறகளெப
போது மேகட வாதவா. (13)

1333. கனன லஞசிலை மைநதா தஙதை
களிறறெற நுதறறை கீலக
மனனல பிககதோ கரண மேவி
வநிநது நறசிவ நிசி விணணோ

உனன ருங்கட லுட்ப டிந்துளம்
ஓந்து மாவிர தமமுடி த(து)
இனனல அறறறு திங்கள மேவி
யிருந்து தனபதி யெயதினை, (14)

1334. மைந்தா வநது வணஙகி யேதத அம
மைநத ரோடுதன கோயிலபுக(கு)
அநத ரஞசுடா மணிகு யிறறரி
யாச னததிருந தேபடா
விநதை மைநதாகள தததம இலசெல
விடைகொ டுததர சிலபுகச
சிநதை செயபகற சைவ அநதணா
சீலா வேதியா புஙகவா. (15)

1335. ஆாதத சிநதையுட் சிவவி பாகவ
மனுதி னமபுரி வேதியர்
கோததி யெஙகணும மலகி ராச
கீரீசர் பூசனை செயபவர்
கூர்தத பேரறி வாளா கிலகக்
குரிசில காணிய வரலுமன
பார்தது ரீவிா வரதது நனமைகொல
பகாமின எனறு பினுஞசொலவான, (16)

1336. புரந கைதெதரி யூட்டு கணணுதல
பூசை யிறபெரு வேடகையாய
இரவு நனபக லுஞசெய நுஙகளுக
கெனறு மேகுறை வினறியே
பரன ருசசனை யாக மபபடிப
பணடு போல நடக கினறதோ
புரைய றபபகா வீரெ னசசிவ
பூசு ரேச ரியமபுவா. (17)

1337. குரிசில! பூசைநின பெருமை யாறகளி
கூர வேநடக கினறதால
முருகு லாஞசடை யீசா பேரருள
முனனா போனமகிழ கினறது;

1335, வரத்து—வருகை,

பொருவி லாத சிவதது ரோகமுன
புதல்வர் செய்தனா எனமனனன
உரைசெய் மீனனவர் செயத தேதென
ஓதி ஞாசிவ வேதியா; (18)

1338. வீர சிததிரு நூறு செஙகல
விரைநது கொணடுதன இல்லிடை
வார முறறருள் ஈச ஞலயம
வாஞ்சை கூர வகுததனன
ஈரம அறற சிவத்து ரோகமி
தெனறு நாஙகள் அடுததனம்
கோரம முறறதி காரி தனஞடு
கோவில கட்டிய ஓவியா; (19)

1339. கூடி மறறனை வோரு மிபபொருள
கொறற வனபொருள் அரசனே
நாடி முறறும எடுதது டதததும
நணணு பாவம தெனகொலென(று)
ஓடி யுறறிடு செஙகல யாவும
உவநதெ டுததிஙஙன வநதனா
தேடி மறறறி விகக வேணடியச
செஙக லோடுவந தெயதிஞேம, (20)

1340. தீணடி றறபடை வீர சிததொடு
செஙகல நினனுழை யோரையா
கொணடு வநதனா எனறி ரநதுமுன
கூறி ஞேமறி யாதுபோற
பணடை வலவிசை யாலெ ஞெதமைப
பாதது லனதுய ரோடுநஞ(சு)
உணட கெணடைய தெனன அமபுபட
டுளறு மானென மீணடனம, (21)

1341. கணடி ருநதிட வநத பாவமெக
காலம எநத விதததிஞல
விணடு போயபபரி சுதது யாமென
வெயது றுமமூள மனறியுந

1341. சூதம்—மாமரம்.

துண்ட வெண்பிறை வேணி யோனெடுஞ்
சூதம ஒனறு தடிந்து போய
மணடு காதலிற கோர சிதது
மகஞ்செய சாலை வகுத்தனன; (22)

1342. அந்த வேலையிற கோர சிததுடன
ஆல யததின நனநதலைக
கொந்த லாநதுயா சூதம எனகொல
குறைதத னைகொடும பாவமீ(து)
எநத நாளறும எனுமெ மககவன
சசன இட்டி யெடுகவே
வநத தாலுமக கேது பாவம
மறுது போமின எனச சொனனான; (23)

1343. சூர சிததுநென னறப கறபல
துணர்ம லாததொகை கொணாகெனத
தார கற்குரைத தேவ வமமொழி
சமம திததெழு பாதகன
மார னைகளண அழறக ளிததருள
வளளல் நநத வனததலா
சேர அபபகற கொயத ளிததிடத
தேவி யோடும முடிததனன, (24)

1344. கோனறை யஞ்சடை முகக ணையகா
கோட ரததரு நாணமலா
எனறு கேடகிலன நனறெ னகவாந
திதி னததினும அமமலா
தனறு ணைகரம மீதெ டுததுயா
தமனி யக்கொடி மாமனச
செனறி ருநதவன இவாகள் மூவா
சிவதது ரோகிகள் எனறரோ, (25)

1342. இட்டி—யாகம.

1343. தாரகன்—சூரசிங்கின் எவலாளன.

1344. கோடரம்—சோலை.

1345. ஆற்ற நுகதவம் அலகில மெய்ததுற
வாகி யேசிவ காரியம
போறறு **வீர ப்ரதாப** ருருயிர
போககி னன, வனம வைததுநீர
ஊறறி யெனறும வளாதது நாணமலா
உதவு கினறமார்த் தாண்டனுஞ்
சீறற மோடுயிர நீதத னன, முரி
தெணடி ரைபபுவி பாலனே! (26)

1346. **கோ**ங்க லாநதுமிழ நறவ மேகமழ
குளிரம லாததரு வனமெலாங
கங்குல நனபகல உலவு கேசரி
காவல செயது புரகுநாள
நிங்க ளஞசடை யணணல தாளமலா
சிநதை செயதிடு **விக்ரமன்**
அங்கண ஆருயிர நீதத னன, இவா
அறிஞா மூவரும மாயநதனா. (27)

1347. **கோ**றற எநத சிவதது ரோகங
குறிததும எமமுயிர நீததிடச
சறறு மேவலி யநத பாதகம,
தஞசம நீயென வநதடைந(து)
உறற பாவம உரைதத னமமென
ஓளிறு வாடபடை நிருபனும
அறற மோடிரு குணட லசசெவி
யங்கை யாறபுதைத தானரோ. (28)

1348. **பா**வ சிததெனும மகவ ழைதது வெம
பாத கசசிறு வோகளாம
மூவ ரைபபட ரொடுதொ ழிறசெயும
முதலவ ரைககொணா கெனவிடுத(து)
ஏவ இபபடிக கொடுமுன விட்டிட
எறறு வாளகொடல லோரையுஞ
சாவ எறறியில லிறசி வாலயச
சாலி முறறும இடிததனன; (29)

1346. கேசரி—சௌமபோன்றவன.

1347. அந்த பாதகம் வலி—அந்த பாதகம வன்மையது. அற்றம்—சோவு.

1349. செங்கல முறறும் எடுதது வேளவியிற
திரளம ரங்கள எடுததுநீள
சங்க ராலயம ஙவமவ குததபின
தனது கோசஇல வாசலகள
எங்க ணுஙதிறங தவவு ழிகணண
இருஙத பனமணிக குவைகளுங
தங்க ராசிக ளுங்க வாஙத போல
தகக வறகுலங கூடடியே. (30)

1350, முணட மாலை மணிகஙி ீடம
முனீளததெ முங்கதிா மாமணி
கொணடி ழைதத மதாணி யங்கதங
குணட லங்கட கமபலபூ
அணடா நாயக னுகக ளிததபி
டேக மனனமஙி வேதனம
மணடு காதலிற செயது சாஙதி
வருஙதி டாது புரிஙதனன (31)

1351 அஙத மறற சிவதது ரோகம
அதறகும இபபடிச சாஙதிசெய(து)
எஙதை காரிய மாக வெயுயிா
யாவா தாஞசிலா ீததனா
தொஙத மானவப பாத கப பெருங
தொகுதி ீததிடு சாஙதிகள
சிஙதை செயதனன எனதி ளலெனச
செஞசி லைககர மனனனே. (32)

1352. ஓலலை யாவி குறைபப தனறிமற
றுதத ரமபுகல சாஙதிமற
றிலலை யெனறு தெளிஙது குணடம
எடுதது வனனி வளாததனின

1349. கோச இல்—பொக்கிஷசாலை. கவர்ந்தபோல—கவர்ந்ததுபோல—கவர்ந்ததற்கு ஈடாக. தககவன குலம—இறைவன கோயில; குலம்—கோயில்.

1351. எனதிளுல்—எதனால (சாந்திகள் செய்யலாமெனச் சிந்தித்தான).

1352. செலலைவெல் கரம—செல்—மேகம்—"புயலிலஙகும் கொடை" சம்—தேவா II. 118—2.

மலலை வெலபுயப பாப சிததொடு
மனையி **ரத்தின வல்லியை**
செலலை வெலகரம பறறி யீசனெச
சிநதை செயது விழுநதனன. (33)

1353. அநத எலலையிற கொழுநது விடடெரி
யழலகு ளிநதுசெஞ சநதனச
சிநது விறபுனல எனநின ரூகள
சிவதது ரோகமுன கணடுயிர
விநதை யாலவிடு வீர மாவருதன
வினய மானமாத தணடனை பெயச
சிநதை விகரமன வரவு நோகினன
தேவா பூமழை பெயதனர. (31)

1354. **கொ**ணட லேழபுனல உணட லோசை
கொழிதது முததெறி முரிதிரை
மணடு பேரொலி யமபு ராசி
மறிதது வாயவிடும ஓசை வென(று)
எணடி சாமுகஞ செவிடு படடிட
இடிமு முகமம ஒதுங்கவான
அணட ராததிடு தேவ துநநுபி
யளவி லாது முழுங்கவே, (35)

1355. **பொ**ருவி லாவிறல விருது ராவண
புஙக வனபுய தருநெரிந(து)
உருவில ஓபுறம நெறுமெ றெனறிட
உதத மாஙகம அனைததினும
வெருவு கணகள பிதுங்க மறபொரு
வெளளி யஙகிரி நிகாகுதத(து)
அருளசி னஙகொழு மழவி டைபபுறம
அணணல மாதொடு தானறினன. (36)

1356. சிகர பூதர அகடு ரததெழு
சிறற டிபபில வாயக கணம
மகர தோரணம இடபம ஆதியெண
மஙக லஙகொடு புடைவரப

1355. குதத அருள்விடை, சினவிடை, கொழுமழவிடை. குதம்—மலவாயில்.

1356. பிலவாய்கணம—பூதகணம்.

பகரு மாமொழி கருணை கூதரப்
பாததி பனதனை நோகவியே
தகர வாகுழல பங்க னினசெயல
சகல பாஅதி சயிதததே. (37)

1357. பொருதி ரைகடல உலக மீதுனப
போல மறவொரு வருமிலை
கருது நஞசெயல எமது பாறபுரி
காத லிறறிசை யெங்குமே
யொருத னிததிகி ரியையு ருட்டி
உவநது சறகும ரறபயந(து)
இருத னைதனும எமது புணணியம
இசசை யோடு செயதேறறியே, (38)

1358. பொமமல வெமமுலை மனைவி யோடுசற
புதலவ ரோடுபல பேரரோ(டு)
இமமை யிறபல போக நாகா
எனகக ளிததுவந துண்டபினா
அமமை யெமமுடைச ரசசி தானநத
ஆழி யிறபடி கெனறுடன
தமமை யேகரந தெங்கு மாயொளி
தருவி யாபக மாயினை. (39)

1359. தொனறி சைபபெரு மானை யோாமறைச
சிறுவன அனபினுக காயுதைத(து)
அனறு தொடடடி யாககு மூவருமை
அணணல வநது மறைநதபின
மனற லநதுள வகக ருங்கடல
வணணன வநது மகிழநதொளிா
பொனத யங்கு விமானம ஏறல
பொருடடு நலகி மறைநதனன. (40)

1360 குனறி ருஞசிற கீதது விலலுமிழ
குலிசன வநதுபொற கிமபுரி
துனறு வெணபிறை யிணைம ருப்பெதிர
சொரிம தகவுட குஞசரக

1359. தெனதிசைப் பெருமான்—எமன். சிறுவன்—மார்க்கண்டன்.

1360. பாவகம்—கருத்து: இறைமகன்—அரசன்.

கன்று பாவகத் திறைம கறகுநன்
கருணை யாற்கொடுத் தவன மொழி
யென்று மேயுரைத் தாசி கூறி
எழுந்து பொனனுல கெயதினை. (41)

1361. இனன ணங்கட வுளாத மாலவரம
எயதி யுணமகிழந திசசையாய
மனன னிலலிடை மனவி யோடுநன
மைநத ரோடு வதிநதுசீ
தனனு போகம நுகாநது கலவி
துலஙகு மைநதா பெற றளவிலா
உனன ருஞசிவ புணணி யமபுரிந
துமபா வீடும அடைந்தனன. (42)

அத்தியாயம் 50

சிவத்துரோகிகள் நரக வேதனை—தொடாசசி

சிவாலயத் திருப்பணிக்காக உள்ள சுணணும்பு,செஙகல் இவைகளில் அணுதது்ணை எடுததவனும் சிவததுரோகி யாவான; அவன் மாபாவி; அந்தப் பாவத்துகுச சாந்தி கிடையாது வீரசிததின எவலாளன் பாரியும அவனுடன் சென்ற ஆன்களும சிவாலயததுச செஙகலலியும சுணணும்பையும் எடுதது வந்த பாவததால் கொலை யுணட பினனா நரகில வீழ்ததப் படடு இன்றளவும் வருந்துகினறனா. சிவாலய நந்தவனதது மரததைக கோரசிததின சொறபடி வெட்டுவிதத சகரன் எனனும் அதிகாரியும் அவன ஏவிய ஆன்களும் நரகில் இன்றளவும படாதபாடு படுகினறனா. சூரசிததின சொறபடி நந்தவன மலரைப் பறிதது வந்தாகள தீகஷண முதலான ஆன்கள அமமலாகவே தன மனைவிகுச சூட்டி மகிழ்ந்தான சூரசிதது. அவனும அவன மனைவியும இன்றளவும நரகில் பெருவேதனை படுகினறாகள.

வாழைக்குலை கவர்ந்த துரோகம்

அகை தேசதது அரசன் விதாதா நீதியுடன ஆணடு வந்தான். அவன சபையில நாரத முனிவர் வர அவரை அரசன தகக உபசாரததுடன வரவேற்றான. நாரதா அரசனைப் பார்த்து "அரசே! நான இந்திர சபைகுச சென்றேன. அஙகே இருந்த உன தந்தை 'என மகனிடம தானகள் போய இரவும பகலும புண்ணியச செயல செய்பவாகுச சுவாகக இனபம் கிடைகும' எனச் சொல்லுகள் என என்னை வேணடினன" எனறார். பினனும நாரதா அரச சபையிலிருந்த புரோகிதன அதிதன் எனபவனைப் பார்ததது" உன தந்தை யமபட்டனத

தில் காலதூதர்களால் வேதனைப் படுகின்றான். அவன் 'என் மகன் அசிதனிடம் தாங்கள் சென்று என் வேதனையை எடுத்துச் சொல்லுங்கள். நான் அரசனிடமிருந்து சேகரித்த பொருள்களில ஒரு சிறிதேனும் எடுத்து என் மகன தருமம் புரியவில்லை; அவன் வீட்டில் அத்தப்புரத்தில் வயிரத் தூணின் அடியில் தனகங்கள் புதைத்து வைத்துள்ளேன். அந்த நிதிகளை எடுத்துப் பலவகைய தான தருமங்கள் செயயும்படிச சொல்லுங்கள்' என என்னிடம் சொல்லி அனுப்பினன்'' எனக் கூறிப் பொனனுலகுகுப் போயினா. நாரதா சென்ற பின்பு விதாதாவும் அசிதனும் தான தருமங்களைச் செய்து வந்தாகள். கங்கைமுதலிய புணணிய நதிக கரைகளிலும் புணணிய ஸ்தலங்களிலும் கோதானம் பூதானம் முதலிய தானங்கள் மறையோாகளுச செய்தாகள், அதன பயனுக நரகில உழனற அசிதன் தந்தை சுவாகக இன்பம பெற்றான. ஒருமுறை நருமதை யாற்றங்கரையில மறையோாகளு அன்னதானம் செயய அநதணர்களிற் சிலா வாழைபபழம் வேணடுமென விரும்பினா. பழம் எங்கும கிடையாதுபோக, அசிதன வருந்தி அங்கிருந்த புரோகிதனை எப்படியாகிலும் பழம் கொணடுவருக என வேண்ட, அங்கிருந்த சுதீரதன எனனும் அந்தண மேற்கேஉள்ள வீமேசுரம் எனனும் ஆலயததைச சாாந்த வாழைத தோட்டத்தில் வேணடிய வாழைபபழம கிடைகும எனறான. புரோகிதனும் உடனே ஆள்களை நிரம்பப் பொருளுடன அனுப்பிப் பழம கொணர்க என்றான. அவாகள் அந்தக் கோயிலுகுச சென்று கேட்கச சிவாசாரியாகள் 'பழம் சிவனை சொத்து, யாருகுகும் நாஙகள் கொடோம' எனறாகள். அவர்கள் அந்தக கோயில அதிகாரி நிருதனிடம இதைசசூற அவன் அதிகவிலபெற்று வாழைக் குலையைக கொடுதது அனுப்பினன. அநதணாகள பழஙகளை மகிழசியுடன உணடாகள். விரதபஙகம வாராததைக கேட்ட அரசன மகிழந்து அசிதனுக்கும் புரோகிதனுகும, கோயிலதிகாரிகளும் ஆடை வீடு முதலிய பரிசு அளிததான. இவ்வனம நிகழ, சிவாசாரியாகள் அரசனிடம் வந்து ''அரசே! நாஙகள் சிவாலயததுப் பழஙகளைக கொடுக்க மறுததோம்; அசிதனும, புரோகிதனும், கோயில அதிகாரியும ாசனுகு நிவேதனதததுகும அபிஷேகததுக்கும உரிய பழஙகளை எடுதது செனறாகள். இது சிவத துரோகம்'' எனறாகள். இதைக கேட்ட அரசன் 'உணடான விலைகுமேலே பணம் தொடுதது்ளளாகள். என வெறறுரை; இனி இபபடி நடவாது, போம' எனறான. அருசசகாகள் இந்த அரசனும சிவத துரோகியே என அறிது தமதிடதது்குச சென்றாகள். இந்தத துரோகததால அரசன தனதை சுவாகத்திலிருந்து நரகததுகுத தள்ளப்பட்டான. அரசனும கூய ரோகததால் இறந்தான. இனறளவும் நரகில் இடாப்படுகினறான. அவன் நகரததை வேற்றரசாகள் கைகொணடு அசிதனுடைய இரணடு கண்களையும் பிடுங்கி ஊரைவிட்டு ஓட்டினா. அவன வேதனைப் பட்டு இறந்து நரகவேதனை அடைந்துள்ளான; அவன தந்தையும் கடு நரகம சேர்ந்தான; வீமேசுரத்தில் பழம் கிடைகும் எனற அந்தணனும், அவன சுற்றதாரும், இனனும நரகில்

வதைக்கப் படுகின்றனர்: கோயில் அதிகாரி பாம்பு கடிக்க இறந்து ரகில் துன்புறுகினருன. வாழைப் பழத்தை உண்ட அத்தனர் பெரு வயிற (மகோதர) நோயால இறந்து ரகில வேதனைப்பட்டு அரற்றுகின்றனர். வாழைக்குலையை வெட்டின அத்தனன கையிற் பிளவை கண்டு மாய்ந்து, யமபடரால் ரகில வேதனைப் படுகின்ருன. இத்தத துரோகத்துக்கு உடனிருந்து உதவிய எவலாளர் யாவரும் இன்றும் ரகில் வேதனைப் படுகினறனர்.

அத்தியாயம் 50.

சிவத்துரோக மான்மியம்—தொடாசசி

1362. தீங்களங கணணி மிலிருதசெஞ சடையோன
சிவாலயத திருபபணிப பொருட்டா
யங்கணவங தடைந்த சுதையிலிட் டிகையில
அணுததுணை யாகினு மெடுததோன
இங்கெடுத துரைகபப படாதமா பாவி
யெனுஞசிவத துரோகிமற றவறகுச
சங்கமாய வருகன மமபல விதினிச
சயிகனுஞ சாருதிமற றிலையே. (1)

1363. கனகழற சரணக குரிசிலகீ லகனதன
கானமுளை வீரசித தேவும
நினைவுமுன தொழிலசெய பாரியை விளிதது
நினபட ரோடுநீ சென்று
வினையறுத தருளகண ணுதலபொருட் டாக
வேணடியீட் டியசுதை செங்கல
தனையிங்ன கொணாருது கதுமென வடைந்து
தருகென வுரைததனன மாதோ. (2)

1364. அவனுரைப படிசெங கறசுதை கொடுவந
தளிததபா ரியுமவன படரும
இவணமிகு மபரா தருதனக கப்போ
தேறறதண டங்களபெற றனாபின

1363. எவும் நினைவுமுன தொழில்செய்—வேலையிட நினைப்பதற்கு முனனேயே வேலைசெய்யும்; பாரி—வீரசித்தின் எவலாளன்.

1364. இவண—இவ்வுலகில.

அவமதித் திடுகூற் றுவன்படர் இழுத்தே
யமிழ்ததிட அளறறி னுட்படிந்தார்
உவமையற றிடுதீ நரகமுற றினுஞசென்
றுடறறுகின றனர்களிப் போர்துமம். (3)

1365. வள்ளுகி ருழுவைச சருமனு ராமம
மரந்தடி கெனறுபா றுவணப
புளளுறை வடிவேற கிலகன பயநத
போரிறை கோரசித துரைமேற
கொள்ளதி காரி யானசக்கரற்குக
கூறமற றவனசன முதலாம
உள்ளுநாக குரைக்க விப்படித் தருக்கொண
டொலலீயீந தனாகளியா வருமே. (4)

1366. பிறையெயிற றகலவாய மறலிதூ துவாகள்
பிணிததிவா தஙகளைக் கொடுபோயச
சிறைபடு நிரயத தலமவர அமிழதத
செவிவிழி நாசிவாய தாலு
முறைமுறை நெடுவாற புழுவிரைந தரிகக
மூசசற நெருபபுடற கழுகு
குறைவறப பிடுஙகப் பதைததுவா யரறறிக
குழறுகின றனாகளிப போதுமம. (5)

1367. தொடுகீன கழறகாற கிலகன பயந்த
சூரசித தூழவிீனப பயஞற
படுகொலை புரியுந தீக்கணன் முதலாம
படாதமை விளித்துநன மலாகள
கொடுவர வேணடும என அவா கொணாநது
கொடுததநன மலாகளவாங குபுமா
வடுவகிா விழிமெல லியலுடனை நிசியின
மலரணை மிசைமுடித தனலை. (6)

1368. மூடிதநிடு மனைவி யுடனமலா மிலைநது
முகமலா சூரசித துளைநது
துடிததிட மயிட முகைததெழு மறலி
தூதுவா கொடியபா சததாற

1365. உழுவைசசருமன—புலிததோலாடையன—சிவன, பாழ—பருத்த,

1366. அலம்—துன்பம்.

பிடித்திழுத் தடித்து நெரித்துடற் றுகைத்துப்
பிதிர்த்தள் றனைததும் வீழ்த் தரவங
கடிததிடச செருக இரததமுட் குடிக்கக்
களுறறுகின றனாகளிப போதும், (7)

1369. எடுததுரைக் கரிய கொடியடி வருசெய
இவாகளெல லோருபென றரிதாயத
தொடுததிடு கறப கோடிநூ ருருஞ்
சுடுநிர யததிலவெங காலா
கடுததிடத துகைததுத செகலிடட ரைததுக
கதழெரி மிசைவறுத தளறு
படுததிடத தடவக கரையொரு காலும
படாநதனை குவதிலை மாதோ. (8)

1370. விரவிய சகல தேவருக குருசெய
மிகுதுரோ கஙகளத தனைகருங
குரவாபே ரருளாற புராணமீ ரொனபான
கூாததுணா அறிஞராற கால
வரவுணா கருணை முநிவரால எழுதா
மறையினமா மிருதியால எடுததுப
பரவுசாந திகளுண டெனறுநிச சயிததுப
படடிடு முணமையீ தமமா. (9)

1371. விதிமுறை புகலசாத திரததிலவே ததனின
மிகுபுரா ணததிலெஞ ஞானறும
பதிபசு பாச முமமுத லுணாநது
பறறறு முநிவரால தெளிநது
மதியக டுரிஞசும இதழியஞ சடில
வளளலபாற செயுநதுரோ கததிற
பொதியுமொன றினுககா யினுஞசெயுஞ சாநதி
புகனறிடச சிறிதுமற றிலையே. (10)

1372. தேறலாற றிருகருங கடுகையஞ சடிலத
தேவனபாற செயுஞ்சிவத் துரோகி
பாறுடல பிடுஙகக கோரமா நரகிற
பதைபதைத துயிாததுநாந தனநத

1368. களற்றுதல்—கெருகருதல.

1372. சுறில் ஐந்து—அழிவிலா ஐந்தெழுத்து—பஞ்சாக்ஷரம்.

நூறுகற பங்கள இடருழங் தெரியின
நுதிவறுக கபபடா னினருன
ரறிலொ தோருது சிவததுரோ கததுக
கிணையிலொத தவறுகூத திடுமால (11)

1373. தடவரை நெடுநதாட டிரளுடற றிணியுட
டணடுமொயத தெங்கணும பொதிநத
மடலவிரி சுருணெட டிலைமுழு முதறசெவ
வாழையங கவிழுதலொக கூனற
ரொடாகுலைப பெருநதாற றுருளமணிச சிவபபுத
துறுகுபொற றகடட நற கனிகள
படவர வசைததோாக கெனறவை கவாநத
பாதகா காதைகூ றுதுமால. (12)

வாழைக்குலை கவர்ந்த துரோகம்

1374. அரிகுரற பகுவாயச சுரிமுகச சங்கம
அகடுளொ தினறவெணை முததம
விரிபொகுட் டருகு நறவுகொப பளிகும
வெணமலாச சததளக கமலச
சரியுடற கருகக ணறைகமழ பழனத
தலைகிடக் கினறன வுடுவும
பிரிவறு மதியுங ககனமுங கடுகும
பெருவள அங்கதே யமதாம. (13)

1375. பெருவளஞ சிறகும அததலக குரிசில
பிறைமருப பிருகவுட கரடத
திருகுவெஞ சினகைக களிறுகைத தமரா
தேவெனப பொலி விதாதா நல
லொருசொலவா சகனபல படைபயில
உரவோன உடறறுமா தீரனெவ வுலகும
பருவர லறகாத தருளியே பொறுகும
பரிமளச சநதணி புயததோன. (14)

1376. கடவுளா குரவன மகபதி யவையிற
கருணையால வநிநதது கடுபபத
தடவரை மணிபபொற புயவிதா தாவின
தமனியச சவைதனில அணிகள

1373. தழகு—செருகு.

சுடாவிடு மகதி நாரதன் கணடி.
துலஙகு வெண ணீறறுடனை வரக்கண(டு)
உடனெழுந திறைஞசி யளவிலபத தியினுல
ஒளிரமணி யாசனங கொடுததானை. (15)

1377. மடஙகலா சனததி லிருநதமா முனியை
மலாககரங கூபபுபு வினயத(து)
அடஙகிடா மகிழசசி யுடனபுர வலனின
றயனருள குமரனே போறறி
யிடஙகொளகண குளிர நினதெரி சனஙகண
டெளியமெல லோருமுயந தனமால
முடஙகுவெவ வினைகள தீரநீ யொருசொல
மொழிநதிட வேணடுமென றுரைததான. (16)

1378. ஆறறருந துறவோய! இவணடைந ததுவேணை
டடியனேன செயமபணி விடைகள
சாறறுதி யெனனும அரசனை நோகஙித
தாபதன உரைததிடும மலாததேனை
ஊறறிருந தொழுகுந தொடைமணிப புயததோய!
உனனுடனை மொழிகுவ தனறி
வேறறுள கருமம எனகொலநின தநதை
விளமபிய துரைகளவந தனனுல. (17)

1379. சுடாமணி குயிறறும இநதிரன அவையாஞ
சுதன்மையுற றனனவன மகிழநதென
னுடனமொழிந தனனென முகததிறை றனசொல
உரைததிட வேணடுமென றனனநீ
இடரகற றிடுபுண ணியஙகளெப பகலும
இரவுமே புரிதிபுண ணியததால
திடமுறத துறகக மானவாக கெயதுந
தெளிகென நாரதன உரைததான. (18)

1380. அடுததிடு புரோகி தனையுமநோ விளிததே
அறைநதிடும உனதுநற றநதை
கடுததிடும மறலி சங்கிய மணியிற
காலதூ துவாகளவா தையிலுட்

1379. சுதனமை—இந்திரனது சபாமணடபம். உறறனன—சென்றனன். அவன—விதாதாவின தந்தை.

1380. சமனியமணி—யமனது நகரம். செய்யுள் 1710 பாரக்க.

படுததிடக் கலுழ்ந்தெல் லுடனுரைத் தன்முன்
பணிநதெழுந தெனனினநோக குபுமால
விடுதததிடு முனிவ! பாமிசை விதாதா
விறலர சவையடைந திடிலே, (19)

1381. அங்கணென புதலவன ஆழியென றுருடடி
யவனிகாத தருளுமவ வரசன
இங்கிதம உரைககும புரோகிதன அசிதன்
எனுமபெயா வினயனங குறருன
புங்கவ முனிவ! நீயவண அடைநத
போதுநான உரைபபதத தனியுஞ
செங்கையில இருககும நெலலிபோல அறியச
செபடுதி யெனுமவற குறிததே. (20)

1382. அரநதையுற றிடுநீ புகனறசொல லனிததும
அவனியிற கனகழற குரிசில
பொருநதிய சவையிற செனறிடும பகலுன
புதலவனுக குணமையாய ஒலலி
திருநதமற றவனுக கேறகனின மொழிகள
செபபுகென உளநதளாந தினிநீ
வருநதலென றுரைககும எனறனின நோககி
மறையவன பினனரும உரைபபான. (21)

1383. முனிவ! கேண மதிகொற றவனபல தானம
முகமலாந துதவுமேல வையிலயான
நலிபெரு மகிழசசி யாறபரி தானம
நாடொறும வாங்கியீட் டியபொன
தனிலொரு சிறிதா யினுமெடுத் தநதோ
தருமமே புரிநதிலன எனது
துனிவுறும இதயம புதலவனும அறியான
தொகுததிடும அளபபரு நிதியே. (22)

1384. பொருவிலபன மணிகள குயிறறிய அநதப
புரதநிடைப பழவெயி ரதநூண
அருகத னடியிற புதைததிடுந் தனங்கள்
அனலியாக கறைநதிலன அந்தோ

1382. சவை—சபை.

1383. பரிதானம்—லஞ்சம்.

இருநிலத் திதுமுன் செயதகா ரியங்கள்
இனிச்செயுங் கருமமே தெனறே
பருவர லுறுமெ னசசம னயலகைப்
பற்றுவன தூதுவர் விடுததே. (23)

1385. இரவுநன பகலும பிறையெயி றதுக்கி
யிருபுரு வங்களும நெறிதது
விரவிய வடவைப் பொறிகடை விழியில
வீறறுவீற றெறுகணுஞ சொரியக்
கரமுறு படைகொண டளறறிடை யமிழுததிக்
காலதூ துவாவதைக் கினரூா
குரவ! நின மலாததாள தொழுதுபோற றினனென
குறையுரைப போகள்வே றிலையால. (24)

1386. கருணையங கடவு ளானமா முநிவ!
கருணைநோக கததிலவீழுந தரறறிப
பருவர லுறுசிற றடியனேற குனறன
பாதமே கதியலால வேறே(து)
அருளுதி யெனது குமாரனை விளிதது
அனபிலை அனறுநான புதைதத
இருணிதி யெடுததுப புணணியம புரிகென
றிகணம இயமபுதி விரைநதே. (25)

1387. தேறறுகோ தானம நலலபூ தானந
திலதானஞ செமபொனமா தானஞ
சாறறுமாச சியதா னங்கலித தானந
தானிய தானமவே ழுததில
ஏறறமாங குளதா னம வெளளி தானம
இலவண தானமீ தனபே
போறறுகன னிகாதா னநிமா தானம
புனிதாபால நலகெனப புகறி. (26)

1388. பைங்குவ ளூதததாள தினறுதேக கெறிநது
பருங்குலை கவிழுதலிக கதலி
பொங்குதண ணீழல மணிகுளப புததாட
புனிறறுமோட டெருமைகண படுகுங

1387. ஆசியம்—நெய்; வேழம்—கரும்பு; குளம்—வெல்லம்.

கங்கைநன னதியா தியபெருந் தீர்த்தக்
கரைகளா யிரமறை யோகட(கு)
இங்கிதப பருபபுச சருககரை கசிநெய
யினனமு தருளென இசைததி. (27)

1389. அநதநற் றரும பலததிறை கூறறன
அடுபடைத தூதுவா பிணிகுமப
பநதமவிட் டரந்தை தணந்துபொன னுலகம
படாகுவேன அபபடிப பகாதி
கொநதலா கடுகைக வேணியன மகிழக
கூறுநா ரதமுநி பேச
வுயநதனன நினைகக ணடியனேன போறறி
யுரைதததெல லாமவற குரைததி. (28)

1390. எனனலுங குரிசில உரைபுரோ கிதனெந
தியமபிய வுரைகளயான கேளாப
பொனனுல கொரீஇயிக கடிபுவி யடைநதேன
பொதுவறப புவிபுரந் தருளும
மனனவ! எவையும உணாபுரோ கித! என
வசனமெய நுங்களதந தையாகள
சொனனவை மறுமல இக்கணம நீவிர
துகளறத தருமமே புரிமின, (29)

1391. எனறுரைத திசைகுமந நாரத முநிவன
இசையிற பொனனுல கடைநதான
நனறென அரச ருழுவையே றிவுளி
நடததுபொற கனைகழல விதாதா
தனறுணை யுறுதி புகலபுரோ கிதனெந
தடவரை மணிபபுய அசிதன
ஒனறுபட் டிவாகள நாரதன மொழிகேட்
டுளமதி சயிததுடன மகிழநதா. (30)

1392. இருவருந தமது தநதையா மொழிகள
ஏததுபு வணஙகியப படியே
பொருவருந கலுழசசி யுளளமீ தூரப
புணணியம அனநதம ஆறறினாகள

1391, உழுவைஏறு—ஆணபுலி (விதாதா)

தெருளுறும் அசிதன தூணடிப் புதைத்த
சேமமாந் தனகுவை யெடுத்துக
குரிசிலநல கியநற றனங்களும் வாங்கிக்
குறைவறப புண்ணியம புரிவான. (31)

எண்சீர் விருத்தம்.

1393. கங்கைபா ரதியமுனை நனமதைபாஞ் சாலி
காவிரிபொன முகரிபமபை கமபைசிகி சரயு
துங்கபத திரியமுத நதிபாப நாசி
தூதாப்ர பைவேக வதிபாரத துவாசி
சங்கவா கினிகுசைசந திரபாகை வேணி
சாறுவரிகுண டலிதாமபர பரணிசிகை சூரி
பிங்கலிகோ மதிகனனி கௌசிகைது வாரை
பிஞ்ஞினி கௌ தமிகந்த னதிககரைகள தொறுமே.

1394. கருணைவிசு வேசனுளங் கனிநதருளுங் காசி
காஞ்சிமா யைமதுரை கடலவணணன துவரை
குருகுலமா ரயோததிதிகழ அவந்தியிவை யாதி
கொடியாடு சூளிகைகோ புரசசிகர மாடம
மருவுபுர நதொறுநதரும கேததிரங்கள தொறுநான
மறையவரா யிரமபேருக கறுசுவைவெய பருப்பு
சுரபிநறும பாலசீனிச சருககரையின அடிசில
தொழுதருசசித தவரவரிச சையினருந்தக் கொடுதனே. ()

1395. தீனரிரு கட்குருடா திருவுணரா வறிஞா
செபபினள வறறவராயச சோநதோாகு முதவி
யானபுவி தானமிளஞ சேதாவுங் கனறும
ஆகநிறை கோதானம பூதானங் கொடுததுப
பானலவிழிச செவ்வரிகள பரந்துகடை மதாததுப
பருமணிப்பொற குழைகிழிததுப் பைஙகுமிழின மீளும்
மானமுடைக் கனனியாகள பலகோடி தானம
மறையவாக்குச் செந்தழல்முன வதுவைபுரி வித்தான்.

1393. பாரதி—சரஸ்வதி நதி; வேகவதி—காஞ்சிக்கருகில்உள்ள நதி; வைகை நதியையும குறிகளும்; சரயு—அயோதனிக்கு அருகில்உள்ள ஒரு நதி; அமுத நதி—பாலாறு.

1395. பரனல்—கருங்குவளை.

1396. வழிவழிகள் தொறுந்தண்ணீர மணிப்பந்தர் வேயநது
வந்தவாக்கெ லாஞ்சாதி மணமிகுகற பூரம
பொழிமதுப்பா நிரியேல மிலாமிசசை கமழும
புனிதசீ தளதண்ணீர பொறகரகத் துதவி
உழிகடொறு முறுகவிழுமெல லிதழ்கருங்தேன் பிலிற்றி
யுமிழுமலாவல லரிபொதுளா ராமமிக வைத்துச்
சுழிவிரவு முரிநிரைசசா கரநிகாவா விகள்செல
சூழலதொறும அகழ்ந்தகழந்து சோலைகளை வைததான.

1397. நெநதழலோம பியஅசிதன ஓதினமோ தீததத
தீரதநிற புணணியங்கள செயததனால இவனறன
தநதைநர கநதணநது நிபபியமாம அணங்கு
சதநெருங்கு தேவவிமா னதநினமிசைச சாநது
புநதிமகிழ பொனனுலகெய நினனெடுநாள அங்கண
பொருவறுமுத தமசுவாகக போகமெலாம அருந்நித
தொநதமறறு நாட்களபுரி புணணியததால மேனமேல
துறககததில அநிகசுக துயதநிருநதான மாதோ. (36)

1398 மறையசிதன அபபடிதீத தககரைகள தோறும
வதிநதுவநிந தேநெடுநாட புணணியங்கள புரிநது
முறைசிலநாட கழிநதபினனா நமமதையை யடைநது
முகமலாநது விசசுவபா ததநிறையின மூழகிக
குறைவறுதே வாகுமிரு டியாகுநதாப பிதநுக
கூறுசநதி விதிமுடிதநுக குலவுமறை யோாககே
யறையுமருந தானபனத தானலகி யொருநாள
அறுசுவைசெய கறிபருபபின அடிசிலபகிர்ந தனனே. (37)

1399. அருமறையோா தமிறசிலாகள அரமபைநறுங கனிகள
அறறதனால இனனடிசில அருநதாமல இருநதா
பருவரலுற றனனதனக கணடுபுரோ கிதனப
பாதநதுவிளித திஙனகதலிப பழமழைப்பித திடுகென(று)
அருளியொரு நூறுபழங குறைநதனவெவ விடததே
யாகிலுந்தே டிகடிதீக கழைப்பித்துத தருகென(று)
உரைசெயவிப போதுபழம இஙகிலையந நியமாம
ஊாதேடின நாளைமறற நாளவருமென றுரைததான. ()

1396. ஆராமம்—நாதவனம்.

1398. தர்ப்பித்து—தர்ப்பணஞ்செய்து.

1400. பினனுமுரைப பானியம மெனகொலரு மறையோர
பிரியாமல அருநதுபகற பெறஅரமபைக கனிகள
எனனவகை யிதறகுதவ இபபோது வருமென
றியமபினவன தனோநோககி யெபபடியா கிலுநீ
தனனைநிகா வளஞசேரும விநதியா டவியிற
தகபோ தமைவிடுதது தகுகதலிக கனியெம
இனனலறக கொணாமினென வுரைததுநறுங கனிகள
இகணமுன வரவழைபபித திடுவென இசைததான.

1401. அநதஅம யதனினலவ வசிதனோநோ நோககி
அறைகுவனக கனியிரடடி யாயநாளை ஈறுநாள
தநதிடுவல எனனலுமப புரோகிதனை நோககித
தகஅசி தனமீளச சாறறுவனகா திணையிற
செநதளிரகை புதைதிதனை விரதபஙகம வராமற
சிததமகிழந தெநதவகை யாகிலுமநீ கொணாடெனன
புநதிமகி ழுமபடிதந தருளெனறியற கிதஞசொல
புரோகிதனே நினமலாதாள போறறிமிக போறறி (40)

1402. னெறுரைதத பினனரசி தனகரும மனைதது
இதமடபுரியும அவனபுரோ கிதனிதறகென செயகென
செனறுகொடு வரவிடுதத திசையனைதது இலையே
செயதெனகொல எனபபுலமபிச நெதிகரும ஏலவை
தனறுணையாய அருகிருகரும விபபிரசு தீர்த்தன்
சாறறுவனமேற றிசையினிபரு சரிபிலிறறு தேறல
மனறலகாழ மலாசபோலி சூழவீமேச் சரத்தின்
மருஙகுசுறறும அரமபைதிரள வநிதனபா ரெனறான.

1403. அஙகணெரு நூறுபொனனுக காயினுமெப போதும
அரமபை கறக கனியுளதென றறைநதனனக கணமே
பொஙகுளமல கியமகிழசசி மீதூர எழுநது
புரோகிதனதன உழையோரைப பொருகெனவே விளிதது
செஙகைமிசை நிறையவரும பணமுதவி வாழைச
செழுஙகனிவீ மேசசரதநிற செனறுகது மெனக்கொண(ட)
இங்குவரு மினகளென விடுப்பவவ ராஙகண்
எய்தியருச சகரையடைந் நியம்புவர்கள் மாதோ. (42)

1404. மழவிடையங் கணனமலாததாள வழிபடுசித தாநத
மறையவாகள குலதிலக வரமுநிவீர! வாழைப
பழமவிலைகுத தருமினீர சொனனபடி மறுமற
பணநதருகின மறுமெனனப பவளநெடுஞ சடிலக
குழகனையா ராதனைசெ யநதணாகள எங்கோன
கொழுகனிபண ணவாபொருட்டுங கொடோமெனறு சிறறம
எழமுனிநது போமினகள எனகனிகேட் டவாபோய
இறைவனதி காரியருக கெயதியிவை யுரைததா. (43)

1405. நிருத்தனெனும பெயரதிகா ரிகசிசைய அரமபை
நெகசுனி நாறறுரைகசீ ரைநதுபண மாகக
கருதசிதாருமித துதவியவ ருடனகூடப போகிக
கணணுதலை வழிபடுமா கமமறையோ தமபால
விருததமறப செனறுங்கட கரமபைநறுங கனிகள
மிகவுளவே யெனறுபண மேறபோடடோவாழை
பெருநதகவிழ தலைததாறறுக கனிகளகவாந தொலலை
பெடபினமறை யோபொருடடுப
[பெறவடைநது கொடுததான. (44)

1406. கரியிலலா மறையோாகசெல லாமுதவி யசிதன
கடடுரைகேட குமடபுரோ கிதனுநிருத தபபோத
துலியதிகா ரியுமநிருபற கருசசகாவந துடனறு
சொலலுமுனை மசிதனனான தானமிகு திகளை
நனிமகிழசசி யாலுரைததிவ வசிதனவெகு தீாதத
நனகரைக டொறுமிகுபூ ரணவனன தானம
இனியதா னமுமுதலா மெணணிலபல தானம
இருபிறபபா ளாகசுதவி யெனறுமகிழந தனனே.()

1407. மறையவாகள பொருடடுநலம வளாவீமேச சரத்தின
மணிகோயிற சிவமுறையோ வசமாகத தெரிந்து
நறைகமழவா ழைபபழமநூற றுகசுவிலை யாக
நறபணமபத துதவியவை நனமதைதீாத ததிற
குறைவறவந தணாகசனன மளிதனனென றுரைததா
குரிசிலவை கேடடாவந கொணடுபுரோ கிதனை
அறையுமதி காரியையும அனுபபியசி தனுகசும
ஆதரதின உடுவுறைகள் அகமகிழாதே யளிததான. (46)

1407. உடுஉறைகள்—உடுப்பனவும் உறையுளும.

1408. கனைகழறகால நிருபனலகும உடுவுறைகள வாஙகிக
கதழொரிவேட டருளசித னயலடைநதா கடுகைக
நனைகமழகோ டூரவீ மேசசுரனைப பூசை
நநதாது புரிநதசிவ அநதணாபுங கவாகள
இனையகரு மஙகளெலாங கவலையுளத தடகஙி
எறிதிகிரிப படையரசற கியமபிவிடி வேலோய
தனையடைநதோச கருளவீமேச சுரனகனியை நாஙகள
தகுவிலைகா யொருகாலுஞ் சற்றுமளித திலமே. (47)

1409. எஙகளையும அவமதிதது டதிதபுரோ நிதனின
எறுழவலியால நிருபவதி காரியுட ஙடைநது
சஙகையற முனிநது பததுப பணஙகொடுதது கடுகைச
சடையோனுக கபிடேகந தகஙகிவே தனஙகட
கிஙகிதமாங கதலிநறுங கனிததாறறத தடிநதே
யிதுசிவத துரோகமென எணணுமல இவாகள
செஙகைகொடு போயினரிந நாளவரையு மிநதச
செயகையைவேந தேநாஙகள சிறிதுஙகண டிலமே (

1410. ஒளிறுவடி வாடடடகைகை நிருபனிவை கேளா
உததரஞசொல லாதுவறி திருநதுவியப படபோற
பிளிறுமத மாவுரிததோன பொருடடான கவிகள
பெறுவிலைகு மேலதிகப பணஙகொடுததா ரெனறீ
வெளிறுரைபப தேளினியிப படிவாரா தெனறே
விடைகொடுதமத வினனுளததில அருக்சகாநி திதமக்
களிறுகைககு மிவனசிவத துரோகியென ஓாது
கடஙகுவிதது வீமேசன கடிநகரி லடைநதா. (49)

1411. உலமபுனைதோட புரவலனபைங கதலிகொடு வநத
உழையோரை விடுதது ளதறற சஙகையற எழுநது
பொலமபுனைபன மணிகுயிறறந தபபுரததை யடைநதான
பொருவிலநதத துரோகததா லவனதாதை தனையும
நலமபுனையிந திரலோகத திளினைறு கொடுபோய
நரகிடையுற றனரிவனந நாள முதலாய்க கொடிய
அலமபுனைவெங கயரோகங கொடுமரிததான பாபிக
கனறெட்டி யினறுநர கனைதது முழன றனனே. (50)

1412. நிதிபுரி யாஅரசன மணிமாட நகரம
நிகரிலபடைச சாமந்த நிருபாகள்கொண டிவனதன
வீதியொரு புடையிருகும புரோகிதனகண ணிரணடும
வெடிததுவிழப பிடுங்கியெறறி விறறறேயம
[விட்டுப
போதியெனத துரதனாமற றவனெங்குஞ சுழன்று
புரைவிழிநோ வாலநாரில லாவிடதின மரிதான
காதியிவன றனநரகுயத தனரிவன தாதையையுங
களியெடுதத நாளமுதலாயக கடுநரகுயததனரே. ()

1413 ஓங்கெயிலவீ மேசசுரததி லரமபைநறுங கனிமிக
குளதெனற மறையவன செத தொகைகலுடன
[நரகத(து)
ஏங்கியிடாப படகைகால தூதாவதைக கினரூா
ஏநதலதி காரிதுனை யெயிறறரவா லிறநது
நீங்கரிய அளறிடைகூற றுவாவருததக கலுழநதான
நிதாகளா மறையவாகளை நிறைகனிக எருநதித
தீங்குதரு பெருவயிரு யிறநதுநினை யோடு
தீயநர கிடையரறறித திகைததுழலகின றனரே ()

1411. கதலிநறுங கனிததாறு தடிநதிடுகே சரியாங
கதழெரியந தணனிசைசெங கைபபிளைவை யதனுல
மதவலிதிண டோளிறறு மாயநது சுறறத துடனே
மறலிபட ராலளறறில வருநதுகினரு ரெனறும
உதவரசன புரோகிதனறன புரோகிதனசொன
[னவனபோம
உழையோாக எதிகாரி உணடவாகள அறிநதோா
விதவிதமாஞ சுறறமுடன கோடியுகம நரகில
வீழநதினனும வருநதுகினரூா வீடுசநதி யறவே. (53)

அத்தியாயம் 51.

சிவத்துரோகிகள் நரக வேதனை—தொடாசசி

சிவலிலம் கவர்ந்த துரோகம்

சக்ரபுரம் எனனும நகரில் சவிதா எனனும் அந்தணனுக்கு மக்கள் மூவர் இருந்தனர். மூத்தமகன் பெயா சாந்தன். அவன் சிவபத்தியும் அடக்கமும்

1414. சந்தியறவே—சந்தித்தல் (கூடுதல்) இல்லாது.

உடையவன். அவன் தன் பகு நிலத்தை அரியீசுரத்துச் சிவபிராணுக்கு அமுதுக்கு என்று உரிமை செய்து விட்டு வெதிரிகாசிரமஞ் சென்று துறவு பூண்டான. பிறகு, அரியீசுரப பணியாளாகள சாதன நிலததைக கைக கொண்டனர். சவிதா அவகளைத தடுதது, 'எமகன சிறுவன, பித்தன, அவன் துறவியாகிக் காட்டிறகுச சென்றதால அவனுககு நிலதில உரிமை யில்லை. எகளுககு அவன எழுதிவைத்தது தெரியாது. ஆகையால், நிலத்தை விடமாட்டேன' என்று வாதாடினான். இருதிறத்தாரும் அரசனிடம் முறையிட்டனர். அரசன் அத்தனனை நோக்கி. 'எனனமேனும் ஈசனுக்குக்கென உரிமை யாக்கப் பெற்ற நிலமும, கனனியும், இடபமும் எவராலும திருமபப்பெற முடியாது' என்று நிலததைச சிவபெருமான ஆலயததார்க குரிமையாகத தீரப்புக கூறினான. அரசன இறதத பின சவிதா மீளவும் அநத நிலததைக கைகொணடான. அப்பொழுது சாமந்தன என்னும் வேற்றரசன் அந்நாட்டைக் கைக்கொணடான. அவன சவிதாவின செயலைக் கணடிததுச சவிதாவின பொருள்கள் யாவையுமே அரியீசுரத தீசனுக் காக்கினான்.

சவிதா மனமுடைந்து ஊரூராய்ந திரிந்து மாகததேசததை அடைந்தான அநநாட்டரசன இவனுககிரஙகி ஆதரவு செய்தான். அரசவைப புரோகிதன விசாந்தன சினகொணடு சிவததுரோகியான சவிதாவையும் அவனை ஆதரிதத அரசனையும் வாளால வீழ்ததினான. தனனை எதிரதத அரசன படைகளையும கொனறு குவித்தான. இச செயலைக கணடு நடுஙகி வணஙகிய அரச குமாரனுன சுமிததிரனைத தெளிவிதது, அவனுக்கு முடிசூட்டி ஆசி கூறினான. சுமிததிரன விரும்பிய வணணம் இறந்து போன படைகள் உயிர் பெறறு எழுமாறு அருளினன அததகைய புரோகிதனுன விசாநதனுககுச சிவலோக வாழவும உலகப் பெருமபுகழும கிடைததன.

சவிதாவுககும அவனுககு ஆதரவு கூறிய அரசனுககும மீளாப பெரு நரகு கிடைததது.

அத்தியாயம் 51.

சிவத்துரோகிகள் நரகவேதனை—தொடாசசி

எழுசீர் விருததம்

1415. அணட மீதெழு கொணடல சேரிடி
யங்கண வாயவிடு தநதியென(று)
மணடி சாமுகம விணடுபேர
இபங்கை வீசு கடங்கணமேல

1415. தந்தி, இபம்—யானை; கடம்—மதம; யானைமததநில வண்டு நினைத தல—"மதக் கிவணட வணடு" சிதா—2313. இசசெயயுளின ஈற் றடி விளங்க இல்லை. சிருஙகலை—விலகு.

வண்டு பேடயல கொண்டு லாவி
வதிந்த திலலை விலஙகிஞல
திணட வாவிதல கணட தான
சிருஙக லாதியுஞ சோவரம. (1)

சிவநிலங் கவர்ந்த துரோகம்

சவிதாவின் கதை

கலிநிலைத்துறை

1416. **கோ**னமே லுசிப பமபர மாடுங குறியெனன
மேனமேல வானிற சுறறிய பொறறோ விசையாலோ
கானமே லாடு மேடையின மினஞா களிமஞ்ஞை
போனமே ஞகாமகிழபூச **சக்கர** புரமாதோ (2)

1417. **அ**ஙகண மேவு மறையோன **சவிதா** அருணமைந்தா
பொஙகுஞ **சாந்தன் வெகுதனி வித்வான்** புகலமூவா
தஙகு மிவரின முனஞைன வினயம தருமஞசோ
துஙகன சிலன மிகுபா கததின துகளதீவோன. (3)

1418 **தே**ரா வீதி **அரியீச் சரஞ்சேர்** சிவனுககே
ஆரா வினபத தாலொரு பக்கம அமுதுகஙக(து)
ஏரா பூரி நிதியற றெணணுள இருநானகிற
பாரா **வெதிரி காச்சிர** மததிற படாகுறருன. (4)

1419. **சா**கா சனஞ யததுற வாசான சரணஙகள
ஏகா தரவா யிதயத துனனி யெநநாளுங
மோகா சலநீத திறையோன தவமே முயலவுறறுன
வாகா மீச னிலமநே டினாசை வாகளியாரும. (5)

1420. **க**ணடா சவிதப புதலவன நிலஙகள கடிதேகைக
கொணடா பினனா சவிதா அஙகண குறுகிப்போந்
தணடா போலக கலுழாதே கோபித தறைகிறபான
வினடார் வமபோ **யென்மன அந்தோ வெறிகொண்டான்.** ()

1416. **போன்ம்—போலும்.**

1418. **பூரி—மிகுதி.**

1419. **சாகாசனன்—இலக்கறி உண்பவன்; சாகம்—இலக்கறி; அசனம்—உணவு.**

1421. ஊரும நிதியும இலலுந துறநதே உனமத்தப
பேருங கொணடிவ் விடமவிட் டுநதோ பிரிநதேகான
சேரு மவனுக கேதென றுரைததான சிறிதுணடோ
ஆரு மிலையோ அவனீந ததுயாம அறியோமால. (7)

1422. சேதன மறறே பிததா மைநதன செயதனம
சாதன வோலை தநதன ஞெவித தகைமைததாம
நூதன மான விநோதம தெனகொல நுடஙகேறறுக
கேதன னுககே னுமமொழி தீதாங கிளகருங்கால. (8)

1423. பிததா முணாவாய உரிமையும இனறிப பெயாவோனசொல
எததா மவனல கியதோ நலகிய திலையெனறு
சிததா மிருடிகள சொலகின றனாநீ தெளிசிநதை
வைததா மெஙகளி தெனபதென பிதநீ வறிதேபோம. (9)

1424. எனறே சொலலி யவனீந ததநின யிறைகநீத(து)
அனறே யெனறு பலகா லுரைததிட டவாமுனனே
நினறே முனிநது நிலததை மறிததான நிருபனமுன
செனறே முறையிட டொருவாக கொருவா செருசசெயதா. ()

1425. கேடா நீதிக குரிசில மறையோன கொஞசொறகேட(டு)
ஏடா சீயங கெதிரநில லாதிவ விடமவிடடுப
போடா எனறே பினனு முரைபடான பொறிததீசற(கு)
ஈடாய விடட இடபங கனலி யெவாகொளவா. (11)

1426. எஞசின செமபொன கொணடே தாரா விரைதினறு
துஞசினா போலக கிடவென றேடடிித தூரததில
வெஞசின மாகத துரததின ननறே விநபூமி
பஞசின மேவுஞ சீறடி பாகன பழனமமால. (12)

1427. தரமலி கோனெடு நாளவாழந திறநத தறகாலம
ஏாமலி செயய மறையோன கைக்கொண் டிருத்தான்வெம்
போாமலி வைவேற சாமந் தாசன் பொருகெனனச
சீாமலி யநதத தேயந தனதாத திறைகொணடான. ()

1426. தாரா—தரப்பட்ட; சீறடி—சிற்றடிப் (பாவதி)

1427. தற்காலம—அத்தக காலம்.

1428. ஆனிய பருவம நீதிச செங்கோ லரசனறன
பானிய மஞ்சேர் கோவி லரிபபோன பகாநதான ; மன
மானிய மெனறேன கொண்டா யெனறம மறையோனதன
தானிய முங்கேழ போகமு மீசன தனகநதான (14)

1429. எலலா நிதியும அபரா ததுக கெனவாங்கிக
கலலா னீழ லிறைவற கீநது கடிதங்கண
பொலலா மறையோன தனீநீத தனனப பொழுதேதான்
செலலா நானு தேச மனீனதுங திரிந்தானுல. (15)

1430. பூவுறை மாதனீ யாங்ட மினீளஞோ புடைநோகநித
தூவுறை வானபொன மழைபெய தலநோ சொலவேம்பின
நாவுறை தோகைகள கைசசிற கால நடமாடக
காவுறை மநதி மலாதூ வுமமா கதநேசம் (16)

1431. மனனுங கோவைக கணடுசொன ஞனறன வரலாற்றை
இனனும நீவெரு வேலவெரு வேலென றிறைசொலலித
துனனும வேத பாரக ! இனறு தொட்டெமபாற
பனனும ஆசி யுரைதநிடு விங்கே பரிநதெனருன (17)

1432 வேநதன அவையிற புரோகித ஞன விசாந்தன்முன
போநத மறையோன றனீனபபாத தங்கண புகலவானீ
ஆயநத சிவதது ரோகி யாமநிற கையநதீர
ஏநத லிபபோ தேது புகன ரு னெனசசொனனுன (18)

1433, ஆத தாயியி னுமமதி கனனென றறிஞோரால
ஓது கினற சிவதது ரோகியை உளமீநில
ஏது வெனன வெனறுண ராமல எநிகணட
போது வாளால தடிநதிட வேணடும பொருகெனன. (19)

1434. ஆயுங காலெங குரிசில முனமவந தஞசாத
நீயும பார சிவதது ரோகி நினகினனே
மாயுங காலம வநத தெனகைக வடிவாளாற
காயுங கோபத தெறறினன முனசே கரமவீழ (20)

1428. ஆனியம்—நாள். அரிப்போன்—ஆயபவன. மானியம் எனறு என கொண்டாய்.

1430. பூவுறை மாது—இலக்குமி. நா—நடு.

1433. ஆததாயி—கொலைஞன், கொடியன.

1435. தானை வேதன முனிநது புரோகி தனைநோகஇ
ஏனை யோமறை யோனை வதைததா யெனசசொனன
கோனை நீயுஞ சிவதது ரோகி குறிததேனநீ
வானை மேவா தடுதும எனறே வதைததிடடான. (21)

எழுசீர் விருத்தம்

1436. கொடிய வஞசமறை யவனும வெனறிதிகழ
குரிசி லுஞசிறிது பொழுதிலே
மடிய அஙகணுறு படைக ளெணடிசையும
வளைய வநதுசின மருவியே
நெடிய வெமபடைகொ டிரிய வுமபடிவ
நெரிய வுஙகைபுடை யறையவும
முடிய வெமபுமுயிர தடிய வுஙகருதி
முனனமே பலரு மனலிஞா (22)

1437. ஒருவ ருகொருவா கறுவி வடடவிழி
உதிக னறபொறிகள சிதறவே
பொருப டைதததலைவா சிலாமு டிததொகைகள
புரள வெடடியய லெறியவே
பெருகி ரதததுடல பொரித ரசசிலாகள
பிழிய வடடகள மிதுவெணத
திருகு பெயசசிலைமொ டிபமருப பிணைகள
சிலாப றிததுதறி யுழறுவா. (23)

1438. சிலர டறபுரவி கலிலாம வெடடிமுடி
சிதறி நடடமிட வவாமுனே
சிலரு டறகுறைக ளெதிரகை கொடடிமுறை
செகசெணச செகண செகணெண
சிலா களிறறுரிவை புரைவி ரிததலைக
செயுந டததினமுனம மகிழவே
சிலா நகைததலற நுதலவி ழிக்கடவுள்
திருவு ளததினவர மருளுவா. (24)

1439. கடாமு டிகளுரிசில பெறுத வததினவரு
சுதனருடபெறு சுமித்திரன்
அடலவி டைக்கடவுள நிலமெ டுததமறை
யவனு மறறவனை யணுகியே

தொடாபி ருததுமிட லவனை வெறறிமிகு
தொடாப டைததிரஞம அமலனுல
மடிய இதததனையும எதிரகு றிததுவிறல
மனந டுகமுற மறுகினை. (25)

1440. வர முனபுள புரோகி தனசரண
வாரி சமபரவி னினறு நால
ஆர ணஞசொலபக வானஇ யமபுதிமு
ஞக வநதடையும அநதணன
நேரி றநததனை கோவி றநததனை
நீளிருபபடை யிறநததனை
கார ணமடிகறி வாயமை யெனறுபல
கால முனிதாழு திறைஞசினை. (26)

1441. வநது வநதனை புரிநதிரநத மன
மகனசு மிதநிர னியமபவே
சிநதை முநதுரை தெளிநது ணாநதவை
சிறநத சாநதனுரை செயகுவான
நிநதை யநதண னறிநது மெநததத
லிலஙக வாநதவ னகநததய
லநத நாநதப னிகழநத வனகொடிய
வாததாயியட மாயநதனா. (27)

1442. இநத வாயமையத னுககொ ரையமிலை
யெனன மனமக னியமபுவான
அநத ணைச! அடி யோமபு ரிநதவை
யனைதது மேபிழை பொறுததியால
முநத வேவறி திருநத சேவகா
முகநகொ டேவர இயைநதுநீ
சிநதை செயதருடி யெனறு பூவின முறை
செமபொன மாமுடி வணஙகினை. (28)

1439. மிடலவன—அரசன.

1440. எனை—எனனை! எனன காரணம.

1441. சாந்தன—விசாந்தன; எநதை—சிவபிரான; மன—அரசன.

1442. வறிதிருந்த சேவகா—அபசாரம் செயயாத சேவகப் படைகள்.

1443. அனன வனறனை விசாநத னேககியட
லேறெ னுங்கட லுடைபபுவி
மனனா மனகுமர ! குசல னீதிமதி
மானி யமபுமொழி வாயமையே
முனனா நிநதையப ராதமேசெயது
முடிநத நீளகொடிய தநதைதான
இனனம வநதுமணி முடிக விததர
சிருகக யானபுரிவ திலலையே. (29)

1444 தொழுது போறறிசெய நிரநதி ரநதுகுறை
சொலலி வீநதபடை யாவையும
பழுதி லாதுயிர பரிதது மீளவவை
பணடு போலவருள கெனறரு
உழுது வணடுமுர லிதழி யஞசடில
உமபா கோனருள இனிகனைம
முழுதும வநதுலவு மெனறு மமபடைகள
முநதி முநதியெதிர வநதவே (30)

1445. முரிதி ரைபபரவை உலக னேததுமவிறல
மொயமபு கொணடவிறை மைநதனொ
அரிது நிததுவரு படைக ணுறறுமனம
அநிச யிததமல னருளெனுப
பெரிது பதநிசெயது தவவு ருககொடு
பெறுமபு ரோகிதனை யேதநிஞன
பரிநி யொநதமலர மழைசொ ரிநதமரர
பணிகள துநதுமி முழகினொ (31)

1446. கஙகை யஞசடில அஙகணன சரண
கமல மேதநிசெய கணஙகள சூழந(து)
எஙக ணுஙகுலவு தஙக மானமிசை
யேறி வநதெமது நநதியெம
புஙக வனகருணை யாறற வமபுரி
புரோகி தேசனினை மானமேல
மஙக லமபெருக வஙகழைத நினிது
வருக வெனறெமை யனுபபினன். (32)

1447. ஆத லாலினிது மான மேறுக
அறஞ்செய புதிதரா பவுததிரா
தீதி லாகிளஞ்ரா நணபா பறறினா
சிறநது நினஞெடயல சேரவே
பூத லததைவிட வருக வெனறுசுரா
புகழு மானமிசை யேறறியே
காத லிறசுடா விளககு நறறரும
கயிலை மாலவரை விடுததனா, (33)

1448. பாவ மலகுசவி தாவி ளமபிறை
பகீர திகசுணமுழு குஞ்சடைத
தேவா தேதவவிறை வறகெ ஞததனது
சேயமு னலகிய நிலததினை
ஆவ லோடனு பவிதது நலகுர
வடாகக வேவறிய ஞுளம
நோவ லிததுகடை தோறு மூனறுபலி
நொயதின வேடடுவறி தெயதினை. (34)

1449. சிறுவ ருநதமாமை வியரு மறறிவா
சிலகக மேவுபுதல வியருமால
வறுமை மைநதாமை வியாக ஞுமமிடி
மறிதது டாபிடா பிடிததுநெ
ருறமு னுநதமறு தேச தேசநடு
வுறற காலியொரு மறையவன
கறுவி வாளகொடு தடிநத னனகொடிய
கால துதாநர குயததனா. (35)

1450. அனநத கறபமள றெங்க ணுநதுயரி
லாழநது வீழநதனன தனறியும
இனநது யாகடலு ளையது கினறனெ
ரேது வினறியறி ஞோரவை
நனநத லகணுறு மனன னுஞசிறிது
நடபு வைததவத ஞலியோ
மனநதி கைததுவடி வாளி ஞலுயிர்
மடிநது வெநரகில வீழநதனன. (36)

1449. மறையவன்—விசார்தன.

1450. இனம—இன்னும்.

1451. அனைதது யிாக்குமவரு காரணங்கொடுமை
யான பாவமள விலபொருட(டு)
இனைததெ னுதுவரு முணைம மனனவனும
ரான னைமறை யோனுமே
தினைதது ணைப்பொழு தளறறில வீழநதுயிா
திகைதது யிாத்தலறி முறசெயல
நினைதத ழுங்கிமெலி கினற னாகொடிய
நிரய மீதினிலிவ் வரையுமே. (37)

அத்தியாயம் 52.

சிவத்துரோகிகள் நரக வேதனை—தொடாசசி

சிவபசுக் கவர்ந்த துரோகம்

பாண்டவர்களில் மூததோனன தருமபுத்திரன் சுவர்ககம் போவதற்கு மூன (பொய சொனனதால) நரகதததைப் பாரதக கோந்தது. யமதருமராஜன தருமபுதிரனுகு நரகதததைக காடடுமபோது சிவனது பசுவைக கவர்ந்து நரகததில இடருறுவோரைக காட்டி அவாகள் செயத பாவதததைப் பகாினெறனன.

குஞ்சரம எனற நாடடில் வசுதை எனற நகரததில வாழ்ந்த விப்பிரமணி என்னும மறையவனுகு இநதிரன அருளால நிவயமணி ஒனறு கிடைததது. அது நாளதோறும ஆயிரம கழஞசு பொன நலகும. அபபொனனைக கொணடு, அவன அளவிலா அறம புரிநது வாழநதான. ஒருநாள அவன ஆயிரம பசுகளைத தானமகொடுததான. அவறறில, வசநதேசருக கென விடட கோயிற பசு ஒனறும கலந்து எண்ணிக்கை அதிகமாக இருநதது. வசந்தேசா திருகோயிலின அரசகாகள் அதை இது கோயிற பசு எனறு தடைசெயத போது ஈசன் எனகுக கொடுதத பசு இது' எனறு கூறி அந்த விப்பிரமணி பசுவைக கொடாது அவாகளைப போகவிஞன அவாகள் மதிவிசாலன எனனும அரசனிடம் முறையிட்டாகள். அவன அவாகள் முறையீட்டைக கேட்கவில்லை. அமைச்சன சுவீரன விபபிரமணியின பிழையை அரசனுகு விளகி விபபிரமணியைத தணடிகக வேணடுமெனறான. இநதிரன் அருள்பெறறவன் விப்பிரமணி, அவனை நான் ஒனறும் செயய மாட்டேன எனறான அரசன. எனனகொணட சுவீரன அரசனைவிடடகன்று காடடிற்குப் போயவிட்டான. அஙகே சுவீரன் உணவின்றி வருநதாமல இந்திரன காமதேனுவைக கொடுதது அவனைக காததான. அரசன அமைசசனை அழைத்துவர ஏவலாளரை அனுப்பினான. சுவீரன் வராமையால, தானே

1451. இவ்வரையும்—இன்றளவும.

அவனை வலிதிற் கைப்பற்றிவரப படையுடன் சென்றான். வழியில தனிய போது, இரவில அவனுடைய பட்டக் களிற்ற அவனைக கொனறுவிட்டது. பிறகு, மதிவிசாலன மகன சததிரசேனன அரசனான சததிரசேன சுவீரன மனப்படியே விப்பிரமணியை வதைததான அப்போது இந்திரன வெளிபபட்டு அந்த விசேட மணியைச சததிரசேனனுக களிததான. சததிர சேனன பசுவைத தானமாகப பெற்ற வசு எனனும் மறையோனையும கசச நாட்டிலிருநது வரவழைததுப் பசுவைத திருகோயிலுககு அளிதது வசுவின கணகளைப் பிடுஙகினான. விப்பிரமணியும் மதிவிசாலனும வசுவும் இப்போது நரகில வருந்துகினறனர.

இயமன இவ்வாறு கூறியதைக கேட்ட தரும புததிரன வியந்து நரகக காட்சி முடிநத பிறகு சுவாகதம அடைந்தான.

அத்தியாயம் 52.

சிவத்துரோகிகள் நரக வேதனை—தொடராசசி

சிவாலயப் பசுக கவர்ந்த துரோகம்.

எழுசீர் விருததம்

1452. நீறு கணடிபுனை சூதமா முனிவன
நெகரி தழசசிறு முறுகுடைந
தாறு மெனபத மடுதது மடடுழு
தருநதி நனபெடையொ டளிமுரன(று)
ஏறு கினறஇத ழிசசெ முமபவள
ஈருஞ சடைகடவுள மலரடிப
பேறு கொணடுரை செயுநத யாவிலவரு
பெடபின மாதவரை நோககியே. (1)

1453. அநத ணீரொருமை யோடு கேணமினமுன
அறிநத வாறுபின ரறைகுவன
இநது வேணியம லேச னனபசுவி
யாவா பூரியா நராதமா
சிநதை செயதவை கவாநதி யாதுகதி
சோநது ளாரவரொர் காதையைப
புநதி யாதரவு கூர வோ சிறிது
புகலவன நீபுனித மாகவே. (2)

1454. பாண்டு மனனனருள் குமரன நீதி பொறை
பானமை வாயமைதவ மலகுசீர்
வேணடு செலவமிகு தயவு சீலமதி
விரத மாதரவு ஞானமநோ
ரண்டு போரில விறல வாகை சீர்த்தியுணர்
வீகை மேனமைகுரு சேவைபார்
ஆண்டு பறறறல பவிததி ரஙகதிகள
ஆண்மை சோதரும புத்தீரன். (3)

1455. வீம னுதியபி னவாக ளாறசமரில
வெறறி மாமுர சதிாததெதிாத(து)
ஏம மானதுரி யோத னுதியரை
இரவி மண்டல நடுசசெலவான
சேம மானபடை கொடுத டிநதுகிரி
திரளபு யததுமலா வாகையன
தாம மாதரும புததி ரனபுவனி
தாஙகு பாரமும அகறறினை, (4)

1456. அளவி லாதபெரு மைககி டஙகொணமுடி
யணணல போபுனை உதிட்டிரன
துளவ மாலெனவொ ராழி யெணடிசை
துலஙக மேதினி யுருடடியே
வளமை யாயரசு செய்த பினதனது
வடிவ மோடுவிய னுலகினமஞ்(சு)
உளம காகநெறி செலலு நாபபணைதா
தோறறி னனதரும ராசனே. (5)

1457. தந்தை தாளமலர்முன வீழநதி றைஞ்சியொரு
சாபி ருந்ததன யனமுகம
சிநதை யேமகிழ நோக்கி ஆசிபல
செயயு மேலவைகடல வையமேல
வந்த தீவினைநல வினையு ணாஙதெழுதி
மருவு சித்திர குத்தன் முதற
பநத மாயவரு கணககா தெனறிசை
பரிககும வேந்தனமு னுரைபபராால. (6)

1456. மஞ்சு உள்ள மகா கம் மெறி—மேகம் உலவும் பெரிய வானதது வழி.

1458. நீதி யாலநடுவ ணுனை கொறறவ !
நிரநத ரனதரும புதநிரன
பேதி யாதமொழி யானன னீதியொடு
பெறற தாயென உயிராகலாம
ஆதி நாணமுத னடாத்து கினறமுடி
யரசன விணணுலக மதனிலே
கோதி லாதுசெல வேணடு மாயினுமெய
கூறுதும மொருசொல கேணமதி. (7)

1459. முனனம ஒனனலரை வெனறு வாகை புனை
மொயமப னமபுவி நரேநதிரன
எனனு மனனவன வெலறக ருஞசமரில
இகக ணமபுகறி யெனறயல
சொனன பினனமொழி யாலிடைந தொருபொய
சொறற னனபரி கரிகளவே
சினன வெநரகு கணடு பாவமது
தீர வேணடிடு மவறகரோ. (8)

1460. வழுது கினறவா கணகளி லுளளதை
யியமப வேதரும ராசனமெய
முழுது ணாநதனு மநிதது மைநதனெடு
முனப டாநதுபில மூடுசென(று)
அழுதி ரஙகுமவா தமமை யுஙகொடிய
அளறு தனனைய மனைததையும
பழுதி தெனறுமுறை காடடு மேலவையவை
பாதது மெயநரடு நடுஙகினன (9)

1461. நநதை புணடரிக வதன நோகளியெதி
தனற டகைகமலா கூபபியே
எநதை சிநதுமெரி வாய ளறறினிடை
யிவாகள நொநதுளம இரஙகியே
சிநதை வெமபியெதி தமப முறறவாகள
செயத தெனகொலென இவரெலாம
முநதை யிறபுரி சிவதது ரோகிகள
முயறறி டுஞசெயலை மொழிகுவாம. (10)

பசு கவர்ந்த கதை : 1462—1480.

1462. தணடு ழாயிறை கடுககை யணணலதரு
தனயன ஆமபலநிகா தநதியாத(து)
எணடி சாமுக இபநதி கைககவளி
யிருசெ விபபுறமும விசிறியே
அணடா கோனஇபம நடுஙக வேபனை
அடறகை மாருதம விடுததுவான
கொணடல நீபுவி பிழிநது நீழல பொரு
குஞ்ச ரப்பெரிய தேசமே (11)

1463. பரிகுமம எநதைமயி லோனகு றிஞசியொடு
பாலை முலலைமடரு தமநெயதல
தருகுளு நலபொருள கொணாநது சாநதிவிர
தமப தஞசுருதி வேளவி நிலை
விரிகது மாசசிரமம எணணில தானமணி
விசிறு தீாததபிரு நாலவகை
வரிகுமம யாகபிவை புரிகு வோாமருவி
வசுதை மாநகரம் ஆகுமால. (12)

1464. அநந காசசுருதி வேளவி **விப்ர**மணி
அநதணறகொருவிண ணேரிறை
பொனன காகதுளொரு திபபி யாபபணி
புகுஙக ழஞசுறுபொன ஞயிரம
புனன ரிகுமமத நலகி நீதரும
முழுது மேபுரிநி யெலாறுரை த(து)
இநநி லதநிலை விடுதத னைபுவியில
இறலும நறறரும மெசெயதான, (13)

1465. ணணி லாததரு மஙகள நித்தியம
இழைதநி டுமபகலி லோபகல
வணண மானபசு வாயி ரநதமை
வழஙகு மேலவைவச **ந்தே**சனும்

1462. தனயன—ஐயனார் (சாத்தன). ஆமபல—யானை.

1463. இருநால்வகையோகம—அட்டாங்க யோகம்.

1464. அரிக்கும்—படைக்கும். இறலும்—இறுதிவரையில்.

அணண லாபசு வுடனகொ டுததிடவொ
ராணி தறகுளதி கமமெனக
கணணு ருவயலி னோசொ லபபுதிது
கணடு நலலதெ னசசொனனனை. (14)

அறுசீர் விருத்தம்.

1466. மழுவலனேந தியகடவுள வசநதேச
சூலியினை மலாததா ளெனறும
பழுதினமலாத தூயசைவா கமபபடிபூ
சனைபுரிநது பரவி யேதநதி
முழுதுணரும அருசசகாவந தெநகோமான
பசுகொடுததல முறைமை யோகாண
வழுவிதுவென றேமுறையிட டிளமபுனிறரு
வைததகைநது மறிததா மாதோ. (15)

1467. வடுவகிமை விழிகனிவாயச சிகொழுநன
அளிததருளபூணை வழுங்கு பொனபோற
கடுவிடமுனை டிருணடமணிக கணடனுநல
தினைசேதா கடிதுமககே
விடுவநிலை யெலலீரும போமினகள
எனபபகாநதான விடைசோ கோமான
தொடுகழறகால அருசசகாநொந தரசனுடள
இவையனைதுந துலஙகச சொனனனை. (16)

1468. சுடாமணிசசூட டுரகமுடி மிசைககிடநத
புவிபரிகநு தொடைசோ மொயமபன
கடனெனமற றிவையுணரா திருநதிடகணை
டயலமைசசன கடடு ரைபபான
புடவிபரித திடுமவேநதே! கணணுதலின
பசுவெனவிப போது கேடடும
மடமையுடை யோபோலே வறிதிருபப
தெனனிவனை வதைகக வேணடும (17)

1469. இமமறையோன கொடிய சிவத துரோகியது
ணுலுரைததேன எனன வேந்தன்
முமமையுணரா அமைசசனமலர் முகநோக்கி
அறைகுவனிம முதலீ வேட்டோன

அமமமக பதிதனகஙங கனுகூலன
இவனெமமால அடபப டானநீ
எமமருகி ராமலய லேகுகென
அமைசசனமுனிந தெழுநது நோவான. (18)

1470. இறைவனநதோ சிவததுரோ கிகனியன
அருகிருபப திலலீ யெனறே
முறைபுகலமந திரிவனததிலை முகமலாநது
போயினனபின முனிநதே சைவ
மறையவராம அருசசகாகா வலனசிவதது
ரோகியெனறு மனததி கழநது
கறைமிடறரோன ஆலயஞசென றனாசிலநா
ளிபபடியே கழிநத பினனா. (19)

1471 புரவலனும மதிவிசா லன்கொடுஙகா
னததினமுனம போகிப பனனுள
ளருவுசுவீ ரனையழைதது வரசசொலலுன
அதறகமைசசன மறுதது வாரா(து)
ஒருமையுட னுறறனனபின சினனுளி
லேவறுமை யுறறில வாழகைக
யிரவுபகற றரிகைவறி யாது நொநத
திமையவருக கிறைவன கணடா ன. (20)

1472. காயியநல கியசுரபி யெனுஙகாம
தேனுவைமுன கடித ழைதது
நெயியஙகை தரிததவனபோல நினனதததவெலாம
அளிததருஞம நிமலீ யேநீ
பூமியிறசென றருஙகானீற போநதசுவீ
ரவனவறுமை பூணடில வாழகைக
யாமியலகாத திடவரிதா யறநொநதா
னவனறனைகைகாத தருடி யெனறான. (21)

1473. தருநிழலிந திரனுணை தலிமேறகொனை
டருஙகானந தனலி லொலலீ
வருதரும தேனுவவன குடுமபமனைத்
துமபுரைக மகிழநது நிததங

கருணையுட னனனுதி கடிதுதவ
வாங்கியொகல களிததுண டினப
மருவுசுவீ ரனகமழு மருமலாகா
னகத்திருது வாழுநதான மனனே. (22)

1474. சுரிமுகசசங கிரடடவிறல தொலலிலவிரு
துகளிரலில துவைபப மேரு
கரிபரிதே ரயிலகரவாள காமுகமும
இருவகைய கடறப தாதி
பிரிவறகொண டதாபடாநது பிறழுவடிவால
விசாலனெலலில பெருங்கா னதனின
சரிநடுவண அமைசசனேததன எறுழுவலியாற
கொணாவேணடித தரிததான மாதோ. (23)

1475 மறுபகலமும மதககலுழி வரையருவி
நிகாகவுடபோ வனகை வேழம
பெறுதொடரோ டாளான பிணிபபிறுதது
விசாலனமுடி பிடுங்கி யெறறி
யுறுநிழலில பொருதகளற தொலலியிரும
படைகளபுரத தோடிச செலறு
கறுவியிபம அரசுசெறல கழறியவன
மகறகுமுடி கவிதது நிலரூர. (24)

1476. சுடாமணிபபொல முடிசூடுஞ சித்திரசே
னன்நீதி சொலுஞசு வீரன
அடவியிருக கினறனனமற றவறகொடுவம
றினனெனவிட டொசொற கேட்டு
மடமையொடு சிவததுரோ கமபுரிவிப
பிரமணியை வதைததால நானவ
விடமவருவ லெனறுதன துழையோரை
யவருடனவிட டேவி னனல. (25)

1477. மநதிரியே வியதூதா சொறகளெசித
நிரசேனன மகிழநது கேடடுத
தநதிரமோ டுலகனேததும வாழபொருடடு
விபரமணி தனனக கூவிச

1474. சரி—வழி; மலைசசாரல்.

1475. இறுதல—முறிதல்.

சுந்தரறகுத தூதுசெனற சிவனபசுவைக
கொணாந்தசிவத துரோகி நீங்ன
கந்தரஞசோ ரரைத்தபடிதல் கடுபபஅட
வேணடுமெனக கடிது மாயததான. (26)

1478. எறிகுலிசப படைவலனேந திருந்திரனங
கணவெளிபபட டிவனேம ணிபபூண
அறிவொடுசெற றிடுமரச னருடகுமரற
களிததபக லமரா வானில
வெறிகமழு மலாமாரி பெயதனரிந
திரனதுறகக மேவி னனமுன
மறிமழுவங கையிறறரிததோன பசுகவாந்த
வசுகச்ச மாநா டுறறான. (27)

1479. ஒருகுடைகீ ழரசுபுரி குமரனவன
சென்றதுகேட டுமைகோன பெறறங
கருதிவசு கொடுவநதான எனறுகசச
தேசனுககுக கடிது நீபோய
ஒருமையுட னுரைததிரெனத தூதரைவிட
டனனவாபோய உரைகக கேளாக
குருசிலவசு வுடனபசுவைக கொடுத்துததல்
தூதுவரைக கூடடி விடடான் (28)

1480. சுருதிமனு நெறிமுறைசெய குரிசிலகும
ரனபசுவைத தொழுது கோடிப
பருதிநிக ரமலனுககுக கொடுததுவசு
மறையோனகண பறிதது விடடான
கருதியம தூதரெரி வாயநரகில
விபரமணி கடுவி சாலன
வருதிமிர மலவசுவிம மூவரையும
விடுததளறறில வதைகின றூரால (29)

1481. நடுமறவா வுதிடடிர!கேண மோஅவாகள
கிளேஞ்ரோரும நரகி லாழநது
படுதுயரம புகலரிதென றுரைததருளுந
தகதைமொழி பணிநது கேளாத

தொடுகழறருள விறற்றரும புத்திரனும்
அதிசயிததுத் துதிசெ யத்தன
விடுதலைசொ லனுமதியான மணிமானத
தொடுதுறகக மேவி ஞஞல. (30)

1482. எனறுதிரு நீறுகணடி வனைசூதன
மறையவாபபரி்த தியமபுர திலலை
மனறிலநடம புரிகடவுள பசுக கொணாநத
தாலெரிவாய வளாதிக கறறை
துனறுகொடு நரகினிலான கொடுததவனவாங
கினவனயல சொலாதி ருநதோன
இனறளவும வருநதுகினரூா இனனுமொரு
கதைகேணமின எனறு ரைததான. (31)

அத்தியாயம் 53.

சிவத்துரோக நரக வேதனை—தொடாசசி

சிவாலயப் பணிப்பெண்ணைக் கவர்ந்த துரோகம்

ஒருகாலததில் கான்முகன அனனததினமீது அமாந்து எமபுரியின வழி யாகப் போகுமபோது, ஒருபகக தததைக் குறிபபிட்டு, 'அகே செலலாதே' என்ரூன. அனனம ஏனெனறு வினவியபோது அயன 'அகே சிவததுரோகி கள் வருந்தும நரகம உளது அவாகளைப் பாாகக லாகாது' எனரூன். அங்கே எரிஇனற வஜ்ாததுணிற கட்டுணடு கூசசலிடுகினரூனே அவன வரலாறு யாது எனறு அன்னம் கேட்க அயன கூறுகினரூன்.

சுத்தன் என்னும் வணிகன் கதை.

சவுராட்டிய நாட்டில், சவுராட்டிர நகரில, வணிகர் மரபில் பிறை செல்வமுடைய சுததன் எனபவன எணணிலா அறஙகள் இயற்றி வாழ்ந் தான். அவன பதரகாளியை வழிபடுவோன. ஒருமுறை சுத்தன் மாக்கலத் தில் சென்ற நிரணட பொருள் ஈட்டித நிரும்பும்போது, மாக்கலம் சுழல காற்றில கவிழ இருந்தது. வணிகன கலஙகிக் காளியை வழுதலுன் உடனே காளியின அருளால் அநத இடா மேடு ஊர்சேர்ந்தான.

அந்த வணிகன் நிருமணம் புரிந்துகொண்டபோது, அளவற்ற தான தருமஙகள் புரிந்தான. சிவாலயப் பணிப்பெணகள் பலர் அவனிடம் பொருள் பெற்றனா. அவாகளில சவுரேசர் ஆலயததில் பணிசெய்பவளும் மிக அழகு

வாய்த்தவளுமான ஒருத்தியைக்கண்டு மோகித்து அவளைத் தன்னிடமே யிருத்திக்கொண்டான். சிவாலய அதிகாரிகள் வேண்டியும் அவளைவிட மறுத்தான். அவர்கள் அரசனிடம் முறையிட்டார்கள். அரசன் அமைச்சனை விளித்து வணிகனைத் தண்டிக்குமாறு பணித்தான். அமைச்சனோ வணிகன் பத்திரகாளியின் உபாசகன்; அவனைத் தண்டித்தால் காரியம் கெடுமென மறுத்தான். ஆகவே, அரசன் தானே வணிகனைத் தண்டிக்கச் சென்றான். வணிகன் காளியை வேண்டினான். காளி வெளிப்பட்டுச் சிவத் துரோகியாகிய வணிகனைத் தண்டிக்கலாமென மன்னனுக்குத் தெளிவித்து மறைந்தாள். அரசன் அவ்வணிகனையும், வணிகனுக்குப் பரிவாயிருந்த அமைச்சனையும் தலை கொய்துவிட்டுக் கோயிற் பணிப்பெண்ணைக் கோயிலதிகாரிகளிடம் சேர்ப் பித்தான். வணிகனுடைய மனைவியாகிய விடைக்குறி பொறித்த சவுரேசா லயத்திற் பணிசெய்ய நியமித்தான். அந்த வணிகனும் அமைச்சனும் நரகில் வருந்தி அலறுங் கூச்சலே கேட்கப்படுகிறது" (எனப் பிரமன் கூறினான்.)

அத்தியாயம் 53.

சிவத்துரோக நரக வேதனை—தொடர்ச்சி

சிவலாயப் பணிப்பெண்ணைக் கவர்ந்த துரோகம்

அறுசீர் விருத்தம்

1483. கருணையருட் கடலான சூதமுனி
மகிழ்நதுரைப்பான கறைமி டறரோனை
தருணமலாப பதங்கருதுந தவமுனிவீர!
கேணமினுணைமை சாறறு கினறேனை
அருணமணிச் சூடடரவம அரைகசைததோனை
விடைக்குறியை அமபொனை தோளா
பரணமெனப பொறிததமலற குதவியமை
விழியாரைப பறறி னோரை. (1)

1483. விடைகுறியை பொறிதத. .. விழியா—உருத்திர கணிகையா.

1483. ஆம் செய்யுளினபின—"பிரமன உலகெலாம காணவேண்டி அனனத் தின் மேலேறிச செலலும்போது, தெனதிசை அடைந்தான். அங்கே நரகங்கள் எல்லாவற்றையும் பார்த்து வருந்தி அனனத்தை நோக்கி இனி இதற்குமேல் போகாதே எனறனன; இதைக்கேட்ட அன்னம் இனி அயலில உள்ளது யாது என வினவிறறு. அதற்குப பிரமன இனிச சிவதுரோகிகள் வருதறகும நரகம உளது. அதைக காணபது அரிது' எனறனன—எனபபொருள உளள செய்யுளகள விடபடடிருக கினறன.

அன்னத்துக்கு அயன் கூறுவது.

1484. பருவரலுற றிடவருதது மாறனநத
மினியஙகண படரே லெனறு
குருகினுககுப புகல அனனஙு கோகனகன
முகநோககிக கூறுமு ஏநதால!
அருநரகில அறககொடியோ வருநதுவரென
றனனயெளியேற கவையு ரைததி
இருமைபெற எனஅயனசொல வானசிவதது
ரோகியருக கிடம தாமால. (2)

1485. ஆதலினால இனனயாதமை நோககாமல
ஏகுவமென றயனசொலபபின
ஓதிமஙகேட குமநரகத தெரிதருமவச
சிரதமபத தொருவன யாபபுற(று)
ஏதமுறக கூபபிடலே திவனமாபா
தகமுரைததி யெனன வேதா
மாதுயரப படுமவனறன வரலாறறின
காதை சொலவான மகிழநது கேடடி. (3)

சுத்தன் என்னும் வணிகன் கதை

1486 அநதணாமன னவாவணிக ரறமபுரிபின
னவரிவரில ஆணபெண கூடி
வநதவனு லோமாபெண ணண வழிபிரதி
லோமாபினனும வருவோ ரியாருந
தநதநிலை சோவருணை சிரமமவழு
வாதேதநித தவமபு ரிநதே
சிநதைமகி முஞசவுராட் டியதேயம்
நகா சவுராட் டிரம தாமால, (4)

1487. அநதநகா வருவணிகன பெயா சுத்தன
கடடறவே அஙகா டிகணண
வந்தவாகனெல லாமபணடம விறகுமவிலை
கொடுபபவன பொன மணிமி குததோன
சிநதைமகிழந தனுதினமும தருமமிழைப
போனபிறைபபற செவவாயச செயய
கொநதளமை விழியருட்பத திரகாளி
மலாபபாதஙு குழைநது போறறி, (5)

1488 இரவுபகல வழிபடுவோன அனைததுலகும
இசைபடைத தோன எவாகும நலலா
தரவிலளத கறகரிய தயவுடையோன
மதலிலவினை தனைசசெய துணபோன
பரவுபொருள மிகபடைபபோன மரகலமே
றிகடலிற படாதது தீவில
விரவுபொரு ளனைதததையுமம மதலியிலேற
றிகொணாதது மீளு மேலவை, (6)

1189 சுரிமுகசசங கெறிதரங்களு சுழிததுமணி
கொழிததகடற சூழல நாபபண
பிரிவறவந திடமவலமாயப பெருங்காறறுச
சுழனறடிபபப பிலததி னாடு
திரிதருவங கங்கவிழுந்த போதுபயி
ரவிமலாததாள சிநதித தேதத
இரியுமவன றனசசொ யெடுததவளக
கணததின வைததாள எவரும போறற. (7)

1490. இளவரசா கியவணிகன இருநதலததாற
கலியாலா மெவரும போறறி
யுலமிழ செயதலாபட டினததாகக
துணடியிலல உபாய னததால
அளவறநன மிழசசிசெயதால பினனா கழாயக
கூதநாகுழை அடரும வேறகண
தளவ நகைச செநதுவொவாயா பரதனையாமா
நதாசவுசேச் சரதத வெததோ, (8)

1191. செஞசிலம்வள நிகரினஞா தெனறலிளங
கனறுதவழ தெருவிற சுறறக
கொஞசுமொழி சிறிதுரைதது குலையவுடை
நெகிழதது டுததுக கொங்கை தாங்கி
வஞசியிடை துவளவருந தேவரடி
யாரால கு மலாகை வீசிப
பஞசினுமெல லடியுயிரா முலா பாதது வைததுள
அலகிடுஞசீ பணிபபெண மினனா. (9)

1488. மதலைவினை—கபபல வியாபாரம்; மதலை—கப்பல.

1489. சேனை—கூட்டம்.

1490. இள அரசு—இளைஞர்—வணிகன். உபாயனம்—காணிக்கை.

1492. அனைவருகுமு வேணடுவலை அளிததனுபபிச
சவுரேசன் ஆல யதனின
வனைமலாசகூ டகககரததால அலகிடுமோா
வனிதைபுலோ மசையுமு வெளகத
தனைநிகாபே ரழகிடபக குறியாளை
அவவிரவில தழீஇபபு ணாநது
நனைமலாபைங குழலசரிய இடைதுவள
மிடறிரஙக நலனு காநதாள. (10)

1493. முலவிடைமெயக குறியாள கண படைதணநது
கதுமெனவே மறுநாட காலை
விழுவுதினந நிகழுபபமான கோயிலல
கிடசசெலல விருமபி ளைமுற
பழுவினையி னலவனிகள அவளை நிறீஇத
தாதியாகள பலரில தொநது
கழுகமல கிடவலல பணிமொழியை
அறுபபினைக கணததின மாதோ (11)

1494. ஆலயததில அதிகாரி யாதியாகள
வணிகலாமனை யடியாட பாாததவ
வேலையினில வணிகனைமுன விளிததுவிடைக
குறியாளை விடுதி யநதோ
மாலயனுக கரியவணணல கோயிலல
கிடவுனறன மனையில தாதி
காலையினில வரவுரிமை யலளெனறு
அதுகேடடுங கலஙகு கிலலாள. (12)

1495. கனகமணி மிகுதியந தையினலவிட
டாலிலலை கணடு மீள
அனகருரைப டாருளது தாதிகோ
யிறகாகாள அவளை நீதநி
பனகமணிக கலனணியு முனமனைவி
யனனியனைப பரிசி யாளே
சினகரமே வியவடியாள அபபடியன
ரேவிடுதி சிநதித தெனறூா. (13)

1496. இமமொழிகேட டிருககையிலும அவளைவிடு
வதறகிசைநதா ரிலலைப பினனா
முமமையுண ராலயததா ரரசனுடன
உயததனரம முதலவன கேளாச
செமமையமைச சனைவிளித துச சிவனடியாள
தலைவிடுவித திடுதி யெனன
அமமொழிகே ளாவமைசச னரசரே
றே! கேளென றறைய லுறருன, (11)

1497. வணிகனமிகு தனமுடையோ மனறியுமபத
திரகாளி மலாததாள போறறி
பணிபவனதண டமபுரியப படுகினறே
னலன எனனற பலலெம தோளில
அணிகொளிட பகருறியாள விடுவிகநப
படுகினரு ளலலள மமருன
மணிமுடிவேந தனுமுரிநது வணிகனகா
ளியைபபரவும வலியோ வெனனும, (15)

1498. அறிருரெடுத துரைதகரிய சிவததுரோ
கியைவதைதநிட டவரை மிளைப
பொறியுர நஙகணைததோள ஆலயததில
விடுவியெனறு புகலக நடடும
வறிதுபயந நிடபரினை விடுவிதத
லிலிலையொளிறும வடிவாள வேநதல
நொறிலினமிகு சேனையுடன வணிகமா மற்ற
போயமுரிநது நோகசிச சொலவான, (16)

1499. கொடியசலந தனுடலஙு கூறுசெயத
சுடராழிக குழகன கோயில
அடியவரை வணிக ! விடு கெனறனபத
திரகாளி அரவிந தததாள
கடிதுவணி கனதுநிதது துத நியாலிததா
அவவேலை காளி தொனறிட
படியிலவனி கனைநோகக நீகிவிதது
ரோகியந்தப படியா மெறகும, (17)

1498. **சொறில—லிரைவில்.**

1500. னைறுபினாச சுடாவடிவா ளேநதுகுரி
சிலேநோககி யிநத நாயகன
துனைறுசிவ பாதகனு கையினை லுன
னுளததேது தோறறுந தணடம
இனைறுபுரிந திடுதியெனறு மறைநதனளப
படியரச னிளஙகோ ஈடடுங
குனைறலைய நிதியனைதது துங கொணாநதுவிடைக
குறியாலைக கோயில விடடான. (18)

1501 கனைஙகுகலிந தழிகொழுகு துணைமுலைசரிற
றிடைகளருஙகட டுவாவாயச செவவி
யனைஙகலைய விடைகளுறியாள புனலமூழகிப
பவிதநிரையாய ஆல யதநில
வணைஙகியல கிடசசெனருள பினைரசன
வணிகளமுடி வதைதது நாயகன
இணைஙகுமனை வியாகுவிடைக குறிபொறிதது
சவுரேச ளிடதநில விடடான (19)

1502 அருஙகொடிய பாவமெலாம அகலவலி
கறகிதாம அமைசசா செலலி
கருஙகழகு நிணமபருகுங கரவாளால
தடிநதலைக கணைஞசத தநநில
மருஙகுகத மெனிநிரய வசசிரதம
பதமுடனே வசிநது கடட
இருஙகுரலவிட டனலபொறுகக மாட்டாமல
அரறியழு நிரஙகும ஓசை. (20)

1503. அறைகுறபே ரொலியதுகம மாறகேடகப
படடதுபின அவனுக கேறபப
பொறைபுரிநது சகாயனு கியவமைசசர
அழறபிழமபாயப புகையில லாமல
நிறைதழலில அரறறுமொலி யிதுவாகை
யிறபாகுகும நிலைமைத தனறே
சிறைவிரிகுகும வெண்டுவி அனமே! எனர
றுரைததயலறன தேயத துறறான. (21)

1500. இளகோ—பூ வையென்—வணிகன்.

1504. என்றுரைத்த சூதனமொழி முனிவராகேட்
டுளமருகுகி இரங்கி நொந்து
பொன்றுயிரிவிட் டகலுமென்ப பதைபதைத்து
மாக்கண்டா பொருட்டாய முனைந்து
கன்றுபகட் டினிலவரு வெங் கூற்றையுதைத்த
தருளுமெங்கள் கடவுள் செம்பொன்
மன்றிலுமை காணுமடம் புரிமலாதாள
சரணமென மனத்துட் கொண்டார். (22)

அத்தியாயம் 54.

சிவத்துரோக நரக வேதனை—தொடர்ச்சி

சிவாலய எண்ணெய், எலுமிச்சம் பழம் கவர்ந்த துரோகம்

சிறந்த தவமுடைய சதானந்த முனிவர் ஒரு காலத்தில் எமபுரியை அடைந்து, மறலியுடன் கோரகாலப பாசை யிட்டனர். அதைக் கொ ஊனிலிருந்து உதிரம் பெருக, உடலெலாம புழுஅரிக்க, குடர் சரிய, கெடு மூசசு விட்டு வருந்திகிடந்தனர். அவர்களின நிலைகண்டு கடுஞ்சின சதா னந்தர் மறலியை நோக்கி அவர்கள் செய்த பாவந்தான என்ன என்று பரிவுடன் வினவினர். மறலி, 'இவர்கள செய்த தீவினையை அறியேன. எனக்கு முன முறைமுறை யிருந்த மறலிகளின காலத்திலேயே இவர்கள இதயருடன உழலுகின்றனர். இவர்கள சிவத்துரோகிகள் என்றமட்டும அறிவேன' எனறான. சதா னந்தர் வியப்படைந்து பிரமலோகம் சென்று பிரமனை வினவினர். அவரும், 'எனக்கு முன் இருந்த பிரமன் காலத்தில செய்தி யாக இருக்கவேண்டும்' எனறார். உடனே, வைகுந்தம் சென்று திருமாலை வினவ, அவரும 'யானறியேன, எனக்கு மூத்தியது போலும' எனறார். பெரு வியப்படைந்த சதானந்தர் திருகைலையை அடைந்து சிவபெரு மானை வணங்கித தம் வேண்டுகோளை விணணப்பித்துக் கொண்டார். சிவபெரு மான நந்தியை விளித்தருள, 'சதானந்தன விருப்பத்தை நிறை வேற்றுக! எம் அருளால உனக்கு யாவும் விளங்கும்' என்று திருவாய மலர்ந்தருளினர்.

நந்தியெம பெருமான தம இருப்பிடத்திற்கு வந்த சதானந்தருடைய ஐயத்தை வினவுமபோது, திருமாலும பிரமனும சிவபெருமானை வணங்க வந்தவர்கள் தாமும அந்தச சிவத்துரோகம யாதென அறிய விருமபி நந்தியின அருள் பெற்று அமர்ந்தனர். நந்தீசர் கூறிய கதை :

விதர்ப்பதேசத் தரசனான விசுவசேனன ஒரு நாள் வேட்டையாடக் கானகம் சென்றான். காட்டில வேட்டையாடிக கொண்டிருந்த சித்தீசுரம் எனனுஞ் சிவாலயத்தில இளைப்பாறி யிருந்தபோது தக்கன எனனும் பணியா ளன் எண்ணெயும எலுமிச்சம பழமுங்கொண்டு அரசன மெய்யில திமிர்தால வேப்பு நீங்கும் என்று அறிந்து, எங்கும அலைந்து கிடைக்காததனால், சித்தீச சுரர் திருக்கோயிலில் தீபத்துக்கு எனறிருந்த எண்ணெயில் இரண்டு உழக்கு எண்ணெயும் அபிடேகத்திறகு வைத்திருந்த எலுமிச்சம பழங்களில நான்கையும் வலிதிற் கொண்டு அரசனுடலில் தேய்த்துச் சோர்வைப் போக் கினான். கோயிலார் வந்து அரசனிடம் தக்கன செய்கை கூறினர். அரசன கேளாதவன போற் புறக்கணித்துத் தன் கருக்குப் போனான். கோயி லார் அரசன பராமுகத்தைக் கண்டு வருந்திச் சென்றார். அரசன இறந்த பின் அவனை யமதூதர் புடைத்து எரிநரகில எண்ணெய்க கொப்பரையில அமிழ்த்தி எரிக்கின்றார்கள். தக்கனும் அக்கினி குண்டத்தில இடர்ப்படுகின் றான். இவர்கள் எவ்வளவோ காலமாக இவ்வாறு நரகில துன்புறுகின்றனர். இதற்குள் எண்ணிலாத அரி அயனமார் காலமானார்கள். பிரமனது ஒரு பகற பொழுதில் பதினான்கு இந்திரர்கள் மாய்வார்கள்—என நந்தீசர் சொல்லச் சனாதனர் அவரைச் சிவச்சொத்தான பொன் கவர்ந்தார் படுமபாட்டைப் பற்றிச் சொல்லி யருளுங்கள் என வேண்டினர்.

அத்தியாயம்—54

சிவத்துரோக நரக வேதனை—தொடர்ச்சி

சிவாலய எண்ணெய், எலுமிச்சம் பழம் கவர்ந்த துரோகம்.

அறுசீர் விருத்தம்

1505 சூதனமுனி வராகுரைபபான மழவிடையோன
ஏறுகவர் சுமடர் தங்கள
பாதகங்கூ றுதுமெணணெய, பணடுகவர்ந
தோகாதை பகிர்துரை சைவ
மாதவர! கேண மினமுனிவர் புங்கவனமர
யோகிபெமமான மலாதாள போறறும
ஆதரஞ்சோ சிவபத்தன அவனறனபோ
சதானந்தன் அமலன அமமர. (1)

1505, சுமடர்—அறிவிலிகள்.

1506. விரிகதிர்ச்செம் மணிசசூட்டுப் பாந்தள்முடிக்
கிடதபுவி விண்சு வாகசம
பரிவொடுநித தியமபகாந்து பணணவனசீர்
கயிலெனறு பகவன பாலில
தெரிதரமூ வுலகிலுளோர செயதவர
லாறுரைபபோன தோந்தொ ருகசாற
கரியவுரு மறலிமகிழந திடு சஙகய
நகா சேர்நதான காலன போறறி. (2)

1507. வணஙகியபின மறலியுடன நரகமனித
துமபாதது வருமேல வைகசணண
நிணஙகுருதி சொரியநெடும புழுஅரிகசக்
குடாசரிய நெடிது யிாததுச
கணஙகளொடு சிலாவருநதி ஒருநரகிற
பதைபதைபபக கணடு யோகி
இணஙகிவரு மறலியைபபாத திவரிழைதத
பாவமெனகொல இயமபு கெனறுன, (3)

1508. பிறையெயிறறு மறலிசதா னநதனைபபாத
துரைகசுமிவா பெரிதி ழைதத
குறைவறுபா தசஙகளெநதாய! அறிகிலேன
எனகசுமுனசெந கோலச ளோச்சி
முறைமுறைவந தரசுபுரி மறலியராற
புடைபட்டு முறையோ வெனறே(து)
அறைகுரலகூப பிடுகினறா சிவததுரோ
கிகளெனக்கேட் டறிவே னெனறுன. (4)

1509. தொழுதகுமெயத தவஞ்செயசதா னநதனிய
மனைநோகசிச சொலவான கனமம
முழுதுணாநத திவவளவோ எனறுலகெல
லாமபடைகசும முளரி யணணல
எழுதுகரு மஙகள்குறித் திருக்குமவை
யடைந்தெதிரின றிறைஞசி யேததிப்
பழுதகலநதண! இவாகள அளறறிரஙகும
பாவமெனகொல பகாதி யெனறுன. (5)

1506. சஙகிய சகா—யமபுரி.

1510. மூளரியணணல பரவுசதா னநதனமலா
முகநோகஙி மொழிவான செநதீ
அளறிரஙக வருநதுமிவா சிவததுரோ
கிகளெனககேட் டறிவ தலலால
உளவிவர மறிகிலேன எனக்குமுனசோ
திசைமுகததோ உளததில தோந்திவ்
வளவெனககண டறிவாகொலோ அறிகிலாகொல
லோசிறிதும அறியேன எனருள. (6)

1511. ஐமபுலனவென றருளசதா னநதன விரிஞ
சனுககுரைபபான அகிலம எலலாஞ
செமபதுமத தோய! உனது படைபபனறே
நீயறியாச செயலே துனனி
நமபுமெளி யேறகுரைதது யெனனமல
ரயனசதா னநதற கோதும
இமபரிலென படைபபிலுள தேலறிவேன
எனபடைபபில இலையீ தெனருள. (7)

1512. அனறியுமென படைபபனனததும புரநதருளவோன
தணடுழா யலஙகற கோமான
இனறளவும எனபடைபபு மாயனளிப
பதுவுமெஙக ளிசசை யலல
நனறெனவே யியபரிபூ ரணசிவஞ
ஞதிகாரம நாஙகள பெறறு
வெனறிபெற நடகினறே மவனபாறறுற
றினமீது மெயமமை யெனருள. (8)

1513 ஆறறருமெயத தவஞசெயசதா னநதனவை
ஞநதமடைந தடைவில எலலாம
சாறறினனமா யனுமுநியைப போறறியுளத
தறிநததெலாங தகவு ரைததுப
போறறுமெனக குநதெரியா தளபபருநாள
இவாநரகிற புலமபு கினறூ
ஏறறிறையாய யாவுமுணா ரசனே
யறிகுவனென றியமபக கேட்டான. (9)

1514. கருதியளப பருங்காலம அளவையினுல
தனதுமனந தொடாநது செனறு
கருதியுமித துணையெனத தோந தறிவரிதாய
வளாநதோங்குங கயிலை யெயதிப
பருதியனந தங்கோடி மதியனநதங
கோடிதடம பரிநது தோறறி
வருதிருமே னியதான பெமமானக
கணடேததி வணங்கி நினறுன. (10)

1515. கருணையருட பெருங்கடலே! கணமணியே!
உயிாகளுயிரே! கலியே! தேனே!
தருணமலாப பரிமளமே! சமபுவே!
பூரணமே! சகல வேதப
பொருணடுவான தணடுளவோ ஞதியாககு
முறபகலே பொருநதித தீரா
இருணடிகிற சிவததுரோ கிகளாயநொந
திடாபபடுவோ ரேது செயதோா, (11)

1516. தீங்களங்கண ணிசசடையோய! கூறறுததத
மலாபபதததோய! சிவதது ரோகரு
சங்கையறப புரிநதிவாக ளளபபரிய
கறபமபா தலததிற செநதீப
பொங்களறறி லிடாபபடுகின ருரேது
முளருசெயதா புநறி யெனனக
கங்களமுடிக கணடிபனும பகவான நந்
தியை விளிதது கடடு ளைததாள. (12)

1517. தீதெறிநது வருஞசதா னநதமுநி
கேடடதெலாஞ செபபு வாயநம
ஆதரததால உனதுளததில அவனகேடட
துரைகளவரும அறைக எனறே
காதலினே டிருவரையுங கணணுதலோன
அனுபபினனபின கருணை யாலே
மாதவததோன தனகொணடு நநதிதன
தாலயம போய வதிந்து சொலவான. (13)

1514. தடம்—வரம்பு.

1518. பொருவருமா முனிவா! சொல உனகதேது
கேடகமனம பொருநதிற றிபபோ(து)
இருமைபெற அததனையும எனகதேடடி
நீயறிய இயமபு கினறேன
திருவுளததி னுலென்னுன பினனாசதா
னநதனருட சிலாதன மைநதா!
கருணையருட கடலே! யான நரகங்கள
அததனையும கணட போதில, (14)

1519. அங்கணதி கோரமாம ஒருநரகிற
பாவிகளாய அரநதை யுறறுக
கங்கமுத லியகறிக இடாபபடுவோா
யாரெனறு காலன தனனைப
பங்கயபபொற பொகுடிறையைத தணடுளவோன
தனைகதேடட பகலில அனனோ
எங்களெங்கள பிறபபிறபபின முனனாசிவத
துரோகிகளாய இடாபபட டுளளா, (15)

1520. னெறுரைகக முனங்கேடடோம அவாகளினன
பாதகங்கள இழைததா ரெனறு
குனறியவ தியுமறியோம எனறனரெல
லாமுணாநத குரிசி லே!நீ
கனறுசினத தாறகால தூதாகொடு
நரகிலெணணெயக கடதின நாபபண
துனறுதலை கீழாக வமிழததிமுனை
அங்கமெலாம துளைதத டிததா, (16)

1521. கதழொரிவெவ வழலிலெழக காயநதஇருப
புசசலா கையினுல உநதி
விதவிதமாயக காயநதசெபபுச சலாகையினு
லுறுசெவிகள விழிகள நாசிப
புதவுகளந தொறுநெடுநா வினுங்கொடிய
தலையினுமாயப புடைததா காயநத
பதவிருபபூ சிகளாலு முரோமகூ
பங்கலெலாம பாாதத றைநதார், (17)

1519. கணமம—கழுகு. கறிகக—கடிகக.

1520. குனறி அவதியும்—குணமணி அளவும்—சிறிதளவும்.

1521. நாசிப் புதவு—மூக்குத் துவாரம். உரோம கூபம்—மயிர்தொளை.

1522. பினனருமவெல வழலகதுவப பாரஇருப
புகுணிலகள பிடிதத டிததே
உனனருமவா தைகளனநதம புரிகினரூரா
இபபடியே யுலபபில காலம
பனனருமள ளறகனலிற் பதைககினரூரா
தமிலொருததன பாவ மீது
முனனரிழைத தானெனறு சொலலுதியென
றிருவருமாய மொழியும ஏலவை, (18)

1523. மூளளரைததாள மரகதபபா சடைககனக
மணிபபொகுடடு முளரி யணணல
களளவிழ நற றுணாநெடுமபைங கதிர்த துளவப
புததேளபொற கடுகைக யநதா
வளளல நளரி னசசரண மருமலாதூய
வழிபடுவான வநதா ரஙகண
உளளமகிழ நநதிசதா னநதனுகப
பாவிகதை யுரைகுமு போது, (19)

1524. கணடுபரிந தஙகணடைந தெமகுமிது
கேடகநலல கால மெனறுட
கொணடுநநதி கேசனமலாக தேகனகத
தாளுளதறற குறிதது போறறித
தெணடனிடடு நநதீச!! சிறறடியோம
கேடகவுனின திருவுளததில
உணடுகொலோ எனநநதி கேசனனு
மதியாறபாங குறரூரா மாதோ. (20)

1525. ஊறறிருநது நறவுவழிந தொழுகியபொன
தகடடிதழி உடலம கூனும
கீறறுமதித திங்களபவ ளங்கிளைதத
சடைவயிரக கேயூ ரததே
சாறறியவே தாகமசாத திரபுரா
ணநதெளிநத தகதேன தேவா
போறறுநநதி கேசபக வானிவாகேட
குங்காதை புகல வுறரூன. (21)

1522. குணில்—குறுதடி. அள்ளல்—சேறு.

1525. சடை...தே-வென.

விச்சுவசேனன் கதை.

சதானந்தா பிரம விஷ்ணுக்கள் கேட்க நந்தி கூறுவது:

1526. தேனறலிளங கனறுதவழ செயயபொழில
விளையாடித திளைகளும வேழக
கனறிலமுசுக குருளையுளங களிததிருந்து
பாராகமது கஙகள செருதேன
மனறனமலா சொரிவதயி ராபதககன
றினிலமகவான மைநதன மீது
வெனறிபெற இமையவாபூ மாரிபொழி
வதுமானும **விதாப்ப தேயம்** (22)

1527. அஙகணிருந தவிராழி திசையுருட்டி
யொருகுடைகீழ அகில மெலலாந
துஙகமணிப புயநதாஙகும நீதிசாத
திரஙகளுணா தோனறல மோக
மஙகையாவேள தனுவேதஙக கைவருமவிச்
சுவசேனன் மகிழநதோ ஸைகல
சிஙகமுத லியமிருக யாதநிரைககு
மொயவனதறிற செனருன மாதோ. (23)

1528. மடஙகலபுலி கரடிகலை வயமாககாண
டாமிருகம மரைமுட பனறி
முடஙகுவெடி வாறசுணஙகன கீரிகரு
மாவுக முசுவல லூறு
திடஙகொ ளணட பேரணடஞ சகரவா
நமமசுணஞ சேவல வெமபோ
துடஙகுகொணட லாதிவலி சாகருவி
தீவிரமாயச சூழநது செலல, (24)

1529. உலறுதலைச செஙகுஞசி மறவாவிலலா
செருபபடிதொட டுலவும வெளவாயக
கொலையெயினா வரிபுலிததோற சலலடமெயக
குபபாயக கொடுஙகி ராதா
வலைமுளைநா ராசமெறி கைகெடடு
வாதுணடில வளைத டிகோல
சிலைபகழி கவணிருபபு முளளெறிகுந்
தஙகரவாள திகிரி கொணடா, (25)

1528. **கொண்டலாத்தி**—ஒரு வகைக் குருவி.

1530. மருங்குபடை யெங்கணுஞ்சூழந் தறைகூறி
நெடுமொழிகூய வானிற குநதம
பொருநகைகொடு விசையினு லெறிநதுபிடித்
தாப்பரித்துப புளளு மாவும
நெருங்கியதீ வகமவிடுதது நீளிடைசெல
லத்தகைதது நிருபன கானிற
கருங்கழலவா ளுழவருட னணணல சித்தீச்
சரத்தினவைகக கருதி னுனல, (26)

1531. கனனிதியிற பொருகளபத் தநதமணி
கடைநதிழைத்த தமனி யததிற
பினனமறக குயிறறியவா ளரிசுமநத
மஞசமிசை பெயயும பஞ்சு
நனனயமாயப பொதிநதமலாத தவிசிருநத
னனசரண நாளும போறறித
தனனிகராய வருத்தக் கனங்கணிததே
சமபீரந தயிலம நாடி, (27)

1532. பணங்கொடுசென றனிநகாதோ றுநதேடிக
காணறது பையு ளாயமீண(டு)
அணங்குபர வுமைபாகன ஆலயதறற
புகுநதுதீ பாலத திகசு
மணங்கமழும திலதயிலம வநததிலீ
ருழகெணெணைய வலிறற கொணடே
யிணங்கபிடே நதனககா மெலுமிசசம
பழததினுநான கெடுதது வநதான. (28)

1533. பெருநதுமிவை கொணடரசன அங்கரநத
துநதிமிநது புதுநீ ராடடித
திருநதிறையைக கொணடுபூ வாதிசெமபொன
தானமெலாரு செயவித தானபின

1580. நீவகம—பார்வை விலக்கு; புள்பதகெரும்படி கொணடுபோகிற புள்.

1531. களபத தந்தம்—யானையின தநதம்; சமபீரம—எலுமிசசமபழம.

1532. பையுள்—துனபம; நீப ஆலதநி.

1533. தலத்தார்—கோயிலார்; இடரின்—இடருடன்.

வருந்திமணிக் கோயிலா ரரசனுகஇவ்
வாறுரைகக மனனன கேட்டும
இருந்துகே ளாதவனபோல தனனகரெய
தினனதலததா இடரின மீணடா. (29)

1534. சுணங்குகனிந தழகொழுகு முகிண்முலையார்
விழிவணடு தொடையி னூடு
பிணஙகிவிச யத்திருவைத தழிஇயினெயன
றகலவுடன பிரியா வணணங
குணஙகொடணக குநதெரியல மணிததிணடோள
நிருபனுயிா குறைநது வீநதான
நிணஙகொளவடி வேலிறையை நிநதைசெய்தீ
சனதலததா நீஙகி னூரால. (30)

1535. அபபோதங கிருநதவிற லநதகனறன
படருடனவ் வரசன றனனக
கைபபோதி லிருநதநெடும பாசத்தால
நரகிலநெடுங் காலம வீக்கி
மெயபபோதம அறபபுடைததான எரிநரகில
தயிலகடம மீத மிழதது
இபபோதிங கிருநதசமன எரிகனருன
கட்டமநதோ இசைகக்ற பாறறே. (31)

1536. ஒருவனிநதப படிநரகில இடாபபடுகின
றுனசிலாபின உறுகண உறறே
அருநரகில இபபடினின றெரிகினரூா
தகனனுவெந் தனறகுண டதறிற
பருவரலுற றிடுகினருன இவாகளதுயாப
படுநடுவில படைததே காககும
பொருவரிய பிரமாகளும கண்ணாகளும
எணணிறநதோ பொனறி னூரால. (32)

1537. வனசமலாப பொகுட்டிறைவன ஒருபகலிற
பதினனகு மகவான பொனறின
தினமனைத்தும இறநதிடுமிந திராதமையெத
தனெயெனறு செப்பு வேனயான

1536. உறுகண்—துன்பம்.

அனவரதம் இருவாதமா பொரநரகத்
தெரிகினரு ரனைவ ருஞ்சூழ்ந்
தினமனநத நெடுங்காலந் தொலைவிலா
வருநரகத தெரியல வேண்டும். (33)

1538. எனறுரைதத நநதீசன சொறகேளாச
சதானநதா இதயத தோாநது
நனறெனவுட் கொடுமகிழநது மீளவுநந
தீசனமுக நளினம நோகஙி
மனறலகமழ கொனறையநதாக கோடீரன
பொனகவாநதோன மருவி நாளும
துனறுளகஙி யேததனை நநதீச
பகவானே! சொலலு கெனரூன. (34)

அத்தியாயம் 55.

சிவத்துரோக நரக வேதனை—தொடாசசி

சிவனது பொற்பூணூல் கவாந்த துரோகம்

கிராதன் கதை.

சதானந்தா நாதியை நோகஙி, 'அகசே ஈவததுவாரஙகளிலும பொனனை யுருக்ஙி வாததுவிடுத துணடந துணடமாக வெட்டுவது எதறகு?' என வினவினர். நந்தி கவிலகிறா :

கலிஙக நகரிற் சந்திராஙகன மகனை கிராதன் என்னும அரசனைக் காணச சென்ற எசசேசுரன எனனும மறையவன சோமேசுரா திருக்கோயி லில் நிாமாலியமான மலாமாலை யொனறைப பெற்றுசசென்ற அரசனுக்கு அளித்து அரசன் கல்கிய தானத்தைப் பெற்றுத் திரும்பும்போது, திருக்கோயி லில் வழிபாடுசெய்யும ஆதிசைவர்கள் எசசேச்சுரன எடுதது்ச் சென்ற நிர்மா லியத்தில் கடவுளின் பொற்பூணூல் தவறிக் கலந்திருந்தது என்ற கூறி அதனைத் தரும்படிக் கேட்டாாகள். அவன, 'நான அரசனுக்கணிந்து விட்

1537. இருவா—அரசனும் தக்கனும; தமா—உற்றூா.

1538. தன்றுளக்கியேது—தன்று உள் அக்கி எது—பொருந்தும்படி உள்ள அக்கி (நீ—அக்கினி நாகம்) எது.

டேன; நீகைள் போயக் கேட்டுப் பெற்றுக கொள்ளுங்கள் ஏனற பராமுக மாச சொல்லிவிடடான். அவாகள் அரசனைக கேட்க அரசன அவர்கள் வேணடுகோளைப் புறககணிததான. அப்போது அரசன அவையிலிருத அவனது குரு வசியகாணர் எனும ஆகிசைவ அநதணா 'அரசே! இறைவனது பூணூலை உடனே கொடுதது விடு; சிவததுரோகம கொடுபரகிற் சோப்பிக்கும' என்று கூறி ஒருகதை சொல்லுகின்ரூர.

சிவன் கோயிற் காசு கவர்ந்த துரோகம்

வசு கதை.

'காமபுரம எனனும் நகரததரசன மகன வசு எனபவன ஈசன திருக் கோயிலில் விளையாடிக கொணடிருககும் போது ஒரு பணம கணடெடுததான. அதைத தநதையிடம அளிததான. அப்போது அருசசகாகள் வாது, 'அரசே! குனறவிலலியா திருககோபிலிற கிடைதத பொருள அவருககே உரியது; ஆகையால, நின சிறுவன கொடுதத பணததைக கொடு' எனறனா அரசன தன சிறுவனுடைய 'கனனிப பேரூக' அதனை நினைதது, 'அருசசகர்காள! இபபணம என சுபததுககுக காரணமாகும. சலந்தரன உடலைப் பிளநத சக்கரதததைத திருமாலுககளிதத சிவபிரானுககு இபபணததால எனன பயன? திரும்பு போனற இநத அறப பணததுககாக வாதாடாமற போமின!' எனறு சொலலி அனுப்பிவிடடு, அப பணததைப பொககிஷத்திற சோததான. அனறைய இரவு அரணமனையுங கருவூலமும வெந்தன. சேமப்பொருளைத திருடர் கவாநது சென்றனா. அரசனும இறநதான. அடுதத ஊா அரசன சாமநதன எனபான அரச குமாரனைக கொன்ரூன. இனறளவும் அரசனும அவன மகனும நரகில இடாபபடுகினறனா;

என இககதையைக கூறி, 'ஆகையாற் பொற்பூணூலை கொடுததுவிடு' என்ரூர் வசியகாணா ஆனால, அரசனும அவன சபையிலிருநத புரோகிதனும அமைசசனும அவா பொன மொழியைப புறககணிததனா. அருசசகாகள் வருநதிச சென்று வேறு பூணூல பொனனைசெயது பரமனுக கணிதது வழி பாடு செயதனா. சிவபெருமானது பொற் பூணூலைக கவாநத எசசேசுரன வறியனாகி மடிநதான. அரசன குடடநோயாற் குறைநதிறநதான. அமைசசனும் இறந்தான. புரோகிதனும ஒரு இழாது இறந்தான இநநாலவரும் இப்போது எரிவாய நரகததிடாபபடுகினறனா. இவாகடகு எபோதும விடுதலை யிலலை. இந்த அரசன தந்தை பிரம பதததிலிருநதவன மகன செயத தீவினையினால் மாளா நகரில வதையுறுகினரூன.

சதானநதா இதனைககேடடு நடுகஙகிய பரமனைப் போற்றித தெளிவுற்ரூ. பின்னா, நநதீசா, 'அந்த நரகததில அயலே இடாப்படுவோரைப் பற்றிப் புகலவேன' எனறு கூறத தொடஙகினா.

அத்தியாயம்—55

சிவத்துரோக நரகவேதனை—தொடர்ச்சி.

சிவாலயப் பொன் கவர்ந்த துரோகம்

எழுசீர் விருத்தம்

1539. அணைஅலை தினனருளின எநதைதயி
லமபெறுப வனகதை யறைநத னேமுளை
எணணுமிவ ரைததவிர வேறுநர கதநிலிடா
கொளவுபவ ரேது புவியிற
பணணினாகள பாவமவா ஒனபது துவார இடை
பாயவுரு வாமபொ னேமுகந
துணணிறைய வாகையுடல கணடமிக வெடடுவதென
ஓதுகென நநநி மொழியுமம். (1)

1540. அநதண ரருநதவ முணாநதுசெய வனநதனை
அறிநதெநி ரடைநதுழுவைவீள
கொநதலா டரநதலின உரிநதசரு மமபல
கொணாநதவ ரிடநகு றுநிநோ
வநபுபலி யினகுளிர வருநதவரும எலறவை
வறஙகிறுநி ருஙக லிநனமதன
கநதமுத கநதினால இரநதுதவி அருசலி
கரைநதுசெய கலிங்க நகரே, (2)

கிராதன் கதை

சிவனது பொன பூணுல் கவர்ந்த துரோகம்

அறுசீர் விருததம

1541 அஙகணமரு வியசுநதி ராஙகனெனும
பெயரரசன அளிதத செமமல
குஙகுமதிண புயவீர கிராதன்ற
னிடதினமனி கொழிகுர தெணணீர
வஙகமலி கடறபுடைசூழ புவிபாரம
இருததியயன மலாததாள போறறிப
பஙகயவா சனதிலிருந தருநதவஞசெய
தேபிரம பதமபெற முனல. (3)

1540. கொன்—பூனகொதத.

1542. சந்திராங கனபுதலவன தானதரு
மமபுரிநது தரைய னேததுமம
மநதரா சலபாபுயததில வைததருளு
மேலவையொரு மறையோன சைவ
சுநதரா கரன எச்சேச் சரன அரசன
தனேககாணபான துறகக மேவுமம
இநதிரா தியாகரிய கடவுளசோ
மேச்சரன்ற னிடததிற புககான. (4)

1543. அருவுருவாயத திகழுவிநது நாதவடி
வாமிலிஙகத தணிநத விழுதத
மருமலாநின மாலியததில ஒருமாலை
வாஙகிவநது மனனன கணடத(து)
ஒருமையுடன ஆசிபல வுரைததணிநது
முடிவேநதன உதவு தானம
இருமையளித திடவாஙகித தனதுமணி
மாடததில எயதி னுலை, (5)

1544. ஆதிசைவ ரானவருச சகாகழிதத
மாலையுடன அமபொற பூணூல
வேதியனவாங கிகருரிசில கணடதது
வேயநதனனபின விசாரித தெவெண
பூதிகணடி யணிகுவா ரெசசேசன
றனேககேடட போது மனனன
சோதிதிகழ கணடதின வேயநதனனகண
டேநீவிா தொடாநது கேணமின. (6)

1545. எனறவிரு பிறபபாளன றனேககுரவர்
வெகுணடுதவென றிசைததாா பினனுங
கனறிமறை யோனநீவிா புரவலனேக
கேணமினெனறு கடடு ரைததான
துனறுபுலன வெனறசதா நநதபக
வான்கேணமோ தொடுக முறகால
வெனறியர சனமதததால விபபிரனபே
சாதிருநதான விமலா மீணடாா. (7)

1542. சுந்தராகரன—அழகிய உடமபை உடையவன.

1546. வடிவாடகை யரசனவை வதிருதுமணி
முடிவேருதே! மலர யனதான
முடிநோககி யறிவரிய **சோமேசன்**
பொறபூணூல மொயமம லாத்தா
ருடனவேட்கை யாலுனககீர தனனதனை
நீதருகென ரேதி ஞாகள
மடியாறபின கெடுகாலங கேடடுஙகே
ளாததுபோல வறிதி ருநதான. (8)

எண்சீர் விருத்தம்.

1547. அககாலை முடியரச னருடகுருவாம பெருமான
ஆதிசைவா குலததினுமவர தவதரிதத கோமான
தககோரெண ணிடுவாமத தனகிரிககு மடியான
தனுதுபெயா **வசியகர் ணன்**சகல முனாநதோன
மைககாவி மதாவிழியா மதவேணமன லவனபால
வதிருதுமணி முடியரசே! மகிழசோமீச சரனமுன
எககாலும புனிதருளபைம பொறபூணூல மீள
இககணமீர திடவேணடு மெனறுபினனு
[முரைபபான. (9)

1548. வாககினெடுத துரைகருமா பாதகததுக கெலலாம
மருமுதறகா ரணமூல மெனுஞசிவதது ரோகர
தாகருகடு விடததிவலை யொடுவடவைக கனலர
தரததுவெடித தெறிபுலிங்கர தழறபிழமபிற
[சிதைதத
தீகருழிவெங கனறகிறைசி கைபெருவாய பிளரது
திறரதெடுததங காரதுயிராகள தினறுடனதேக
[கிடடு
நாகருடைகள குதடடியெழு வகைரீடடித துடிகரும
ரருகுபுருத திடுரதொலைவெர நாருமுயிராக
[கிலலையே. (10)

1547. வாமதனகிரி—இடதுபாகதது உள்ள தேவி (பாவதி); வதிருது—அடைத்து.

1548. புலிங்கம்—செருப்புப் பொறி. தொலை—முடிவு.

வசியகர்ணர் கிராதனுக்கு உரைத்தது ;

வசு கதை

சிவன் கோயிற்காசு கவர்ந்த துரோகம்.

1549. அடிகனதது பபுடைததிறுகித திரணடெழுநது விமமி
யாடகபபொற கிரிசசிகரத தழகொளிரப பசுவேய
வெடிகுமுதது மணிசசிறுசெண பகததொடைகுங
[குமததா
மிலைநதுபசும பொறறிதலை விரிநதிலைஞ ராவி
பிடிகுமிள முகிணமுலைசசெந துவரிதழசசெல விழியா
பினபொடாநது மடலூரப பிறங்குமலலற
[றிணடோள
முடிகுடரப மலாததவிசிற றமதுகிழுத தியாபான
முயங்குமணி மேடையெ ழின முதிர காம புரமே. (11)

1550. அங்கணமமிழ குரிலிலருண மதலைகளிந தொழுகும
அமிதமுமிழ மதலைமொழிக கிணகிணிகாற
[சிறுவன
எங்கணுமொன றியபெயராம வசுப்புதலவன விளையாட
டசனமணிக கோயிலிறசுற றலமவருமேல
[வையிறகளை
பொங்குமுள முனைமழு வொருபாணகண டெடுததான
பொருகைகளவெ மனையிலவநது தநதைகரத
[தளிததுத
திங்களணி குடிலசடை சோமீசன் கோயில
திருசசுறறி லெடுததுநீ சேமங்காத தருவை. (12)

1551. எறபக லருசசநாவந தரசனைகணட ரசே!
சனமணி யாலயதநி லிருநதபொரு ளனைதது
குறவிலலி பொருளாகும மதலைபணங கணடு
கொணடுவநத தளிதநிடெனறு கூறமனனன
[கேட்டு
மறறமமலா நிகழகுடுமி மதலைகளிப பெருய
மகிழநதுகொடு வநதெனறு மனதநிலெணணிக
[கொணடே
துறறுபுலன வெனறகுர வரைநோககி யீதென
சுபதுகுக காரணமாயத தோனறியதென
[றுரைததான. (13)

1551. கனனிப் பேறு—முதல்முதற் கிடைதத செல்வம்.

1552. கலநதரனறன உடலதடிநத சகரமபைந துளவோன
தனகளிதத குழகனுகதோ தனிபபணததா லேது
பலந்திரண மாதிரமெல லாருமடோ மெனறு
பணநதனமுற கருவூலப பலபணடத துடனே
நலநதருமென ருதரவாயச சேமிதது வைததான
நமபனரு ளாலறறைப பகலிரவிற கனத
தலநதிகழ்பன மாடமெலாம வெநதனசோ ரருமத
தனமனிதது நகொணடகனரூ தலைவனுமாய

[தனனே. (14)

1553. நடுங்கியுளந தளாநதவர சிளங்குமர களிறறை
நகரடுதத மடபபமகிழ சாமந்த அரசன
மடங்கலெனப பிடிததுமுடி தடிநதனனிங கேதான
மனனனுமைம தனுமீசன திரவியங்கொண டதனால
இடங்கொளெரி வாயநரகில நடலையுறறு வருநதி
யிபபோதுந துயாபபடுகின ரூகளெனறு

[கேடடோம
அடங்கலுமுற றுணாபெளரா னிகரிமகுச சைவ
அரியபுரா ணநகூ று மமையமுரைத தனரே. (15)

கிராதன் கதை—தொடர்ச்சி.

1554. அரவாமணி முடிகவிடநத புவிபரகு மரசே!
ஆகையினமுன கடுவிடமுனை டருளபுரியும

[பெருமான
உரமருவு பொறபூணூ லளிததருளை றுரைததா
உபதேசம புரிகுரவ னுரைகவுமவ வரசன
பரமதனை யறியாத படியாலுள ளதறிற
பயஞசிறிது மெணணுமல வறிதவையில

[இருநதான்
குரவருமக கணமபுரோ கிதனெடுமுக காலங
குறிததுணாமந திரியோடுங கூறினருட்

[கொளவே. (16)

1553. மடப்பம—மருதநிலத்து ஊர். சடலை—தன்பம்.

1555. அககாலம விதிவசததா லவாகளுங்கே ளாமல
அறியாது போலிருநதா மீளவுமீ ளவுமே
தககோராம அருசசகா பொற பூணூலகேட டுளளம்
தளாநதனாகொற றவனசினததாற கடுகடுதது
[வெகுணடு
மிக்கோரைப போமினகள் எனறனனபூ சகர்தாம
வேரொருபொற பூணூலை விதிபபடியுண் டாககி
நெகாவத துடனருசசித தனரெசசெச சுரனும
நிலைமைகெடடுத தரிததிரஞய நிமைபபிலமடிந
[தனனே. (17)

1556. மநதிரியும பொலறினனபின புரோகிதனு மிருகண
மணிவெடிதது விழுகெகடடு மாயநதனனகா
[வலனுஞ
சுநதரமெய யனனததுநிறை குடடமதா யதனுல
தோனறுடலெங கணுமபுழுதது மரிததனனவெங்
[நரகில
அநதரஙகள தொறுமிநத நாலவரையும மறலி
அடுதூதா விடுததெரிததிட டமிழுததியிபபோ
[தினுமே
வெநதுயரப படுததுகினரு ரிவாமரபெல லோரும
வீழநதனாகள இவாகெனறும விடுதலிலமற
[றிலியே. (18)

1557. தொழுதகுமா முநிவரனே! இவவரசன தநதை
தொலலிலபுரி மெயததவவதாற பிரமபதம
[அடைநதான
பழுதகலும பததிருநது மகிழுமநதத தநதை
பாலனிழைத திடுங்கொடிய பாதகததால உளளம
முழுதுநடுங் கிகடிது நரகததில வீழநது
மூழகிவருந தானினரூன எனறுபொனனங் குவடு
விழுதுவிடு வதுகடுகஞ் சடிலநநதி கேசன
விளமபமுநி சதானநதன விழைநதவைகேட
[டனனே. (19)

1556. அந்தரஙகள்—கால எல்லைகள்.

1558. கேட்டவுடன பயந்துபயந் துண்ணடுங்கி மனததாற
கிஞ்சுகவா யுமைகொழுநற பாவிததங கிருந்தான
நாடடமொரு மூனறுளபெம மானமலாததாள கருதும
நநதீசன மீளவுமபின நரகததின அயலிற
கோடடமனம புனகணுற அதிபாவம புரிநதே
கொடுநரகில எரிகினறோ குயிறறியபா தகததை
வேடடவுனக குரைககினறேன எனறுரைததான அதனை
மெயததவததீர ! கேணமினென மிகுசூத
[னுரைபபான. (20)

அத்தியாயம் 56.

சிவத்துரோக நரக வேதனை--தொடாசசி

சிவாலயச் செங்கல் அபகரித்த துரோகம்,

நந்தியெம் பெருமான சதானநதரைப் பாாததுச, 'சிவதேசிகன பொருள் கவாந்தோ நரகததிற பாமபும கருவணடும துனைப்ப ஆமையும் மீனும் புழுவும நிறைந்த குழிகளில இடாபபடுவாகள். அதறகுச சானறாக ஒரு கதை கூறுகிறேன' எனறு கூறுகிறார

வச்சிரபாலன் கதை

கவுடம் என்னும நாட்டிற் கவுடிபபுரம் எனனும் நகரதனில வணிகா குலதனில வசிரபாலன் என்றொருவன இருந்தான. அவன சூரிய பூஜைக காக ஒரு செஙகல் மேடை கடட விரும்பினன. எஙகும் செஙகல கிடைக்க இல்லை. விசாரிததனில் அந்நகரிற் கவுடேசராம் சிவபெருமானை வழிபடும தற்புருடன எனும் ஆதி சைவக் குரு தேசிகர் சிவாலயம் ஒன்று கட்டத தமது மடத்திலே செஙகற்கள் சேமித்து வைத்திருப்பதாகத் தெரிந்தது. வசிர பாலன ஆள்விட்டும் தானே கேரிற செனறு கேட்டும தற்புருட வொசாரியர் கொடுக்க மறுததுவிட்டார.

அப்போது சௌபரி என்னும அரணமனை மருததுவன வசிர பால னிடம் பொருள் விரும்பி வந்தான். அவன வசிரபாலனது விருப்பத்தை

புணர்ந்து அவன் பொருட்டுத தற்புருடரிடம சென்று செலகற்கள் கேட்டான. அவனுக்கும மறுததார தற்புருடா. சௌபரி வெருண்டு வசிரபாலனிடம வந்து, 'நானைப் பகலில தேஜென வருந்துமாறு செலகற்களைப் பொடிபடுத்துவேன பார்' என்று சூளுரைத்து அரணமனைகுச சென்று யானைப்பாகனிடம் 'அந்தோ! யானைக்குக கொடிய நோய்வந்துள்ளது. விரைவில மருத்துவம புரியாவிடடால இறந்திடும. நான கொகேகும் மருந்துகளுடன் செலகற பொடியையுங கலந்து தரவேண்டும. தற்புருடரிடம உள்ள செலகல எலலாவற்றையும் கொணர்க' எனறான. யானைப்பாகன தற்புருடரிடம் உளள செலகறகளை ஆட்கள மூலம வலிந்து கொண்டுவந்தான.எலலாச செலகறகளையும் பொடியாகிச சிலமருந்துகளுடன அபபொடியையுங கலந்து பொட்டணஙகளாகக கொடுத்தான சௌபரி அனறிரவே யானை இறந்தது. மருத்துவம புரிந்தும் யானை இறந்ததெனறு யானைப பாகன அரசனிடம் தெரிவித்தான. அபபோது தற்புருட சிவாசாரியா அரசனிடம வந்து சிவாலயம் கட்டுவதறகாகத தான வைததிருந்த செலகறகளை வசிரபாலன கேட்கத தாம் மறுத்ததும, பினபு சௌபரி வந்து கேடகத தாம மறுத்ததும, அதனபின யானைப பாகரது ஆள்கள வலிந்த செலகறகளைக கொண்டு சென்றதுமான முழு வரலாற்றையும கூறி முறை யிட்டனா சிவததுரோகததால யானை இறந்தது என உணர்ந்த அரசன, பாவநதீரும பொருட்டு யானைப் பாகனையும் அவனது குலாளரையும கொலவித்தான. வசிரபாலனது பொருள்களைப பறித்து அவனையுங கொனறான. பினபு வயிதியனை விசாரித்த பொழுது, தகுந என னும அமைசசன 'அரசே! அசுவினி தேவாகளாற் கொடுககப் பட்ட இந்த சௌபரியைக கொலவது சரியனறு: இவன குலாருடைய நோயையுங குறைத்து வருகினறான. வயிதியரதில மிக வலலவன. யானையைத தவிர இவன மருந்தால இறந்தவர எவரும இலர. இவனை மனனித்தருளுக'—என வேண்டினான. அரசன தனது நோய தீர்ப்பவன ஈசன ஒருவனே, இவன சிவததுரோகி, இவனை வாள கொண்டு வீசுக' என, அமைசசனும் சௌபரியின தலையைத துணிததான. பினபு, அரசன செலகறகள் கொண்டு சிவாசாரியா விரும்பிய ஆலயததைக கட்டுவித்து அவாதிருவடிகளில வணஙகிப பிழைகளைப பொறுத்தருள வேண்டும எனப் பணிவுடன கேட்டான தற்புருடரும அரசனுககு ஆசி கூறினர; வானவர மலாமாரி பெய்தனர; அசரர துந்துபி முழஙகிற்று. திருமாலும நானமுகனும அரசனிடம வந்து என்ன வரம வேண்டுமெனக கேட்டார்கள். அரசன வணஙகி 'உலகம் நோயறற வாழவேண்டும' என வேண்டினன. அவாகள் அஙஙனமே வரதததை தந்து மனனனையும சிவாசாரியரையும வாழத்திச சென்றனர. அரசன நெடுநாள் சுகமாக ஆண்டான. சிவததுரோகம புரிந்த சௌபரி முதலானோ இனறளவும நரகில வேதனைப் படுகினறனர. அவாகளுக்கு உயவேயிலலை. அரசன புகழும சிவாசாரியா புகழும உலகில ஓஙகின.

அத்தியாயம் 56.

சிவத்துரோக நரக வேதனை—தொடர்சசி

அறுசீர் விருத்தம்

சிவாலயச் சேங்கல் அபகரித்த துரோகம்

1559. குரவனபொருள கொணடவா யாதொருவெங
கொடுமாநிர யததின விழுநதுதுனிநத
தரவஙகரு வணடுக ளுககுநெளிந
தலமவநது நெடுமபுழு வாமைவனமீன
பரவுஙகுழி யஙகண வெஙகுமிடாப
படவேதடை வாரதை யானமுநிவீர!
விரவுஙகதி சேர வுரைபபனென
மிகுசூதன விளமபிட மேயிவலல. (1)

1560. நிநதாசன மகிழநது வியநதுசதா
னநதனமுகம நோககி நவினறிடுவான
பிநதாமரை யணணல நறுநதுளவத
நிணடோளிறை நிலைறயல கேடபுமம
நிநதாபர ராயகுர வனபொருளகொள
நீசரொரி வாயநிர யததயலின
சநதாப முறுமடமடி சுறறமுடன
தனடாஇடா சோகதை சாறறுதுமால. (2)

வசசிரபாலன் கதை

சிவாசாரியரிடமிருந்து சேங்கல் அபகரித்தது

1561. சிஙகஙகழல கணகள சுழலபுருளச
செவினிறு நெறிதிட வுளளியெழுந (து)
அஙகஙகள சிலிதிட வாவுவிமீ
தறையசசக லஙகள அசைநதிடமா

1559. வேது = வேதனை.

1560. நிச்தாபரா—நிச்தையை யுடையவா. சநதாபம்—துகசம்; செயத பாவதறகு இரஙகுதல.

1561. சகனம—பிருஷ்டபாகம. மாதஙகம்—யானை. உதஙகம்—உயாவு. சிஙகம யானையின கோட்டைப பறிதறக குருதறை நுகாதல—'வேழதறின வெணமருப்பினைக ழேர்து சிஙகை குருகுணை முதறதிரும்—'' சம. தேவா—II. 114—9.

தங்கமபிளி றுமபடி மததகமேல
தாவிததிரள கோடு பறிததததிலுத
துங்கஙகொள குருததது நுகாநது செநநீர
துயகதுங்கவு டப்பெயா நாடுளதால. (3)

1562. கிளளைகது முளஞுசரி யாதிதவங
கிளையோடுசெய யெனறுசொல நாகணவாயப
புளளைசசிவ ஞானம லாதுமரும
பொருளவேறிலை யெனறு சமாதியினுல
வெளளைகதம லததர சனமமெதிர
விரைவிறசொல வைதருப பநதழுவா
வளளைகவி மஙகையா பினகவுட
மறையோதுவா வணகவு டிபபுரமே. (4)

1563. வளஙகூகவு டிபபுர மீதுமகிழ
வணிகோரிறை வச்சிர பாலனெனும
இளஙகோமிகு புணணிய மேபுரிவான
எனறுநிகழ சூரிய பூசைசெயத
தளஙகூரணை எடுததிடு வேதிகையிற
சௌராசசனை செயபவன செஙகலினுல
விளஙகாவுயா வேதிகை வேணடுமென
விதிவேதிகை மணணெடுத தேறறினனுல. (5)

1564. செஙகறபடை வேதிகை கடடவுளஞ
சிநதிதிட யிடடிகை யநநகரின
மஙகுறபொலி தோரண வீதிமணி
மாடநதொறு நேடியுங கணடிலனத

1562. வைதருபபம—வைதருபபதெறி. செறிவு, தெளிவு முதலிய பததுக குணஙகளும அமையப பாடுமு முறை. செயயுள தெறி—வைதருப்பம, கௌடம் என இருவகைப்படும். தெறியாவது சொல்லமைப்பு வகை. வைதருபபம எனபது வித்தாபபாரட்டா ஆதரிதத தெறி; கௌடமா வது வைகருபபதத்துகு மாறுயச சிலவற்றைத தழுவியும சிலவற்றுகு மாறுகொணடும வருவது. செறிவுமுதலிய பததுக்குணஙகளுட சில வறறைக கௌடா வேணடுவா, சிலவற்றைவேணடா. (தணடி—அலங—14). வளளைக கவி—உலக்கைபபாட்டு.—மகளிர தெறுகுதறும போது ஒருதலைவனைப் புகழ்ந்துபாடும பாட்டு.

1563. சௌராசசனை—சூரிய பூஜை.

1564. இட்டிகை—செஙகல.

துங்கபபுரி சோ **கவுடேசன்** மலாத
துணிமெனசர ணமவழி பாடுசெயவோல
சங்கககட வுடகிரி சந்ததிசோ
தகுதற்புரு டக்குரு தேசிகனே. (6)

1565. **அ**ததேசிகல அநதணன ஆதிசைவல
அருளதேவ அருசசனை யாலயமாா
வததோடு வகுததிட சுடடிமுனம
மடமீதினில வைததருள இடடிகையை
முததார வடநதிகழ தோளவணிகள்
மொழிவாசொலக கேடடுமை யோவிடுததே
விததாரநல இடடிகை வேணடுமென
விமலனனவை நலகிலல எனறனனல. (7)

1566. **ந**சையாறபினும இடடிகைக கொறறுபணம
நலகிசசில ராலவை கேடகவதற(கு)
இசையாத அருடகுர வனமடமீ
நிளங்கோ வெயதி யெநதைய ளிததியெல
வசையாக வந நாயகனுக கிடடிகைசை
வததேசிகல சநதிலல அகனணமே
விசையாயவணி கேசனவெள கிததனதில
மீணடெயதி யிடாகடல மேயினனல. (8)

1567 **அ**ககாலயில வாகட முறறுணாவோல
அரசனறல வயிததியல **சௌபரிதான**
எகாலமும நடபுடை நாயகனிடத
தெயநிபபொருள வேணடினல நீளநிதியம
மிகோனவ வயிததிய லேடுபையுள
மீதூர விளமபிடும தறபுருடத
தகோனமுன இடடிகை கேடடனனச
சைவனனிலை யெலறெனத தளளினனல. (9)

1568. **அ**மபோடு விழுநதிடு மானெனநொந
தழிகிலறனல எனல வயிததியனுங
குமபோதயல நோகுரு தேசிகனபாற
குறுகிகடி திடடிகை சவனெனத

1565. சட்டி—சேகரித்து.

1568. கும்போதயன—அகத்தியர். வெம்போர்—வெம்பு ஓர்.

தமபோத முணாநதருள தேசிகனபால
தாளுக வயிததியன செனறு செங்கல
வெமபோவணி கறகருள எனன அவன
விரைநதீகிலன எனறவற குமமுரைததானை. (10)

1569. சீறறநகொள வயிததியன மீணடஞாவச
சிரபாலனை நோககி உரைபபனினி
ஏறறநகொள குருகுகள மடததிலிழந
திடவேபல விடடிகை நாளையினை
தோறறநகொள பகறகுர வனகலுழுத
தூளாகுவனை எனவலி பாருளததில
தேறறநகொ ளெனசப தஞசொலியத
தோவேநதிட மறறையம போதடைநதான. (11)

எழுசீர் விருத்தம்

1570. கூறையடிப பாகனை தனைவிளித தநதோ
கனைகழற கொறறவற கினிய
நிறைமதக கலுழுக களிறுவெம பிணியால
நீபபருந துயாபபடு கினை(து)
இறைவரைப பொழுதிற பணடிதம புரியா
திருககினைந திறநதிடு மெனமேற
குறையறப புகனறேனை உணமையிட டிகைந்
கொணாதிதூ ளாகுயிக கணமே. (12)

1571. அனைய மருநது தூளுடனை கூட்டி
அவுடத பொடடணைங களிலுல
துனைய தசைகுமை சாறறிலொத திடநோய
சுததமாயத தீருமீ தனறிப
பனைய மருநதால தீகுவ திலையிப
பகறகுரு வானதற புருடனை
மனைய மடததில இட்டிகை கொணாதி
வாரணம உயயுமிவ் விரவே. (13)

1569. இனன்—சூரியன்.

1570. இறை வரை—சிறிதுநேரத்தில்.

1572. னெறசொற கேளா மதகரிப் பாகன
ஏவலசெய் வோர்களாற புலனகள
வெலறதற புருடக குரவனவா மடதனை
மேவுமிட டிகையெலாங கொணாநதே
அனறவை யிடிததுத தூடசெயச சவுரி
அனனிய தூளுடனை கலநது
கனறவே பெருமபொட டணஙகளேற றிடவக
கடகரி யிறநததவ விரவே. (14)

1573. கலியிற களிறறுப பாகனமன னவனபாற
கழறினன சவுபரி மருதது
நூலமுற றுணாநதிவ விரவெலாம பாததும
நுவலரும பிணியினு லானை
சாலியி லிறநத தெனனவக குரிசில
தரிகொணு வளநதளாந திரஙகும
வேலசற குரவன வநதுகூப பிடடான
வேநத!கேள நெனனலுற றதுவே. (15)

1574. தேவாபூ சைககா லயமவகுத நிடநான
செஙகலீட டியதெலாம பாகன
ஏவலா ளாகளவந தெடுததவை யனைததும
இடிததெறிந தனரெனப பசுகள
காவல னுன வசசிர பாலன
கதிரவன வேதிகைக கெனறே
ஆவலகூந தெனதிட டிகையெலாங கெடடான
அதறகுநான இசைநதிலென அதனலை. (16)

1575. கருதனில திருகு வெஞசிலம புழுஙகி
கடிதுபோயச செலபரியான
மருதுவற குரைததே அவனறனை விடுததான
வயிதியன கேடகவும மறுதனை
உருததவன களிறறுப பாகனை டுரைக்க
ஓநதிடா தவனுமந நியரால
திருததகு செஙகல அனைதையும இடிததான
செயயகோல நடாததுமன னவனே! (17)

1576. எனனமா சுணசசெஞ சூடடுல கனேததும
இகலற நீதியிற பரிககும
மனனவன விரைநதிச செயலவிசா ரிதது
மதகரி சிவததுரோ கததால
தனனுயி ரிறநத தெனறுமா லியானை
தனிபபெரும பாகனேத தடிந்து
பினனரு மவனே வறசெயவோாத தடிநதான
பெரியபா வஙகளதீா பொருடடே. (18)

1577. சீறறமீ தூர வணிகனே அழைததுத
தேடிய பொருளெலாம பறிதது
மாறறமவே றின்றி வணிகனேத தடிநதான;
வயிததியன தனனேயும விளிததுச
சாற்றுதி யேது செயதனே யெனனச
சவுபரி யுரைததனன அரசே!
யேறறமாம மருநது கொணடுபாத தனனேய்
இடாபபடுங கரியிறந ததுவே. (19)

1578. எனறுரைத தனனபின கொறறவா கவிககும
எரிமணி மகுடகோ டிகளபட(டு)
ஒனறிடுந தழுமபு படடசெஞ சரண
வுததமக குரிசிலகட டுரைபபான
கொனறையஞ சடிலக குழகனு யகனுங
குரவனிட டிகைகொளபா வததால
வெனறிசோ கரடக கலுழிமா லியானை
வீநததக கணமென வுரைததான. (20)

1579. இககண முனேயும வதைபபனென றுரைககும
ஏலவைமுக காலமு முணரும
தக்கனும் அமைசச னுரைப்பனெண டிசைப்பா
தடமணிப புயந்தரித தெழிலகூ
இககுவே ளனேயாய! முனனரும பிணியால
இடாபபட அச்சுனி தேவர்
அககணம அடைநதுன பிணியெலா மகறறி
அனறுசெள பரியைஇங் களிததா. (21)

1580. எங்களே வலினுல இவனபிணி யனைததும்
எவறகுமே யிரிநதிட மருததுப
புங்கவ னுகி னினனய லிருநதே
போறறுவன எனறவற குரைத்துத
தங்களதொல பதியை யடைநதன ரதனுற
சவுபரி தனவதைத திடுதல
இங்குநன றலஅந நாளமுத லெவறகும
இடாபபிணி அநறறியே இருநதான. (22)

1581. குஞசரம இறநத தொனறுமே யலலாற
குவலயத் தோகொடும பிணியில
துஞ்சின ரிலமற றிவனையே வதைகனின
தொலலைநோ யகறறுவோ யாவா
தஞசமென றடைநதோக கருளவது கடனே
சௌபரி தனவிடுத தருளென(று)
இனசொலா லுரைகக மனனவன புகலவான
ஈசனே பிணியகற றுவனுல.
(23)

1582. அருங்கலை யனைததும சைவனே உலகுக
காதியாய வயிததிய னெனுநதா
பரங்களசங கமங்கள பிணிதனில இடைநது
படருரு திருநதுசீ விகசும
இரங்கிடா தினிசீ சிவததுரோ கியைவாள
எறறியே தடிநதிடென றுரைகக
மருங்கிருந தரசற குறுதிசொ லமைசசன
வயிததியன சிரநதடிந தனனே.
(24)

1583. அங்கணின றரச னுலமுகம பழுதத
ஆடகப பசுமபொனு லயங்கள
செங்கலால வகுததுக குரவனமா மலாததாள
சோததுபு அடியனேன அபரா
தங்களைப் பொறுதது கருணையங் கடலே!
சசிதா னநதனே! எனறு
பங்கய மலாததாள பணிந்திடக குரவன
பாதது!ப! எழுகெனப பணிததான.
(25)

1582. சைவனே—சிவனே. "தழலிலஙகு திருவுருச சைவனே"—சம். தேவா. III—108—7.

1584. அநதர மிசைநின றெழுநதுபூ மாரி
யவவிடம பொழிநதிடத தேவ
துநதுபி கறஙக மரைமலாப பொகுடடுத
தோனறலும நறவுகொப பளிககும
பைஙதொடைத துளவக கடவுளு மடைநது
பாததிப! வேணடுவ துரைததி
யெநதநல வரஙக ளெனமன னுலகுக
கெனறுமநோ யறசசெயு மெனருன. (26)

1585. ஈதென துளததுக கேறறநல வரஙக
ளெனனவப படியதா மெனறப
போதுமன னனையுந தேசிகன தனையும
புகழநதவ ரனுமதி யதனால
ஆதரம பெருகத தமதிட மடைநதா,
அரசனு மனுநெறி முறையாற
பூதலம நெடுநாட புரநதனன செயஙநற
பொருடடடைந தோகளயா வருமே. (27)

1586. எடுததுரைக கரிய நரகினுட படிநதங
கிடாபபடு கினறன ரனனுள
தொடுததரு நரகி லிறறைநா ளளவுந
துயருழுக கினறன ரவாகதே
யடுததநற சாநதி யிலலிலமன வவறகும
ஆதிசை வகுர வனுககும
உடுதத நீரபபரவை யுலகினிற செலவம
ஒழிவறப புகழுமோங கியதே. (28)

1587. மூனனாகட டுரைதத நரகயற பிறநது
முழஙகுபே ரொலிதனைக கேடடா
ரனனதிட டிகைமு னெடுததவா புலமபி
யரறறுகின றதுவென நநதி
சொனனவா சகஙகள தமைசசதா னநதன
துணணெனக கேடடுளம வெருவிப
பொனனவி ரிதழிக கடுகைகையஞ சடையோன
புணடரீ கபபதம நினைநதான. (29)

1586· ஒழிவற—நீகம் இலதாக.

அத்தியாயம் 57.

சிவத்துரோக நரக வேதனை—தொடர்ச்சி

சிவனடியார் ஆடை கவர்ந்த துரோகம்.

சூத முனிவர் சொல்கிறார்:

விசயன் கதை.

சிறந்து நாடாகிய சனனதபுரத்தைக் கரன என்ற மன்னன் ஆண்டு வந்தான். அவன் இந்திரன் அருள் பெற்றுக் குலிசபண்டயோதிப் பகைவரை வென்றவன். அவனிடம் விசயன என்ற படைத்தலைவன் இருந்தான். அவன் நரசிங்க உபாசகன். ஒரு முறை மது என்னும் அரசன் இந்திரன் என்னும் அசுரனை வேண்டி அவன் சக்கரத்தைப் பெற்றுக் காணுடைய நகரத்தை முற்றுகையிட்டான் கரன தன் படைத்தலைவனான விசயனை வேண்ட அவன் நரசிங்க மூர்த்தியைத் தொழுதான். நரசிங்க மூர்த்தி வெளிப்பட்டு மதுவின் சேனையை வாரி விழுங்கிக் கொன்று தீர்த்தது. கரன விசயனை வாழ்த்தி வணங்கித் தன் நன்றியை அறிவித்தான்

விசயன் மகனை சூரன் பார்த்தையரை மருவும் இழிவுடையவன். சூரன் ஒரு நாள் ஒரு பார்த்தையைக் கூடியிருந்து வரும்போது அவள் வீட்டில் இருந்த ஆடையொன்று தவறுக இவன் மேலாடையாக வந்து விட்டது அது திருநீறு, கண்டிகை பூண்டும் ஒரு சிவ பக்தனை தருமன் என்னும் வேளாளனுடையது அவன் இதனை அறிந்து விசயனிடம் சென்று, 'என் மேலாடையை உன் மகன் கொண்டுவந்து விட்டான். அதனுடன் கண்டிகை யிருந்தது. அதனைக் கொடுக்கச் சொல்' என்றான். விசயன் வாளாவிருக்கவே, தருமன் மனம் நொந்து கரனிடம் சென்று செப்பினான். கரன விசயனை அழைத்து வினவினான். விசயன் நடந்ததுப, 'பார்த்தைய நிலையைத் திரியும் தருமன் சிவனடியான் ஆகான். அவன் பூண்ட கண்டிகையும் அணிந்த நீறும் உடையும் என்ன பயனுடையவை?' என்று இகழ்ந்தான். அரசன் சினந்து 'சிவனடியவரை இகழ்வரோ? அக்கமும் நீறும் அணிந்தோர் எத்தீமை யிழைந்தவராயினும் யாவராலும் தொழத் தக்கோராவர். நீ உன் மகன் செயலைக் கண்டிக்காமற் சிவநிந்தை செய்தனை!' என்று அவனைப் புறக்கணித்து, அவன் மகனை சூரனை யழைப்பித்து அவன் தலையைத் துணித்தான்.

விசயன் தருமனை யிகழ்ந்து தன் மகனைக் கிரங்கித் தன் வீட்டிற்குப் போனான். கரன் அது கண்டு விசயனைக் கண்டிக்கத் தக்கவனென்று துணிந்து, விசயனுடைய செல்வமனைத்தையும் பறிமுதல் செய்தான் விசயன் சென்று நரசிங்கத்தைத் தியானித்தான். நரசிங்கமூர்த்தி வெளிப்பட்டு விசயனைச் சிவத் துரோகி யென்று சினந்து கிழித்துக் கொன்றார். மேலும், அரசனை நோக்கிச்

'சிவதுரோகிகளை வதைத்து உலகு காத்திருப்பையாக. நீ நினைக்குமபோது என உதவி கிடைக்கும ? என அடியவராயினும சிவதுரோகிகள எனகுத தகாதவரே. சிவனடியவரைப் பூசித்து ஆதரிபபாயாக' எனகூறி மறைந்தார.

கரன வியந்து தருமனை அழைத்து அவன கலேயுடன வேணடுவன நலகி விடுதேதான. விசயனும சூரனும மீளாநரகிற்கு ஆளானாகள.

இவவாறு சதானந்தாகரு நந்தீசா கவினரூர.

அத்தியாயம் 57.

சிவத்துரோக நரக வேதனை—தொடாசசி

சிவனடியாா ஆடை கவர்ந்த துரோகம்

எழுசீர் விருத்தம்

1588. காத லாறசிவ பததா பொனகள
கவாநது பினனு மகநததையாய
மாத வகழி வோரை நிநதை
மறிதது ரைதது மகிழநதவிம
பாத கதநி ளால ளறறிடப
பருவ ரறபெறு வோகளதங
காதை மிகவா கேணமி னெனறருள
கருது சூத னியமபுவான. (1)

விஜயன் கதை

1589. காள மீதுல வைததெ ரிநதுசெல
கவரி மானமயி முடபட
மான மாயுளம வெமபி னினறு
வருநதல கணடய லோவழி
போன கேசரி விறலு ரிககொடு
பொதிய விழுததிட வெயிலெனச
சேன மாநிழல சிறைவி ரிததருள
சிந்து தேயம தாகுமால. (2)

1588. பருவரல்—துயா.

1589. கேசரி—சிஙகம். சேனம்—பருந்து.

1590. கோணடல கண்படை கொளளு மேடை
குலாவு மளுளை யெனசசெலுங
கெணடை யங்க ணழைககு மங்கையா
கேளவ ரோடம ளிககணே
தொணடை யங்கனி வாயதத டங்கள
சுவைதத மீணதநிரு கைவளை
தணடை னினறு புலமப மேவுவா
சலன தந்த புரங்களாம. (3)

வேறு

எழுசீர் விருத்தம்

1591. சீரும வளங்களு மேவு புரமபடை
சோகரன எனறொரு போமேவும
பாரர சனதினம வாசவன அமடுய
பாதம வணங்கியே மாபூசை
வார முடனசெயது நீளகுலி சங்சொடு
மாறு செயுமபகை ஞாாாாள
வீர முடனபொரு தாழி யகனடுவி
மேனமை டெறுமபடி யாளவோளுல. (4)

1592. பூவல கினபினும வெனிறொரு வனறிகழ
போமதுவெனனிறொரு போமேவுங
காவல னிந்திர ளுமசு ரனகழல
காத லுடன தொழு தேவிர
மாவ லுடனகொடு மீள வவனபடை
யாழி யுடனகடி தாயமேவித
தாவில கரனபுர நாடி வளளுதடு
தானை யுடனபொரு தானமாதோ. (5)

1593 சூர கரனதுய ராயமது வருதையில
சூழ வளளுதனன மாசேனை
சேர நடநதறை கூறின வெனறவை
தோபொழு தினபடா கோவாகும

1593. படா தோ—சேனைதத்லவன. காரமடகைல—கரிமமஸூாதனி. (சரமடகைல்).

வீர மிகுந்தடா கூவிச யனபடை
மேலெதிர் சென்றுள மீதேதான
நார மடங்கலை யோடி நினைந்தன
நாடிமுனை வந்தது போமீதே (6)

1594. சேனை யடங்கலும வாரி விழுங்கிமெய
சீறி யதிர்ந்திடி யேறேபோல
வானை யளந்திட சாரியின வந்தல
மாயமது வினைகுடா பாயசோரி
யூனைய முண்டுயி ரேகொடு சென்றது
வோகர வினறிவை தாஞ்டித
தானை யருமபதி யாமவிச யனபத
தாமரை முனைதொழு தேபோனை. (7)

1595. மாவிச யனைதரு சூர னகந்தையன
வாழ்பொது மங்கையா தாமவேசி
யாவி யெனுமபடி கூடின வங்கழு
ஞ்தும விஞ்சிய வேலாளை
ஓலைதன மனந்திரு நீறிழுடு கண்டிமெய
யூடு டிளைந்தவ னவவேசி
மேனிய னங்கவள பாலி லிலைகளை
வீழ வறிந்துதன மேலவையந்தான (8)

1596. மீள அகன்றுதன மாட மடைந்துபின
வேறொரு சிந்தையெண ணினோபோ
யாளென நினைறன தோகலை தந்தரு
ளாவமா டிங்கென ஈயாதே
மாள விரைந்திடு சூர னிருந்தன
மாறுதன மனைக லாதேபோய
வேளென வென்றிகொள போவிச யனபுடை
மேவி மகனசெய லேசொனனை. (9)

1594. இடசாரி—இடபபகமம. அலமாய—போதிய அளவு.

1595. விசயனமகன சூரன. தனமன (தருமன).

1596–97. இவை இடையில விஜயன இனனது சொனனை என்னும கருத்துள்ள பாட்டு விடுபட்டிருக்க வேணடும.

1597. நீதி செயுங்கர பூப நிரந்தர
நீரெருடு கணடிகள பூணமேனிச
சோதி துலங்குமெ ஞடை கவாந்திடு
சூரன வழங்கியி டாதேநீ
போதிசெ லெனறன ஞெகொடி தெனகலை
போன தவனதனை நோகூவிக
காதி விரைந்தென தாடை புரந்தருள
காவல வெனறுசொன ஞனமாதோ. (10)

வேறு

1598. புரவலன கொடிய விசயனை விளிதது
பொருகென முனிந்துனின புதலவன
தருமனுஞ் சிவபத தனகலை கவாந்தான
தவறுநீ யறிந்தறி யாபோல
இருநிலத திருந்தாய மூடவிக கணமே
யிகெனக குரிசிலசொற றலுகசு
வரமிகு விசயன மனனனை நோகசி
மறுதலதொரு வாசகம புகலவான. (11)

1599. நீரந்தரம பரதனத யிளமுலை தழுவி
நிகதைபெற றிடுமிவ வியனமால
புரந்தரன வழுதது கணணுதற கடிமை
பூணடபத தனுமல லறுமபால
கரந்திகெய யெனவா ருயிரகுமா ருயிராயக
கலந்தருள முகணு யகனபால
உரந்தரு பதநி யெதுகண டிகைநீ
றுடையதாற பயனெனகொ லுரைதநி. (12)

1600. னெற சொற குரிசில கேடடுவெரு சினமா
யிவனறனை நோகசிமீ ளவுமபாத(து)
ஒனறுரைக கினருன இலிங்கமா வலியெ
யுறறிடுங கடவுளைப புனைகள
வெனறிடு முனிவா அமராகள அறிஞா
விழைந்துபூ தலமுற வணங்கல
அனறியே சிலியென றுரைபபரோ கெடுவாய
அறிவொரு சிறிதிலா துரைததாய. (13)

1598. சொறறல—சொலலுதல.

1601. கேவல மதுபோ லக்கரீ றணிரது
கிளாவத னுறரெழு குலததோ
காவலா வணிகா பினனவ ரொடுசங
கராமுத லியரர ரெவாகதும
ஆவலகூ மனமெய மொழியினுற போறறி
யருசசனை செயபபடு குவாமற
றேவாதூ சிவாவா ரிபபடி யுரைதத
திககண மறததியென றுரைததான. (14)

1602. பினனருங கொடிய வெஞசினம புழுஙகிப
பெரிதுரை கடுகடுத துரைபபான
நினனுடை மதலை யிடததினுங கோரது
நீதியா லிககணங கொடுதது
யெனனுள மறிரது நினமகன வெருவி
யிடாபபடல முனனிரற கலையைத
தனனிகா தருமற கேதிலை யெனறே
தளளியவ விசயனை விடுததான. (15)

1603. விசயனமா மகனை விளிததுமே லரசன
வெஞசினத தொடுசிவத துரோகி
வசையறு சிவபத தனகலை கொணாரதாய
மனுரெறி விசாரியா தடுதத
திசைசிவத துரோகி தனைவதைத திடவே
செபபுவா முரிவர ரெனறே
யிசைவுறத தடியா திருகிலவெம பாவம
எனக்குமா மெனறுமுன தடிரதான. (16)

1604. அதுதனை விசய னேககியே கரனபா
லடுததிடு தருமனைக ளுறிததுக
கதுமெனக கொடிய நிரதைசெய திகழரது
கடுததுடன தனமனை புகுரதான
இதுவென விசயன மகனசிவத துரோகி
யெனறறிர துமபய மிலாமல
அதிகரிர தைகளை யெனமுனம பகர்ந்தான்
அவனுமே வதைததிடப படுவான. (17)

1601. ஏவர் தூசு இவர்வா—ஏவா ஆடையை விரும்பிக் கவர்வார். இவா தல்—விரும்புதல்.

1602. உன்கு—உவ்விடம்.

1605. மறறிதற கைய மிலையெனக குரிசில
மனைபுகும விசயனை யழைததுச
செறறமோ டவனில லிடததுறு தனஙகள
சேரவே தகைநதனன மனனபால
உறறிடு விசய னிருபனைக கோபித
துளததிடை நாரசிங கததைச
சற்றுணாந தனனப பகலநர சிஙகஞ
சடுதிவந ததுவெளிப படடே. (18)

1606. ணெடிசை முழுதுஞ செவிடுபட டிரஙக
இடியுரு மேறென முழஙகிக
கொணடுட னெதிரநது விசயனுண ணடுஙகக
குறிததுநீ நிநதைகள பலவு
மிணடிநற சிவபத தனையுரைத தனையிவ
வேலையுன றனைகொலவே னெனறு
மணடுபொற கரஙகள பறறிமன னவனமுன
வதைததொரு வாசகம புகலும . (19)

1607. கனைகழற குரிசில ! சிவததுரோ கஙகள
கடறபுவி தனிலொருக காலுந
தினைநொயயி னளவு மினறியோ ராழி
செலுததியெண டிகலினும புரநது
நினைவுடன மடியற றிகறபடை கடிநது
நீதியிற காததருள புரிதி
பினையெனு தெனைநீ நினைததிடி லடைநது
பெருவலி யிகலதொலைக குதுமால. (20)

1608. உளததினி னினைதத தனைததையு மளிததே
யுனைததினம பரிததருள கினறேம
வளததெம தடிமை யெனினுமைக கடலின
மறிததெழு கடுவிடத தொகுதி
களததினி லடகும பரறகொரு துரோகங
கருததினி லிழைததவன றனைககொன
றளறறிடைப புரடடி யமிழததிவெள வாயவிட
டரறறிட வதைததிடு விபபோம. (21)

1605. மனன—மன்னன.

1609. அனவர தமுமே சிவனடி யவரை
யருசசனை புரிநதவா வேண்டுந
தனநிதி பதிக ளறுசுவை யடிசில
தகுகலை யுதவியா தரவால
மனமொழி யுடல மொருமையோ டிறைஞ்சி
வருதியென றுடனமறைந் ததுபின
கனமுகில படியு மனையிடை வதிநதே
கரன்மகிழ தருமனை யழைததே. (22)

1610. கலைபல நிதியோ டுதவிமற றவனதன
கலையளித தனுப்பினன அதறபின
தொலைவிலபா தகஞ்செய வீசயனுங கொடிய
சூரனும அருநர கதனில
நிலைகுலைந தழிகின றனரெனக கேளா
நிமலமா முநிசதா னநதன
மலைவற் அருள்ந் தியையயல அளறறில
வருநதுவோ ரியாரெனப புகனமுன. (23)

அத்தியாயம் 58.

சிவத்துரோக நரக வேதனை—தொடாசசி

சிவகுரவரைப் பழித்த துரோகம்

பாசுபத பாரதியைப் பழித்தோர் கதை.

சூத முநிவர் சொலகிறா : சோனகம் என்னும் நாட்டிற் சோனகம் என்ற நகரதது அரசனன கலாதரனுடைய சபையில் ஒருகாள் பல சமய வாதிகளுந் தததம் கொள்கைகளைக கூறினா. சைவத தவ விரதியான பாசுபத பாரதி "சிவனே போறறத தகும் இறைவன. சைவ நெறியே மெயந்நெறி. அந்நெறியைப் பற்றினோர்கே பரமுததி. நிறைபோகமும், எண்வகைச செல்வமும், சிததி பலவும், சாவபெளமதவமும, சுவர்க்காதிபத்தியமும், பிரமதவமும், வைணவதவமும் அவருக்கே எய்தும "என்றுரைத்தா ; இக்கூற்றைப் பொறுகக முடியாத வைணவத துறவியான பரவாசுதேவ பாரதி, 'அரசே ! சிவனுக்குத தலைமை எஙஙனம் கூறலாம். அவன தாமத குணமுடையோன. தோலும், என்பும், சுடலை நீறும், பாம்பு மணிந்து

1610. அளறு—நரகம.

உடலைய உறைவிடமாகக் கொண்டவன; பூதப்படையுடையோன்' என்று சிவநிந்தை புகனரூன. இதைக கேட்ட பாசுபதபாரதி நடுநடி இரு செவியும் புதைத்து, "அந்தோ! பேதையே! சிறிதளவும சிவமானமியற் தெரியாமற் பேசுகினரூய். திருமால ஈனமுகன முதலியோர அஞ்சியரென விளக்க அவரகளின தலை மாலைகளையும என்புகளையும அவரகளை நுதல் விழியால் எரிதத நீறறினையும் எமபெருமான அணிந்தார. சகாரம அனைதையும புரியும இடமே மயானமாகும. கொனறைச சடையோர அவகே கொடு கொட்டி எனனும தாண்டவம புரிவார. அதனால அவர மயான நிலையோன் ஆவர. விபு வாகிய அவரை அறியாத உலகம அவமே அடையும். பிரமன ஒருகாலததில அரியை நோகி, 'நின அடியவர பாசண்ட மதத்தினராகிச சிவனை யிகழ்ந்து, நரகததில இடாப்படுவர' எனச சபிததான. அந்தச சாபத துககு நீயே முதற் பாதகிரம். தூய நீறும கண்டிகையும் அற்ற உனை நோக்கு வதும பெரும்பாவம! சிவனை யிகழநததனால அமராகள தக்கன மகததில அடைந்த நிலையை அறியாயோ?" எனரூர.

அப்போது பிரமகேசரி யெனனும் அந்தணன 'பாசுபத பாரதியே! வெணணீறணிவதாற பயனுணடோ? மரததில உண்டாகும உருததிராகமம எனன பயனைத தரும? மெயஞ்ஞானம ஒனறே முததியைத தர வல்லது' எனரூன. பாசுபத பாரதி சினந்து, "சுருதி புராணஙகளைப் படிததலால நீ பெற்ற பயனெனறுமிலலை. சைவாகமஙகளும மறைகளும் புராணஙகளும 'கணடி வெணணீறணிந்த பெருமையினால முததி' எனற பேசும. பாவி களாயினும இவறறை யணிவோர புனிதராவர; அணியாதார பாவிகளாவர' எனரூர. இதைககேட்ட பிரமகேசரி குதாகமம பேச, பாசுபத பாரதி மனனனை நோகி, 'அரசே! நின அவையிற குதாகமம என பேசவேணடும' என்ரூர. அபபோது பாசுபத பாரதியின மாணாகன வசு என்பவன ஆசிரி யரைப பாரதது, 'துறவியாகிய நீ இவவாறு கலகம புரிவதால ஏது பயன?' எனற போது, சிவநிந்தையாலே தீமை வரு மெனற பாசுபத பாரதி பகார் தார. மாணவரை 'கலகம வேணடாம. நரகம் போனாலென்ன? முததியிற் புகுந்தாலெனன? நாம போவோம' எனரூன. பாசுபத பாரதி, 'அருட் சிவ சமமதம பெற்ற ஈன குருடனேனும இத்தப பேரவையிலே அவரவாத கேற்றவாறு வாதம புரிந்து சிவமே பரமென நிலைபபடுத்துவேன' என்ற வுடன, வசு 'ஆசிரியரே! நீகள் இருகள' எனறு கூறிப் போய்விட்டான.

அப்போது பிரமகேசரி, 'அந்தோ! கணணிழந்த பாசுபத பாரதிக்கு இனி வழிகாட்டுவோர யார. கணணொடு அறிவையும இழநததால இச்சிலை பெறரூன' எனறு எளளி நகையாடியதைப பரமசாந்தன எனபோன கணடு வெகுணடு, 'பசுபத பாரதிககு ஈன இனி அடிமை; வழியுங காட்டுவேன். உனககு வந்தது எனன?' எனறு கூறி விட்டுப் பாசுபத பாரதியை நோகி, 'ஐந்தாய! முனிவர தலைவனுன நீயே செபிரான. அடியேன எப்போதும்

உனது மாணாகன. அகமணியும் நீறும் அணியும எவாகரும நான அடிமை. உன கையைப்பறறி அழைதது செலலும பேறு நலகுக!' எனறு பணிவுடன புகனறான. பாசுபத பாரதி மகிழ்ந்து பரம சாதன மெயயைத தடவிப் பாரதுப் பேரருளுடன அவன கையைப் பற்றிகொணடு, 'சிவ பதனை நீயே என் புதல்வன' என இனமொழி இயமபினான.

அப்போது பதநிரன எனும் மறையவன மனமபுழுகுகிப 'பரமசாதன பரதனை கேள்வன' என மொழிந்தான. பாசுபத பாரதி, 'என் பாதகம் பகர்கிறாய? யாவனேனும நீறுக கணடியும அணிவோன நினமலன அல்லனே' என்றுரைதது விடடு, மனனனை நோகி, 'அரசே! சிவ நிந்தை புரிந்த வாசுதேவ பாரதி, விபூதி ருதராகூததை இகழ்ந்த பிரமகேசரி, எனக்கு வஞ்சஞ் செயத மாணாகன வசு, சிவ பதனை நிந்திதத பதநிரன் இவர்கள் நாலவரும கொடும பாதகாகள். அவாகளை நீ தணடிகக வேணடும; அல்லாக்கால் நான கொல்லிபபேன' எனறார. அரசன பாசுபத பாரதியை வணகி 'ஐயா! சிவமானமியததால நீர உமது கணபாவையைப் பெற்று நீரே அவாகளைத தணடிகக்லாம' எனறான. அப்போது பரமன அருளாலே பாரதி கணபாவை 'பெறறுச சிவநிந்தை புகனற இந்நாலவரும இடி வீழ்ந்து இறகக் கடவா' எனச சபிததார. அவ்வாறே நாலவரும இடி வீழ்ந்து அகாலமேயே இறநதனர.

பாசுபத பாரதி அரசனைப பாரதது, 'அரசே! நான இவாகடகுத தக்க தணடம் புரிந்தேன. நீ இவாகளை ஆதரிதததாலே கழுதை யாகக கடவாய' எனறு சபிததார. அரசன நடுகி மனனிகுமாறு வேணட, 'சிவதுரோகத துகுக கழுவாய் இலலை' எனறு கூறிச சென்றார.

அத்தியாயம் 58.

சிவத்துரோக நரக வேதனை—தொடாசசி

சிவ குரவரைப் பழித்த துரோகம்.

அறுசீர விருத்தம்

1611. இநதியமைந தடகுமுநி வராகேடபச
சூதமுநி யியமப லுறறுன
தநதியுரி புனைகடவுள நிநதைபுரி
பவரும்விதி தரிககு நீறு
நிநதைபுரி பவருமிகு குரவநிநதை
புரிபவரு நிமல மாக
வநதஅகக மணிநிநதை புரிபவரும
அடியாநிநதை வசனிப போரும. (1)

1612. அனைவருமுள் நடுங்கமிகு கோரநர
கதனினிடை யளபபில காலம
நினைவறவெய துறறழுங்கக கொடியவிரு
கடைபபுருவ நெறிததுத தூதா
முனைவயிரப படைசெலுதது வருததஇடாப
படுவோகள முறறு கதை
தனைவியபபி னுளததுறவீர! நுங்கடகி
தெனறெடுததுச சாறறு வேனல. (2)

பாசுபத பாரதியைப் பழித்தோ கதை

1613 கூரநதவரி விழியளிகள நாசிகா
புடைததயலிற குறிததுப பாயநது
சோநதுவருத தியதெனவுட கொணடுபழம
பகைவெலலச சிநதித தேமால
ஆநதமட வரலநாசி யளிவீழநதால
உயிரவிடுமென றறிநது சோலை
சோநதுசெண பகமாகச சோனகமாம்
பெயருடைய தேயத தமமா, (3)

1614. விளிகுமதா விழிகணிகை யரமியதது
டுமபரர விநத நானற
பளிகுமணி மணடபங்கண டரசிளங கோக
குமரசெனறு பரததை மாதா
குளிகு மலாப பொயகையென முடிகலனு
ணவிழுதிருகை குடையச செலபோ(து)
ஒளிகு நுணணூ லிடைகொடியா நடைதடுசோ
னகபுரதி னுவநது வாழுவாள. (4)

1615. கலைகொணட மதியனைய குரிசிலகலா
தரன்தருமங் கதிதத கோமான
துலைகொணட நிறையுடைய கலையுணாநத
தமருடனே தூய கனமம
நிலைகொணட மனுநீதி முறைபாபபாப
பிரிததருஞ்ச நிருபன செமபொன
மலைகொணட சூளிகைசே ரவைகளுக
மணடபததில வநிநத போது, (5)

1613. சாசிகை—மூகு.

1614 அரமியம—முற்றம.

1616. விரிநதபுக முருங்கவிஞா கமகாவா
தியாவாககு மிகுதது ளோசொல
தெரிநதபொரு ளுணாநதருளபண டிதாசிததா
யோகியராச சிரமத தோாகள
பொருந்தவிவ ருடனமறையோா தமககுளொரு
வாகொருவா புகலகா தைசசொல
பரிநததவ ரவாதெரிநத படியுரைககும
ஏலவையங்கண பயநத தாமால. (6)

எண்சீா விருத்தம்

1617. தொழுதருமா விரதியதி புங்கவனு கியமெயத
துறவிமிகுபாசுபத பாரதி யெனுமபோப
பழுதினமுநி வரனகலா தரவரசன தனையே
பாாததரிய தருமததிற பரமான தருமம
முழுதுலகில அனைவருகளுஞ சிவனேயெப போதும
முறைமையிலேத தபபடுவோன
[முததிபொருட டாயெப
பொழுதுமறி யபபடுவோன தியானிகப படுவோன
போறறுமவ னேபரப பிரமமுணமை யரசே!. (7)

1618. ஓங்குசிவ னேபரஞ சோதிபரந தாமன
உறறிடு கா ர்ணங்கட்கெல லாங்கார ணனனும
தாங்குபரா யணனதேவா தமகெலலாந தேவன
சகலருமற றவனேவணங கிடுவோரே தகோா
நீங்கலரும அவருககே பரமுததி யவறகே
நிறைநதிடுபோ கமுமவறகே யெணசெலவ
[மவறகே
யாங்குசிததி சாவபவு மததுவமு மவறகே
பறறுசுவாக காதிபததி யமுமவறகே யாமால. (8)

1616. கவி, கமன வாதி, வாகி—எனப் புலமையோா காலவா. கவி—நால் வகைகவியும பாடவலலவன்; கமகன்—துணணறிவாலும கலவிச செல்வததாலும கலலாத நூறபொருளையும எடுததுரைகக வல்லவன; வாதி—பிறாகோள் மறுததுத் தனகொள்கையை நிறுததவலலவன; வாகி—அறம், பொருள, இனபம், வீடு—எனனும நாற்பொருளையும விரிததுரைகக வல்லவன.

1619. மனனவரே றே! பிரமத துவமவறகே சோதி
வைணவத துவமவறகே யெனறிடுமவ் வேலை
பனனருஞசீ புகழபடைதத துறவியாபுங கவனும
பரவாசு தேவபா ரதியுளதநிற பொருமல
தனனிகாமன னனைவிளிததே சிவாதிகக மெனகொல
தாமதமா கியகுணமே தகவுருத திரணும
பினனரத ளெனபுசவ நீறணிவோன் சுடலை
பெருநிலைய மாயுறைவோன பேரணிபா ரிடமே. ()

1620. அனவரத போகரத னவனபிரம மெனறே
யறைகுவதெப் படியரசே! அனறியும வெம புயஙகம
புனையுமணி கலனவனெப படிபுதநி முதநி
புரபபனெனறு பரவாசு தேவபா ரதிதான
மனமறுகச சிவநிநதை புகனறதுகேட் டிருகை
மணிசசெவியிற பாசுபத பாரதிவைத தநதோ
நினையளவா யினுஞசிவமான மியமறியா துரைததாய்
சிநதைதெளி குதியவையான செபபககேண்
மதியே. (10)

1621. நீஙகளணி குடிலசடைக கணணுதனமுன வதைககச
செனறிறநத அரிபிரமா சிரஙகளுமென புகளும
அஙகவாமெய யவனுதறகட பொறியிலரிந் திடுநீ
றனைததையுமேல வருமயனமா லனிதியரென
[றுணாநது
துஙகவடி விறறரிததா கலைபலதோந துணாநதோ
சொறறிடுவ ரெபபொழுதுந தொலலுலகிற
[சவஙகள
தஙகுதல மேமயா னததலமென றறைநநி
சஙகார மனைததையுஞசெய தானமயா னமதால. ()

1622. கோனறைகம ழசசடையோ னநதமயா னதநிற
கொடுகொடடி யொருவனு யமபிகைபாத தருள
எனறுநடித தெடுமதனுன மயானநிலை யோனும
எலலோரை யுமவதைகளுஞ சஙகாரக கடவுள

1620. போகரதன்—போகன—சிவன்.

1622. விபு—கடவுள்.

வெனறிபெறு விபுவெனவே சொலப்படுமபூ லோகம
விமலனமிகு மானமியமோ சிறிதுமறி யாமல
நினறுபா ரவப்படுமென றறைந்துமைபா கனியே
நிநதைசொலவோன தனைநோகவி நிகழுதது வநூ
[லுணாநதே. (12)

1623. பிரனுவ ணக்கடவுள தனைநோகவி யரியே
பெருததிடுனின னடியவாகள பிரிததுனையெப்
[போதும
பரனெனகொண டுணரொருகோற பகவாமுககோற
[பகவா
பாசணட மதமாகிப பரபபிரம மான
அரனையிகழந தெரிநரகி லளபபருநாள வீழவார்
ஐயமிலை யெனசசபிதத அருளுசூளபொய யனறே
வரமிகுசா பததிறை கெடுவை யநதச சாப
வாசகததக கெனறுமநீ வருமுதறபாத திரமே. ()

1624. புனிதமணிக கணடிவெணணீ றறறவுனை நோகவிப
புகனறிடினு மருமபாவம பொருகெனவந தடை
[யும
இனியதனுக கையமிலை முனநதகன மகததே
யிருநதிமையோ ரிருடியாவின நிகழாம லனைதன
மனதுவரப புகனறுசிவத துரோகததால வீரன
வதைகமுடி கரஞ சரண மணிகுடாவெவ்
[வேறுயத
தனதறஅங நநதடியப படடனாவெஞ சூரன
தனனுலு மிடாபபட்டுத தளாநதுவருந தினரே. ()

1625. நிரநதரமி யாதொருதன மததகதிற புனித
நீறிலையங கதினமணி கணடியிலை வேணடும
வரநதருமெயச சுருதியுணா பிராமணனு கிலுமே
மறறவனை யறிஞாகள நாயகொதிடுவோனெனறு
துரநதிகழநது தணநதிடுவா ராகையினு லுனசொல
தூரதிற கேட்பினுமபாக கினுமபெருமபாதகமாம
அரந்தையுறு மெனுமேலவை மவைமிகுமோ கமதா
யறைபிரம கேசரிப்பே ரநதணனெந துடனறே. (15)

1623. f—பரவாசுதேவன,

1626. பசுபத பாரதியைப பாததொருசொற புகலவான
பணணவனே! வெணணீறு பரிதததறற பயனென
வீசுதரு விறபிறநத விதையுருததி ராகமம
மிலேநததறற லெனனபயன மெயஞஞான மனறித
தேசுபெறு முதறிவரா தகமணி நீறறூற
சேருமுதறி யிலேயெனமன சோநதஅவை
[யினிலோ
வாசகஞசொற றனேயெனறு மறையவனே நோககி
மாதவஞசே பாசுபத பாரதிசொற றிடுமால. (16)

1627. சுருதிபுரா ணமபுகனற மொழியனேதறறுங கேட்டுந
தொழுகுலதறதோ தனிலதம ஞமுனகசுக கதியே
தொருமைபெறு ஞானிகளா மவாகசுமுத லாக
உரைபபருமா பாதகாகசுங கணடிவெணணீ
[றணிநத
பெருமையினை முதறியெனறு சகல சைவா கமமும
பிழைஞசுகனவே தமுமெநதை புராணமுஞ்சாற
[றிடுமால
இருநிலதது முழுமுதலு முணாநதோதா பதாகள
சாகணடி மாலிகைநீ றேதறியணி குவரால. (17)

1628. பதகரா கிலுமகக மணிநீறு தரிதறதோ
பரசிவனெத திருபபரநதப பணணவரே புனிதா
துதரி யாதவாமா தவரெனினுமம பொலலா
னாகொடுமம பாதகரென றிபபடிசொற றனனப
போதுகது மெனமீளப பிரமகே சரியாம
பூசுரகு லாதமனபின குதாகக வுதறி புகனறா
ஆதபனோ பாசுபத பாரதிமன னவறபாத
தரசே ! நின னவைகுதாகக மறைநததெனகொல
[பழுதே (18)

1629. மசுணசசெஞ சுடிகைமுடிக கிடநதபுவிச சுமையை
மாறறிமணிப புயகிரியில வைததருளுங கோமான
பாசவினைக கடடகறறுஞ சாததிரஞசொல பகலுன
பருமணிசசிங காசனசசன னிதிமுநிவா வநது

1626. மெயஞஞானம அனறி—மெய்ஞஞானததால் அலலாமல முதறி வராது). மன—அரசன.

பேசுகுதாக கப்பலவுத திகளுரைத்தா ரெனனப்
பினனரஙகண் பாசுபத பாரதிமா ணுக்கன
தேசிக! நீ துறவி, கல கத்தாலிப போது
சோநதபல மெனனே! நாம செலவோமென
[றுரைததான, (19)

1630. பாசுபத பாரதிமீ ளவுமாணுக கனேயே
பாாததுரைபபா னிவாகளசிவத துரோகிதமாம
[நிநதை
பேசுவத னலதீது நமககுவரு மெனனப
பினனருமா ணுகளனுரைப பானமகுத தீதேன
மாசுரைபப தெனனபல னவாகளசுவாக கநதான
மாநரகந தானபோவா வாளாநா மிவணவி ட(டு)
ஏசறசசெல வோமெனரு ணனனவனே நோககி
யியமபுவனபின பாசபத பாரதிமா தவனே, (20)

1631. அநதனென விருநதுமவ னருட்சிவசம மதனே
யாகையினு லுரைபபனிவ ணகலவதுநன றலல
எநதவகை யுங்குரிசி லவையிலிருந தவாகட
கேறகவவ ருதகரதகுக குததரஙகள புகலவேன
புநதிதளா குவதிலியென றிடுபகலமா ணுகனன
பூரியனவெங கோபதகாற பொருகனெனவே
[புகலவான
எந்தைபக வானிவண்நீ யிருகனுகயா னிஙனவிட
டேகுவனென றெலலியெழுந் திருநதனனவ
[வேலவை. (21)

1632. பிரமகே சரிபுகலவா னநதனெனக கருதிப
பினனாமிகு பாசுபத பாரதியை நோககி
வரமிகுதக கோய! மாணுக கனேவிடுதாய அநதோ
மாகதரி சிகளாகொல விழியுனகுத தெரியா(து)

1629. மாணுக்கன்—இவன்பெயா வச. செய்யுள் 1637 பார்க்க.

1630. ஏசற—ஏசுதல அற; இகழ்தல அற.

1631. அந்தன—அந்தகன—குருடன பூரியன்—கீழோன்.

1632. சரி—வழி,

இருவிழிபோ யினவனறி மதியுமபோ யினதோ
எனறபகற பரமசாந் தபபெயாவே தியனு த
தரமொருசொற பிரமகே சரிகுரைபபான நீயென
சாறறினைநா னிவறகடிமை சரியுங்காட டுவனே. ()

1633. அருநதவனும பாசுபத பாரதிகுத துரோகி
யானவனமா ணுகனல னவனபோனு லென்ன
வருநதலுனக கேதென்று பகாநதபினனா தகோ
வழிபடபட டருளபாசு பாரதியை நோககிப
புரநதருளெந தாயிருடி புங்கவனீ வடிவாயப
பூவிலவெளிப படடசிவன போலுமடி யேனதான
நிாநதரனு நிழலினினபம போறறிவழி படுவன
நினமலககண ணுேய! சுருதி சாததிரங்க ளுணாநதே.

1634. அகமணி நீறுதின மணிபவனயா வனுகும
அடிமைமையென வுரியேனீ யருளாறகை பிடிகக த
தகபாத திரமெளியே னெனறுரைதத பரம
சாநதனவடி வினவேத சாததிரங்க ளுணாநத
மிகமுநி பாசுபத பாரதிகை களினுல
விருமபியரு ளாலநீவி விரைநதுகரம பறறி
யொகவணைத தேசிவபத தனபுதலவ வனியும
ஓங்குசிவ பததனு முளமகிழுத தமனே. (24)

1635. னெறுமொழி கருணைமுழு துங்கனிநது சுரநதூற
றிருநதுபிழநது கானறுசுவை யிரதமது ரமதாய
நினறருளும பாசுபத பாரதியாந துறவி
நினமலனபே ரவையயலில நினைததோநது
[பொருமற
கனறுமனம புழுங்கியபத் திரனெனுமபோ மறையோன
கதுமெனவே பாசுபத பாரதியை நோககி
வெனறதுற வோய! நீமுல னறிநதிலகொ லுரைககேன
மிகுபரம சாநதனெனும வேதியனதன
[செயலே. (25)

1633. உனக்கு—பிரமகேசரியைக குறிக்கும; பூ—பூமி; நிாநதரனு—நிரக்தரனுக. நிழலின—நிழலபோல. நினமலககணணுேய்—குற்றமற்ற ஞானக்கண் உடையவரே.

1634. நீவி—தடவி.

1636. பரதனைபதி விபபிரபா லகனிவனென றுரைததாய
பாதகமேன பகாகினருய பவிததிரா றகஞ்
சிரதனையொடு தரிததவரே சுதனருல கனேதனுக
திபபியமாக குமபூதா தீதவாகட கிலையால
வரதனையருள சிவபதனன தனேயவையில நிநனை
வாசகஞ்சொற றனேயெனறு மறுததுரைதத
[பினுநனை
உரதனையறிந திகலதடிநனெண டிகனினுமோ ராழி
யுருடடியருள குரிசிலபபாத தொருமொழிசொற
[றனனே. (26)

1637. சிறபபொடறு தெரிசனஞசே ரறிஞனபபோ லிருநது
சிவநிநனை புரிவாசு தேவபா ரதியும
பிறபபொடிறப பகறறுமகக மாமணிவெண ணீறறிலை
பெருமைகளை நிநதிதத பிரமகே சரியும
நிறபபடிகம நிகரெமககு மாணைகக ளுகி
நினறுவஞசஞ செயதுகுரு நிநதைபுரி வகுவும்
அறபபகுதி யுணாநதுவருஞ சிவபதனா நிநனை
யடாதுபுரி பதநிரனு மருங்கொடுமபா தகரே. (27)

1638. விருதபரி மிதங்குறிகளுஞ சினனங்க ளிரடட
விறறபடைகொ டெதிாதனவரை வியனமகளிா
[தமகளுக
கருதுமுடி பிடுங்குபுல வகறறவுட லசைதனுக
கருஞசாணை பிடிதனுங்ணை கழுவிநெயமேற
[குளிதனுப
பொருதவடி வாளெடுதனிந நாலவரையும நிநனை
புகலறிடுவெள வாயகருநி ககங்ணை நிறுதனி
யிருதலையோ டொருதலையாப பிணிதனரசே! தடிதி
யினறெனிலவெஞ சினதொடியா மிவாமுடி
[மாயகுதுமே. (28)

1636. இசசெயயுளின மூன பாடல விடுபட்டிருக்கவேண்டும்.

1637. ஆறு தரிசனம்—காட்சி ஆறு.

1639. எனறருளும பாசபத பாரதியை நோககி
யிறைஞசிமணி முடிவேநத னியமபுவனை தக
[கோய! நின
வெனறிபெறு மானமியததாற கணகளபெறறுப பினனா
விரைநதிவரைத தடிதியெனற வேலையிருந துறவி
மனறினடித தருளகுழக நமபனதாள சோதன
மானமியததாற பாசுபத பாரதிகண பெறறுக
கனறியுருத திநநாலவா முடிவீழ அசனி
கடிதுவிழக கடவதெனறு கடுஞசாபமுரைததான.

1640. அககணமே புரவலனமு னனைவருநோக குறவே
அணடமுக டிடிபடநின மூபபரிததுக குமுறி
மிகசதிசை செவிடுபடப பிறநதஇடி யேறு
வீழநததிவா முடிநானகும வெடிததுயிருண டுழநத
தொகந அயல கணடுளமெயந நடுஙகுகுரி சிலைபபாத
தொளிறுவடி வாளரசே! யுனமுனமற றிவாககுத
தகசதணடம புரிநதனம நீ யிவாகனைததா பரிதத
தகைமையினை கரமாகச சலிததிடுகென
[றுரைததான. (30)

1641. அகசாலை யரசனுளம பயநதுநடு நடுஙகி
யடடாஙகம பூவுறவீழந தாதரிததுப பணிநது
தகசோய! மற றெளியேனஞ ஞானததா லபரா
தஙகளபுரிந தனவெலலாந தகைமையினை
[பொறுதநி
யெகசாலு முனதடிமை யெனறுகரந கூபபி
யிறைஞசி நினற புரவலனை யெரிவிழியாற
[பாரததுச
சிகசாமா பாதகததுக குணடுபுகல சாநதி
சிவதநுரோ கவவுரைகசு செயுஞசாநதி யிலையே(

1640. தாபரிததல—ஆதரிததல். கரம்—கழுதை.

அத்தியாயம் 59.

சிவத்துரோக நரக வேதனை—தொடர்ச்சி

விராகன் முதலியோர் செய்த சிவத துரோகம் (கதை.)

நந்திதேசர் சதானந்தரைப் பார்த்துக கூறுகின்றார். கலிங்கம் எனற நாட்டில, கடகம எனற நகரில அரசன மகன விராகனும, அமைசசன மகன சுதந்திரனும, புரோகிதன மகன சுனந்தனும, வாயிற காவலன மகன சுருந்தனும மனமொதத நணபாகளாயத நீதத யாதத்திரைகளுப் புறபபடடு, இரவில சுவரம எனனும ஊரில தஙகினார்கள. அரசன மகன திருக கோயிலிலும, அமைசசன மகன சிவயோகியார மடதிலும, புரோகிதன புதலவன ஒரு சிவபகதன வீடடிலும, வாயில காபபோன மகன சிவன கோயில நந்தவனதிலும தஙகினார்கள. மறநாள காலையில அவ்வூரை விட்டுப் புறப்பட்ட போது வழியிற கவுதம முனிவரைத தரிசிதது வணஙகினார்கள். அவர இவாகளை நோகி நீஙகள அறிவினறிச செருகுடன செயத சிவததுரோகத தால இனற மாலையில உயிர இழபபீரகள' எனறனர. நாஙகள யாது குறறம செயதோம என அவாகள கேடக, 'விராகன சிவன கோயிலில தஙகின பொழுது தலைமயிர அவிழநது மயிர கோயிலில விழுநதது குறறம, சுதந்திரனது தாமபூல எசசிலசிவயோகியாரின மடதில விழுந்தது குற்றம, சுனநதன வாய் கொபபுளிதத நீரைச சிவபகதன மிதிகக நோநதது குற்றம, சுருநதன நநதவனதில கோழையித துபபினது குறறம'—என அவர விளககிச சென்றார் கௌதமர கூறிய வணணமே, விராகன தலைநோயாலும, சுதநதிரன நெஞசடைபபாலும, சுனநதன நர இறறு விழுநததாலும, சுருந்தன மூககில இரததம ஒழுகிப பெருகினதாலும இறநதாகள. இறநத பின நரகில விராகன தனது தலையில காரீயததைக காயசி ஊறற வருநதுகினறான, சுதநதிரன வாயில செமபை உருகி ஊற்ற வேதனைப படுகினறான; சுனநதன பல உருமாறு உடைகளபபட்டுத துனபுறுகிறான; சுருநதன மூககில நாராசம புகப பெறறுப பதைககினறான இமமட்டோ! இவாகள தநதையரும முனனோரும கூட இவாகள செயத அபசாரததால நரகவேதனை உறுகினறாகள. இவாகளுகு மீடசியே இலலை—என இவ்வாறு நந்தீசர விளகக—இது வரையும சிவததுரோகியைபபற்றி உரையாடினதறகுச சிவதரிசனமே சாதன எனற நந்தீசர, சதானநதர, பிரமர, விஷ்ணு காலவரும சிவ சந்நிதியை அடைநது வணஙகினார்கள். சிவபெருமான சதாநநதரை நோகி 'விரும்பின யாவையுங கேடடாயிறறே' எனச, சதானந்தர 'நந்தீசர அருளால யாவையுந தெளிர்து உயரநேன' எனறு கூறி வணஙகினர: பினப, சதானநதரும மாலும பிரமனும சிவபிரானையும நந்தீசரையும வணஙகி விடை பெற்றுத தத்தம இடததுகுச சென்றனர.

இவ்வனம் சூதமுனிவர கூறகேட்ட முனிவாகள 'பினனும நரகவேதனை அடைநதோர சரிதத்திரஙகளை விளக்கவேணடும' என வேணடினர.

அத்தியாயம் 59

சிவத்துரோகிகள் நரக வேதனை—தொடர்ச்சி

எண்சீர் விருத்தம்

1642. ஆடரவம அரைகசைதத அணணலமுககட் பெருமான
ஆகமஙகள சுருதிகளோ டாராயநது தெளிநது
நாடரிய பரமபிரமம பரசிவனே யெனறு
நாதாநத சிததாநதம நவிலகருணைச சூதன
வீடமலாக கருளசிவனமான மியததிலொரு காதை
விளமபினனம புலனகளையும வெலமுனிவாப
[பாததுத
தோடலாபொற றுணாசிவனதாள தூஉயபபரவு
[துறவீர !
சொலகெனனுங கேணமினது துகளதீரோ
[கதையே. (1)

விராகன் முதலியோர செய்த சிவத்துரோகம் (கதை)

1643. விரவுபொழில உலவைபம் றலகளவித தகலவான
வெளிபரகடு நிணியிருளிர மிகுநிசியிற பொதுளக
குரவுமுத லியவினா மெல லிதழமுறுகக விரிதது
குறுநதுளிதேன பிலிறறமநதக குளிரகாறறு
[விசிறப்
பரவுசுழல விழிமடஙகல மரவுரிக ஞரிதததைப
பசிததிஙக ளெனதது யரப படுவரெனறு துறவோர
வரவுகுறித ததரினிடை வநிநதறவோர தமககு
வழஙகியிடும புகழபடைதது வருஙகலிங்க
[தேயம். (2)

1644. பைஙகமழவிற குனிதது மலாப பகழிசொரி கிளைப
பரிகடவு மதனனெழில பழிககுமர சிளஙகோத
துஙகமத கரடகவுள களிறறெருததத துதிததுத
தோரணவீ தியிறபவனி சூழவரக கேளாச

1642. சொலகெனனுங—சொலகேன இனனுய.

1643. ஐப்பசித திங்கள்—ஐப்பசி மாதம்.

1644. மூனறும்அடியில மஙகையா பன்துமுதலிய விளையாட்டு வகைகள் கூறப்பட்டுள.

செங்கைவரிப பந்துகழல அம்மனையுண டாட்டுத
தெண்ணீரூ சறகுரவை தீர்ந்துவளீர தண்ந்து
மங்கையரா யங்கொடெதிர கண்டுகுவைகுவையாய்
மணிகடகஞ சொரிந்தவளம மலிகட நகரே. (3)

1645. அங்கண்மகிழ குரிசிலருட் குமரனபேர் **விராகன்**
அமைசசனருள புதலவனபோ **சுதந்திரன்**மற றரசன
இங்கிதஞசொல புரோகிதனமைந தன**கனந்தன்** வாயில
இருந்துபுரப போனகுமரன **சுகுந்தன்**இவா நாலவா
தங்களிறறங களிறகேண்மை யாயொருவாக கொருவா
சாந்துசம வயதாகிச சகலகலை நூலும
பொங்குமுளங களிபபயிற கழகமிசை யோதிட
புகனறவவ ரவாகரும்ம போறறினரா தரிததே. (4)

1646. நீதியநல தானதரு மமபரியக கருதும
நேயமுளோ தீாததயாத திரையிலொருப் பட்டுப்
பதநிகொடு தந்தையரைப பணிந்தனுகைக பெறறுப
பரவியளப பருந்தனங்கள பரிந்துகொண்டு
[சென்றே
எதநிசையும புகழகடக நகரடுதத **சுவரம்**
எனுமபெயராங கிராமதநில எயநிஅறறை இரவில
அதநியுரி புனையீசன ஆலயதநிற புகுந்தே
யங்கொருவாக கொருவரடுத தடுததுரைதது
[வந்நதா. (5)

1647. வரிசிலைகை அரசுபுதல வனநிருகோ யிலிலும,
மந்நிரிசேய சிவயோகி மடதநிலும, நன னீநி
பிரிவறசசொல புரோகிதனசேய விபுதசிவ பதநன
பிறங்குமனை யினும, வாயில பிரியாது புரபபோன
வரிசைபெறு புதலவனணனல ஆராமந தனிலும,
வந்நதுமறை யோமனையின மகிழநதடிசில
[நுகாநது
பிரிவினமறறை வைகலெழு காலவேற றூரில
படாவழியில **கவுதம**னும பணணவறகண
[டனரே. (6)

1646. **அறுக்கை—அனுக்ஞை—அனுமதி,**

1648. விழைவினுடன இவாகளொரு நாலவருஞ்சென்
[றிறைஞசி
விஜயமலக தீாததயாத திரைகுறிததுத தொடாநத
பழவிஜனகள பறறறுபபான புறபபட்டோம எனறு
பகாநதனாமற றவாகளமுகம பாாததிறைவி
[தனகருந
தொழுதகுமெய வரமுதவு கேதார விரதஞ்
சொறறறஅருந தவமபுரியுங கவுதமா முனிவன்
மழவிடையங கணறகெலலீா அறிவினறி மதததால
வநதிழைதத துரோகததால மாலயிறபோம
[உயிரே. (7)

1649. அருமறையா கமமுணருங கவுதம சிகனே!
அடியோங்கள செயதசிவத துரோகமெனகொல
[எநதக
கருமமத னலுயிாவிட டகலுமவை தெளியக
கழறுதியென றவாகேடபக கவுதமனகட்
[டுரைப்பான
குரிசிலருள குமரநீ நெனனலமழ விடையோன
கோயிலவதிந தனகேசங கோதவிழுந்த ததனுல
நிருமலனசந நிதியிகழசி யானது,மந திரிசேய
நீததிடுதாம பூலமட நிலையஞசோந ததுவே. (8)

1650. தெளியஅறி வுணாவருபு ரோகிதனசேய தெணணீர
சிவபததன இலலிடைகொப பளிததிடதநீ ராமல
விளியவரு சிவபததன செஞசரண மலாததாள
மிதிகபபட டது, வாயில காபபவனசேய அறுகால
அளியமாபன மலாகமழுகண ணுதலாரா மததின
ஐவிழுகோ ழைகளநாசி யவைசிநதி உமிழுந்த
துளியடைநத தாலிகழுப பட்டது, நால வருஞசெய
துரோகததாற கொடுமபாவந தோறறியதென
[றனனுல.

1648. போமஉயிரே—உயிாபோம (எனரூா).

1649. சென்னல்—சேற்று. சேசம்—தலைமயிா.

1650. ஐ—கபியாநி.

1651. வளமலிசோற் றுத்துறை மா யேச்சுரபூ சைக்காய்
வளர்கதிமல கியசெநெற பயிராகுளகி னுக்காக்
களவிலத ரடைபடிறு வடிவுகொளச சேதாக
கருதிவிடுத திடுகொடிய விபபிரனை முனிநது
துளவுகமழ புயபபுததேட காளாகி முகடட
சோதியடி யரைபபழிததுச சொலறகருமா
[நிரயத(து)
அளவிலபல காலமுழைத திடவெனறு சபிதத
அருமுநியைத தொழுதிதனுல ஆவதெனனென
றகனறூர். (10)

1652. அகணமன னவனகுமரன சிரததருநோய விளைநத(து)
அமைசசனமகன மணிகளததில அடைபபனமற
[லியைபபோல
ஓகலநெருக கியதுபுரோ கிதனமகனநா நழுவி
உடனவெளியிற புறபபடடே உடனறதுமன
[வாயில
திகிலிருந திகலகாபபோன சிறுவனெடு மூககிற
செநகுருநி பிரளயமாயச சிவிறியெனச
[சொரிநத(து)
இகொடிய நாலவருயி ரிறநதனாஐ தெனபபோய
எரி நிரய நடுபபுறமவீழந நிடாபபடுகின
றனரால. (11)

1653. அறைகழறகாற குரிசிலமகன முடிதனிறகா ரீயம
அழலுலியிற கொதிதெழுக அறகாயசசி வாககி
முறைமுறைசெற றுதிரமெழச சிரமபலகண டமதாய
முடநகிடவாள கொடுதடிநது மூளையிலவெவ
[வழலநீர

1651. சோற்றுதுறை—திருவையாறறுகு அருகில உளள ஒரு சிவஸ்தலம்; தேவாரமபெற்றது. குளகு—விலஙகின இலை உணவு வடிவுகொள அச சேதா. சேதா—சிவப்புப்பசு.
இசசெயயுளிற் குறிதத கதை "கௌதம பசு நியாயம்" எனனும உலக வழகுகு ஆகாரமானது. இவ வரலாறறுக குறிபபைக சிவ மகா புராணம, சிவரகசியம எனனும நூலகளிற பாகக. [அபிதான சிநதாமணி].

1652. களததில அடைப்பன—நெஞ்சடைப்பு நோய். சிவிறி—நீர்சுர கருவி.

1653. கொப்பளிதத அத்த அனனியன். காராசம்—இருப்புச சலாகை.

நிறையவொழுக கிபபிறைவெண பறறூதா வருநத
நெருககி,மறறை யோனநாவில நெகிழசெம புருக்கி
உறநிறைததுக, கொபபளிததவ வனனியனடல
[லுகுததே,
உருககுநா ராசமறறை யோனமூககில
[அறைநதா (12)

1654. அநதோ! இப படியிவைக ளாதியவ ரவாககே,
அனநதசதம வருநதுகினறா அளபபருகா லஙகள
நொநதோல மிடடலறு கினறுரோ கடடம
நுவலிவாமுற சனனததும நோககுபிதா வவனித
தநதோனமற றவனதநதை யிபபடியன னையருந
தணடாவொந நரகினிடைச சாநதுபதை பதைததுச
பிநதோதை வருததஅயா கினறனாமற றிவாகுச
செயுஞசாநதி யெகாலஞ செபபுதறகிங
[கிலேயே. (13)

1655. அனனியரிப படியனநதா வசனததால நரகில
அநதையுறு கினறனர் தையமிலை யெனறு
துனனியசெஞ சடிலமுடி நநதீசன உரைகசத
தொழுதுசதா னநதனமலா தூஉயபபரவி
[உரைபபான
உனனியமான மழுதரிததாயி இகசதைகள கேடடென
உடலனதது நமபிதது துளமுருகிற றெனறுன
மனனியசக கரபபடையோன ஆதியபண ணவரும
மனமெமகுமு அபபடியே மறுகியதென
[றனரால. (14)

1656. அனவரையும நநதிகுறித தறைகினறுன எமகுமு
அபபடியென முலநுஙகட காவதுவும வியபபோ
நிலாவினொடுத துரைகுமிமப பாதகஙகட கெலலாம
நினமலனதன தெரிசனமே நிகழததியிடுஞ சாநதி

1654. அனந்த சதம—பல நூறு (தண்டனை). ஓ கட்டம—ஓ-இரக்கக் குறிப்பு. சிந்தோதை—சிந்து—ஓதை—கடலபோனற ஆரவாரம்.

பினையிதனோத தவிரவே றொனறுமிலை யெனறு
பெடபினுட னிவருடனபோயப பிஞ்ஞகனபா
[லடைநதான
நனகமழுதண டுளவனயன முதலியபுங கவாகள
நமபனயுங கெளரியையும நயநதிறைஞசித
துதிததா. (15)

1657. ஐநதுபுலன வெனறசதா னநதமுனி மடங்கள்
ஆசனததில இருநதருளும அணணலுடனா
[உமையை
வநதனசெய திருகரஙகள கூபபுபுனின றனன அம
மாமுனியைக கூனமுகசசோ மனசசடிலத தணிநத
எநதைகரு ணைகககடைகண நோகிமுனி வராதம
ஏறே! கேட டிடவேணடும எனறவைக ளோதது
புநதிமகிழந தெமதுகணங கடகரசாம நநதி
புங்கவனபா,ற கேடடனயோ புகறியெனப
[புகனறன, (16)

1658. கணணுதலிப படியுரைதத கருணை மொழி கேளாக
கஞசமலாக கரஙகூபபிக காதலினமா முனிவா
அணணலசதா னநதனமுககட பெருமானை நோகி
அடியேனவந தடிகளமுகத தினைததுங்கேட
[டதுபோல
எணணினவை யாவுமகிழ நநதீசன முகததால
இனபமுறக கேடட னென றிசைததிறைஞசி,
[வழுததிப
பணணவனதன அனுமதியால விடைகொடயல
[தணநது
படாநதனனமா லயனவிணணோ பணிநதுபுறப
[படடா. (17)

1659. பிரம்புகொடு நநதீசன பிஞ்ஞகனபே ரருளாற
பிறழுநவ மணிகுயிறறும பெருவாயி லடைந்தான்
வரமபிலகரு ணைகககடலாம நநதீச னருளால
மாலயனு தியதேவா மனனுசதா னநதன

விரும்பியவ ரவரிடஞ்சென றனாகளென்று சூதன
விளம்பககேட் டருள்முனிவா மீளவுஞ்சூ தம்மா
தரம்பெருக வழுத்தத்துங்கேட் கின்றனாமா நிரயந
தனிலவருந்து வோர்காதை சாற்றுதியென

[றனரால.(18)

அத்தியாயம் 60.

சிவத்துரோக நரக வேதனை—தொடர்ச்சி

சோம சன்மன் முதலியோர் கதை.

முனிவாகள சூத முனிவரை நோககி 'அறிஞாகளாகவும முனிவாகளாகவும் அடியாாகளாகவும் உளளவாகள் அறியாது சிவதத்துரோகம செயதால் நரகமுணடோ ?' எனறு வினவினா. அவாகளுககும உணடு எனறு சூத முனிவா சொலகிறார

சோம சனமன், சிவ சன்மன் கதை.

சோமசனமன, சிவசனமன எனனும அருதணா இருவா மறை முதலிய வறறை நனகுணாந்தவாகள் அவாகள இருவரும் ஒரு முறை சிவபெருமான ஆலயதத்திறகுச சென்று வணஙகி வலம வரும்போது சோமசன்மன கடை வேகக காறறால ஒரு திருவிளககு நினறு விடடது. இதைச சோமசனமன் பாராகதவிலலை. சிவசனமன கண்டு சோமசனமனுக்கு உரைத்தானே ஒழிய அவாகள் அவ விளககைச் சீறறவிலலை; அதனால அவாகளிருவரும இறந்த பினனா நரக வேதனையில வருந்துகின்றனா.

புண்ணியசன்மன் கதை.

புணணிய சனமன எனறொரு சிவ பகதன ஒருவான் சிவலிஙகததின அருகில உளள ஒரு விளககைத தூண்டினபோது அவன சகதத்திலே நெய ஒட்டியது. அதைப் பாவததால அவன இறந்த பிறகு நரகதத்தில அளவில்லாத காலம் இடாப்பட்டு நாயாயப் பிறந்து வருந்தினான.

சுமதி கதை.

சுமதி யெனனும் சிவயோகி யொருவா பொற்குவை பல திரட்டித் தந்து சிவபெருமானுக்கு அபிடேகம் அருசசனை யாதியவறறைச் செய்துவந்தாா.

அவர ஒரு நாள் சிவபெருமானுகரு இளநீரபிஷேகம் செய்தபோது அபிஷேகம் ஆன பினபு எடுத்து எறியபபட்ட இளநீரின ஓட்டிலிருந்த சாரதததை தினறு விடடதறகாக அவர இறநதபினனா நரகிலே அமிழததப படடுப் புழு முதலிய வறரூல் அரிகபப பட்டார.

ஒருசேட்டி கதை

முருகவேளின் திருக கோயிலில ஒரு செட்டி நாடோறும் பல திருவிளக கேறறி நீஙகாமல் வழிபாடு செய்து வநதான. அவன ஒருநாள கோயிலில தழைதது வளாநதிருநத புளிப்புக கீரை சிறிது கொணடுபோயச சமைததுத தினறு விட்டான. அதறப் பாபததிறகாக அவன எரிவாய் நரகததில் இடாப பட்டான.

வச்சிரதந்தன் கதை.

வசசிரதநதன எனபவன இயமம முதலான யோகப பயிற்சியிற் சிறந் தவன. அவன செவிடன. அவன ஒருநாள சிவன கோயிலிற சிவநிநதை புகலபவனுடன இருநத பாவததிறகாக நரகஞ சோநதான.

பாரதன் கதை

பாரதன எனனும பெயரையுடைய ஒரு சநநியாசி முகசட பெருமான திருமுன துயினற ஒருவன மேல இடறி விழபபாததான. பிறகு, அவனையும எழுபபிச சிவதரிசனம செயவித தகனறான. அவன இறந்தபிறகு காலதூதா நரகில் வதைபபிகக வருநதினனர.

ஆகையால், யாவராயினும சிவததுரோகம செயதால நரகம கிடைப்பது உறுதி ; சிவனடியாராக இருநது சிவததுரோகம புரிவோ நரகததிற் சிவத துரோகததைக் கழிததபிறகே சிவனடி சேவர். சிவததுரோகஞ செய்தவர செயலைக கேடகவும கூடாது ; சிவததுரோகம செயதவர பகதலில இருத தலும கூடாது.

இவ்வாறு சூதர கூறியது கேட்ட முனிவரகள் சிவத்துரோகம கேட்ட பாவந்தீர ஐநதெழுததையும ஓதி, உளளதிலே உமையொருபாகனை வழுத தினர. சூதமாமுனிவரும உரைதத பாவநதீர அவ்வாறு செயதார.

பின்னர், முனிவரகள சிவபெருமானை அருசசிப்பதால் வரும் பெருமையை இயமபுகனைச சூதமுனிவரை வேணடினர.

அத்தியாயம்—60

சிவத்துரோக நரக வேதனை—தொடர்ச்சி

சோமசன்மன் முதலியோர் செய்த சிவத்து ரோகம்

எண்சீர் விருத்தம்

1660. கருகுநுகர் அருமுனிவர் எவரும ரசன
சரணமலர் கருதிவிழி ததுமபு தெணணீர
பெருகவுரை குழறமயிர் பொடிபப நீறு
பெருமணியக கமபுரொசு தனேபபாத துளளம
உருகமுக மனபலசொற கூறி யெநதாய!
ஒளிறுபடை யரசனமகன முதலினோகள
செருகுமதா தனனிலுட னறியா திபபோ
செயததினுல அருநரகஞ சோநதா எனறுய. (1)

1661. அறிஞாகளாய முனிவாகளாய முகதட கோமான
அடியாகளாய இருநதோாகள அறியா ததாம
வறிநிழைதத கருமஙகள தமககு மீள
மறறுமவர அனுபவிகக வருமோ? வாதை
பிறிவறசெய யருநரகம உணடோ? சது
பெருமானகண டரனயோ? கேட டரனயோ?
[எங்கட(கு)
உறுதிடயக கபபுகறி யெனறச சூதன
உணமைபெற யாவையுமம உரைகக லுறறுன. (2)

1662. அநதணாகாள! எலலிருங கேணமின தககோர
ஆதிமழ விடையோனுக கடிமை யாகி
வநதவருங கடலவிடமுண டிருணட கணட
வள்ளலுககு ஞானததால அஞஞா னததால
எநதவித மாகிலு மடாது கனமம
இழைததிடிலக கருமததுக களறில எனறும
தொநதமுறறும அனுபவமுன கணடோம பினனர
தோறறுபசு கனமத்துக கிலலை யமமா. (3)

1660. இப்போ—இப்போது.

1661. அறியாதே—தாம்—வறிது—இழைதத.

சோமசன்மன் சிவசன்மன் கதை

1663. சோமசன்மன் சிவசன்மன் எனுமபோ பெறறுத்
தொழுகுலத்தோ ரருமறையா கமநூல அங்கம
பாமருவு சகலகலை தெரிந்து தகமேரா
பலவறிஞதோ திடவிரத பால ரோ நாள்
தேமருவும இதழிவனை சடிலப பெமமான
சேவைசெய எனறுசிவா லயதநிற போகி
ஏமவுல காகஙிறையாஞ சிவலிங கதனதை
எதிரோகஙிப பூவிலவீழாந திறைஞ்சிப
[பினனும. (4)

1664. துதிசெயதிரு வருமாக வலஞுசெய போது
சோமசனம னஙகமிசை தோறறு காறருல
விதிதலைஙிள ளியஇறைசந நிதியில தீபம
வீநததவன கணடிலனபின மேவிக கூட
வதியிலவரு சிவசனமன கணடும முனபோம
மறையோனுக குரைதத தலலால மறுகா லுஞசந
நிதியிலவிரைந துடனதீபம தானேற முமல
நேயமொடு வலஞுசெயது நீஙகி ஞரால. (5)

புண்ணியசன்மன் கதை

1665. இருவருமபின சிறிதுநாள சென்ற பினனா
இறநதனாமற றவாகளநர கிடையில அநதோ
பருவர லுற றிடுதுயரிவ வளவே யெனறு
பார்ததெனககு மெடுததுரைகபப படாது
[கெடடேன,
ஒருமையுடன பினனருமபுண் ணியசன் மாவென
றெருருசிவபத தனசிவா லயதநி லோநாள
அருவுருவாம சிவலிங்க முகடட பெமமான
அருகொளிாதீ பநநாசம ஆகும போது, (6)

1666. சீறுவிரலில நுகிாநுதியால தூண்டச சறறே
சென்றுகிரிற புறநதயிலஞ சேர அனனேன
இறுதியிலக கணமபுரியட டகதநிற கொணடே
இயமபடா நரகதெண ணிலாத காலங

1664. வதி—வழி.

1666. புரியட்டகம—சூக்குமதேகம். கன்று வீழ—கன்றிப்போய் விழ.

கறுவியெயி றிதழுதகிக கடிநத மிழுததிக
காயநதனாபின சுருணடவால கனறு வீழ
முறுகுசெவிச சுணஙகனுய அனநத செனமம
முரிதிரைபபரா மிசையுதிதது முறறும நொநதான.

சுமதி கதை

1667. சுமதியெனும பெயாகொளசிவ யோகி எஙகும்
தொடாநதுசெலலிந தியமடககும துறவி கொணறை
கமழசடில நாயகறகென றிரநது செமபொன
கணிபபிலபொற குவைகுவையாயக கடடி நாஞும
அமலசிவன அருசசனகெண அனைததும நலகி
அபிடேக நிமிததியமே யாக வாஙகி
இமகரனதெள அமுதனைய நாளிகேர
இளநீரை அபிடேகம இறைஞசிச செயதான. (8)

1668. எடுததெறிநத கோமபையிலுள ளிருககுஞ சாரம
எனறேறுங கநதமுநி இறநத போது
கடுததுமிழவெம பொறிசிதறு சூல மேநதிக
காலபடா பாசததாற கடடிச செநதீ
மடுததெரியும அருநரகத தவனை வீழததி
வசசிரவாற புழுவெரிகக வருததிப பினனும
அடுததநர கஙகளனைத தினுமவிட டாகள
அநதஇடா எடுததுரைகக அரிதா மனறே. (9)

ஒரு செட்டி கதை

1669. தெனறலதவழ மலயமுநிக கருளும எநதை
செவவேளா லயததிலொரு செட்டி நெயயால
நினறுசுடா விடுபலதீ பஙக ளெறறி
நிததியமும வலமபுரிநது நீஙகா தஙகண
துனறுதழை குழைததசெவவி ஆமில சாகம
துணைகரததால மிகபபறிததுச சுமநது போகி
எனறுமனை புகுநதனனபின இறநத காலை
எரிவாயவெந நரகிலவிழுந திடாபபட டானால. ()

1668. கோமபை—தேகோயின ஓடு. நலகு—உணணும.

1669. ஆமில சாகம—புளிபபுகரை. ஆமிலம—புளிபபு.

வச்சிரதந்தன் கதை.

1670. **வச்சிரதந்** தப்பெயரோன இயம மாதி
மருவியச மாதியநதம வாயு வாஙகி
உசசியள வுஞசுழுனை யூடு விடடே
ஓஙகுவிநது நாதஙகண டுணாநத யோகி
அசசினமுத லானவொலி சிறிதுங கேளா
அருஞசெவிடன ஆகையினால அமலன் கோவில
நசசுநிநதை புகலபவனபால அடுதத பாவம
நரகததில வீழநதயாநதெந நாளும நொந்தாள. ()

பாரதன் கதை

1671. **பாரத**னென னுமபெயாகொள சநநி யாசி
பணணவனசந நிதிமுனகண் படைகொண டோனை
நேரிடறிக கடநதுபயந தெழுபபிக கூட
நெடடூரப பாவியையும நிமலன தனனை
வாரமுடன தெரிசிபபித தகனருன அநத
மாபாவத தாறகொடிய மறலி தூதா
கோரநர கததினிடை அமிழுததித தீராக
கொலலபுரிநதா படுதுயரம கூறற பாறறே. (12)

1672. இநதியஙகள செயித துவரு முனிவ ராலும
ஏறறரிய யோகிலெனறும இருநதோ ராலும
அநதணரா கியதகதோ ராலும ஞானம
அறிநதோதாக ளாலுமணுத துணைய தேனும
நிநதைமொழி காயததாறற சிவதது ரோகம
செயயவொணு தாலயதறற சிவறகு கநதோ
எநதவித மாகிலுஙகுற றஙகள செயதோ
எனிநரகில உழபபாபினவீ டெய துவாரே, (13)

1673. **அருமுனிவீர!** ஆகையினுற சிவதது ரோகம
அறிநதுகேட் கவுமொனரு ததுசெய தோபால
மருவியயல வநிநதிடவும ஒனரு தெனறு
வாயமைபுகல சூதமுனி வரனசொற கேடடுப

1670. நிந்தை புகலபவனுக்கு (அடுதது) அருகில் இருத்தலால் வந்த பாவம.

1671. கோயிலில் தானே வொபசாரம செயதவனைப் பாரததபாபம், நெட்டூரம்—நிட்டூரம்—கொடுமை,

பொருவரிய மகாமுநிவா எலலோ ருநதம
புநதிநடு நடுஙகியுடல பொருகஙென றெஙகும
வெருவவிதிர விதிாதநதிடவே கமபித தாகம
மெலிநதுபரு வரறகடலுள வீழநது சொலவா. ()

1674 பனனரிய சிவததுரோ கஙகள தமமைப
பரிகரிததன ரியமாகப பலனகள நலகும
உனனரிய தவமிலலே இநதக காதை
ஒருமிததுக கேடட தறகாய உரைகருஞ சாநதி
தனனிகரில சிவபஞசாக ரமே யெனறு
தாஙகள செபித நிதயமலாச சரோரு கதநின
மினனிகாசிற நிடையுமையை இடபபா களுசோ
வெளவிடையோன தனையிருதநி விரும்பி
[ஞரால. (15)

1675. முறறுமுணாக நிகக்தையை யுரைதத சூத
முநிவரனும மணிநாவால மொழிநத பாவக
குறறமற ஐநதெழுததுரு செபிதது ளதநிற
குருமபைமுலே உமையுடனே கூடத தணட
ஒறறைநுதற கடபெருமான தனையே வைதநிங
கோதருமா முநிவரமுலை உரைததான
[அபபோ(து)
அறறலிலசீர முநிவராமீ ளவுமே யீசன
அருமபலமான மியதநிலவிநி அறைக
[எனரூா. (16)

அத்தியாயம் 61.

சிவ பூஜை மான் மியம்

சூதமுநிவா சொல்கின்றார் :

சதனியைவிட டுப பிரியாத சிவபெருமான சாவசகார காலதனிறகுப் பின்னர், உருதனிரன, திருமால, கான்முகன் ஆதியோரைப் படைததா. பிறகு, தேவாகள, கணகள, முதலிய சகம அனைத்தையும படைததா. பின்பு வேதாகமஙகள், புராணஙகள், சாத்திரஙகள் உண்டாக்கப்பட்டன. அரி, அயன் முதலோரைப் பாதது சிவபெருமான "பதனி செய்வோர்க்கு முதனி

1675. தணடா—நீகோத.

யளிததற பொருட்டு நாம் இலிஙகதனிலே எப்போதும இருப்போம. சிவலிஙக பூஜை அதிசபலனைத தருவது. மணி, பொன, வெள்ளி, சிலை, மரம், மண, சந்தனம், இரதம இவைகளில இலிஙகம அமைததுப் பூசிக்கலாம். கேதாரம், காசி, ஸ்ரீசைலம், காளத்தி, திருவாலஙகாடு, காஞ்சி, திருவண்ணாமலை, விருத தாசலம, தில்லைசிற்றம்பலம, குமபகோணம, திருவிடைமருதூர, திருவாரூர, மதுரை, சேதுராமேசுவரம் ஆதிய பல தலஙகளிலும தேவியுடன் நாம வீற்றிருப்போம். ஆதலால, நீவீர யாவரும் சிவலிஙக வழிபாடு செய்யுஙகள்" எனகூறி அருளுருவாய், அணட பகிரணட மெலாம நிறைந் திருந்தே மறைத்திருகின்றார. அவர கயிலை, மந்தரம, மேரு, சகரவாளகிரி, சிவலோகம ஆதிய இடஙகளில வீற்றிருந்து அடியாரகது எளியவராய் எவரகும அருளபுரிந்து ஐம்தொழில நடதநிக கணஙகள, உமையாள, வேலன, கண பதி தமமைச சூழ வீற்றிருந்து திருவிளையாடல புரிநது நிற்கினறார.

இப்பெருமானைத திருமால் முதலான தேவாகளும, இருடியாகளும, தவத தினரும், விருமபிய இனபம் பெறச, சிறநத தலஙகளிலும நதிதீரஙகளிலும சிவ லிஙக வடிவில உமையமமையுடன பதினறு உபசாரஙகளால அனபுடன வழி பட்டுப் பூசித்து அவன திருவடி நீழலாம வீட்டினபதனை அடைந்தாரகள.

அத்தியாயம் 61.

சிவ பூஜை மான்மியம்

அறுசீர விருத்தம்

1676. கேவல மைநதாகள யாதொரு நனகதை
கேளவியி லுமபாமெயவி(டு)
ஆவ லுடனபெற வேயருள கிறறது
ஆகம நனசொலினால
பூவல யஙகதி சேரவ ருஞசிவ
பூசை விதநதுறவோர
காவலன எனறிடு சூதன மகிழநதொரு
காதை அறைநதருளவான. (1)

வேறு

1677. ஓஙகுபரை யாகவரு சததியயல
நினறுளம உவநது பிரியா(து)
ஆஙகவை தெரிநதிட விரிநதுதன
இராமுமுதும ஆடல செயதபின

நீங்கியுத யமபரவு காலியினமுன
போலுளம நினைநது பெருநீர
தாங்குசடை சூடிறை படைததிட
மதிதததுறு சகநத னையுமே. (2)

எணசீர் விருத்தம்.

1678. தூறபரநம பரஞசோதி யகணடாகா ரமதாம
சசிதா னநதசிவ சாறறுபல அணடம
அறபுதமாம ஆறுவகை அததுவிதத துணிலை
யாகவுணா கங்குறபத தளவிலவை யனைதநும
உறபவிதத தபரிமித வடிவுகளா நததன
உயிரினினறு முததொழிலும உவநதுபுரிந
[தருளவான
சிறபரஞ முருததிரனதன துளபமணி மாயோன
திசைமுகனென றெனபபடுமுத தேவருமவந
[தனறே. (3)

1679. உருதிராமா திருகணங்கள பிரமதகணம பிறனும
ஓங்குபிரம தாதிபாவால உலகளந்த அகடு
பெருததவுடற பூதங்கள பூதகண நாதா
பிறங்குமிமை யோரசுரா பிலவாயமுள எயிறறிரு(டு)
உருததெழுமா உரகிரு டியாகணநதென புலததோதா
உரைபபருபல பூதங்கள ஓங்குசகம அனைததும
நிகுததகுசிற பரையுடனை சிறநதுவினை யாடடாயச
சிவனசுதத மாயாதி திரிவிதததாற படைபபன (4)

1680. பொறியரவம அரைகசைதத புங்கவனெங் கோமான
புணணியசற குருவாயதனை புநதியினெப போதும
பிறிவறமல கியவேதா கமங்களபுரா ணங்கள
பினைனருஞசாத திரங்களபல பேதவிதம அனைததும
எறிதிகிரிப படைசுமநதோன பதுமமலாக கடவுள
இருடியாபுங் கவாசிறிதிங் கியமபதிகா ரிகடகும
அறிவுறுதத ஓதுவிததவ வரியயனு தியராம
அமரரைததண டமபுரிநதே அருசசியுமென
[றனனுல. (5)

1679. பிரமத கணம்—சிவகணம்.

1681. பினனாமுகக்கட கோவுரைகசும அரியயனு தியரைப
பெடபினுட னேகடைகக்கட பேறருளிப் புகலவான
உனனரிய சிவனசதா சிவமாயேச சுரமென(று)
உரைததருளும மூாததிகளில ஒருமையொடே
[அருளப
பனனருஞசீாத தணடுளவோன அனமுயாததோன
[தேவிர
பதநியினுல எமைபபூசைபண ணுமினபா
[விதமத. (6)

1682. நுங்களதமக கதிகார மளிகுதுமென றதறபின
நுணணுணாவா மணிவணண ஞதியாவீழந
[திறைஞசிச
செங்கைமலா கூபபுபுனின றுடலவளாததென புருகச
செபபினாகள பகவானநித தியபரிபூ ரணனும
நுங்கமறை யாகமதநிற புருகூத னெனறுந
நயயபுரு தேதனெனறுஞ சொலககேட்டோம
[எநதாய
எங்களுகுகிவ வுருவாலெப படிபூசை செயபபட
டிருபபைபுகல சகலவுரு எடுததவனும நீயே. (7)

1683. விணைவாகள தமபெருமான! வேதங்க ளோததும
விசுவரூ பனபொருடடு விளமபிடுஞசங கரனும
அணணலவை தனிலெநத விதததாறசிற றடியோம
ஆதரவால எவவுருவை அருசிததே அநதக
கணணுதலின அருளதனகுப பாதநிரபூ தாகளாயக
கடிதுபெறு வோஞசகதநிற காவலசொல
[லெனவே
பணணவனசொல வானெநத மூாததியிலும எவரும
பரிநதுபூ சிகவெளிப படடருளவோம
[எவையும. (8)

1681. இச்செய்யுளில் ஒரு அடி குறைவு.

1684. புததேளிர் காள!அதிக பலமுளதி லிங்க
பூசகர்ககுக் கதுமெனவே புந்தியிலவேண் டுவன
விததார மாகநா முபகரிப்போம இலிங்க
விசசுவமூத் தியையெனறு மேவினமந திராதி
ஓததேறு கிரியைகளில லாமலவெளிப படடே
ஓங்குபததி புரிவோாகட குயாமுதபிப பொருடடுச
சிததாக வேபீட இலிங்கததெதப போதுந
திபபியநிட களசகள திருவுருவாய உறைவோம. ()

1685. னைறருளும அணணலமுனம பைநதுளவோன ஆதி
யிமையவரேத திசைபபரெநதாய இயமலிங்கம ஏது
தனறுணையோ டாதியந்த மிலலாநீ யிலிங்கி
தானுக் இருநததெனகொல சாறறுமிது தனககு
ஓனறுபவி தேதெனறு தெளிநதுணரும பொருடடால
ஒருவகையா லியமற வுடனகாடடு குறியே(து)
அனறெருநால வாகுவட நீழலிருந துரைததோய
அவவிலிங்கம ரெனறே அடைவிலவிரித
[தருளே. (10)

லிங்க லக்ஷணம்.

1686. அரனுரைகும இலிங்கபபோ அவவியததம அனாதம
அசரதுரு வங்களகுண மதுதானெ னுமாந
தரைபடைததுக காததழிபப ததுவெமது லிங்கந
தனனுருவம நானகுபர விநதுபர நாதம
விரவபர விநதபர நாதமெல கீழாய
பேவபர விநதுவதன மேலபர நாதம
பரவிநது பரநாதம ஒனறினமேல ஓனறும
பறறுஙகா ரமபீடம பரநாத மிலிங்கம. (11)

1687. அரியயனு தியதேவிா! நாதவிநது வடிவாம
அநதலிங்கத தெபபோதும அருளகொடுநாம
[இருப தோம
பரிவுடனே இலிங்கவழி பாடுசெயவோா வேணடும
பலமனைதது மநநேரம பாலிதது மபிழவோம

1684. நிட்கள சகள திருவுரு—அருவுருவதிருமேனி.

1686. பரவித்து, பரநாதம், அபரவித்து, அபரநாதம,

பிரிவறவவ் விலிங்கததில அனுதினநாம உவந்து
பெருகுபூ ரணகலையாயப பேதமற இருபபோம
விரிவுடைய சகமதனதுந திலதயிலம போல
மேவுபிர ளயததொனறு மிகுபடைப்பில
உணடாம. (12)

1688. அருமுநிவீர எமதுருவை வேதிலிங்க வடிவாய
அரவமுடிக கிடநதபுவி யதனிலுரைத திடுவா
மருவியவே திகையிலிங்கந் தனிலிலிங்கி யெனறே
வாரமுடன எபபோதும மகிழநதிருபபோ
[மெனறும
ஒருமைகொளவை திகவிலிங்கம மணிககனகம வெளளி
யோங்குசிலை தாருமணிந தொளிராசநதம இரதம
இருமைதரும இவைமுதலாம இலிங்கததிக கணமே
எலலீரும அசைவறவே எமைபபூசை செயுமே.(13)

1689. கருதிசிவா கமவிதியில மடியறவெப போதுஞ
சோதிலிங்கத தெவரேனுந தொழுதருசசிக
[கினறோ
கருதரிய முதறியடை பவரனநத தானற்
கணிபபிலவேள விகளிருநதெக காலமுஞசெய
[தவங்கள
அரிதினிலிந தியமடககல ஆதியெலலா மிலிங்க
அருசசனைகோ டியிலொனறுக காயினுமநே
[ரனறல
பருதியளப பிலகோடி யெனுமிலிங்க பூசை
பணணுமவற கொபபிலவெம பாசவினை
[யிலையே. (14)

1690. அநதவிலிங கததிலெனறுஞ சதாசிவமெய கொணாநதே
அமாநதவெமைப பாவசுததி யாயமனவாக குருவால
வநதனைசெய தருசசிகக கடவாகளமே வுலகின
வளாபிரமாண டங்களினும மருவியவெவ
[விடததுஞ

சிநதைமகிழந தநகநகுத திலதயில மெனவுஞ்
செழுமலரின மணமெனவுஞ் சிவலிங்க வடிவாயச
சநததமு மரீஇயொனருய வதிநதெலலோ ராலும
சாறறுமறை விதிபபடிபூ சனைசெயயப
[படுவோம. (15)

1691. கேதாரந காசிசிததி நலகுபருப் பதஞசீர
கிளநதிடுதென கயிலைவடா ரணியமிகு காஞசி
ஆதார அருணகிரி பழமலைதில லைசசிற
றமபலததென குடமூககா ரமலஇடை மருது
காதாரு மதாவிழியம பிகையுடனு மெனறுந
கலநதுமன மகிழகமலா லயநகதிசோ கூடல
சேதார வருமிரா மீசசுரமா தியபல
சிவதலமஅண டங்களதொறுந தேவியுடன
இருபபோம. (16)

1692. ஆகையி னலதணடுளவோ ரநதியபுத தேளீர!
அமலவிநது நாதமா மவவிலிங்கத தெனறுந
தோகையுட னிருநகுமெமை விதிபபடியே யெனறுந
தூநகலற எலலீருந தொழுதருசசித திடுமென(று)
ஓகையினே டுரைததுலகம அனேததினுககும பதியாய
ஓங்கொளியா கிய அணணல ஒலலையுரு மறைநதே
சுகைவடி வாயிருககும அநகநகுப பலவாய
இருககுமணட பகிரணடம எங்குநிறைந
திருநதே. (17)

1693. பரஞசுடராந கயிலைமா கயிலாயப பொருபபிற
பருபபதமாம மநதரதநிற பசுமபொனமே ருவினில
நிரநதரசக கரவாள கிரியிலவிணடு பதமேல
நிலமலமா கியசிவலோ கததிலங்கந கருளால
இருநதுபுரு கூதனுமாயப புருட்டுதனு மாகி
எலலோரும பூசிகக எவாகுமருள புரிந்தே
விரைநதுடனே தொழில்நடதிக கணங்களுமை
[எங்கோன
வேலனவிநா யகனுடனே விளையாடல
புரிநதே. (18)

1691. பருப்பதம்—ஸ்ரீசைலம்; வடாரணியம—திருவாலங்காடு; பழமலை—விருத்தாசலம; குடமூக்கு—கும்பகோணம; கமலாலயம்—திருவாரூர்; கூடல—மதுரை; சேது ஆரவகும இராமேசுரம.

1694. பினனருவ ணகளடவுள ஆதியவிண ணவாகள்
பிறங்குமிரு டியாதவததோ பெட்பினவ ரவர்கள்
உனனருமபல போகங்கள விழைந்ததெலாம பெறவே
ஓங்கார வேதிகததில உயாநாத இலிங்கம
பனனருதா னங்களாநதி தீரங்கள கிரிகள
பறறுடனே உபசாரம பதிஞ்றுங கொணடு
மனனுமைமா தொடுசிவனை அருசசிததே வேணடும
மகிழ பதங்கள பெறறமலன மலாப்பதவீ
[டைடைந்தா. (19)

அத்தியாயம் 62.

சிவ பூஜை மான்மியம்—தொடாசசி

விணணவா, முனிவா, எவ்வெத தலங்களிற் சிவனை உமையுடன் வழி பட்டனா, எங்களுக்கு உணாதது யருளுக என முனிவாகள் கேட்கச சூத முனிவா கூறுகின்றார்.

திருமால்

திருமால்:—காசியிற் சிவனைப் பூசித்துக் காத்தல் தொழிலும், ஐந்தாயுத மும, திருமகளும், கருடவாகனமும பினனும பல வரங்களும அளிக்கப் பெற்றா. சிவலோகத்தின கீழே வைணவபதத்தில இருக்கப் பெற்றா.

பிரமன்

பிரமன:—காஞ்சியிற் பிஞ்ஞகனை வழிபடடுப் படைத்தல் தொழிலும் கலைமகளும, அனனவாகனம் முதலியவும தரப் பெற்று வைணவபதத்தின கீழ் இருக்கப் பெற்றன. அந்த இடம பிரமலோகம எனப்படும்.

இந்திரன்

இந்திரன்:—ஸ்ரீ சைலத்தில் ஈசனை அருசசித்து வானுலக ஆட்சியும், புலோமிசை (இந்திராணி)யும், ஐராவதமும, உசசைசசிரவமும, குலிசப்படை யும், கற்பகததருவும், காமதேனுவும, சிந்தாமணியும், கீழதிசையரசும் கிடைக்கப் பெற்றன.

அக்கினி

அக்கினி:—அண்ணாமலையில் அணணலைப் பூசித்து அகனிகளுக்கு அரசும், சுவாகா தேவியும், ஆட்டோகனமும், சதகிபபடையும, தென கீழத திசை அரசும் பெற்றன,

இயமன்

இயமன .—கேதாரததில எம்பெருமானே வழிபட்டுத தணடமும, எருமைக கடா வாகனமும, நடுவன எனற நிலையும பெறறுத தெனறிசைகருத தலைவ னானன . மறறும சுவாகாகதத்கு'ம ஈரகத்துகரும புகவேணடிய உயிர்களின் புணணிய பாவம் அறிந்து கூறும சபையினரையும், கதிரவன் முதலான உயிாகள் புரியுங் கருமததை அறிந்துரைக்கப. பதினனகு எழுத்தாளாகளுக் குத தலைமை பூணட தெதிரகுதத்னையும பெற்றான.

நிருதி

நிருதி :—கோகாணதத்தில் நீலகணடரைப் பூசிதது வாளும, அரகா சேனையும பெறறுத தெனமேறகுத திசைகருத தலைமை கொணடான.

வருணன்

வருணன :—திருவானைகாவில வளளலை வழிபடடு மகரமீன வாகனமும, பாசம முதலிய படைகளும, கடலரசும் மேற்றிசைத தலைமையும பெறறான.

வாயு

வாயு —காளதத்தியில மஹகை பாகனைப பூசிதது கா்றினதலைமையும, பல படைகளும, வடமேறகுத திசை அரசும பெறறான.

குபேரன்

குபேரன.—சிததேசசுரதத்தில குனற விலலியைப பரவி வடதிசை யரசும், ஈவநிதித தலைமையும, புடபக விமானமும, இயககா முதனமையும, கதை முதலாம படைகளும, சிவபெருமானது தோழமையும அருளப் பெறறான.

ஈசானன்

ஈசானன :—திருவாரூரில எஹதையைப் பூசிததுப் பெயருககு ஏற்ப சிவ ரூபமும, படைகளும, விடைவாகனமும, பிற சிவசினனஹகளும வடகிழக்த திசை யரசும, அதிகாரம முடிந்தவுடன சிவனடி நிழல வாழ்வும வேணடிப் பெறறனன.

சூரியன்

சூரியன:—காளஜியிற் சூலபாணியைப பூசிதது மறைமணடலததில தனி இருபபும, எழபரித தேரும, ஈவகிரஹத தலைமையும் பெற்றுப் பருதி மண டலததிலே இருகஹப் பெறறான.

சந்திரன்

சந்திரன் :—கும்பகோணதத்தில சம்புவை ஆராதிததுப் பயிாகளுக்கு அர சும், நகூதத்திரஹகளுககு நாயகனும்' பேறும் பெற்றுப், பரமனுக்கு ஆபரணமு மாகிச சூரியனுடன மேருவை வலம்வரப் பெற்றான்.

கீரகங்கள்

இவ்வாறே செவ்வாய (அங்காரகன்) திருவிடைமருதூரிலும், புதன மதுரையிலும், வியாழன் (குரு பிரகஸபதி) சேதுவிலும், வெள்ளி (சுக்கிரன) திருவாலங்காட்டிலும, சனி வேதாரணியத்திலும பரமனை வழிபட்டுச சோம சூரிய மண்டலங்களின மேற்கே அருகிலேயிருந்து உயிர்களின வினைகளிடாக அனுபவம தரவும, வியாழன தேவா குருவாகவும, வெள்ளி அரசா குருவாக வும் இருக்கப் பெற்றனா.

எழு முனிவர்

வசிட்டா முதலான எழுமுனிவரும் (திலஸ்ச) சித்தமபலத்திலே சிவனை வழிபடடுப் பல நூல உணாவும, நவ கோளகளின மேல நிலையிலே வாழும பேறும, இறுதியிற் பேரின்ப வீடடை அடையும வாழவையும பெற்றனா.

அத்தியாயம் 62.

சிவபூஜை மான்மியம்—தொடாசசி

எழுசீா விருத்தம்

1695. முககுறும பெறிநதே கருணையங கடலின
முனைததெழு சூதமா முனிவ!
மிகவிண ணவாக ளிருடியா நுதறகண
விமலனை யெததலங களினமுன
மைககணமா துமையோ டருசசனை புரிநதா
வழியடி யோங்களுக கெநதாய!
இகணம அவைகள அனைதையும விரிததே
இயமபுதி அடைவிலென றனரால. (1)

திருமால் காசியிற் பூசித்தது

1696. முனிவரா! ஒருமை யுடனிவை கேணமின
மொழிகுதும அளவிடற கரிய
புனிதமெயக கடவுள மணிவணன நெடுமுப
புரநகைத தெரிததருள பெமமாற(கு)
இனியநல லடிமை யச்சுதன் காசி
யெனுமவிழுத தகையநற றலததில
தனியனைய வருடம அளபபருங காலந
தவமதி கோரமாயப புரிநதான. (2)

1697. மீடறுளே குமுறித தழுதழுத திடஙா
வெளியசைஙு திடஇதழ துடிபப
உடலபதை பதைபப மயிரபொடித திடவோ
வுதிததெழ ஙாவிழுங துளறத
தடவிழி புடைநீர பிலிறறவாய கலுழுத
தறசெய லறபபர வசமாய
உடனெழுங திலிஙக மொளிரசதா சிவஙன
ஒருமையோ டருசசனை புரிஙதான. (3)

1698. ஓஙகொளி வடிவாம இலிஙகமோத தததில
ஓலலகண ணுதலவெளிப பட்டே
ஆஙகபி டேகம ஆடடியெவ வுயிரகுமம
அளிததருள புரிதொழில கொடுததுப
பாஙகுசோ வைண வதுவ பதமும
பலவரங களுமைஙதா யுதமும
பூஙகம லஞசோ திருவமபொற றுகிலும
புளளர சுஙகொடுத தனலை. (4)

1699. அனறியும அகில சகமனத தையுஙகாத
தருடியென றருளகடைக கணலை
வெனறிசோ கருணை சிறிதளித தனவ
வேலகண ணுதலனு மதியாற
பனறிவெண கோடும ஆமையும வனஙத
பணணவன பததினிற கீழாய
நினறிடு பததில இருஙதசை வறவே
நிதமூ வுலகையும புரஙதான. (5)

1700. கழுவவி ரொளிகொள நவமணி குயிறறுங
கனகதண டதினமேல முனஞசோ
பழுதற வளரெண ணிருகலை பழுது
பனிததிடக களஙகமவிட டகனற
முழுமதி யனைய கவிகைமேல நிழறற
முரிதிரை அனையசா மரஙகள
ஒழுகுதெள ளமுதம உறழமணிக காமபோ
டுபயமும இருபுறம இரட்ட. (6)

1701. அளியிதழ குடையும மரைமலாக் கடவுள
ஆதிய அமரரா னநதத
துளிவிழி பிலிறறும யோகியா மலாகள
தூஉயததொழு தேததநற குணமாம
தெளிவிலபூ ரியரைத தினநதொறு மாயததுச
சீரியா தநகளாக காதது
நனிமலாத திருமால நயபபுறுஞ் செலவம
நவில வை ணவபதத திருநதான. (7)

பிரமன் காஞ்சியிற் பூசித்தது

1702. வாரிசக் கடவுள் காஞ்சிமா நகரின
மகிழசிவ லிஙகமே அருசசித(து)
ஆரியற கணிநதான் அமலனமுன வெளிபட
டவறகபி டேகமே புரிநது
பாரியை யுடனே பலவரங கொடுததுப
படைபபதி காரமே கொடுத்து
நேரிய வுபய சாமரங கலிகள
நிறைமதிக கவிகையுங கொடுததான. (8)

1703. விரிசுடாத தவளச சூடடுவெண தூவி
விணமுதல திசைபடா எகினப
பரியமநல கினனமற றிவைகளபெற றேமால
பதததினிற கீழிமை யவாகள
இருடியா கணஙகள அருசசனை புரிய
சனல லருளினுல இருநதான
மருவுமப பதமே பிரமலோ கமதாய
மதிததிரு புகழபடைத ததுவே. (9)

இந்திரன் ஸ்ரீபருப்பதத்திற் பூசித்தது

1704. இந்திரன் வளாசீ பருப்பத மடைநதே
இலிஙகததி லீசனை டுமையை
வநதனை புரிநது வழிபட மகிழநது
மழவிடைக குழகனமுன தோனறி
அநதமில வரஙகள அளிததபி டேகம
ஆடடிவா னுலகினுக கரசும
விநதைகொள அமர ராதிபத தியமும
மிகுபுலோ மிசைபதித துவமும. (10)

1702. ஆரியன—வென.

1705. கலினவாம பரியுச சையிசசர வமுநற்
கனஅயி ராபதக களிறும
குலிசவான படையும கறபகத தருவும
கோவெனும காமதே னுவுஞசீர்
மலியும ஆதரவால மனதனினவேண டுவன
வழஙகுசிந் தாமணி வளனும
பொலியுநீள குணக்கில் ஆதிபத் தியமும்
புணடரீ கசசஙக நிதியும. (11)

1706. கணஙகுபூத தெழிலவாந தொழுகிமுத துரிஞசுந
துணைமுலக கயலவிழிக கனிவாய
அணஙகுசூழ குழுவும அளிததனன அவைபெற
றமரரா தியரிரு புடையும
வணஙகவே சுவாககம வதிநதுவான கஙகை
மாநதி முழுகியெண விபவம
இணஙகவா ரமுதம இனிதுடன அருநதி
யெணடிசைக கதிபஞய இருநதான. (12)

அக்கினி அண்ணமலையிற் பூசித்தது

1707. எரிதழற்கடவுள் அருணமா மலையில
இலிஙகபூ சணசெயப பரனவந(து)
அரியநல வரஙகள அளிததபி டேகம
ஆடடியக கினிகளுக கரசும
பிரிவறு சுவாகா தேவியுந தகரும
டெருமபடைச சததியுந தென்கீழ்-
வரிசையாந திசையும நலகினன பெறறே
வைபவத தோடுவீற றிருநதான. (13)

யமன் கேதாரத்திற் பூசித்தது

1708. தருமநா யகனகே தாரவேற் பினைமுல
சமபுலிங காசசனை புரிநதான
கருணையாங கடவுள தோறறியே யபிடே
கமபுரிந ததிகமாம வரஙகள
பொருவிலதென திசையா திகமு மயிடம
புடைததிடு காலதெண டமுமே
அருளியெவ வுயிாகும நடுவஞ யிருநதே
அவரவா இருவிஞ யறிநதே. (14)

1709. புண்ணிய மதனுற் சுவாக்கமார் கதியும்
புரிநதபா வததினுல நரகில
நணணிய அளறறின மிசையிருப பதையும
நாடுமற றவரவா பாவம
பணணிய பலததிற கேறறயா தனையாம
பருவரல கனையுமநற சவையில
எண்ணிய நடுவ ராயநதுதக கோராய
எனறுமே யிருபபவா தமையும. (15)

1710. இரவியா தியரா ருயிரபுரி கருமம
இயமப ஏழிருவரோ டெழுதிப்
பரவுசித் திரகுத் தனையுமே யளிததான
பணிநதுகண ணுதலனுக கையினுல
விரவிய தருமன அளபபரும போகம
மேவியே தனதுசக கரததால
இரவொடு பகலெவ வுலகுமோச சிசசங்
கியமணி நகரிலவீற றிருநதான. (16)

நிருதி கோகரணத்திற் பூசித்தது

1711. நிருதியாங கடவுள கோகர ணத்தில
நினமல இலிஙகபூ சனைசெய(து)
அரிதினவந தமலா அருளவே தென்மேற்
காதிபத் தியமபி டேகம
விருதுசோ கட்கம அடைநதவாக குதவி
விதரணம அரகமா சேன
கருதுமா தியபத தியமடைந தேயெக
காலமும அரசுவீற றிருநதான. (17)

1709. யாதனை—நரகவேதனை. பருவரல—துனபம்.

1710. எழிருவா—பதினெனகுபோ—இவாகள் 'சிவனார்' எனப்படுவர். யம னுக்கு ஆனமாககள் செய்யும் புணணிய பாவஙகளை அறிக்கை செய் வோா. இவர்கள பணனிருவா எனறும கூறப்படும சஙகியமணி—யமபுரி—செய்யுள் 1380 பாராக,

வருணன் திரு ஆனைக்காவிற் பூசித்தது

1712. **வருணனுங்** கடவுள் **சம்புவா** ரணியம்
வதிந்தயன் மேவுபொய கையினீர்
தருணமாங கலசக கொங்கைமை **விழிசசுங**
தரியகி லாணடநா யகிமுன
கருணையாற் றிரட்டி யருசசனை புரிந்த
கணணுதல திப்பிய இலிங்கம
அருணமாங கழுநீ ராதிய மலாகொண
டாகமப படியருச சித்தான. (18)

1713. **பினனிரக** கஞ்செய அண்ணலமுன தோனறிப
பெறுமபி டேகமே புரிந்து
மனனுவெண பிறைபபல மகரவா கனமும
வரிந்திடு பாசமா தியவாம
மினனுதிப படையும வேலகட் கரசும
விபவமும **மேற்றிசை** யரசும
தனனருட் பலமே வரமளித தனனத
தனையுமே பெறறுவாழந திருந்தான. (19)

வாயு காளத்தியிற் பூசித்தது

1714. **மாருதக்** கடவுள தெனகயி லாய
மலையெனுங **காளகத்** தியினிற
சேருந்த தனமா துடனருச சிததே
சிறபர னுலபி டேகம
பாரினிற கோடி ஆதிய படையும
பரிவட **மேற்றிசை** யரசும
வாரமுற றிடுகா லாதிபத தியமும
வரங்களும பெறறுவீற றிருந்தான. (20)

குபேரன் சித்தேச்சுரத்திற் பூசித்தது

1715. **இருந்திக் கிழவன்** மகிழசித்தேச் சரமென
றிசைததிடும இடததிலிங கததிற
பெருவருச சனைசெய திடவிறை தோறறிப்
பிறங்கபி டேகமே புரிந்து

1712. சம்பு ஆரணியம—ஜமபு கேசுரம்—திருவானைகா. அருணமாங கழுநீர—செங்கழுநீர.

1713. 'பினனிரக்கஞ்செய அணணல'—திருவானைக்காவில் இறைவன பெயர்—"பினனிரக்கஞ் செய்வான தனனே திருவானைக்காவுளானே" அப். தேவா. vI—63—3. திருவானைகா வுலா—கணணி 30.

1714. தெனகயிலாயம்—காளதது. கால்—காற்று.

திருநவ நிதிசசெல வங்கதை முதலாயச்
சோபடை புட்பக விமானம
மருவுதோ முமையும இயககருக கரசும்
வடதிசை பெறறுவாழந திருந்தான. (21)

ஈசானன் திருவாரூரிற் பூசித்தது

1716. செய்யஈ சானன் ஒருமையோ டிறைஞசிச
சோகம லாலயம் வதிநதே
துய்யசீர இலிஙகத தணணலா கமமும
சுருதியும புகலவிதிப படியே
ஐயனை யளததற கருமுப சாரம
அவையிஞலை அடியனென றிரநது
பையவே அபிடே காதிபூ சனைகள
பரவசப பட்டருச சிததான. (22)

1717. கிறபரன இலிஙகத தினினவெளிப் பட்டே
செயயஈ சானனை நோககிப
பொறபுற வுனககு வேணடுவ தேது
புகறியென றருளஈ சானன
தறபர! அமல! சசிதா னநத!
சஙகரா ! எனறுசந நிதியின
மூறபணிந தெழுநது செஙகைகூப பிபபின
மொழிகுவன குறையிரந திரநதே. (23)

1718. கோனறையஞ சடில நாயக! நுனகருக
கூறிய அனநதநா மதநில
ஒனறினுக குவமை யானநா மததுக
கொததிடு முருவமா யுதஙகள
அனறியுஞ சிவசின னமவிடை யூதி
அருளவட கீட்டிசை அரசும
வெனறியா தியபல வரமுநல கெனவே
விமலனப படியவை அளிததான. (24)

1719. பினனுமீ சானன அடிமுறை பணிநது
பேதையேற கினனுமொன றுளது
நினனரு ளதனலை எனததி காரம
நீஙகிய அநததின மீள

1716. சமலாலயம்—திருவாரூர்.

உனனரும நினது மலாபபதத தடியேன
ஒனறுபட டிருககுமவீ டருளதி
எனனவப படியென றருளியே மறைநதான
ஏததியீ சானனவாழந திருநதான. (25)

சூரியன் காஞ்சியிற பூசித்தது.

1720. சூரியன் காஞ்சி நகரிலிங கததில
தோடலா மரைகொடாச சிகக
ஆரியன அபிடே கமபுரிந திருககே
ஆதிய மறைகள மண டலததிற
சீரிய இருபபும ஏழபரித தேருந
திகழகிர காதிபத தியமும
ாரிய அருளால நலகவே பெறறுப
பருதிமண் டலததிருந தனனல. (26)

சந்திரன் கும்பகோணத்திற் பூசித்தது

1721. சந்திரன் முதலாற கும்பகோ ணத்திற்
சமபுவைப பூசைசெய ததனற
பநதனக கிறைமை பயிாகளுக கரசும
பனிககதிா இருபிறப பேராம
இநதமெய வரங்கள பெறறமை லேசற
கேறறவா பரணனுய இனனே(டு)
அநதரத திறைமே ருவைகிர கததோ
டனுதினம வலமபுரிந தனனல. (27)

அங்காரகன் முதலிய கிரகங்கள் பூசித்தது.

1722. சேய்புதன் குருபார்க கவனசனி அடைவே
திருவிடை மருது தென னல
வாய்திகழ சேது வடவனஞ் சுருதி
வனத்திலீ சனியருச சிததுக

1720. மரை—தாமரை.

1721. பம—விணமீன (சுகுததிரம); இருபிறப்பு—வளாதல—தேய்தல். இனன—சூரியன.

1722. சேய்—செவவாய்—அகாரகன; பாக்கவன—சுகிரன—வெள்ளி. வடவனம—திருவாலஙகாடு. சுருதிவனம்—வேதாரணியம். அத்தனன—பிரகஸ்பதி. புகா—சுகிரன.

காயகதி ரீரவி சோமமண டலமேற
கருகிருந துலகிரு வினைககீ(டு)
ஆயனு பவநதே வாசுர குருவா
அநதணன புகரொடே யளிததான. (28)

எழுமுனிவர் தில்லையிற பூசிததது.

1723. இருடியா வசிட்ட ராதியா எழுவா
இணையிலசிற் றம்பலத் திறையை
ஒருமையோ டருசசித தனநதசாத திரங்கள
உழைமழு ஏநதிய விமலன
கருணையால உணர்நதொன பானகிர கஙகள
கதிததிடும் பதததினமேல எனறும
மருவியே பரனபே ரினபவீ டடைவான
வரங்களுந பெறறுமே யினரால. (29)

அத்தியாயம்—63

சிவபூஜை மான்மியம்—தொடாசசி.

துருவன் முதலியோர வழிபட்டது

சூதமுனிவா மேலுஞ சொல்கிறா :

உததான பாதன் மைநதன துருவன காணியில விசசுவேசசுரனை வழி பாடு செயது அளவறற வரஙகளையு எழுமுனிவா நிலைககு மேலான நிலையும், எழுமுனிவரும தனனைசசுற்றி வரும பேறறையும் பெறற உயா பததனில நிகழ்ினறான.

ஆதிசேடன குமபகோணதநிற் பரமனை அருசிதது கடல புவியனைத தும முடிதததலையிற் சுமகரும பேறு பெற்றான.

இபபடியே எணணறற தலஙகளினும மலைமுடியினும கடல் கரைகளிலும் இமையவரும, முனிவரும, சித்தரும, காருடரும, கந்தருவரும, விதயாதரரும, இயகசரும, நாகரும மறறும பலரும இறைவனைப் பூசிததுத ததம் பதவி யையுமவரஙகளையும பெறறனா.

ஆகையால அறததை விரும்பும் மக்கள் ஒவ்வொரு நாளும பலவகைப் பொருளையும் செல்லும சிவபூஜை செய்யவேணடும். இதை வழிபாட்டாற சித்தரானா சிலா. இநதனம வழிபட்டுப்புகழ பெற்றவா சவராதசிதா. கபிலராதியோர் சித்தரானா. சிலா சாலோகதததையும, சிலா சாமீபதததையும,

சிலா சாரூபத்தையும், சிலா சாயுசியமு எனும் இறைவன திருவடி நிழலையும் பெறறனர். சில மானிடா சிவ வழிபாட்டால அளவற்ற செலவதனை இமமை யிலே பெற்றும செலவசெருகுகால மாயையில மீளவும் மூழ்கி மறுபடியும் வழிபட்டா. மறறும வெற்றி வேணடினவா வெற்றியையும, மனைவி மகளை வேணடினவா மனைவிமகளையும், பசு, வாகனம், செல்வம், அழகு, வடிவு, வணமை, சதகியம். பாகசிரமம் முதலிய வேணடினவா தாம் வேணடினவறறை யும் வழிபடடாற பெற்றனா.

இவ்வாறு வழிபட்டோா கதைகளிற சிலவறறை இனிக கூறுகிறேன.

அத்தியாயம் 63.

சிவபூஜை மான்மியம்—தொடாசசி

பலர் பூசித்தது

எழுசீர் விருத்தம்

துருவன் காசியிற் பூசித்தது

1724. பரததிலவாழ **துருவ** ணுமவுத தான
பாதிமுன **காசியில்** வதிநது
சிரததையால விசசு வேசுரன பாதம
பூசைசெய தமலனுல அனநதம
வரததையுங கிரகம உடுமுங வராமேல
மருவிய பததையு மிவனை
உரததினுல வலமாயச சுறறிடுந தொழிலும
உவநதுபெற றுயாபதத திருநதான. (1)

ஆதிசேடன் கும்பகோணத்திற பூசித்தது

1725. விரிசுடாக கறறை உமிழுமணிச சுடிகை
விடதர த துனையெயிற றகலவாய
வரியுடற புயங்க மாசுணக குலங்கள
வணங்கு **சே டன்குட மூக்கில்**
அரியயற கரிய நாயகன மலாததாள
அருசசனை புரிநதவ னருளால
முரிதிரைக கடறபா பம்ஃறலைக கனக
முடிதரித தரசுவீற றிருநதான; (2)

1724. துருவன்—உததானபாதன மகன்.

பலர் பூசித்தது

1726. அருதணிரா ! புவியில இபபடித தலங்கள்
அனைதினுங கிரிமுடி யினுமநீள
சிருதுவிலை தடததும இமையவா முநிவா
சிததாபே ரசுராகா ருடாகள
கருதிரு வாகளவிந தியாதர ரியககா
கடசெவி உரகரீ சனையே
வருதனை புரிநதே அவரவா பதமும
வரங்களும பெறறுவாழந திருநதா. (3)

1727. கினைரா முநிபுங கவரியாழ தழீஇய
கிமபுரு டாதியா மனிதா
பொனனவி ரிதழிச சடிலநா யகனைப
பூசனை புரிநதுவா னவாகள
தனனிகா கருடா உரகாகந தருவா
தயிததியா மனிதாகிம புருடா
கினைரா மரீஇய ஆதிபத தியங்கள
கிரீசனுல அடைநதுமே வினராள. (4)

1728. கொணடலா திபாகள அடடதிக கயங்கள
கொடுமுடி சததபூ தரங்கள
எணடிசா முகதது நாகாக ளியாவா
யாவருக கெனறுமே அதிபங
கொணடசீப பததிற கணணுதல அருளாற
குறைவறறும ஆதிபத தியங்கள
பணடைநாள அடைநதா முநிவிராகாள !
வேறு பகாநதருள தவததிஞ லனறே. (5)

1729. ஆகையால தருமம வேணடுமா னிடாகள
அனைவரா லுமமனு தினமும
சுகையா தியபல பொருளெலாம பயககும
இமமையோ டமமைநல குவதாம
தோகையோ பாகன மலாபபதம பூசை
தொடாநதெநா ளுஞசெய வேணடும
ஓகையாயச சிலாகள் சமபூ சனையால
ஓலலைமா சிததரா யினரே. (6)

1728. சதத பூதரங்கள்—ஏழு மலைகள்.

1730. மற்றவ ரணுமா தியபல சிததி
வரங்களியா வையுமுனம் அடைந்து
செறறமே ஒருவி வருநவ ஈத
சித்தரென றியாவரும புகழப்
பெறறனா, கபிலா தியரியோ கியாகள்
பிஞ்ஞுகன பூசையா லநேக
அறறமி லுலோகா தியாகளா யிருந்தோ
அநேகர்நித் தியாகளா யிருந்தோ. (7)

1731. சிலாசிவ லோக மெனசசொலசா லோகஞ்
சோநதரன தாள்தொழு திருந்தா
சிலாபிறைச சடில அணணலசந நிதியிற
சோநதுசா மீபமுற றனாகள
சிலாபட அரவம அரைககசைத தருளவோன
செயயசா ரூபமுற றனாகள
சிலரரு வருவாம பரசிவன மலாததாள்
சேரும வீட்டினபமுற றனரே. (8)

1732. பறறறு துறவீர! இமையவா அசுரா
பாரினமா னவர்களின ஞோகள
பெறறமூ தியைமுன னருசசஜன புரிநது
பிரிவரும அளபபிலசெல வஙகள
பறறின ரெனபபூ வுலகினி லுரைததா
பாரி னிற சிலாசெலவ மதததால
முறறுமூ டாகளாய மீளவும பாசம
மூழகியே அருசசஜன புரிநதா. (9)

1733. விசயமவேண டினாகள அளபபிலா சிவஜன
விழைநதருச சிததுமாற றலரைத
திசைதொறும வதைததுப புவியெலாம புரநதா,
திகழவலி வேணடினா அனநத

1730. அணிமா ஆதிய சித்தி. ஈவாத சிததா—சததியாதா, சதோகாதர், ஆதிாதா, அனதிாதா, வகுளிாதா, மதஙகாதா, மசசேந்திர நாதர், சடேந்திரநாதா, கோரக்கநாதர் ஆகிய பிரதானசிததர் ஒன்பதினமா.

1733. இந்திரை—இலக்குமி.

வசையறு பிருதத வலிதனை அடைநதா,
மைநதாவேண டினருளைந தாகனை
இசையுறப பெறறா, மனவிவேண டினரும
இநதிரை யனையமா நிசைநதா. (10)

1734. பசுவிரும பினாகள பசுஅடைந தனா, வாம
பரிவிரும பினருமப படியே,
வசுநிறை விபவம அழகொளிர வடிவம
வணைமைசத நியமபராக நிரமம
இசையிவை புவியில விழைநதனை அடைநதா
இபபொருள களிலிநி காசம
நிசைபுகழ அனநதம அவைதனில நுறவீர
நிலகதை செபபுதும கேளரிம. (11)

1734. வசு—செல்வம். இதிகாசம்—பழமகதை.